

Phi Yến

Duoc

Phan

# DƯỢC YÊU - PHI YẾN

Phi Yến

Ngôn Tình, Sắc, Ngược

**Thể loại:** ngôn tình hiện đại, sạch, sủng sắc, Nam chính có vấn đề về tâm lí, He

Hai chữ dược tình..

Trong cuộc sống này thì liệu sẽ có điều gì có thể đưa anh thoát khỏi thế giới tâm tối và đau thương của mình..

Trình Hạo Nhiên có trong tay tất cả, nhưng với anh tất cả là hư không..

Với Trình Hạo Nhiên cuộc đời này chỉ có nước mắt của Hạ Tử Yên là làm anh hoảng sợ..

Cuộc tình này sẽ ra sao khi Hạ Tử Yên có dùng tình yêu của mình để dỗ dành và chữa lành vết thương cho Trình Hạo Nhiên được không...?

Mời các bạn đón đọc..

# Mục lục

- Chương 1: Thế giới về đêm
- Chương 2: Đối đầu với cảnh sát
- Chương 3: Điều cấm kị
- Chương 4: Uẩn khúc của trình gia
- Chương 5: Bí mật của quá khứ
- Chương 6: Hạ tử yên
- Chương 7: " Chú "
- Chương 8: Đứa trẻ rắc rối
- Chương 9: Sợ hãi trong đêm
- Chương 10: Anh trở về mỹ
- Chương 11: Hai năm sau
- Chương 12: Cảnh tượng mập mờ
- Chương 13: Lần đầu biết sợ hãi
- Chương 14: Cảm giác lạ lẫm
- Chương 15: Mĩ nhân châu á
- Chương 16: Ghen
- Chương 17: Say
- Chương 18: Tôi chỉ hôn một mình em
- Chương 19: Ai lại hại hơn
- Chương 20: Em là của tôi
- Chương 21: Cảm động
- Chương 22: Thuộc về anh
- Chương 23: Ngọt ngào
- Chương 24: Tâm sự trên giường
- Chương 25: Về nước
- Chương 26: Quán Bar
- Chương 27: Gặp Lại Hàn Tuyết
- Chương 28: Âm mưu
- Chương 29: William
- Chương 30: Trình Gia
- Chương 31: Lo lắng của hạ tử yên

Chương 32: Nụ hôn trừng phạt  
Chương 33: Say  
Chương 34: Tin tức đính hôn  
Chương 35: Tôi hận anh  
Chương 36: Im lặng chống đối  
Chương 37: Kim hạ đến tìm  
Chương 38: Buổi lễ đính hôn  
Chương 39: Lễ đính hôn nhuộm máu  
Chương 40: Nghi ngờ  
Chương 41: Quá khứ đau lòng  
Chương 42: Là phúc không phải họa  
Chương 43: Điều tra về hạ tử yên  
Chương 44: Âm mưu  
Chương 45: Kết Hôn (18+)  
Chương 46: Trình hạ nhiên gặp họa  
Chương 47: Truy tìm dấu vết  
Chương 48: Đến lâm thị  
Chương 49: Biến cố ập đến  
Chương 50: Tôi yêu trình hạ nhiên  
Chương 51: Sự thật phơi bày  
Chương 52: Hoảng sợ  
Chương 53: Chịu trận  
Chương 54: Vạch trần  
Chương 55: Hạ màn  
Chương 56: Ôm lần cuối  
Chương 57: Kết Thúc  
Chương 58: Ngoại truyện 1 : happy ending  
Chương 59: Ngoại truyện 2 : viên mãn

# Chương 1: Thế giới về đêm

Buổi tối cuối hè, không khí có phần áp bức, trời về khuya đường phố vắng vẻ im ắng, đó chỉ là một góc cạnh thành phố về đêm..

Còn ở quán bar Over Night một thế giới khác điên cuồng của những dân chơi..

Trong cánh cửa thủy tinh ba lớp nổi dài..

Là những ánh đèn đủ sắc màu lóa mắt, nhạc náo nhiệt, đám người rộn ràng nhốn nháo, không khí mê mang, đồ ăn và rượu được cung ứng vô hạn, đương nhiên còn có cả thuốc kích thích, tất cả những điều đó đều là điển hình của một party.

Trên sàn các vũ nữ không ngừng lắc lư, âm nhạc liên tục chuyển đổi, bọn họ như quay cuồng quên hết không gian và thời gian..

Trong một góc hàng ghế sofa dành cho ai không có hứng thú ra nhảy, chỉ cần rượu ngon..

Người thanh niên tuổi chừng hai mươi, dáng cao lớn, chỉ tùy tiện mặc chiếc áo sơ mi màu đen, nút áo hờ hững bung ra.

Khuôn mặt đẹp như điêu khắc lạnh lùng ẩn trong bóng tối, không thấy biểu tình rõ ràng, nhưng mà anh ta hoàn toàn không giống với đám người tuổi trẻ đang điên cuồng ở đây, không hề giống, toàn thân phát ra hơi thở quá mức mãnh liệt khiến không ai dám đến gần tuy rằng nơi này có nhiều người phụ nữ chú ý tới. Người đàn ông có khí chất như vậy rất khó không khiến người khác chú ý.

Giang Thành rít lấy điếu thuốc hít một hơi dài, thổi khói bay ra mù mịt, nhấp lấy ly rượu đỏ nhìn sang chàng trai im lặng từ lúc giờ..

- " Nhiên! Cậu về nghỉ hè khi nào đi nữa?"

Đôi môi mỏng nhếch nhẹ cười có vẻ u ám chậm rãi lên tiếng..

- " Mười ngày nữa "

- " Nhanh thế à?Mẹ kiếp chưa chơi được gì.. "

Nghiêm Vũ ánh mắt yêu nghiệt đang nhìn những vũ nữ thoát y ngoài kia liền ngoái đầu nhìn anh như không thể tin được..

Trình Hạo Nhiên nhún vai chẳng mấy quan tâm.Với anh, ở đâu cũng vậy thôi..Nơi nào cũng thế, mà sang Mỹ muốn làm gì thì làm cũng chẳng ai quản, cũng phải đỡ thấy những người không nên thấy, đỡ phải nổi điên và chán ghét..

Chẳng mấy chốc một số nam nữ từ sàn nhảy trở vào cùng ngồi vào chỗ của Trình Hạo Nhiên..Một cô gái mặc chiếc đầm không dây màu đỏ sexy quyến rũ, vô cùng xinh đẹp nhào vào lòng anh ôm lấy tay anh nũng nịu..

- " Nhiên!ra nhảy cùng em đi "

- " Không thích "

Vẻ mặt tươi cười của Hàn Tuyết trở nên cứng ngắt.Cô dường là thiên kim tiểu thư của Hàn gia, mang tiếng là bạn gái của anh gần được nửa năm.Nhưng nhìn vào ai nghĩ anh là bạn trai của cô đâu, bọn họ chuyện gì cũng đã làm qua,thế mà trước sau cô vĩnh viễn

không thể nào bước vào thế giới thật sự của anh...

Hai người đến với nhau không phải là anh theo đuổi hay mở lời cửa cấm.

Nghĩ cũng nực cười nếu một ngày nào đó Trình Hạo Nhiên biết nói lời ngon ngọt với ai chắc là ngày đó sẽ tận thế....

Để vượt qua các cô gái khác, luôn đeo bám và làm bạn tình của anh, cô phải bỏ ra nhiều công sức tìm hiểu sở thích, nơi anh thường đến.. hàng đêm cô cùng anh và bọn người này phóng túng ăn chơi, rồi tự gán cho mình danh phận là bạn gái của anh, mà anh cũng không ý kiến nên từ đó Hàn Tuyết cô được xem là người con gái của Trình Hạo Nhiên.

Anh giống như cái gì cũng không quan tâm, một chút chịu đựng của một người bạn trai cần có anh cũng chưa bao giờ cho cô, một câu nói dễ nghe càng không xảy ra..

Thế mà cô vẫn say mê anh vô điều kiện, dĩ nhiên bọn người này nghĩ cô thích bám lấy anh vì gia thế của anh. Anh chính là Đại Thiếu Gia của Trình gia.. Là một gia tộc có nền tảng kinh doanh lâu đời. Những công ty lớn nhỏ từ Đông sang Á của Trình Thị nhiều không đếm xuể.

Anh là cháu nội đích tôn duy nhất, nên được Trình Chủ Tịch cưng như vật báu của trời, cả ba anh cũng không có tiếng nói..

Sau khi đi du học trở về anh sẽ là người thừa kế toàn bộ gia sản. Hỏi sao biết bao là thiên kim tiểu thư muốn ngã vào lòng anh, nên cô phải biết nắm bắt cơ hội, cứ thế ngoan ngoãn bên cạnh anh, dù chẳng đổi lại được gì ngoài túi nhục và uất ức nhưng cô thật sự yêu người con trai này. Anh càng lạnh nhạt cô càng si mê...

Bọn người Giang Thành nói tâm lý của Trình Hạo Nhiên không giống người thường, anh không ngại làm tổn thương ai nếu người đó khiến anh mất vui.

Trình Hạo Nhiên là người không phân biệt cách đối xử nam nữ, trong từ điển của anh không hề có từ nhân nhượng..

Bọn họ nói Trình Hạo Nhiên có điều cấm kị là ghét nhất ai nhắc đến ba mẹ và em gái của mình...Bọn họ còn nói Trình Hạo Nhiên không biết yêu là gì vì thế khuyên cô đừng tự làm khổ chính mình.Xem như cô tự nguyện, chịu thiệt thòi một chút sau này anh sẽ cảm động mà nghĩ đến và yêu cô thì sao? Cô rất tin vào mị lực và hoàn cảnh của gia đình mình..cô sẽ chờ đợi..!Tất cả lời cảnh báo của bọn họ cô đều bỏ ngoài tai.

Bọn người bên cạnh trò chuyện rôm rả bọn họ đã quá quen thuộc cách cư xử của Trình Hạo Nhiên đối với Hàn Tuyết nên cũng không có gì lạ lắm..

Lúc này bất ngờ mọi người trên sàn nhảy la hét điên cuồng, dòng người bắt đầu tách ra..Một cô gái có đường cong vô cùng lung linh, khuôn mặt xinh đẹp đến nghẹt thở, mọi người ở đây đều biết cô ta, biệt danh cô ta là "Nữ Hoàng " tên thật là Lâm Diễm đại tiểu thư của Lâm gia..cô ta dùng điệu nhảy quyến rũ chết người tiến đến chỗ ngồi Trình Hạo Nhiên.

-"Huýt....."

Bọn người hú hét cổ vũ chỉ có sắc mặt Hàn Tuyết trở nên xanh mét, cô trừng lầy cô gái không biết sống chết kia..Lâm Diễm nào quan tâm khom người đưa bộ ngực nảy nở,



bàn tay như rắn nước vuốt ve lòng ngực dày rộng của anh..Trình Hạo Nhiên thuận theo cô ta ngã người ra sau, cười như không cười, ánh mắt như yêu nghiệt, thoải mái chờ đợi cô ta tung chiêu...Cô gái kề môi vào tai anh..

- " Đi cùng em, em muốn làm anh sung sướng "

Đôi môi đỏ mọng như trái táo ảm ướt như có như không ngậm lấy gái tai của anh...Môi mỏng nhếch lên, thuận thế bị cô ta kéo dừng dậy...

- "A...chết tiệt..thật là chịu không nổi mà.Nhiên! 2 giờ sáng có trận đấu đấy.Cho cậu trong vòng 1 tiếng "

Bây giờ cũng gần một giờ sáng rồi..

Nghiêm Vũ gác chân lên ghế cười xấu xa..

Cô gái cười đến vui vẻ cả thân người như rắn nước quấn lấy anh mơn trớn tới lui..

Ánh mắt khiêu khích nhìn Hàn Tuyết..

Móng tay đâm vào lòng bàn tay, Hàn Tuyết đứng bật dậy chặn lối hai người họ..

- " Nhiên! Đừng đi "

Trình Hạo Nhiên không trả lời hai tay thành thoi dứt vào túi quần nhìn cô ta vài giây, cũng chẳng buồn quan tâm đôi mắt sắp khóc của Hàn Tuyết lách người cùng cô gái kia đi ngang qua...

Hàn Tuyết mắt mở lớn không ngờ anh lại cặn tình đối xử với cô như

vậy..Cô tức giận hét lớn..

- " Nhiên! Nếu hôm nay anh rời đi với cô ta.Chúng ta sẽ chia tay "

Cứ tưởng anh sẽ một chút chạnh lòng suy nghĩ lại.Không ngờ Trình Hạo Nhiên cứ thế ôm lấy cô gái kia đi thẳng ra ngoài, Hàn Tuyết ôm mặt bật khóc nức nở..

Giang Thành đưa mắt nhìn Nghiêm Vũ.Có lẽ Hàn Tuyết không hiểu rõ Trình Hạo Nhiên rất ghét bị người khác ra lệnh và uy hiếp..

Mà cô ta đã phạm phải cấm kị của anh.Đối với Trình Hạo Nhiên không hề đặt Hàn Tuyết vào trong mắt hưởng hờ trong lòng..

Mà bọn người Nghiêm Vũ từng giả thiết Trình Hạo Nhiên sẽ biết yêu một ai hay sao?

Điều đó thật khó xảy ra..!

P/s

Chú ý nhé đây là truyện nam chính không sạch, tâm lí bất ổn.Ai yêu sạch sẽ thì cần nhắc trước khi đọc.!☺☺

Nhà hàng trước 1 chap nhé! Vote tích cực vào nhé cả nhà

# Chương 2: Đối đầu với cảnh sát

Vừa bước ra khỏi quán bar Lâm Diễm liền đẩy Trình Hạo Nhiên vào góc tường hôn anh ngẫu nhiên..Nụ hôn đầy dụ dỗ và sắc tình, ánh mắt anh hiện lên ý cười chế giễu, thuận thế dựa vào góc cột mặc cô ta quần lầy...

" Xe anh ở đâu vào xe được không?"

Cô nàng vuốt ve vòm ngực của anh, quyến luyến rời khỏi môi anh thờ hờn hển...

" Gấp đến vậy sao? "

Giọng anh trầm ấm trong đêm, ánh mắt như sao đêm sáng rực lại mờ ảo khiến người khác không thể nắm bắt, nụ cười anh rất nhạt lại khiến tim của cô ta đập thành thịch không dứt..Cô ta quần lầy cổ anh nụ cười quyến rũ...

" Gấp...rất gấp, nơi này của anh không gấp à?"

Bàn tay như rắn đê lên bộ phận của người đàn ông..Trình Hạo Nhiên nheo đôi mắt đa tình, hừ nhẹ kéo cô ta vào một ngõ hẻm.

Chẳng nói một lời hung bạo vén váy cô ra, chiếc quần lót đáng thương bị anh xé nát..

" Không..Nhiên..Sẽ bị nhìn thấy mất..Vào xe..vào xe được không...A"

Cô chưa nói hết câu Trình Hạo Nhiên không một bước dạo đầu đậm sâu mạnh bạo, Lâm Diễm bấu tay vào vách tường hét lên, rồi chột sợ bị người khác phát hiện dùng răng cắn mu bàn tay đáng thương..Cô đường đường cũng là tiểu thư Lâm gia nếu để ai phát hiện cảnh này, chắc chắn ba cô sẽ giết cô chết..

Người đàn ông phía sau lại không thương tiếc dù một chút, từng cú thúc sâu như muốn đâm chết cô mới hả dạ..

" A..Nhiên..nhẹ..nhẹ thôi..đau đau quá "

Cô bị anh xoay người cả cơ thể chống vào tường, mặc sức anh dày vò.Từ đầu đến cuối Trình Hạo Nhiên không nói một lời, anh đúng là dùng cô để phát tiết, bàn tay như gọng kiềm, kìm chế eo cô ta thúc từng cái đau đớn..không vuốt ve hay âu yếm.

" A..a...ư...."

Nhưng mà anh càng mạnh bạo, từ đau đớn Lâm Diễm lại cảm thấy sung sướng kích thích đến kì lạ, chỉ là quá cuồng dã thật sự muốn giết người..

Qua một lúc khi Lâm Diễm cứ ngỡ mình sắp chết vì khoái cảm, anh gầm nhẹ, rút ra phun hết ra ngoài...

Lâm Diễm Diễm búng rún tay chân liền ngã quỵ xuống nền đất, nước mắt thấm ướt gò má tái nhợt ngược nhìn người đàn ông mới đó đã sửa lại quần áo chỉnh tề...

Nhìn bộ dáng nhếch nhác của cô ta anh dường như không một chút thương xót..thả xuống chiếc thẻ tín dụng..

" Cho cô, đêm nay cô nhảy rất đẹp "

Nói rồi anh lạnh lùng quay đi, nhìn tấm thẻ ánh bạc chói mắt, lại nhìn bộ dạng không thể thâm hại hơn của chính mình..Lần đầu tiên cô nếm mùi nhục nhã, cổ họng nghẹn đắng mà chẳng thốt nên lời...cứ thế nhìn bóng dáng cao ngất dần khuất xa...

Dưới ngọn đèn đường hiu hắt về khuya...

Hàng siêu xe trải dài bên đường.

Những đôi nam nữ gào thét cổ vũ, các cô gái chân dài, mặc những bộ quần áo khoe da thịt, phất cờ ra hiệu...

Hai chiếc xe phóng điên cuồng, say sưa chiến đấu ác liệt, khúc đường này dành để đua xe, có rất nhiều khúc ngoặt nguy hiểm, liền tạo ra nhiều khúc cua, lao như bay về phía trước khiến người xem nghẹt thở...

Có lẽ mọi thứ sẽ hoàn hảo khi tiếng còi cảnh sát không hú in ỏi, các tay dân chơi lao vào xe của mình phóng như bay.Nhưng có lẽ mọi thứ đã được lên kế hoạch đây là trận tập kích rõ ràng...

" Mẹ nó cảnh sát "

Giang Thành nhìn ra sau, quay qua nói với Trình Hạo Nhiên..

Anh điềm nhiên không trả lời, thông qua kính chiếu hậu thấy nhiều xe bị bắt lại cả xe của đối thủ cũng bị tóm gọn...Trình Hạo Nhiên lao xe về phía trước với vận tốc kinh người,mạnh mẽ phanh xe rồi lượn tay lái bàn chân đạp thắng quay xe về hướng ngược lại..

" Nhiên! Cậu điên à, sao lại quay lại "

Giang Thành không thể tin được hét lớn...

Xe cảnh sát đang chạy đến cũng vô cùng hối hoảng..Trình Hạo Nhiên, dồn sức đánh tay lái như đang biểu diễn kỹ xảo, mang theo tiếng phanh xe chói tai và khói xe mù mịt cánh phía trước đâm thẳng chẳng coi sống chết ra gì.Tay ăn chơi cừ khôi như Giang Thành cũng phải xanh mét mặt, nhắm mắt chẳng dám nhìn..

Cảnh sát biết rằng chiếc xe phía trước không phải hù dọa mà là muốn cùng đâm tung xe họ thật sự, cảnh sát liền đánh tay lái đâm vào tường để né tránh chiếc xe điên đang lao đến..

Trình Hạo Nhiên nhếch môi, đúng là một lũ sợ chết, có lẽ anh lại vui mừng quá sớm khi phía sau bắt ngờ nghe những tiếng "

"Đùng..đùng"

Cảnh sát nổ súng bắn thủng lốp xe của anh..Tay lái liền loạn choạng, chiếc xe màu đen Ferrari lao thẳng vào hàng cây bên đường, mui xe biến dạng hoàn toàn..

-" Mẹ kiếp.."

Trình Hạo Nhiên đập mạnh vào vô lăng..

Giang Thành ôm đầu thở hắt ra, mấy cái vụ bị bắt vô đồn như ăn cơm bữa đối với anh ta không một chút đáng sợ bằng việc ngồi trong xe giao mạng cho tên điên Trình Hạo Nhiên này..

Thật là chỉ còn chưa tè ra quần nữa thôi..Sao cái tên này tâm lí có thể kinh khủng như vậy, đối diện với nguy hiểm mà như một trò chơi.Bởi trong thành phố này quả nói không sai Trình Hạo Nhiên là một tên điên đúng chất...

Cốc...cốc....

Nhìn ra bên ngoài lúc này trên chục tên cảnh sát bao vây đang cầm súng nhắm về phía bọn họ...nhìn sắc mặt khó coi của bọn cảnh sát như nói rằng là thử chống đối mà xem, bọn chúng không ngại nổ súng...

Trình Hạo Nhiên mặt lạnh không nói một lời, mở cửa bước xuống xe rất thản nhiên đưa tay cho họ..Cảnh sát đưa mắt nhìn nhau mới lấy còng, còng tay anh lại..dĩ nhiên Giang Thành không thoát khỏi cũng bị giải về đồn..

## Chương 3: Điều cấm kỵ

Từ đồng cảnh sát bước ra cũng đã bốn giờ sáng. Trình Hạo Nhiên ngược mắt nhìn lên trời, áo khoác được anh cởi ra vắt lên trên vai tuy có chút mệt mỏi, vẻ đẹp trai vẫn không hề khuyết giảm.

" Thiếu Gia. Chủ tịch đang đợi anh ở Trình Gia "

Đến bảo lãnh anh là luật sư của Trình Thị, và Trợ lý của ông nội của anh Tần Bửu..

So về tuổi đời lớn hơn Trình Hạo Nhiên tầm mười tuổi, là một người mà Trình Cảnh Long hết mức tin tưởng..

Trình Hạo Nhiên không trả lời, chân dài sải bước, tài xế nhanh nhẹn mở cửa anh ngồi vào xe..

Anh ghét về nơi đó, nhưng ông nội anh đã lên tiếng trốn tránh cũng không ít gì.. Tần Bửu nhìn vị thiếu gia của mình, chỉ biết thở dài lắc đầu... Cũng theo bước ngồi vào xe.

Trình Cảnh Long là chủ tịch của Tập Đoàn Trình Thị. Nghe đến tên ông, trong giới kinh doanh vừa kính vừa sợ. Trình Gia là gia tộc nhiều đời kinh doanh, cả chính phủ cũng phải nể mấy phần.. Thế mà thiếu gia của Trình Gia nhiều lần lại bị bắt vào đồn, không đánh người thì đưa xe.

Hôm nay nghe nói còn muốn đâm cả xe cảnh sát.. Nhiều người vẫn nghĩ đây là hành vi hư hỏng của những cậu ấm cô chiêu.



Nhưng Tần Bửu đã đi theo Trình Căn Long gần mười năm, hiểu rất rõ về Trình Gia và cả vị thiếu gia này..

Trình Căn Long chỉ có duy nhất một người con trai đó là Trình Tấn, thế nhưng Trình Tấn lại không giống như ông. Tính tình nhu nhược không kiên định, lại thích hưởng thụ và không có tư duy nhạy bén của người làm kinh doanh. Vì thế Trình Căn Long vẫn giữ vị trí chủ tịch, ông sẽ không đưa con trai lên chức vụ nắm quyền Trình Thị. Mà đợi Trình Hạo Nhiên tốt nghiệp ý định sẽ truyền cho cháu nội đích tôn.

Nếu nói Trình Tấn một chút cũng không giống Trình Căn Long ngược lại Trình Hạo Nhiên chính là bản sao của ông. Nhạy bén thông minh và đặt biệt rất quyết đoán.

Hỏi sao dù Trình Hạo Nhiên luôn gây ra những tội lỗi khó dung tha, thế mà Trình Căn Long vẫn một mực bảo vệ cháu trai, yêu thương hết lòng.. Bởi thế Trình Hạo Nhiên phản nghịch nhưng cũng chỉ nhu thuận với Trình Căn Long, còn với ba mình thì không bao giờ đặt vào mắt..

Xe chạy vào cổng lớn của Trình Gia, Khu biệt thự nằm ở ngoại ô tách riêng với thành phố ồn ào. Như một tòa lâu đài cổ uy nga và sang trọng...

Không đợi tài xế mở cửa, Trình Hạo Nhiên tự mở, chân dài bước xuống đi thẳng vào nhà, chỉ cần liếc sơ cũng thấy hai người ngồi ngay sofa, nhưng anh làm như không thấy cứ thế đi thẳng..

- " Mà đứng lại "

Trình Tấn từ sofa đứng bật dậy, tức giận vì thái độ của con trai.. Tô Uyển vợ kế của ông môi nhếch nhẹ đứng lên kéo lấy tay chồng..

- " Tấn, anh đừng nóng nảy, sẽ sinh bệnh đấy "

Lúc này bước chân của Trình Hạo Nhiên chững lại anh lạnh lùng xoay người nhìn hai người họ, thái độ lãnh cảm coi trời bằng vung của anh hoàn toàn chọc giận Trình Tấn, ông ta thoát khỏi tay vợ, hùng hổ đi đến trước mặt Trình Hạo Nhiên..

- " Tại sao không bao giờ mày để cho cái gia đình này yên.Mày biến về bên Mỹ nhanh lên cho tao.Tao không muốn thấy mặt mày"

Trình Hạo Nhiên bước vài bước tiến gần ông ta, cười khẩy..

- " Tôi thích đấy...Còn nữa tôi thích ở đây bao lâu thì ở bấy lâu.Ông làm gì được tôi "

- " Mày.."

Trình Tấn giơ tay lên, ánh mắt lạnh lùng Trình Hạo Nhiên híp lại bắt nhanh tay ông ta..Anh nói qua kẽ răng.

- " Muốn đánh tôi à.Ông tưởng tôi là đứa bé ngày xưa, ông muốn hành hạ như thế nào cũng được sao.Ông nghĩ cũng đừng nghĩ "

Anh hất mạnh tay ông ta ra, Trình Tấn loạn choạng lúi mấy bước chân, không thể tin trờng lấy Trình Hạo Nhiên..

- " Tấn..anh không sao chứ..Nhiên! Cậu quá quắt lắm cả ba mình cậu cũng ra tay "

- " Ở đây bà có quyền lên tiếng sao.Tốt nhất bà nên ngậm miệng mình lại..."

Tô Uyển mặt xanh mét, xung quanh còn có người làm, uất ức nhìn Trình Tấn nước mắt chảy ra nghẹn ngào.. làm cơn giận Trình Tấn dâng trào ông ta hét lên những lời nói vô cùng tàn nhẫn cấm kị...

"Mày! Đúng là nghiệp chướng. Vì mày mà mẹ và em gái mày chết thê thảm. Giờ cả tao mày cũng muốn giết.. Tao đúng là vô phúc mới sinh mày ra "

Choảng

Bình hoa cổ to cao bể nát, người làm trong nhà hoảng loảng hét lên khi thấy tay Trình Hạo Nhiên chảy đầy máu, lời nói của Trình Tấn như quả bom làm nổ tung mọi lí trí của anh, đầu óc anh vô cùng đau đớn.. Từng thứ, từng thứ ùa về trước mắt...

Những mảnh thủy tinh của chiếc tủ cùng mảnh sành của bình cửa vào tay khi anh hất tung chiếc tủ trưng bày.. Chân dài bước về phía trước, anh hét lên trong đau khổ..

" Ông im đi, tôi không có giết bọn họ, là ông, là ông và người đàn bà này đã giết mẹ tôi và em gái tôi.. Chính các người.. đúng rồi chính là các người...."

Trong cả Trình Gia ai cũng điều biết trước mặt Trình Hạo Nhiên, không nên nhắc đến mẹ và em gái anh, đó là điều cấm kị không ai không biết..

Lúc này trước mắt anh toàn là máu, rất nhiều máu.. Mắt anh đỏ ngầu bờ ngực thở cũng khó khăn...

Tô Uyển sợ hãi núp sau lưng Trình Tấn. Mà cả Trình Tấn trông một màn trước mắt cũng không ngờ anh lại kích động đến thế... Hai người họ lùi mấy bước khi thấy Trình Hạo Nhiên tiến đến một tay anh liền

túm được Tô Uyển đẩy bà ta ngã xuống thành cầu thang..

- " Đau quá... Cứu em.. Tấn... cứu em "

Anh như người điên không còn biết gì là đúng sai.. Bàn tay như gọng kìm bóp chặt cổ Tô Uyển, sắc mặt bà ta xanh mét..

Trình Tấn hết hoảng kéo tay anh ra nhưng chẳng đá động được gì..

- " Mày điên rồi. Buông cô ấy ra.. Người đâu người đâu. Kéo nó ra "

**Ebook miễn phí tại : [www.Sachvui.Com](http://www.Sachvui.Com)**

# Chương 4: Uẩn khúc của trình gia

Lúc này bọn người vệ sĩ mới chạy vào một màn trước mắt chẳng biết làm sao..

" Tôi giết bà, để trả thù cho mẹ và em gái tôi.."

Tiếng nói như tiếng triệu hồn từ địa ngục, anh nở nụ cười như ma quỷ...

" Chuyện gì?"

Trình Cẩm Long nghe ồn ào vừa bước ra khỏi thư phòng không khỏi bất ngờ với một khung cảnh gợn người dưới cầu thang..

" Người đâu..Kéo thiếu gia ra "

Giọng ông đầy uy nghiêm.Lúc này bọn vệ sĩ mới thật sự chấn tỉnh bốn người đàn ông hợp sức gỡ tay, kéo lấy Trình Hạo Nhiên..

" Buông ra..buông ra, tôi sẽ giết chết bà ta.."

" Thiếu gia, cậu bình tĩnh đi..thiếu gia"

" Khụ...khụ...huhu Tấn..."

Các vệ sĩ cố gắng hết mức cuối cùng cũng kéo Trình Hạo Nhiên ra khỏi người Tô Uyển,Trình Tấn kéo lấy Tô Uyển ôm lấy đỡ dành, ánh mắt hoảng sợ nhìn đứa con mình...

- " Hạo Nhiên "

Ánh mắt Trình Hạo Nhiên nhìn xuống, anh lấy lại bình tĩnh rất nhanh, không nói một lời vung tay ra khỏi bọn vệ sĩ, xoay người nhìn người đang đứng trên cầu thang..vô cùng tỉnh táo như không có chuyện gì xảy ra, gọi một tiếng.

- " Ông nội.."

Thái độ của anh quá tỉnh táo lại làm cho mọi người nơi đây cảm thấy ớn lạnh...Xém tý nữa là chết một mạng người đấy, làm sao anh có thể điềm nhiên như không thế này..

Trình Cẩm Long nhìn tay cháu trai chảy đầy máu, thở dài.

- " Cháu lên thư phòng chờ ông "

- " Vâng "

Tô Uyển mắt thấy anh đi tới, vội vã nép sát vào người Trình Tấn nhưn đường cho anh..

- " Ba, ba thấy nó vừa làm gì không?"

Thấy bóng anh vừa khuất cầu thang, Trình Tấn hung tàn tố cáo với ba mình..

Trình Cẩm Long cũng không vội trả lời, quay sang nhìn Tần Bửu

- " Gọi bác sĩ "

Hai tay Tô Uyển nắm chặt vào nhau..dĩ nhiên bà ta biết, Trình Cẩm

Long vì lo vết thương cho cháu trai mới gọi bác sĩ chứ không phải thương xót gì cho bà. Trình Cẩm Long luôn lãnh đạm chẳng bao giờ đặt ai vào mắt ngoài Trình Hạo Nhiên...

" Ba...."

Trình Tấn không cam lòng lại bị Trình Cẩm Long phát tay cắt ngang lời muốn nói..

" Hạo Nhiên tuy tính tình không tốt, nhưng nếu không có sự kích động nó sẽ không như vậy. Ba khuyên con, nên biết cách cư xử một chút, đừng vì những kẻ không đâu mà làm mất hòa tình cảm cha con."

Ánh mắt lạnh lẽo của ông nhìn vào Tô Uyển.. biểu thị quá rõ ràng..

" Ba! Sao ba lại có thể dung túng cho nó như thế. Nó càng ngày xem trời bằng vung. Chẳng xem ai ra gì. Vừa rồi xuýt tý nữa nó đã bóp chết Tô Uyển....Ba!..."

" Đủ rồi, Không đơn giản mà nó lại nổi điên. Chuyện này ba không muốn nhắc nữa. Từ nay coi lại cách cư xử của mình"

Trình Tấn cắn răng nhìn ông rời đi.. Dĩ nhiên ông hiểu ý ba ông. Nhưng thật sự ông không cam lòng...

---

Sau khi được băng bó nơi bàn tay, Trình Hạo Nhiên yên lặng ngồi sau bàn làm việc, Trình Cẩm Long uống một ngụm trà, đặt qua một bên mới ngẩng đầu nhìn cháu trai.

" Mai cháu cùng ông đến Cô Nhi Viện ở thành phố C. Đây là nơi bà

nội cháu nguyên góp tiền hàng năm vào ngày sinh nhật mình. Mai là sinh nhật bà ấy, ông muốn làm gì đó để cho bà ấy vui.."

Dù là bây giờ vợ ông không còn nữa.

Không một lời trách móc, hay tức giận.

Trình Hạo Nhiên đưa mắt nhìn ông. Phải nói ông quá thương anh hay là người quá biết kìm chế cảm xúc của chính mình. Dù sao anh cũng không muốn quan tâm.. Đối với anh cuộc đời này có gì đáng tin, đáng quan tâm hay trân trọng. Hờ hững trả lời.

" Vâng "

" Được rồi. Cháu mệt rồi, hôm nay ở lại đây nghỉ ngơi một chút đi, khi nào đi, ông sẽ cho người gọi cháu."

Từ năm mười tám tuổi anh đã sang Mỹ du học, nếu có về nước anh cũng sẽ ở lại căn hộ của mình trong thành phố. Rất ít khi bước về ngôi nhà này.

" Vâng "

Trình Cẩm Long gật đầu ý bảo anh đi nghỉ...

Cánh cửa vừa khép lại Trình Cẩm Long bấm một cuộc gọi. Mười phút sau Tần Bửu bước vào..

" Chủ Tịch "

Vẻ mặt Trình Cẩm Long đăm chiêu nhìn ra bầu trời xa xăm.. một lúc ông mới trầm giọng.



- " Tại Mỹ...Thằng bé còn chữa trị không? "

- " Vẫn còn ạ.Nhưng bác sĩ Taylor nói Cậu Nhiên không đến thường xuyên.Khiến việc điều trị của ông ta cũng trở nên khó khăn "

Chân mày Trình Cẩn Long nhíu lại, hít thở sâu..

- " Tại sao bây giờ ông ta mới nói...Nó vẫn không cho ai bước vào thế giới của nó.Tôi thật sự rất lo lắng.Hôm nay nó kích động xem tý nữa là bóp chết Tô Uyển "

Tần Bửu nghe chuyện không giấu nổi lo lắng..

- " Chủ tịch..Theo Bác sĩ Taylor nói.So với Ba năm trước căn bệnh tâm lý của thiếu gia đã hoàn toàn ổn rồi.Cú sốc và những tổn thương ngày ấy đã phần nguôi ngoai.Tôi nghĩ hôm nay cậu ấy làm nên chuyện đấy chắc rằng lại bị kích động của chuyện quá khứ mà có người phạm sai lầm nhắc đến.."

Trình Cẩn Long gật đầu..Ông đã xem lại ghi hình dĩ nhiên hiểu nguyên nhân.Tuy tính cách Trình Hạo Nhiên quái dị nhưng cũng không thích gây hấn gì với ai.

Lại nghe Tần Bửu nói tiếp..

- " Chủ Tịch! Bác sĩ TayLor nói các bệnh nhân thường phải dùng thuốc điều trị tâm lý trong thời gian dài để chống các triệu chứng bệnh như tâm thần phân liệt hoàn toàn có thể chữa khỏi.Thiếu gia nhà chúng ta không phải bị tâm thần phân liệt.

Chỉ là một phần tâm lý giống như bị tổn thương quá sâu sắc, nên cậu ta tự giam mình lại.Vì thế cả cảm xúc cũng bị chi phối hoàn toàn.

Bác sĩ nói cảm xúc là phần quan trọng để một con người muốn tồn tại. Nhưng chính thiếu gia lại chính tay giết chết cảm xúc của mình. Chỉ khi ai đó nhắc lại quá khứ mới khiến cậu ấy bộc lộ cảm xúc thật sự..

Đó lại là điều tệ hại vì thật sự tận trong con người cậu ta luôn khắc sâu vết thương đó luôn bị ám ảnh. Chỉ đợi ai nhắc đến là bùng nổ.. Đây là điều bác sĩ lo lắng, nếu không chữa trị hoàn toàn có thể thiếu gia sẽ rơi vào trạng thái vô cảm hoàn toàn. Tự làm đau mình cũng không biết"

# Chương 5: Bí mật của quá khứ

Vấn đề là Trình Hạo Nhiên phải chịu phối hợp chữa trị với bác sĩ..

Trình Cẩm Long đau đầu day day trán..

- " Chẳng lẽ không còn cách nào "

- " Chủ tịch ngài đừng lo. Dù một phần tâm lí của thiếu gia gặp vấn đề. Nhưng bác sĩ nói, nếu một khi thiếu gia gặp được điều gì đó khơi gợi được hứng thú của cậu ấy. Điều đó sẽ giúp ích cho trí não , tự khôi phục lấy lại cảm xúc của một chính mình."

Tuy điều đó rất khó xảy ra, vì hơn ai hết mấy năm qua Trình Cẩm Long để cho Trình Hạo Nhiên thỏa mái tung hoành... Chẳng điều gì khiến Trình Hạo Nhiên hứng thú.. Mà còn khiến anh ngày càng bộc lộ bản tính hung tàn khó kiểm soát..

Trình Cẩm Long dựa lưng vào ghế nhắm mắt mệt mỏi..

Tần Bửu hiểu ý liền nhẹ đóng cửa ra ngoài..

Cháu trai của ông luôn nhìn cuộc đời bằng ánh mắt tiêu cực. Với nó cái gì cũng giả dối và xấu xa. Nó chẳng bao giờ chịu mở lòng nhân từ cho một ai mà phải nói rằng nó không biết chi phối cảm xúc của chính mình.

Nhưng nghĩ lại nó là một đứa trẻ đáng thương hơn đáng giận..

Thật sự là năm nó mười tuổi ông cũng không biết chuyện gì đã xảy ra với cháu trai của mình.

Thời gian đấy ông đi công tác lại nhận được hung tin, khi trở về liền nghe con dâu ông bị tai nạn mà qua đời lúc đó trong bụng còn mang thai đứa bé gái đã tròn sáu tháng..

Khi hỏi ra mới biết lí do con dâu ông đuổi theo Trình Hạo Nhiên nên mới bị xe đâm phải, đấy là lời Trình Tấn kể lại..

Dĩ nhiên Trình Gia chưa bao giờ rơi vào bi kịch như vậy. Từ ngày đó Trình Hạo Nhiên không nói một lời. Nó cứ thế quỳ bên mộ của mẹ và em gái. Một giọt nước mắt cũng không rơi.. Qua ba tháng sau nó vẫn trầm mặc như vậy, công việc thì không thể nào bỏ lỡ, ông phải thường xuyên xa nhà đi công tác.. Cứ ngỡ thời gian qua đi mọi thứ dần sẽ nguôi ngoai phần nào.. Nào ngờ..

Năm Trình Hạo Nhiên lên mười lăm tuổi, một lần ông đi công tác về trong đêm..

Khi đi ngang qua phòng thẳng bé, nghe tiếng nó vừa hét vừa khóc thất thanh.. Ông vội vã tông cửa chạy vào thẳng bé lại không nhận ra ông.. Nó cứ ôm đầu la trong hoảng loạn..

Đến lúc ông kéo chăn xuống ôm nó vào lòng thì càng hốt hoảng không nói nên lời..

Cả thân người tay chân của nó, đều là dấu vết lằn dọc bị đánh đập, dấu vết mới chùng chát lên dấu cũ... Ông gọi bác sĩ đến khám, lúc đó bác sĩ nói phải đưa Trình Hạo Nhiên nhập viện ngay lập tức, nó có triệu chứng của người bệnh tâm thần lại còn bị đánh đập dã man.. Gây ra tinh thần hoảng loạn và nỗi đau uất ức không nói ra được nên trở thành tâm bệnh...

Qua ngày hôm sau ông liền cho Trình Hạo Nhiên nhập viện điều trị..

Rồi xem lại các băng ghi hình xem những trận đòn roi mà Trình Tấn ra tay với con trai mình..

Khi ông gọi Trình Tấn tới cho hắn xem những đoạn ghi hình trong năm năm qua..

Ông tức giận chỉ muốn bóp chết đứa con thú tính này. Ông biết Trình Tấn luôn nghĩ vì Trình Hạo Nhiên mà vợ con của hắn mới chết đem mọi tội lỗi đổ lên đầu đứa con cháu tội nghiệp của ông. Cứ mỗi lần uống rượu vào nó lại ra tay đánh đập thẳng bé..

Lúc đấy ông nói với Trình Tấn.

- " Từ giờ trở đi, mày không còn có quyền làm cha nó nữa vì mày không xứng đáng"

Gần hai năm chữa trị, căn bệnh hoang loạn của Trình Hạo Nhiên đã hết. Nhưng ông lại không ngờ qua đến năm mười tám tuổi.

Ông một lần nữa lại bất lực trước tâm bệnh mà cháu trai mình mắc phải...

Nó trở nên vô tri vô giác với mọi thứ xung quanh..Mà điều đáng lo nhất là không ngại tự làm đau mình và cả người khác nó không hề có cảm xúc thương tiếc hay xót thương cho ai. Như Tần Bửu vừa nói, nó tự giết chết cảm xúc của chính mình.

Một lần từ trường học gọi điện về báo. Trình Hạo Nhiên dùng dao đâm một bạn học cùng lớp. Khi ông đến nơi, Trình Hạo Nhiên đã bị bảo vệ giữ lấy nhưng thằng bé lại không sợ sệt hay một chút hối lỗi

vì chuyện mình đã làm..Vô cảm dửng dưng đến mức đáng sợ.

Vì thế ông liền đưa nó sang Mỹ vừa du học vừa chữa trị bệnh tình, vì ông biết đây là di chứng của bệnh cũ..

Có điều ngoài tâm lý bất ổn,Trình Hạo Nhiên lại rất thông minh..Du học hai năm, nhưng nó luôn đứng top ba sinh viên xuất sắc nhất tại trường Đại Học Harvard đình đám của Mỹ..Điều đấy là niềm an ủi duy nhất của ông..

Cứ ngỡ bệnh tình đã thuyên giảm không ngờ lần này trở về nước lại xảy ra những chuyện thế này..Cà cảnh sát nó còn muốn tông chết rồi ra tay muốn bóp chết Tô Uyển..Thật là làm ông lo lắng không thôi...

## Chương 6: Hạ tử yên

Sáng hôm sau, Trình Hạo Nhiên ngồi trên xe cùng Trình Cẩm Long và Tần Bửu đi đến Cô Nhi Viện ở Thành phố C..

Trình Cẩm Long đưa mắt nhìn đứa cháu trai thái độ hững hờ đang ngồi nghịch điện thoại, từ lúc lên xe đến giờ không hề có ý mở miệng, bộ dáng hoàn toàn tinh táo khác hẳn vẻ hung tàn đêm qua...

Chẳng có tâm tình quan sát đường xá nơi đây, Trình Hạo Nhiên nhìn xuống, bàn tay nghịch phá chiếc điện thoại, nhìn màn hình lại nhớ lúc tối Hàn Tuyết gọi đến mấy chục cuộc gọi nhỡ, ánh mắt chán ghét liền đưa cô ta vào danh sách đen, giờ mới được yên ổn..

Cuối cùng xe cũng đã đến. Tần Bửu nhanh chóng mở cửa cung kính.

" Chủ Tịch, Thiếu gia đến rồi "

Cô nhi viên nơi đây rất đông trẻ nhỏ, mỗi năm vào ngày này nơi đây đều đón tiếp khách quý, nên đã chuẩn bị sẵn sàng. Trình Cẩm Long và Trình Hạo Nhiên xuống xe đã thấy Viện trưởng cô nhi viện cùng thành một số thành viên đứng chào đón..

" Trình Chủ Tịch chào ông.. Ông khỏe chứ?"

" Viện Trưởng Hà cảm ơn tôi khỏe.."

" Đây là...?"

Viện Trưởng Hà đưa mắt nhìn chàng thanh niên tuấn tú sau lưng

Trình Cẩm Long..

"Đây là đứa cháu mà tôi thường nhắc với bà. Hạo Nhiên.Chào Viện Trưởng Hà đi."

" Viện Trưởng Hà "

Trình Hạo Nhiên gọi một tiếng xem như lời chào.

" Khí thế bất phàm.Trong tương lai chắc chắn sẽ là người tài khó kiếm đây.Chủ tịch ông hãy tin tôi..Tôi chưa bao giờ nhìn sai người "

Cháu trai được khen Trình Cẩm Long nở nụ cười hài lòng.Dĩ nhiên khả năng của Trình Hạo Nhiên ra sao ông là người biết rõ, chỉ là nội tình uẩn khuất cũng không tiện nói với người ngoài..

" Xin mời.Chúng ta vào trong nói chuyện "

Viện Trưởng Hà dẫn lối đi trước, cuộc gặp gỡ vui vẻ hơn biết bao nhiêu khi Tần Bửu cho người khinh vào các thùng lương thực, quần áo, bánh trái chia đều cho các em có mặt nơi này..

" Viện Trưởng, Yên Yên không thấy đâu nữa.."

Một cô giáo chạy vào nhìn quanh liền kề tai nói nhỏ với viện trưởng..Ánh mắt viện trưởng Hà thoáng lo lắng..

" Ra sân sau, đi tìm con bé "

Trình Hạo Nhiên ngồi đó nhìn lũ trẻ xô bồ ôm lấy quà cười ngoác cả miệng, anh có một suy nghĩ chỉ chút quà mà vui thế sao thật là ấu trĩ, quay sang Trình Cẩm Long.



- " Ông nội.Cháu ra ngoài đi dạo một chút "

Biết cháu trai mình chẳng có hứng thú với nơi này, ông nhẹ gật đầu trong lòng thờ dài ngao ngán...

Trình Hạo Nhiên thả bước đi dọc theo con đường sỏi hai bên trồng rất nhiều hoa màu vàng nhưng anh lại không biết là hoa gì.Cứ thế mấy chốc anh đi rất xa nói sánh lớn, đứng vị trí của anh có thể thấy một đỉnh núi chọc đồi, không khí nơi đây vô cùng thoáng đảng, Trình Hạo Nhiên ngẩng mặt lên nhắm mắt lại cho đầu óc tỉnh táo...

- " Tiểu Kê à! Cho mày ăn nhé.Nếu cô giáo biết tao lấy lén gạo cho mày ăn sẽ la tao mất, mày ăn nhanh lên đi "

Bất ngờ nghe một tiếng nói trẻ con non nớt có phần nũng nịu phía sau bụi cây lớn..

Chân mày Trình Hạo Nhiên nhíu lại, không kiềm được tò mò thả nhẹ bước chân đi đến nơi phát ra tiếng nói..

Trước mắt anh là một cô bé đang ôm lấy một con gà con, bàn tay tròn trĩnh chứa đầy gạo cho con gà mổ vào..Hình như bị chú gà con mổ nên cô bé cảm thấy nhột, liền cười khúc khích rất đáng yêu..

Như cảm nhận có ai nhìn mình cô bé ngẩng đầu lên quan sát, ánh mắt có chút bất ngờ, đôi mắt to tròn long lanh như sương sớm nhìn anh chăm chú...

Mà lúc này Trình Hạo Nhiên cũng đang quan sát , cô bé có khuôn mặt vô cùng xinh xắn nhất là đôi mắt to tròn mơ màng hàng mi dài, sóng mũi cao thon đôi môi đỏ chúm chím trên khuôn mặt trái xoan có chút mũm mĩm...Làn da trẻ con trắng hồng..

Tự nhiên trong đầu Trình Hạo Nhiên hiện ra hai chữ " Thiên Thần " đúng rồi là thiên thần sao?nếu phía sau có thêm hai đôi cánh nữa là không lẫn đi đâu được...

Đó cũng chỉ là suy nghĩ tò mò thoáng qua, anh cũng không ý định nói chuyện liền quay người rời đi..

Bé con mở to mắt nhìn người lạ xuất hiện trong khuôn viên của cô nhi viện có chút ngạc nhiên..Mà anh trai vừa rời thật là xinh đẹp nha.Nhưng anh ấy hình như không thích nói chuyện, cô bé nghiêng đầu suy nghĩ lại thấy Trình Hạo Nhiên rời đi.Chẳng lẽ anh ta đi mách lẻo với cô giáo rằng cô lén lấy gạo cho gà con ăn.Không được,như thế bé sẽ bị la mắng..

Bộ dáng đáng thương hì hụi chạy theo Trình Hạo Nhiên..Bàn tay anh bất giác bị kéo lấy..Trình Hạo Nhiên khựng lại bước chân mảy may chật cụp mắt khó hiểu nhìn bé con vừa rời níu tay anh, vì chạy nên hai má phúng phính ửng hồng, nũng nịu lấp bắp lên tiếng..

-" Anh trai ơi! Anh đừng mách cô giáo được không.Chỉ lần này thôi ạ! Em sẽ không lén lấy gạo cho Tiểu Kê ăn nữa đâu.."

Đôi mắt long lanh ánh nước như sắp khóc, nhìn bàn tay bé xíu nắm lấy tay mình, suy nghĩ lại lời nhóc con này nói..Trình Hạo Nhiên liền hiểu cô bé sợ chuyện xấu của mình làm bị anh đi nói...

Nhìn xuống con gà cô bé ôm trong lòng, lông lá thừa thớt xấu xí vô cùng, lại được cô bé ôm ấp, nhìn thật chán ghét..

-" Yên Yên, em ở đây à.Làm cô đi tìm từ lúc giờ..Về thôi viện trường đang chờ em "

Trình Hạo Nhiên chưa kịp trả lời, cô giáo của Yên Yên đã chạy đến

mừng rỡ..

" Yên Yên "

Cô bé tên Yên Yên sao?

Vừa thấy cô giáo nhóc con vừa rồi còn nắm tay anh, lúc này liền buông tay anh ra, giấu tay ra sao hủ hết chứng cứ, nắm gạo trên tay liền bị cô bé ném rơi xuống cỏ..

-" Cô giáo, em chỉ ôm Tiểu Kê đi lòng vòng chơi thôi ạ "

Rồi nhoèn miệng cười rạng rỡ nhằm gây sự chú ý.Nhìn nụ cười có lún đồng tiền đầy ngây thơ khiến Trình Hạo Nhiên cau mày..

Trên đời này cũng có nụ cười xinh đẹp đến thế à?

-" Đến đây..Trình Thiếu gia Yên Yên còn nhỏ, không hiểu chuyện quấy rầy anh..Xin lỗi..

Chúng tôi xin phép đi trước "

Biết người thanh niên này không nên chọc vào, cô giáo nói một tiếng liền kéo Yên Yên rời đi...

Bàn tay bất giác trống rỗng, Trình Hạo Nhiên ngẩng mặt nhìn thấy nhóc con xoay đầu nhìn anh cười chúm chím..Giống như cảm ơn anh không tiết lộ chuyện vừa rồi..

Làn môi mỏng giật nhẹ cũng xoay người trở về...

P/S Vâng ạ! nữ 9 nhà e xuất hiện..chắc là hột hắng lắm ạ...Hi nhưng ai thích dạng " nuôi vợ từ bé " hay "trâu già thik gặm cỏ non" thì cày

nhé... Cứ từ từ mà sâu sắc..xem nhóc con Hạ Từ Yên làm sao thu thập được Trình Thiếu gia..

# Chương 7: " Chú "

- " Mẹ viện trưởng "

Tiểu Yên Yên vừa gặp Viện Trưởng Hà liền buông tay cô giáo chạy nhào vào lòng bà..

Viện Trưởng Hà ôm lấy thân hình nhỏ nhắn của cô bé, hôn lên gò má hồng hồng rồi mới buông lời quở trách nhưng ánh mắt đầy yêu thương..

- " Con lại hư nữa rồi.Đi đâu sao không báo cho cô giáo biết để mọi người lo lắng"

- " Yên Yên xin lỗi ạ..Yên Yên chỉ ôm Tiểu Kê đi chơi vườn sau thôi ạ!Mẹ viện trưởng đừng giận Yên Yên mà"

Cô bé liền ôm lấy mẹ Viện Trưởng ăn vạ, làm bà không kiềm được yêu thương, lắc đầu nở nụ cười cứng chiu...

Mọi cử động phía trước đều được thu vào mắt Trình Hạo Nhiên..bất ngờ là anh thấy rất khó chịu với cử chỉ của mà người phụ nữ đấy ôm lấy cô bé kia.

- " Yên Yên lại đây..Chào Trình Chủ Tịch đi..Còn nữa đấy là cháu trai của ông ấy, con gọi là Trình Thiếu gia.."

Anh mắt to tròn đen láy của cô bé, nhìn Trình Cảnh Long rồi mới nhìn sang Trình Hạo Nhiên..môi hồng chu nhẹ..

Cô bé bước đến nhón miệng khoe má lúm đồng tiền..

" Cháu chào ông ạ!"

Rồi quay sang Trình Hạo Nhiên

" Chào chú đẹp trai ạ "

Viện trưởng Hà và cô giáo há hốc miệng..mà người ngạc nhiên nhất với cách xưng hô của cô bé là Trình Hạo Nhiên..Anh cuối mắt nhìn lại mình, rõ ràng anh đâu có già đến mức mà gọi anh bằng chú, Trình Hạo Nhiên còn nhớ lúc ngoài vườn con bé này còn gọi anh bằng " anh trai " mà, tức giận trừng lầy, Bé con cần môi thụt vai nhìn anh đáng thương, bất giác Trình Hạo Nhiên phiền lòng vì đôi mắt ấy anh thu lại bộ mặt hung tàn, xoay mặt chỗ khác..

Trình Cẩm Long bỗng thấy thú vị bật cười kéo cô bé lại..

" Cháu tên họ là gì?"

" Dạ.Cháu tên là Hạ Tử Yên ạ "

" Tên rất hay..Cháu bao nhiêu tuổi rồi?"

Hạ Tử Yên chu môi

" Cháu tám tuổi rồi ạ "

Trình Cẩm Long gật đầu, vuốt đầu cô bé, thật không nhìn ra cô bé nhỏ nhắn so với tuổi của mình, khuôn mặt thật xinh xắn, đôi mắt trong suốt như ngọc lưu ly khiến người khác hận không thể dâng cho cả thế giới...

- " Sao Tử Yên lại gọi cháu trai của ông bằng chú thế. Cháu ông còn rất trẻ.. Cháu có thể gọi là anh "

Hạ Tử Yên nghiêng đầu kéo tóc nhìn Trình Cận Long rồi liếc nhẹ Trình Hạo Nhiên.. lắc đầu chu môi..

- " Chú ấy rất xinh đẹp nha. Giống chú của cháu á.. Cháu chỉ muốn gọi bằng chú thôi "

Trình Cận Long nhú mày nhìn sang Viện Trường Hà...

Bà liền hiểu ý ông cười xấu hổ giải thích..

- " Hoàn cảnh Yên Yên rất đáng thương... Tôi không rõ ba mẹ con bé ở đâu.. Lúc tôi gặp con bé nó được ba tuổi, trên quần áo dính rất nhiều máu. Cảnh sát đưa đến nói đó là máu của chú con bé. Hai chú cháu từ quê lên thành phố, nghe nói tìm nhà người thân không ngờ tai nạn đáng tiếc đã lấy đi mạng sống của chú Yên Yên. Thời gian đầu đưa nó về đây.. Đêm nào nó cũng khóc gọi " Chú ".. Có lẽ chú Yên Yên có vóc dáng giống Trình Thiếu gia nên con bé mới như thế.. Hai người đừng trách "

Hạ Tử Yên thoát khỏi tay Trình Cận Long chạy đến bên cạnh Trình Hạo Nhiên níu lấy tay anh, một chút e sợ, non nớt nhìn anh..

- " Yên Yên có thể gọi chú là chú không ạ..? "

Trình Hạo Nhiên có cảm giác bàn tay của cô bé rất mềm, giọng nói thì cứ len lỏi vào tai anh nghe rất có vị...

- " Chú à... được không? "

Cái cách xưng hô làm anh già đi chục tuổi này có chút quái dị nhưng

là anh lại không biết trả lời làm sao..

Không nữa sao? Thật khó hiểu? Thôi thì im lặng không đồng ý cũng không ý kiến. Muốn gọi gì thì gọi anh với cô bé này cũng không liên quan nhau...

Nhưng thấy anh không phản bác, Hạ Tử Yên trái tim non nớt như tìm thấy được ánh sáng, vui vẻ nhào vào người ôm lấy anh cười rạng rỡ..

- " Chú à..cám ơn chú "

Còn khoa trương quay sang Viện Trưởng Hà và cô giáo..

- " Mẹ Viện Trưởng ơi! Cô giáo ơi! Từ nay Yên Yên có chú rồi nhé..hihi "

Bất ngờ bị thân hình mềm mại của cô bé ôm lấy, Trình Hạo Nhiên hơi bất ngờ chân mày nhíu lại khi thấy nụ cười tươi tắn của bé con..Thì ý nghĩ muốn đẩy cô bé ra bị xóa ngay..Hôm nay anh bị làm sao, không thể hiểu nổi..Đành ngồi yên chịu trận mặt lạnh tanh chẳng nói chẳng rằng..

Tuy vậy một chút thay đổi của Trình Hạo Nhiên lại được Trình Cẩm Long thu vào mắt, rồi đưa mắt nhìn Tần Bửu...Tần Bửu gật đầu hiểu ý bước đến Viện Trưởng Hà.

- " Viện trưởng Hà.Chủ tịch muốn nói chuyện riêng với bà "

- " Được..Vâng mời ngài vào trong "

---



Chiếc xe băng băng chạy về thành phố, trong xe không khí im lặng bao trùm.

Lúc này Hạ Tử Yên đang ngồi trong lòng Tần Bửu.. Xoay mặt nhìn ra ghế sau, mắt liếc nhẹ Trình Hạo Nhiên, thấy anh đang nhắm mắt ngủ đầu về phía sau.....cô bé buồn buồn kéo áo Tần Bửu..

" Chú Tần...chú ấy ngủ rồi sao.Chú ấy không thích cháu sao?"

Tần Bửu nhìn theo ánh mắt của cô bé biết tiếng " chú " đấy tức là cô bé gọi Trình Hạo Nhiên..Tần Bửu vuốt tóc an ủi.

" Chú của cháu là mệt nên nghỉ ngơi một chút..Tử Yên đáng yêu như vậy sao lại không thích được.Cháu ngủ đi đường về nhà con khá xa "

Hạ Tử Yên nghiêng mặt nhìn Trình Hạo Nhiên một lần nữa rồi mới dựa vào lòng Tần Bửu ngủ thiếp đi..

Qua một lúc người tưởng chừng đã ngủ, hé mắt nhìn qua kính hậu quan sát khuôn mặt bụ bẫm trắng hồng đang nằm trong lòng Tần Bửu ngủ say sưa, bỗng anh có chút buồn bực khó hiểu.

Vấn đề khó hiểu nhất là ông nội anh lại muốn nhận nuôi con bé này.Quyết định này làm anh khá bất ngờ nhưng dù sau cũng không liên quan đến mình.Anh cũng không ý kiến...

Có điều nhóc con ấy không sợ chết chứ bám lấy anh,bị anh quát có một cái, liền quấn lấy Tần Bửu, bây giờ lại nằm trong lòng anh ta ngủ ngon lành..nhìn thật chán ghét..

# Chương 8: Đứa trẻ rắc rối

Xe vừa ngừng ngay khu biệt thự của Trình Gia.

Trình Hạo Nhiên theo Trình Cẩm Long đi vào trước..

Hạ Tử Yên được Tần Bửu nắm tay, ngơ ngác cứ ngỡ mình lạc vào lâu đài trong truyện cổ tích..

- " Ôi! Căn nhà to quá....thật là đẹp "

Tần Bửu mỉm cười nhéo lấy khuôn mặt xinh xắn của cô bé..Khi ngẩng mặt lên lại bắt gặp ánh mắt lạnh lùng khó hiểu của Trình Hạo Nhiên nhìn mình..Tần Bửu sờ mũi cũng chẳng biết mình đã làm gì lại khiến thiếu gia của ông không vui...

- " Ba đây là.."

Vợ chồng Trình Tấn từ trên lầu bước xuống thấy Tần Bửu dắt theo một đứa bé, bọn họ đưa mắt nhìn nhau..

- " Ta mới nhận nuôi con bé.Từ nay nó sẽ ở đây"

Trình Cẩm Long ngồi xuống sofa chỉ nói qua loa không có ý đi sâu vấn đề..

Tô Uyển nheo đôi mắt nham hiểm nhìn lấy Hạ Tử Yên..Theo bà được biết từ bao giờ Trình Cẩm Long lại biết quan tâm đến người khác ngoài Trình Hạo Nhiên như vậy..

- " Tử Yên lại đây.Cháu chào Trình Tổng và phu nhân đi "

Hạ Tử Yên đưa mắt nhìn hai người trước mắt, tuy còn bé nhưng lại cảm nhận được ánh mắt không thiện cảm của Tô Uyển nhìn mình, cô bé hơi rụt vai nhưng vẫn ngoan ngoãn nghe lời..

- " Chào Chú Trình, chào dì "

Môi của Tần Bửu giật giật, con bé này nhất quyết gọi Trình Hạo Nhiên bằng " chú "

Bây giờ gặp Trình Tấn cũng gọi bằng chú..

Ôi! thật là hại não mà..Nhưng nếu nghe kĩ cách xưng hô với Trình Hạo Nhiên nhóc con chỉ gọi bằng " chú " và xưng Yên Yên, khác hẳn cách xưng hô với những người khác. Tuy còn bé nhưng tư duy của cô bé này có chút quái dị quá nhỉ...

Không biết chủ tịch sáng suốt ra quyết định đưa cô bé này về là đúng đắn không nữa.

Hay là làm đầu óc của thiếu gia nhà ông thêm rối loạn...

- " Thiếu gia.Bên hãng xe vừa gọi.Nói chiếc xe thiếu gia vừa đặt mua đã chuyển về rồi "

- " Ừ "

Nghe thuộc hạ vào báo cáo..Trình Hạo Nhiên gạt đầu, xoay qua Trình Cảnh Long.

- " Ông.Cháu có việc đi trước "

Biết Trình Hạo Nhiên không thích trở về đây, có thể rời đi sẽ không quay về. Trình Cảnh Long không có ý định hỏi tiếp. Chỉ gật đầu...

Hạ Tử Yên mắt thấy Trình Hạo Nhiên muốn rời đi. Liền buông tay Tần Bửu chạy theo nắm tay anh. Ánh mắt đầy tội nghiệp..

- " Chú! Chú đừng đi có được không? "

Vợ chồng Trình Tấn và người làm trong nhà chưa quen cách xưng hô lạ lẫm này không khỏi đưa mắt nhìn nhau..

Trình Hạo Nhiên cũng không ngờ Hạ Tử Yên gan lại lớn đến mức vậy. Từ xưa giờ chưa ai dám ngăn cản hay ý kiến việc anh đi đâu...

Muốn gạt tay đưa bé rắc rối này sang một bên. Anh không đủ nhẫn nại để đi dỗ dành một đứa trẻ mà người nhận nuôi cũng không phải anh.. lại nghe cô bé nói tiếp..

giọng mang vẻ lo lắng như muốn khóc..

- " Yên Yên sợ! "

Rồi ánh mắt nhìn thoáng qua Tô Uyển đứng phía sau.. Trình Hạo Nhiên cũng nhìn theo....

Anh hít sâu, lời nói tuy lạnh lùng nhưng lại mang chút thỏa hiệp..

- " Tôi đi một chút rồi về "

- " Thật không? Chú đừng gạt Yên Yên nhé "

Cô bé quệt nước mắt nắm tay Trình Hạo Nhiên hỏi lại...

Người nào đó không hiểu sao cảm thấy bất lực với đôi mắt ngây thơ này..giọng hơi khó chịu..

- " Rắc rối..Tôi nói về sẽ về.Em vào nhà đi "

Lúc này không còn nhẫn nại kéo tay Hạ Tử Yên ra, liền ngồi vào xe...

Tần Bửu đưa mắt nhìn Trình Cẩm Long, chỉ thấy môi ông kéo nhẹ..

- " Tử Yên vào đây..Một chút thiếu gia sẽ về..Thím Tô đưa Tử Yên đi tắm đi "

Thím tô gật đầu nắm tay cô bé lên lầu...

Ai cũng nên về nhà nấy, dù thấy sự việc không đơn giản như mình thấy..

Tô Uyển ánh mắt sâu cay nhìn bóng lưng Hạ Tử Yên..nở nụ cười nhạt đầy thâm độc.

Trình Cẩm Long từ lúc ở Cô nhi viện ông đã thấy được thái độ đặt biệt của Trình Hạo Nhiên đối với đứa bé mới gặp này..

Ông cũng không mong chờ kì tích có thể thay đổi căn bệnh của Trình Hạo Nhiên nhờ vào con bé miệng còn hôi sữa thế này...

Nhưng một chút biến đổi của cháu trai..Ông vẫn phải thử, giống như bác sĩ Taylor nói, nếu có một ngày Trình Hạo Nhiên có hứng thú với sự vật sự việc gì, có thể khiến nó tự tìm lại cảm xúc đã mất của mình, thì ông không ngại tiền của hay công sức để tìm kiếm..

Mong rằng sẽ có kì tích xảy ra..Lúc Viện trưởng Hà giao Hạ Tử Yên cho ông..Bà nói rằng Hạ Tử Yên lớn lên sẽ là cô bé không đơn giản

như vẻ ngoài đáng yêu của nó...

Vì vậy ông tin cô bé này sẽ làm nên chuyện..

# Chương 9: Sợ hãi trong đêm

- "Được rồi. Tử Yên đến giờ phải đi ngủ rồi..Cháu mau ngủ đi nào "

Thím Tô cả ngày bỏ thời gian ra chăm sóc Hạ Tử Yên, một chút mệt cũng không có.

Ở Trình Gia bao nhiêu năm qua không khí lúc nào cũng nặng nề, nay lại có một cô bé xinh xắn đáng yêu thế này..Trong nhà bỗng có sinh khí vui tươi khác hẳn..

- " Vâng ạ "

Thím Tô kéo chăn đắp lại cho cô bé rồi mới tắt đèn phòng, chừa lại đèn ngủ mới rời đi.

Cánh cửa vừa đóng,Hạ Tử Yên liền leo xuống giường, chạy nhanh bên cửa sổ nhìn ra cổng lớn...

Cẩn cẩn môi buồn rầu suy nghĩ " Sao giờ này chú đẹp trai còn chưa trở về.Chẳng lẽ chú nói dối Yên Yên "

Đầu muốn gục xuống thành cửa hai mắt híp lại vẫn ngoan cố không chịu về giường...

" Cạch "

Bất ngờ tiếng vạn chốt cửa..Hạ Tử Yên nín thở nhón chân chạy về giường, kéo chăn nhắm mắt lại, một chút dấu tích cũng không thể nhận ra..

Tô Uyển trên tay cầm lấy một túi đen, môi nhếch lên nhìn khuôn mặt non nớt đang say ngủ...

Bàn tay kéo chiếc chăn nơi gót chân của Hạ Tử Yên, mở lấy dây buộc túi, túi đen nghiêng ra từng con chuột con toàn thân trần trụi đỏ hồng nheo nhóc, trong bao còn có hai con chuột nhắt màu đen, kêu chít chít, vừa được thoát ra chúng bò vào trong chăn.

Tô Uyển cười khẩy rồi nhìn những con chuột, rùng người một cái nhanh chân ra khỏi phòng..

Lúc cánh cửa chưa đóng Hạ Tử Yên đã hé mắt thấy được bóng lưng từ phía sau của Tô Uyển, có điều cô bé thắc mắc không biết bà ta vô đây để làm gì...

Bất ngờ toàn thân nhột nhột, có cái gì đó mềm mềm chui vào váy mình..Hạ Tử Yên cảm thân lông tơ trên người dựng đứng..

Cô bé liền mở đèn phòng...Lật chăn ra, khuôn mặt tái mét khóc thét lên rồi trèo xuống giường..

Dưới chăn là lũ chuột nheo nhúc đang làm ổ trên váy cô...

-" A....."

Đây là tiếng hét thất thanh mà Trình Hạo Nhiên nghe được khi bước vào nhà..

Dĩ nhiên trong ngôi biệt thự dù cách âm tốt cách mấy, trong đêm khuya điều bị tiếng hét của Hạ Tử Yên làm cho kinh hoàng, mọi người hốt hoảng điều chạy ra khỏi phòng.



Cô bé sợ hãi toàn thân run rẩy chỉ biết là chạy ra khỏi căn phòng đấy..đến khi gặp Trình Hạo Nhiên ngay cầu thang..

Nước mắt rơi như thác đổ ướt đẫm cả khuôn mặt bé con.Chẳng màn vẻ mặt lạnh giá của anh cứ thế nhào vào người ôm chặt lấy anh khóc nức nở...

" Chú ơi! Huhu thật đáng sợ..đáng sợ.."

Đến bây giờ toàn thân gai óc còn râm ran, cảm giác ghê tởm vẫn xoay quanh..

Phát hiện thân thể Hạ Tử Yên run rẩy dữ dội..Trình Hạo Nhiên liền bế cô bé lên, nhưng anh thật ra không biết làm sao dỗ dành con nít..Chỉ là tốt bụng không đẩy cô bé ra để cho cô bé ôm lấy cổ anh khóc nức nở..

" Chuyện gì?"

Trình Cẩm Long bước ra thấy một màn này, liền hỏi Trình Hạo Nhiên.

" Cháu không biết.."

Anh thật không biết cũng đang tò mò chuyện gì lại khiến cô nhóc sợ hãi đến mức toàn thân run rẩy đến vậy..

Thím Ngô thấy Hạ Tử Yên khóc đến thảm thương..Lại thấy vẻ mặt ngày càng lạnh đi của thiếu gia nhà mình..

Bà bước đến ôm lấy vai Hạ Tử Yên dỗ dành..

" Tử Yên ngoan, sang thím bế nào..Nói cho Thím nghe chuyện gì được không?"

Hạ Tử Yên siết chặt cổ Trình Hạo Nhiên hơn, lắc đầu dữ dội..

" Chú bé..Chú bé thôi! Huhu Trong phòng..trong phòng..huhu đáng sợ lắm"

Cô bé sống chết cũng bám lấy Trình Hạo Nhiên, Thím Ngô đưa mắt khó xử nhìn Trình Hạo Nhiên..Cụp mắt nhìn cô bé khóc đến thờ không nổi đang nằm trong lòng mình..Bỗng anh có một chút tức giận lại khó chịu khi thấy nước mắt của cô bé..Nhìn sang Thím Tô..

" Thím vào phòng, xem có chuyện gì "

Đúng rồi sao bà quên vấn đề nằm ở đây..Nghe Trình Hạo Nhiên nhắc nhở bà nhanh chân vào phòng Hạ Tử Yên...

Mấy giây sao bà chạy ra vẻ mặt rất khó coi..

" Chủ Tịch, Thiếu gia trên giường Tử Yên có rất nhiều chuột "

" Chuột sao..Bà nói gì vậy.Khi nào Trình Gia lại có chuột "

Trình Tấn cảm thấy chuyện này vô cùng nực cười..Tô Uyển cụp mắt nhìn xuống, vẻ mặt rất bình tĩnh, nhẹ giọng..

" Lúc giờ Trình Gia ta có xảy ra chuyện này bao giờ đâu"

" Lão Thẩm..Ông vào đem bọn chúng ra đây.."

Thái dương của Trình Cận Long giật giật..

Lão Thẩm chưa đầy một phút liền đem lũ chuột nheo nhúc trình trước mặt mọi người..

Trình Hạo Nhiên thấy cả thân người Hạ Tử Yên run mạnh hơn khi nhìn thấy lũ chuột..Anh vúi đầu cô bé vào vai mình..

Ánh mắt sắc lạnh quét qua một lượt rồi ngưng ngay Tô Uyển..Bà ta liền nhìn sang chỗ khác tránh né ánh mắt của anh..

-" Ông! Cháu thấy chuyện này không đơn giản,nên cho người điều tra xem sao..Hôm nay là chuột sau này sẽ là thứ gì.Cháu về phòng trước"

Thật sự anh cũng không hiểu vì sao phải bế con bé này trên tay, nhưng lại không biết giao cho ai, vì chắc chắn đứa nhỏ này không chịu..Vì thế anh đành bế cô bé về phòng mình...

Trình Cận Long nheo mắt suy ngẫm lời nói của cháu trai..Dù sao trời cũng đã khuya..

Ông phát tay..

-" Về nghỉ hết đi.Chuyện này mai tính "

Tất cả người làm liền gom gọn vật chứng rồi rời đi...

-" Về ngủ thôi..Tự nhiên chứa chấp một đứa không đâu, làm loạn hết cả lên.."

Thấy Tô Uyển đứng miết không chịu đi..

Trình Tấn kéo tay bà lèm bém khó chịu..

# Chương 10: Anh trở về mỹ

Cánh cửa đóng lại, lúc này Hạ Tử Yên vẫn một mực ôm lấy cổ Trình Hạo Nhiên không có ý buông ra..

- " Tôi phải đi tắm "

Anh đứng giữa phòng nhìn cái đầu nhỏ chôn vùi trước ngực mình lên tiếng..

- " Vâng ạ "

Giọng nhão nhẹt trả lời, nhưng bàn tay thì không có ý thả lỏng..

- " Em ôm tôi như vậy làm sao tôi đi được "

Anh nói với mình phải nhẫn nại với con bé này..Vì anh bây giờ anh phát hiện rất sợ cô nhóc này khóc..lúc đấy trong lòng thật sự không hề thoải mái...

Hạ Tử Yên lúc này mới ngẩng khuôn mặt như con mèo của mình lên đáng thương nhìn Trình Hạo Nhiên..

- " Yên Yên sợ.... "

Nước mắt vẫn còn đọng quanh viền mắt nhìn rất đáng thương..

- " Đây là phòng tôi.Yên tâm không có chúng nó.."

- " Thật không ạ?"

Đã vượt quá sự nhẫn nại của anh rồi, thế mà con nhóc này lại không biết điểm dừng..

Anh bực mình quát nhẹ kéo tay cô bé ra..đặt Hạ Tử Yên ngồi lên giường..

-" Em còn lèm bèm.Tôi sẽ đem vút em vào bọn chúng đấy"

Bé con tội nghiệp rụt vai lại, nghe đến lại sợ sệt, lại muốn khóc..

-" Cấm khóc "

Giọng Trình Hạo Nhiên cao lên nhưng lại không hiểu sao, cau mày lại dịu xuống..

-" Tôi vào tắm ra liền"

Nói rồi anh buồn bực xoay lưng đi thẳng vào phòng tắm..

Khoảng nửa tiếng sau, Trình Hạo Nhiên quấn khăn rời khỏi phòng, định bước ra khỏi phòng bất ngờ anh nhìn xuống chiếc khăn..

-" Chết tiệt "

Xoay người vào thay thành chiếc quần rồi mới ra ngoài.

Không ngờ lúc này Hạ Tử Yên đã vùi mặt vào gối anh ngủ lịm đi từ bao giờ..

Trình Hạo Nhiên ngồi bên giường, không hiểu lí do cứ ngấm khuôn mặt say ngủ của cô bé..anh lại thấy tâm tĩnh lặng đến lạ...

Qua một lúc Trình Hạo Nhiên đứng dậy bế lấy thân hình nhỏ nhắn đặt ngay ngắn kéo chăn đắp lại cho cô bé. Còn mình đi vòng qua nằm vào vị trí bên cạnh.

Khi Trình Hạo Nhiên lim dim muốn chìm vào giấc ngủ một thân hình nhỏ nhắn lại chui vào lòng ôm lấy anh..

Cơn buồn ngủ của anh nửa phần tiêu tan.. Bàn tay liền đẩy cái đầu con bé đáng ghét ra, đẩy thế nào cũng không được.

Trình Hạo Nhiên bất lực nhìn hàng mi vừa dài vừa cong trên khuôn mặt non nớt đang ngủ ngon lành.. Chỉ muốn đưa tay nhổ rụi hết mà thôi.. Trùng mắt không bao lâu, hai mí mắt đánh vào nhau Trình Hạo Nhiên đành cũng không quản nhiều liền chìm vào giấc ngủ...

---

Dù rất bám lấy Trình Hạo Nhiên nhưng Hạ Tử Yên cũng biết điểm dừng.. Qua một tuần được sự dụ dỗ của thím Ngô, cô bé cũng đã chịu dọn về phòng.. Tất cả các Drap giường đều được thay mới, Hạ Tử Yên mới thấy yên tâm, để bảo đảm không xảy ra sự việc như lần trước, Trình Cảnh Long cho lắp camera giám sát phòng cô bé, còn ông có điều tra sự tình lần trước hay không Trình Hạo Nhiên cũng không hỏi đến mà Trình Cảnh Long cũng không nhắc đến, nên chuyện đấy rơi vào quên lãng.

Mọi thứ cũng trở về vị trí cần có. Hạ Tử Yên được Tần Bửu lo liệu xin cho đi học. Cô bé vui vẻ không thôi. Háo hức chỉ chờ ngày mong được nhập học.

Dù thái độ của Trình Hạo Nhiên không thay đổi gì nhiều như Trình Cảnh Long vẫn tinh ý thấy được đối với Hạ Tử Yên anh có sự nhẫn nại, mọi thứ cũng chỉ rất mờ nhạt.. Bác sĩ Taylor nói cần nhiều thời

gian khảo nghiệm, mới đưa ra kết quả...

Đến thời gian nhập học, Trình Hạo Nhiên phải trở về Mỹ, đêm cuối trước khi về Mỹ anh ghé qua Trình gia, lúc đấy thời gian đã khuya..

Một đường đi thẳng vào căn phòng có cô gái nhỏ kia đang ngủ..

Ngồi trên giường ngắm nhìn gương mặt như búng ra sữa của cô bé..Bàn tay nghịch lấy những sợi tóc vừa đen vừa bóng của bé con, cứ thế ngồi đến gần sáng rồi mới rời đi..

Khi không còn thấy bóng dáng của Trình Hạo Nhiên nữa lúc đấy Hạ Tử Yên mới biết anh đã về Mỹ..Khuôn mặt buồn bã thấy rõ, cả ăn uống cũng lười động tới..

Thím Ngô sao không nhận ra chứ, bà khuyên cỡ nào, an ủi ra sao cô bé vẫn không nghe..Bất lực đành lấy hết can đảm gọi cho Trình Hạo Nhiên...

Qua một lúc điện thoại reo in ỏi nhưng không có người bắt máy...

Bên này không khí nóng bừng bừng liền bị tiếng điện thoại không dứt làm cho giảm nhiệt...

" Ừ...Charles..cho em..đừng đừng mà... "

Mỹ nữ tóc vàng mắt nâu xinh đẹp, quyến rũ ôm lấy bờ vai của Trình Hạo Nhiên, uốn éo thân người muốn được anh lấp đầy..

Lại thấy anh ngưng lại động tác xoay người tìm điện thoại, cô gái buồn bực ôm lấy anh không chịu buông..

Trình Hạo Nhiên lấy được điện thoại nằm xuống để cô ta trèo lên

người mình cần gỡ..

Nhìn dãy số từ Trình Gia, anh có chút đâm chiêu rồi mới nhấn nút..

" Chuyện gì? "

" Thiếu gia..là thiếu gia..xin lỗi đã làm phiền cậu.."

Thím Ngô mừng rỡ khi anh bắt máy cũng mang chút e sợ...

" Chuyện gì nói nhanh"

Nhìn thân hình nóng bỏng trần trụi đang cưỡi trên người mình..Trình Hạo Nhiên đưa ta vuốt ve nơi mềm mại của cô gái, môi khẽ nhếch nhẹ khen cho kĩ thuật trên giường của cô ta...

" Là vậy..Thiếu gia..là Tử Yên.Con bé từ lúc biết cậu về Mỹ, con bé khóc miết, không chịu ăn uống gì..Tôi khuyên như thế nào cũng không nghe..Thiếu gia cậu, cậu giúp tôi khuyên con bé được không "

Nghe đến đây chân mày Trình Hạo Nhiên nhíu lại, cơn lửa kích tình còn lại hoàn toàn tiêu tan..

" Đưa điện thoại cho Yên Yên "

Buồn bực đẩy cô ả đang trên người mình xuống...Mỹ nữ bị ngã trên giường không cam lòng ôm lấy anh.

" Cút "

" Charles...anh..."

Lời muốn nói bị ánh mắt sắc lạnh của anh làm cho hoảng sợ, không



cam lòng dậm chân vào phòng tắm..

Thím Tô nghe thế liền chạy lên lầu đưa điện thoại cho Hạ Tử Yên..

-" Tử Yên..Thiếu gia muốn gặp cháu "

Hai mắt cô bé mở lớn, bàn tay run rẩy cầm lấy điện thoại..nhỏ giọng...

-" Chú....."

Tiếng nói trẻ con yếu ớt như đánh mạnh vào lòng ngực Trình Hạo Nhiên..Anh khó hiểu nhíu mày..bàn tay cầm điện thoại chặt hơn..

-" Ừ...Vì sao bỏ ăn?"

Vẫn là phong cách vốn có của Trình Hạo Nhiên, an ủi nhỏ nhẹ không phải sở trường của anh..

-" Chú! Sao chú đi mà không nói Yên Yên biết..Yên Yên rất nhớ chú..huhu..Chú! Yên Yên không ngoan nên chú không cần Yên Yên nữa sao "

Cô bé nức nở khóc thành tiếng, bao nhiêu lo sợ điều trút vào tiếng khóc.Thím Tô bên cạnh xót xa vô cùng..

Trình Hạo Nhiên lúc này tưởng tượng ra được khuôn mặt cô bé lấm lem nước mắt, cái miệng nhỏ nức nở trông rất đáng thương...

Liếm vành môi khô khốc mấy giây sau anh mới nghe được tiếng nói của mình..

-" Tôi phải về Mỹ đi học.Hè sẽ về thăm em.Em nghe lời ăn uống.Tôi

sẽ thường xuyên gọi về cho em "

Lần đầu tiên anh phải giải thích nhiều như vậy mà còn với con bé tám tuổi..

Hạ Tử Yên biết " chú " không thích con nít khóc nên một lúc cô bé chỉ còn tiếng hít hít mũi nho nhỏ..Nghe anh nói sẽ thường xuyên gọi về.Tức là không bỏ rơi cô bé.Cô bé trở nên vui vẻ hẳn..

- " Thật không ạ.Chú sẽ không bỏ rơi Yên Yên "

- " Thật "

Vượt cả sự nhẫn nại...

- " Vâng ạ..Yên Yên sẽ nghe lời"

Cuối cùng cũng nghe được lời cam đoan của anh..Trên đôi môi nhợt nhạt lúc này mới nở nụ cười yên lòng..

Nói thêm vài câu Trình Hạo Nhiên mới tắt máy...Thím Tô cũng thở hắt ra mừng rỡ dỗ ngọt vài câu đưa cô bé xuống ăn cơm..

# Chương 11: Hai năm sau

Giống như lời đã hứa, mỗi tuần Trình Hạo Nhiên sẽ gọi về cho Hạ Tử Yên. Dù anh vẫn lạnh lùng như vậy, chỉ là những câu hỏi thăm qua loa. Nhưng lại khiến Hạ Tử Yên vui vẻ không thôi...

Một học kì kết thúc, nhưng năm nay Trình Hạo Nhiên với tăng tốc thực tập tại Trình thị chi nhánh ở Mỹ nên anh không thể về nước, điều đó là Hạ Tử Yên buồn cả tháng..

Dù không hỏi đến nhưng Trình Hạo Nhiên cũng biết cô bé mất hứng...

Năm kế tiếp việc học anh ngày càng bận bịu, buổi sáng đi học, buổi tối phải đến Trình thị thực tập. Để trở thành người thừa kế mọi thứ phải cố gắng gấp bội người khác...

Học kì thi lại đến nên anh cũng không thường xuyên gọi về nữa điều tập trung vào ôn thi...

Thời gian trôi qua hai năm anh đã không gặp Hạ Tử Yên, chỉ có liên lạc và nhìn cô bé qua Video call, năm nay vừa xong kì thi cuối cùng.. Trình Hạo Nhiên lần này lại muốn trở về nước sớm hơn dự định....

Khi anh trở về cũng đã hơn bảy giờ tối, thay vì trở về căn hộ của mình. Anh lại chạy xe thẳng về Trình Gia..

Khi bước vào cửa anh thấy người giúp việc trong nhà nhìn anh với ánh mắt rất kì lạ..

Có lẽ là bất ngờ cũng đã hai năm họ mới gặp lại anh..

Nhưng khi anh hỏi đến Hạ Tử Yên sắc mặt của họ lại trở nên khó coi, muốn Trình Hạo Nhiên không nghi ngờ cũng khó..

- " Yên Yên trên phòng sao?"

Hai người phụ nữ đưa mắt nhìn nhau, thái độ rõ ràng là đang che giấu điều gì đó..

- " Tôi hỏi các người Yên Yên đâu?"

Trình Hạo Nhiên giọng lạnh đi mấy phần.

- " Thiếu gia, cậu mới về "

Lão Thẩm từ ngoài bước vào, không ngờ lại gặp Trình Hạo Nhiên..

- " Lão Thẩm Yên Yên đâu?"

Lão Thẩm đưa mắt nhìn những người đang cuối đầu, biết không thể nào che giấu được nữa, dè dặt lên tiếng..

- " Thiếu gia, Tử Yên đang trong bệnh viện "

- " Cái gì?"

Ngay ngực như có gì đó không được tốt lắm, nói nói nhưng là gì anh không biết nữa...

---

Hạ Tử Yên đã mười tuổi, khuôn mặt vẫn xinh xắn đáng yêu như ngày nào, có lẽ cô bé cao hơn, nên thân hình nhìn gầy hơn hay vì lí do gì khác..

Hạ Tử Yên nhập viện hơn nửa tháng, tình hình cũng đã ổn định..Cô bé không ngờ gặp lại Trình Hạo Nhiên trong hoàn cảnh này..

Vừa thấy Trình Hạo Nhiên đứng ngay cửa phòng, đôi mắt cay cay nước mắt lại ứa ra, hít mũi gọi một tiếng..

- " Chú "

Thím Ngô xoay lưng về cánh cửa, bà đang đút cháo cho cô , thấy bé con nhìn ra cửa nên xoay lưng nhìn theo..Khi thấy Trình Hạo Nhiên bước vào, Thím Ngô lật đật đứng dậy..

- " Thiếu gia, cậu mới về "

- " Chuyện gì xảy ra? "

Lúc này Trình Hạo Nhiên đã ngồi lên giường, bàn tay anh vuốt nhẹ chỗ vết thương đã đã băng bó trên đầu cô bé...

Thím Ngô khúm núm bàn tay cầm chén cháo trở nên trắng bệch...Trình Hạo Nhiên ngẩng đầu, ánh mắt rét lạnh khóa chặt lấy bà..

- " Nói.Chuyện gì? "

Không đành lòng nhìn Thím Ngô khó xử, Hạ Tử Yên nắm lấy tay anh..

- " Chú..Yên Yên không sao? "

- " Câm miệng"

Bị mắng Hạ Tử Yên xụ mặt chẳng dám nói một lời..

- "Thiếu gia, Tử Yên bị ngã cầu thang "

- " Nguyên nhân?"

Biết là giấu không được thím Ngô chùng chờ vài giây rồi mới nói tiếp..

- " Thiếu gia...Thật ra lúc con bé ngã cầu thang tôi cũng không rõ nguyên nhân, khi chạy đến đã thấy con bé nằm trên sàn nhà, đầu chảy rất nhiều máu..."

- " Lúc đó có ai?"

- " Chú..Yên Yên sẽ nói "

Dù sao Thím Ngô làm ở Trình Gia lâu năm..Trong trường hợp này bà đứng cửa giữa vô cùng khó xử..Nếu nói không khéo sẽ gây ra một hậu quả lớn..

Đưa mắt nhìn Hạ Tử Yên...Trình Hạo Nhiên có chút ngạc nhiên về sự tinh ý trong suy nghĩ của cô bé như vậy...

So với người bình thường Trình Hạo Nhiên vô cùng nhạy cảm chỉ khi nào anh quá kích động mới dẫn đến tâm lí bất ổn..Còn cảm xúc ngày càng chết đi là do chính cốt lõi tận sâu trong con người anh đã quá nhiều tổn thương, đến uất ức nên di chứng biến mất cảm xúc...

Còn nếu giống như bây giờ, anh hoàn toàn tỉnh táo, suy xét vô cùng sắc bén, tư duy hơn hẳn một người bình thường...

Cô bé hai tay xoắn xuýt lại với nhau..Nhắc đến trong mắt đầy vẻ sợ hãi , giọng hơi nghẹn lại..

-" Chú! Là Phu nhân, bà ta rất đáng sợ...hức... bà ta thường xuyên đánh Yên Yên, còn đe dọa không cho Yên Yên nói ra..

Hôm đó Yên Yên lỡ tay làm đổ trà vào chân bà ta..Bà ta đánh rồi đẩy Yên Yên ngã xuống cầu thang..

Hức...Yên Yên sợ lắm..Bà ta nói nếu Yên Yên nói ra sẽ đuổi Yên Yên ra khỏi nhà...

Hức...như vậy Yên Yên sẽ không được gặp chú nữa...."

Nói đến đây giọng cô bé nức nở nước mắt dàn dụa trên mắt..bàn tay nhỏ nắm chặt góc áo của Trình Hạo Nhiên...

Thím Tô nghe mà mũi lòng lén lau nước mắt.

Sắc mặt Trình Hạo Nhiên vô cùng khó coi..bàn tay anh nắm lại thành nắm đấm..

Từng lời cô bé nói trong đầu anh lại hiện ra hình ảnh cậu bé ngồi trong căn phòng tối bị từng đòn roi quất vào người, mắt anh lạnh lẽo khiến Hạ Tử Yên sợ hãi, nắm lấy tay anh dè dặt..

-" Chú..Chú ơi.."

Tiếng nói trẻ con len lỏi vào ngọn lửa đang hừng hực trong anh.. Ánh mắt Trình Hạo Nhiên như bị dòng nước tinh khiết từng chút,từng chút dập đi ngọn lửa đang sắp sửa bùng phát...

Đưa mắt nhìn khuôn mặt sợ hãi của cô bé..Anh thu lại bộ dạng hung tàn quay sang Thím Tô.

-" Ông của tôi biết không?"

Thím Tô lắc đầu..

-" Chủ tịch thường xuyên vắng nhà.Chúng tôi thấp cổ bé họng không thể bảo vệ cho Yên Yên..Nếu cậu thương con bé, nên đưa con bé rời đi..Yên Yên là cô bé ngoan..

Nhưng nó quá nhỏ để biết tự bảo vệ mình..

Đây không phải lần đầu tiên con bé bị thương..."

Bà không nói hết câu nhưng Trình Hạo Nhiên ngầm hiểu, thì ra bé con này những ngày tháng qua sống không dễ dàng gì với Tô Uyển..

Có lẽ Thím Tô là người làm kẻ ở nên không hiểu rõ bệnh tình của Trình Hạo Nhiên, mới mong anh ra tay giúp Hạ Tử Yên..

Dù là người làm kẻ cả Trình Tấn hay Tô Uyển cũng không biết rõ bệnh tình của Trình Hạo Nhiên..

Vì dù sao trong tương lai anh cũng là người thừa kế của Trình Gia..Trình Cẩm Long cũng không muốn ai biết rõ bệnh của cháu trai mình...



# Chương 12: Cảnh tượng mập mờ

Có lẽ không chạm vào cấm kị của Trình Hạo Nhiên đó là nhắc đến mẹ và em gái anh..Thì anh sẽ không bao giờ kích động hay ra tay muốn bóp chết người khác..

Hai năm qua lao vào kinh doanh, anh cũng học được phần nào kiềm chế bản thân..

Không biết từ bao giờ, trong lòng Trình Hạo Nhiên cô bé Hạ Tử Yên là một sự sở hữu của mình..Là người của anh..Tuy anh không đứng ra nhận nuôi cô bé.Nhưng trong tư tưởng Hạ Tử Yên rất bám lấy anh..Cô bé vì anh sang Mỹ mà bỏ cả ăn uống.Vì sợ không gặp được anh nên cam chịu bị Tô Uyển đánh đập hành hạ.

Chỉ cần nghĩ đến thế thôi, Trong lòng Trình Hạo Nhiên cho mình một suy nghĩ rằng cô bé này là của anh..Cũng giống như căn phòng, chiếc xe thuộc quyền sở hữu của mình là không ai có quyền chạm đến..Còn nghĩ hơn nữa anh nghĩ không ra..

Nói là thế không nổi trận lôi đình với Tô Uyển, nhưng để trả đũa bà ta thì không thể nào không có...

Tô Uyển một thân hàng hiệu, thời tiết có phần oi bức, cau có ngồi vào xe, khiến cơn nóng của ba ta có chút dịu hơn..

Nhìn những chiến lợi phẩm mình mới mua.. Bà ta ngả người dựa vài ghế thích thú cười vui vẻ.

- " Không xong rồi...bà chủ ơi!"

Bất ngờ tài xế hét lớn,Tô Uyển ngồi thẳng người cúi gắt..

- " Chuyện gì...?"

- " Thẳng..thẳng xe...không "

- " A...."

Chưa nói hết câu chiếc xe lạng lách tránh né với vận tốc kinh hoàng tông thẳng vào trụ đèn.

Lúc Trình Tấn chạy vào bệnh viện.Tô Uyển đã được đưa vào phòng cấp cứu, bác sĩ bảo bà ta bị chấn thương phần đầu, và kín vết đâm vào vai phải khâu mười sáu mũi...Cũng không đến nỗi ảnh hưởng đến tính mạng..

Trong lúc này ở nhà đang diễn ra một sự kiện...

- " Hạo Nhiên..Con suy nghĩ kĩ chưa..?"

Trình Cẩm Long nhìn đứa cháu trai tâm cơ sâu rộng, cũng rất bình thản chỉ là hơi bất ngờ...

- " Rồi ạ "

Trình Hạo Nhiên dựa lưng vào ghế,nhìn vào bếp thấy thân ảnh nhỏ đang bận rộn, ánh mắt xẹt qua chút vui vẻ...

Mỗi cử chỉ nhất động của Trình Hạo Nhiên đều được Trình Cẩm Long thu vào mắt..

Ông gật đầu xem như thỏa hiệp..

" Nếu cháu đã quyết định,ta đây không cản.Nhưng..."

Đưa mắt nhìn Hạ Tử Yên rồi nói tiếp..

" Tử Yên chỉ là đứa bé mười tuổi..Con sẽ vất vả đấy"

Vừa bên Canada trở về, ông cũng nghe sơ qua chuyện của Hạ Tử Yên bị Tô Uyển bạc đãi..Bất ngờ nhất là Trình Hạo Nhiên đưa ra ý kiến muốn đem con bé kia sang Mỹ...

Tuy hơi bất ngờ nhưng lại có chút vui mừng vì bệnh tình của Trình Hạo Nhiên phát triển theo chiều hướng tích cực..Phải có cảm giác lo lắng muốn bảo vệ cho Hạ Tử Yên nên mới đưa ra quyết định này..Dù Trình Hạo Nhiên không nhận ra, nhưng ông và Tần Bửu thấy rất rõ ràng..

" Cháu sẽ thuê người giúp việc.Ông đừng lo "

" Được..Vậy để Tần Bửu lo liệu giấy tờ.."

Thế là một tháng sau..Hạ Tử Yên lần đầu tiên được xuất ngoại, phấn khởi đến không ngủ được...

Nhưng điều cô bé vui nhất là được bên cạnh Trình Hạo Nhiên..Lần đầu gặp Trình Hạo Nhiên, cô bé tuy sợ vẻ ngoài lạnh lẽo của anh nhưng lại thích chạm vào người anh, ở bên cạnh anh còn tin tưởng anh sẽ không gây tổn thương cho mình..Vì trong suy nghĩ trẻ thơ của cô bé Trình Hạo Nhiên giống như người chú đã mất của cô.Cũng sẽ yêu thương cô bé như vậy..

---

Giống như Trình Cẩm Long đã từng cảnh báo, thời gian đầu khi chính thức đem Hạ Tử Yên sang Mỹ là nỗi kinh hoàng, làm Trình Hạo Nhiên phát điên..

Sống một mình, phóng khoáng quen rồi, anh vẫn chưa hòa nhập được cuộc sống có người chờ mình, hay trong nhà còn có một người khác..Trình Hạo Nhiên tuy có thuê người giúp việc nhưng chỉ làm giờ buổi sáng.Buổi tối thì anh và Hạ Tử Yên tự túc vì anh không thích có người lạ bên cạnh ngạt nổi vì có Hạ Tử Yên nên đành phải thuê người...

Hạ Tử Yên từ ngay sang đây vẫn ru rú trong nhà, buổi sáng mở mắt ra đã không thấy được bóng dáng của Trình Hạo Nhiên..Anh đi đến chiều tối mới trở về..Rồi ẩn hiện một chút lại mất dạng..Mà cô bé nào dám hỏi đến.Sự sống của bé bây giờ điều dựa vào người " chú " này, nếu anh không vui sẽ vứt bỏ bé, thì bé biết phải làm sao..

Cả căn nhà to lớn nhưng chỉ có mình cô bé ở..Hạ Tử Yên co rút ngồi trên sofa..

Bất ngờ nghe tiếng mở cửa, cô bé chưa kịp vui mừng, thì thấy Trình Hạo Nhiên ôm lấy một cô gái, cửa đẩy vào hai người lớn không ngừng quấn lấy nhau, ôm hôn đấm đuổi..

Nhờ anh đèn vàng còn sót lại trên tường, và quen mắt với bóng tối nên cô bé nhìn không sót một thứ gì..Hai mắt trừng lớn, cũng đã mười tuổi rồi dĩ nhiên cô bé biết hai người đang làm gì chứ..Cô thấy trên tivi trong phim cũng có cảnh này...

-" Cho em...Charles..."

Không hiểu sao Hạ Tử Yên cảm thấy ngay ngực ứ động gì đó, không

biết nên làm sao, ngồi đây xem tiếp hay là như thế nào..Buộc miệng thì thào..

- " Chú...."

Hai người đang quấn lấy nhau liền ngưng ngay động tác xoay người nhìn cái bóng đen nhỏ ngồi thù lù trên sofa...

- " Tạch "

Trong căn phòng tối om liền được thấp sáng..

Chưa quen với ánh sáng Hạ Tử Yên lấy tay che mắt lại, khi mở mắt ra lại thấy Trình Hạo Nhiên cùng cô gái xinh đẹp người Mỹ kia đang nhìn cô như quái vật..Hạ Tử Yên tội nghiệp chu môi nhỏ giọng..

- " Chú...."

Trình Hạo Nhiên ngả đầu lên trời day day trán..

- " Charles..."

Mấy giây sao mỹ nữ xinh đẹp đấy liền bị đẩy ra khỏi nhà..

Hạ Tử Yên cúi gầm mặt đứng giữa nhà, hai tay xoắn xuýt như chuẩn bị đờn bị mắng..

- " Lên phòng ngủ đi "

Cô bé ngẩng mặt nhìn anh, chú không nổi giận sao..Biết mình làm chú và bạn gái chú không vui, Hạ Tử Yên bước đến nắm tay anh.

- " Chú! Yên Yên xin lỗi "

Tuy cô rất không thích chú ôm hôn người khác, quan tâm hay chịu đựng ai khác ngoài cô. Nhưng chuyện này cô có lỗi nên phải xin lỗi..

Trình Hạo Nhiên thật là một chút cũng không giận chỉ là để cô bé này nhìn thấy, anh cảm thấy mình đang làm chuyện xấu nên tâm trạng có chút không thoải mái... Thờ dài ai biểu anh rước cái bóng đèn này về, tự làm tự chịu thôi...

Rất lạ là sau ngày đó, Hạ Tử Yên không còn thấy Trình Hạo Nhiên đưa bất cứ người phụ nữ nào về nhà nữa...

# Chương 13: Lần đầu biết sợ hãi

Hôm nay người giúp việc xin nghỉ..Hạ Tử Yên phải dậy thật sớm để chuẩn bị bữa sáng...

Cô chỉ làm đơn sơ bỏ bánh mì vào nướng lại, và ốp la hai quả trứng gà...

Lúc Trình Hạo Nhiên bước xuống, bắt gặp cô bé nhón chân về mặt nghiêm túc, hai tay đang cầm một cái vá lật qua lật lại miếng trứng trông rất thành thạo..

" Đưa đây"

Bị dành mắt cái vá trên tay, Hạ Tử Yên khó hiểu nhìn Trình Hạo Nhiên..

" Để tôi làm.Em lại ngồi đi "

" Dạ "

Hạ Tử Yên trở mắt nhìn anh nhưng không từ chối, rất ngoan ngoãn nhường chỗ cho anh còn mình yên vị ngồi ngay ngắn ở bàn ăn..

Chẳng mấy chốc Trình Hạo Nhiên đặt hai đĩa trứng trên bàn..

" Ăn đi "

Anh kéo đĩa bánh mì và bắt đầu dùng bữa..

Cô bé mím môi nhìn anh..

" Mời chú ăn sáng"

" Em ăn nhanh.Chút nữa tôi dắt em đi mua một số đồ, chuẩn bị đi học.."

" Thật ạ.."

Nghe đến được ra ngoài mắt Hạ Tử Yên sáng lên, nở nụ cười xinh xắn, ngoan ngoãn vùi đầu vào ăn, khuôn mặt không giấu nổi niềm vui..

Nhìn khuôn mặt non nớt vui vẻ..Trình Hạo Nhiên suy nghĩ, đúng là từ lúc qua đây đến giờ, con bé này điều bị nhốt trong nhà, hèn gì vừa nghe ngoài còn vui hơn nhặt được vàng..Đuôi mày nơi khóe mắt hiện lên ý cười..

Hôm qua Tần Bửu gọi điện nói với anh.Đã sắp xếp việc học cho Hạ Tử Yên xong rồi..

Nên bảo anh nhờ người làm đưa con bé đi mua một số vật dụng đi học..

Suy đi tính lại không hiểu sao lại không yên tâm giao cô bé cho ai cả..Nên tự mình đi là lựa chọn tốt nhất..

Hạ Tử Yên như chú chim nhỏ được thoát khỏi lồng, mắt to nhìn dáo dác, hết ngắm thứ này đến thứ khác..miệng cười ngoác cả ra..Trình Hạo Nhiên một tay đẩy xe, một mặt quan sát cô bé không rời..

" Yên Yên "



- " Dạ "

- " Thích màu nào? "

Cô bé mắt tròn xoe nhìn những đôi dép mang trong nhà hình dáng ngộ nghĩnh, đang được Trình Hạo Nhiên cầm trên tay..

Trình Hạo Nhiên vóc dáng cao lớn khuôn mặt tuấn tú khiến bao nhiêu cô gái ngoại lai xung quanh nhìn trộm..Nhưnh anh một chút cũng không quan tâm..

Không biết hôm nay tâm trạng bị làm sao? Anh lại thấy những thứ màu sắc này rất hợp với con bé kia..lại cảm thấy hứng thú với những món đồ này..

Hạ Tử Yên vui vẻ ngồi xuống, cầm một đôi màu hồng, một đôi màu nâu của nam loại lớn điều có hình dáng chú chó poodle..

- " Chú! Đôi này của Yên Yên, đôi này là của chú nha "

Cô bé nhìn hai đôi dép ánh mắt lấp lánh ánh cười...

Đầu anh liền nổi ba vạch đen,

Anh chỉ có ý định mua cho Hạ Tử Yên..

Không ngờ cô bé lại chọn cho anh, còn kiểu dáng ngộ nghĩnh như vậy..lại nhìn nụ cười sáng rỡ của cô cũng không nở từ chối, bắt lặc trong cam chịu đành thờ dài...

Hôm nay Trình Hạo Nhiên mua rất nhiều thứ cho bé con..Giày dép, quần áo, vật dụng học tập, khiến cô bé cảm động đến xuýt khóc...

" Yên Yên...."

" (.....)"

" Yên Yên lại đây xem "

" (.....)"

Anh gọi hai tiếng nhưng không thấy cô bé trả lời..Liền xoay người tìm kiếm bóng dáng nhỏ nhắn..Phía sau anh toàn là những người xa lạ..Trình Hạo Nhiên buông chiếc xe đẩy ra, mắt nhìn xung quanh, bất ngờ tim anh đập rất nhanh nơi ngực trái nhói nhói..

Mong mãi sẽ tìm thấy Hạ Tử Yên nhưng điều vô ích..Trình Hạo Nhiên quay lại những nơi đã đi qua..

Các gang hàng cao ngất che mất tầm nhìn của anh...Qua một đoạn khi đến gang hàng bán thú bông..

Anh thấy Hạ Tử Yên đang đứng ôm lấy một con gấu bông to, quên cả tìm anh..

Anh thở hắt ra, nhưng một nỗi tức giận không thể kiềm chế, bước chân dồn dập tiến về phía trước..

Nghe bước chân về phía mình, Hạ Tử Yên xoay người lại bắt gặp khuôn mặt như hung thần của Trình Hạo Nhiên..

" Chú...Á..."

Cô bé rụt cổ lại, con gấu to bị anh nắm lấy ném mạnh xuống nền...

- " Em làm gì ở đây..Em có biết tôi tưởng...."

Anh quát lớn nhưng câu cuối không biết nói thế nào..đúng là lo lắng, anh sợ cô bé bị bắt cóc, sợ không thể gặp lại cô bé...

Đầu anh bắt ngờ lại đau...Cô bé này có thể khiến anh lo lắng sao?

Thấy khuôn mặt Trình Hạo Nhiên biến sắc, anh còn nhắm mắt lại day day trán..Hạ Tử Yên nghĩ là do mình làm anh tức giận, nên cô bé òa khóc chạy đến ôm lấy anh nức nở..

- " Chú! Yên Yên xin lỗi..Chú đừng giận có được không..hức...Chú..Yên Yên xin lỗi mà.."

Khóc gì chứ!

Anh còn chưa la mắng nữa mà..

Trình Hạo Nhiên lấy lại bình tĩnh, kéo cô bé ra lau đi nước mắt..

- " Không có lần sau "

Hạ Tử Yên hít mũi gạt đầu như giả vờ...

Anh đưa bàn tay nắm lấy bàn tay bé nhỏ của cô , liếc nhìn con gấu đang nằm chống vó trên sàn..tiến tới xách lấy con gấu, rồi mới rời đi...

Buổi tối Hạ Tử Yên nằm trên giường ôm lấy con gấu mà miệng cười tủm tỉm chìm vào giấc ngủ...

# Chương 14: Cảm giác lạ lẫm

Cả cuộc đời Trình Hạo Nhiên trải qua biết bao là thăng trầm cuộc sống.. Chẳng có gì để anh lưu luyến ngay cả chiếc ghế Chủ Tịch đang chờ đợi.. Sở dĩ anh muốn lấy chiếc ghế đó vì không muốn cho ba của anh và Tô Uyển sống dễ chịu, một phần lại vì trách nhiệm..

Một khi ba của anh mà lên nắm quyền hành Tô Uyển sẽ đưa người mình vào thao túng.. Gia đình Tô Gia toàn là đồ rẻ mạt, chưa gì đã trà trộn vào Trình Thị định toan tính ý đồ... Nếu anh không ngồi vào chiếc ghế chủ tịch có vẻ chiều lòng Tô Uyển quá rồi...

Bất đắc dĩ phải ngày đêm cực khổ trao dồi để chiến đấu với bọn họ. Ngoài ra anh chẳng có gì hứng thú với sự tranh đoạt cả...

Thế mà ngày hôm nay, có người khiến anh lưu luyến, có người để anh cảm động...

Cả ngày quây quần với công việc, Trình Hạo Nhiên về đến nhà cũng đã hơn mười một giờ khuya..

Vừa vào cửa, bất ngờ là ánh đèn vẫn còn sáng, trên sofa Hạ Từ Yên dựa vào thành ghế nhắm mắt ngủ say.. Thân hình mềm mại dưới ánh đèn co lại vừa yếu đuối lại đáng yêu.. Mới ngày nào mà bé con đã mười lăm tuổi rồi, vóc dáng dần trưởng thành, như chồi non dưới nắng sớm non nớt lại yêu kiều...

Trình Hạo Nhiên thả cặp táp qua một bên khom người bế lấy Hạ Từ Yên trở về phòng..

Thân thể thiếu nữ mềm mại ngã vào lòng anh..Một hương thơm ngọt ngào giống như mùi hương hoa hồng nhẹ nhàng lan vào mũi rồi tỏa cả tận trong lòng anh...

Trình Hạo Nhiên nghĩ sao làm vậy , anh khom người hôn lên má cô bé, mềm mềm trắng mịn không tỳ vết...Lúc này Hạ Tử Yên bất ngờ tỉnh dậy, vừa nhìn thấy anh cô bé đã nhoẻn miệng cười xinh đẹp...

- " Chú! Về rồi... "

Anh lại hôn lên trán cô bé một cái nữa..

Nhưng giống như cảnh tượng này thường xuyên xảy ra nên Hạ Tử Yên không có gì bất ngờ..Đúng vậy một năm đổ lại đây, khi chú có gì vui sẽ hôn lên mặt cô, xoa đầu cô, tuy chú không thích nói chuyện, nhưng càng ngày cô hết sợ Trình Hạo Nhiên như hồi bé nữa rồi..

Vì cô biết Trình Hạo Nhiên sẽ không vứt bỏ cô nữa..Thành ra cô cũng lớn gan hơn rất nhiều, cô cũng đã biết giận hờn hay xụ mặt khi không vừa ý chuyện gì...Lúc đó Trình Hạo Nhiên sẽ nheo mắt quan sát cô, khi anh muốn nổi giận cô sẽ cố nặn ra hai ba giọt nước mắt, vẻ mặt liền ôn hòa lại ngay lập tức....

- " Chú..chú thả Yên Yên xuống đi..Yên Yên cho chú xem cái này..."

Bàn tay nhỏ vỗ vỗ lấy ngực anh, Trình Hạo Nhiên đưa mắt nhìn cô rồi mới thả cô xuống..

Hạ Tử Yên kéo tay anh qua sofa.

- " Chú..Chú ngồi đây.Chờ Yên Yên một chút "

Nói rồi cô chạy vào bếp..

"Cạch "

Tất cả đèn phòng đều tắt, cả căn phòng chìm trong bóng tối...

Trình Hạo Nhiên có chút bất ngờ...

" Happy Birthday Chú "

Cô bé cất giọng ngọt ngào hát bài hát sinh nhật, trên tay bê một ổ bánh kem, thấp đầu nấn bước đến đặt xuống bàn..

" Chú! Chú ước đi "

Ước sao? Anh đưa mắt nhìn khuôn mặt đáng yêu của bé con, rồi nhìn chiếc bánh kem vẫn còn chưa biết phải làm sao, bé con liền đi vòng qua cầm lấy hai tay anh đan vào nhau..

" Chú nhắm mắt lại và ước đi "

" Tôi không biết ước gì cả "

Đó là sự thật anh cảm thấy những chuyện này rất ấu trĩ..Từ xưa giờ cũng có người tổ chức cho anh, khônnh quán bar thì nhà hàng, long trọng nô nức người đến dự..

Đây là lần đầu tiên anh đón sinh nhật với Hạ Từ Yên, trong không gian đơn giản nhưng lại ấm áp thế này..Hôm nay công ty cũng tổ chức, nhưng anh không hứng thú liền bỏ về trước..

Hạ Từ Yên chu môi, nhào vào lòng anh, đặt hai tay bé nhỏ của mình ôm lấy bàn tay to lớn của anh...Cô bé nghiêng mặt nhìn anh..

- " Vậy Yên Yên sẽ ước dùm chú nhé.. "

Có lí lẽ này nữa à..! Sao cũng được miễn đừng bắt anh làm là được..

Trình Hạo Nhiên ôm lấy cô bé đặt lên đùi theo ý cô bé hai tay anh nắm chặt bàn tay bé nhỏ đặt trước ngực cô...nghe Hạ Tử Yên lẩm bẩm rất thành tâm..

- " Yên Yên ước chú và Yên Yên sẽ mãi ở bên cạnh nhau " "

Nhìn hàng mi dài nhắm lại dưới ánh đèn, nghe lời cầu nguyện bởi giọng nói ngọt ngào khiến tim anh run lên...

- " Chú! Chú thôi nển đi " "

Cô bé cau mày nhìn anh..giống như là thôi nển mà chú cũng không làm được là không xong với cô đâu..

- " Phù " "

Lần này anh rất nghe lời, nghiêng đầu thôi nển..

" Cạch " "

Cả căn phòng được thấp sáng..Hạ Tử Yên Nghiêng mặt hôn lên cằm của anh..

- " Chúc chú sinh nhật vui vẻ " "

Nở nụ cười xinh xắn vô cùng đáng yêu..

Lúc này anh mới thấy rõ chiếc bánh kem..

Nhìn không đẹp lắm trên bánh là hình mặt cười rất đơn giản..

- " Chú! Đây là dì Kath dạy Yên Yên làm đấy...Tuy không đẹp nhưng mùi vị cũng không tệ.Yên Yên biết chú không thích ăn ngọt, nên bỏ rất ít đường..Chú dùng thử nhé"

Mấy năm trước cô còn quá nhỏ để làm bánh kem.Mỗi năm chỉ nói lời chúc mừng với anh..

Năm nay cô mới có thể làm những gì mình thích..

Nghe cô bé luyên thuyên không ngớt, cái muống có chứa bánh kem đặt ngay môi chờ anj thưởng thức..Trước ánh mắt chờ mong của cô bé, Trình Hạo Nhiên hé miệng cắn một miếng..

- " Ngon không ạ "

- " Ừ..."

Anh không tiết kiệm lời khen..làm hai mắt Hạ Tử Yên cong cong cười đến vui vẻ..

- " Yên Yên "

- " Dạ "

- "(.....)"

Không có câu trả lời thay vào đó là một nụ hôn chứa đầy tình cảm đặt lên trán cô bé..

Hạ Tử Yên nhắm mắt lại dựa vào người anh, cô không biết vì sao.Nhưng lúc này cô cảm nhận anh đang vui, hạnh phúc đôi khi rất



đơn giản...

Anh từng ngày cảm giác được thế giới tăm tối của mình, dần được cô thắp sáng...Khi anh mệt mỏi, cô đơn, khó khăn nhất, cô luôn bên cạnh, đơn thuần mà đối xử với anh..Không xô bồ, trục lợi, dã tâm như những con người ngoài kia..

Mỗi tối mệt mỏi, cô vẫn ngồi ở so pha đợi anh.

Mỗi lần tâm trạng anh không tốt, cô vẫn kiên nhẫn và im lặng ngồi trên so pha cùng anh...Từng chút một làm tim anh mềm mại hẳn đi, cho anh những cảm giác khó nói nên lời mà từ xưa giờ chưa bao giờ xảy ra..

# Chương 15: Mĩ nhân châu á

Ba năm sau

Thời gian về sau Trình Hạo Nhiên tuy vẫn chưa biết cách chăm sóc cho cô, nhưng buổi tối anh ít ra ngoài hơn..Bỏ thời gian hướng dẫn cô làm bài tập, học tiếng anh hay là xem phim cùng nhau..Dần rồi mọi thứ trở thành thói quen..

Mười tám tuổi là tuổi phát triển của thiếu nữ, so với nước Mỹ phát triển hơn thời đại..

Hạ Tử Yên tuy có vóc dáng nhỏ nhắn hơn các cô gái tuổi mới lớn ở Mỹ.Ngược lại cô trở thành đại mỹ nhân châu á trong ngôi trường mình theo học..Các chàng trai tuổi dậy thì ở Mỹ có vóc dáng không khác gì chàng trai trưởng thành của Châu Á...

Lứa tuổi này là lứa tuổi mộng mơ Hạ Tử Yên xinh đẹp như hoa hồng sương sớm, từng đường nét thiếu nữ non nớt chỉ khiến người khác muốn ra tay hái ngay lập tức..Mỗi khi cô nở nụ cười lúm đồng tiền còn rực rỡ hơn cả ánh mặt trời, là khiến bao chàng trai say mê, ngất nổi mỹ nhân Châu á này vô cùng hờ hững với bọn họ, muốn tiến lại gần cô một bước lại vô cùng khó khăn, chỉ biết bất lực trơ mắt nhìn người đẹp hàng ngày xuất hiện trước mặt nhưng lại không thể chạm đến..

Sống trong một nước phát triển thấy bạn bè trong trường ôm nhau hôn nhau là chuyện thường niên xảy ra, dĩ nhiên tư duy của Hạ Tử Yên cũng phát triển theo....

- " Bella cậu có thư nữa nè "

Một cô bạn người Mỹ tên Jena ngồi vào bên cạnh đưa cho cô lá thư..

Hạ Tử Yên không cần xem, liền nhét vào trong túi xách..Một ngày như vậy cô nhận vô số lá thư tỏ tình, không có gì lạ lắm cả.Theo lịch sự không trả lại hoặc vứt đi chỉ còn cách nhét vào túi...

Thấy thái độ thờ ơ của cô bạn xinh đẹp châu á, da thì trắng, tóc thì đen vừa thẳng vừa bóng..Khuôn mặt xinh đẹp đến phát hờn không khác gì một thiên thần đời thực , nhưng cứ chỉ lúc nào cũng thờ ơ với các chàng trai ve vãn xung quanh...Jena cau mày nhìn cô bạn thân..

- " Bella cậu nói mình nghe có phải cậu có người yêu rồi đúng không?"

Cô đưa mắt nhìn cô bạn tóc vàng..Ngẫm nghĩ câu hỏi của Jena..Hạ Tử Yên không biết trả lời ra sao..

Lúc nào trong đầu cô cũng chỉ chứa đúng một người đó là " Chú " của cô..

Trong mắt cô không ai đẹp trai bằng Trình Hạo Nhiên cả về tư chất cũng thế...

Trình Hạo Nhiên năm nay đã ba mươi tuổi, anh còn yêu mị hơn xưa..Không còn là chàng thanh niên ngày nào, giờ anh đã là tổng giám đốc của Trình Thị quản lý chi nhánh ở Mỹ..Về thành thực, ra dáng dấp của người đàn ông trưởng thành, trên người luôn toát ra vẻ mị hoặc khiến khác giới phải siêu lòng...

Tâm tư thiếu nữ điều bị anh chiếm giữ một khe hở cũng không bỏ sót..Mười tám tuổi tuy quá nhỏ để hiểu được tình yêu sâu thẳm bao nhiêu, ít ra cô hiểu tình cảm cô đối với Trình Hạo Nhiên không phải là tình thân và biết rõ anh không phải chú cô một chút máu mủ cũng không có..

Tình cảm của cô dành cho anh là giữa nam và nữ..Cô không thích anh xuất hiện trên tạp chí với người phụ nữ nào, ôm ấp hay hôn môi bất cứ ai..

Bây giờ cô không còn sợ anh nữa..Vì hai năm đổ lại đây Trình Hạo Nhiên rất nuông chiều cô..

Người như anh sẽ không thích nói lời ngon ngọt, nhưng anh thích nắm tay cô đi dạo phố, vuốt tóc cô hay nghe cô kể chuyện..

Mỗi lần nhìn những bức thư trong túi xách của cô,vẻ mặt của anh vô cùng khó coi.. vì thế để muốn thấy vẻ mặt ấy cô luôn để thư vào túi xách...

Từ khi anh điều hành chi nhánh ở Mỹ, phải thường xuyên bay đi bay về thời gian dành cho cô cũng ít đi..Nhưng với cô tất cả điều không thành vấn đề, vì cô biết đáng lẽ ra ba năm trước Trình Hạo Nhiên đã về nước quản lý Tập Đoàn Trụ sở chính của Trình Thị..Nhưng anh dường như không yên tâm cô ở lại đây một mình mới chấp nhận chịu khổ bay đi bay về..Điều đó khiến cô rất vui và cảm động ...

Mẹ viện trưởng đã từng nói " Làm người phải thật sự nhẫn nại "

Bây giờ cô chỉ mới mười tám tuổi thôi, ai chắc cũng sẽ nghĩ đây là tình yêu trẻ con.Mà cả Trình Hạo Nhiên chắc chắn cũng không hiểu nổi suy nghĩ của cô..

Với cô đây là tình cảm khắc cốt ghi tâm khi bắt đầu cô nắm lấy bàn tay của anh..Người ngoài không hiểu cô không cần thiết phải giải bày, nhưng Trình Hạo Nhiên thì khác cô muốn anh cũng phải có cảm nhận giống như cô..Hơn ai hết tám năm bên cạnh nhau cô biết anh thuộc tuýp đầu gối không hơn không kém hoặc trong mắt anh cô chỉ là cô nhóc chưa phát triển..

Cô vạch ra mọi thứ cho mình rất rõ ràng..

Vấn đề môn đăng hộ đối, cô không cần giàu sang phú quý, hay người hầu kẻ hạ..Cô biết khoảng cách của cô và Trình Hạo Nhiên rất xa, nên cô mới cố gắng học tập, để kéo gần khoảng cách với anh..Dù Trình Gia không chấp nhận cô thì sao? miễn cô có được trái tim Trình Hạo Nhiên thì cô còn lo gì...

Đừng nghĩ cô nhỏ mà không biết suy nghĩ...

Từ khi còn bé cô đã phải học cách tự lo cho bản thân, một đứa trẻ luôn được sự bảo bọc của cha mẹ khác hẳn với một đứa trẻ được hưởng sự chăm sóc ban phát từ một người khác..Cô luôn phải dè dặt nhìn sắc mặt hoặc để ý từng chút một để không làm phật lòng người khác...Kể cả Trình Hạo Nhiên cũng vậy, chỉ là ba năm đổ lại đây cô biết anh không vứt bỏ cô nữa nên mới thoải mái mà sống theo cách của chính mình..

Nếu nói để tìm người hiểu ý dù là chi tiết nhỏ của Trình Hạo Nhiên chắc chắn không ai ngoài cô..

Mọi thứ cô nắm rõ trong lòng bàn tay, đó là điều cô muốn, khi hiểu anh rồi, chịu đựng anh, đến khi anh không thể nào rời xa cô được nữa mà thôi....

Tần Bửu đã từng nhắc nhở cô khi Trình Hạo Nhiên nổi giận cô nên

tránh về phòng, nhưng từ khi hai người ở chung anh chưa bao giờ nổi cơn thịnh nộ hay gây tổn thương cho cô...Tuy tính nết của Trình Hạo Nhiên có chút cổ quái,cô lại thấy không có gì không tốt cả, anh cứ việc hờ hững với mọi thứ chỉ cần đặt cô trong mắt là được rồi...

Vừa nghĩ Hạ Tử Yên nắm chặt dây cặp thong thả bước chân về nhà... đường phố New York trời vào cuối thu, se se lạnh cực thích...

Rảo quanh con phố lớn, rẽ thêm một đoạn đường là về đến nhà...

Bước chân Hạ Tử Yên chững lại, khi thấy người thanh niên cao tầm 1m87 bước xuống xe khuôn mặt như điêu khắc dưới ánh nắng vô cùng đẹp,bên miệng liền nở nụ cười, Hạ Tử Yên muốn chạy đến ôm lấy anh..

Phía sau cô bất ngờ một chiếc xe màu đen vọt đến..cửa liền mở ra một mỹ nữ xinh đẹp vừa ra khỏi xe liền bước nhanh đến ôm lấy cổ Trình Hạo Nhiên cô ta nói gì đó với anh, chỉ thấy mặt anh lạnh lùng không trả lời..

Mỹ nhân xinh đẹp không nản lòng ôm lấy mặt anh hôn ngẫu nhiên, giống như hai người giận dỗi, người nam quay lưng đi, cô gái lại rất kiên trì xoay mặt anh lại tiếp tục hôn lên môi...

Máu trên não của Hạ Tử Yên như chảy ngược xuống, cô đứng đó nhìn hai người hôn nhau..Tức tối ngay ngực không chịu được, bước đến vài bước, vẻ mặt tức giận được thay thế bằng khuôn mặt ngây thơ, đôi mắt pha chút hơn dỗi đầy tội nghiệp ngọt ngào gọi một tiếng...

-" Chú....."

Vừa nghe tiếng nói quen thuộc Trình Hạo Nhiên vẫn bình thản, chỉ là

động tác dứt khoát đẩy cô gái kia ra..

Đưa mắt nhìn lấy cô gái nhỏ cách anh tầm mười bước chân..

Dưới nắng sớm Hạ Tử Yên chiếc váy màu xanh da trời dài qua gối, bên ngoài khoác chiếc áo len màu trắng, màu tóc đen được thả nhẹ ra sau, tôn lên khuôn mặt trái xoan trắng mịn..Đôi mắt to tròn ướt át nhìn anh, đôi môi hồng hào hé mở phụng phịu, tuy cô không thể hiện ra nhưng đôi mắt mang chút buồn man mác, lần thứ hai khiến Trình Hạo Nhiên cảm thấy mình lại gây ra tội lỗi..

Anh cũng không hiểu rõ vì sao, anh rất sợ cô không vui, ba năm nay các biểu hiện càng rõ ràng, anh thích nhìn cô nhóc năm nào cười khoe mà lún đồng tiền sâu hút lúc đó anh cảm thấy thỏa mãn...Còn những lúc cô buồn đôi mắt rưng rưng là trong lòng anh rấm rức khó chịu...

-" Charles, cháu của anh à?"

Cô gái bị đẩy ra quay nhìn Hạ Tử Yên rồi quay sang ôm lấy tay Trình Hạo Nhiên...

Nhìn cảnh này Hạ Tử Yên buộc mình phải nhẫn nại, cô bước đến không thèm nhìn Trình Hạo Nhiên, nhoen miệng cười với cô gái kia..

-" Chào dì.."

-" Dì sao?"

Cô gái bị gọi là dì có chút không vui, thay gì nói cô ta già...

Cô ta là người Châu Á không phải Châu Âu, cô đoán chắc là tiểu thư của Tập Đoàn nào rồi..Trình Gia mắt luôn đặt trên đầu không phải

con nhà thế phiệt đừng mong có mối quan hệ với con cháu Trình Gia...

Hừ! nhưng để mà xem cô sẽ là người thay đổi lịch sử...

Cũng không có ý định nói chuyện với cô gái ấy..Quay sang nhìn Trình Hạo Nhiên một cái rồi đi thẳng vào nhà..

Trình Hạo Nhiên chết tiệt, ông chú gia đáng ghét, Hạ Tử Yên hậm hực chửi trong lòng..

Cô đi vào trong phòng đóng sầm cửa lại, quần cặp lên giường, ngồi phịch lên đó thở phì phò...



# Chương 16: Ghen

Nhìn cánh cửa phòng khép chặt, chân mày Trình Hạo Nhiên nhíu lại, bàn tay đẩy nhẹ cánh cửa, căn phòng không một ai..Nghe được tiếng nước xả...Bàn chân thả nhẹ, cánh cửa nơi phòng tắm hé ra một khoảng...

Từ góc độ của mình anh có thể thấy được thân hình mảnh mai của thiếu nữ đứng dưới vòi sen...Hơi nước mờ ảo, dáng dấp tuy mới mười tám tuổi nhưng Hạ Tử Yên có vóc dáng vô cùng đẹp, da thịt mịn màng như vắt ra sữa...Bàn tay Trình Hạo Nhiên nắm chặt..

Thời gian đúng là chẳng bao giờ chờ đợi một ai ,mới đây mà đã chín năm trôi qua..Nhóc con ngày nào bé tí giờ sớm đã thành thiếu nữ trưởng thành...

Là người từng trải, chưa bao giờ Trình Hạo Nhiên có cảm giác khao khát một thân thể ai như lúc này..

Nhìn từng dòng nước xối xuống vóc dáng kiều mị của Hạ Tử Yên..Chỉ một cái liếc mắt, liền khiến anh chìm đắm sâu trong đó không thể rút chân.

Lúc Hạ Tử Yên quấn khăn bước ra, không ngờ lại thấy Trình Hạo Nhiên đang ngồi trên giường của cô..

Hai tay Hạ Tử Yên che ngực, quơ quàng chiếc khăn trùm trên đầu phủ qua vai..Chu môi hăng hộc..

- " Sao chú vào phòng người ta không gõ cửa vậy?"

Ánh mắt nóng bỏng của Trình Hạo Nhiên nhìn không soát một thứ gì trên người cô..

Chiếc khăn tắm quấn quanh ngực, bây giờ được một chiếc khăn nhỏ chỉ che được một phần nào trên bờ vai mảnh khảnh...Hai chân thon dài nuột nà không được tự nhiên chà sát vào nhau...Khuôn mặt thiếu nữ ửng hồng mang chút hờn dỗi pha lẫn bướng bỉnh..

- " Lại nhận thư "

Anh nghiêng người rút một bao thư trong túi xách của cô, không đầu không đuôi nghiền ngẫm Hạ Tử Yên...

Một phần còn buồn bực chuyện vừa rồi..Hạ Tử yên sãi bước giựt lấy bì thư...

- " Sao chú lại đụng vào đồ người ta.. " "

Giọng cô vốn nhỏ nhẹ ngọt ngào,dù tức giận không khác gì đang làm nũng..

Lạ thay ba năm nay, anh rất nhẫn nại với cô, khi cô vào tuổi dậy thì tình nết vốn có không còn nhu thuận như xưa, thường không vừa lòng sẽ thể hiện sự bướng bỉnh với anh.. Nhưng anh lại không nổi giận, lần này cũng thế..

Hạ Tử Yên khom người lấy túi xách bỏ bức thư vào, lại không ý thức được phần ngực non mềm dưới lớp khăn trưng bày trước mắt anh..Mùi thơm thiếu nữ hòa với mùi sữa tắm dịu nhẹ ngọt ngào xộc vào mũi anh...

Trình Hạo Nhiên vươn tay ôm lấy eo của Hạ Tử Yên đặt cô ngồi lên

đùi mình..hôn nhẹ vào bờ vai trần vì khi anh ôm lấy cô, chiếc khăn trên vai liền tuột xuống, cạ khuôn mặt yêu nghiệt vào mặt cô....

- " Vì sao không vui?"

Cả nường Hạ Tử Yên run lên.. Với cô đây là hành động rất mập mờ, nhưng cô biết Trình Hạo Nhiên không nghĩ nhiều như cô..Giống như những cử chỉ này quá quen thuộc trong mắt anh lúc nào cũng xem cô là tiểu Yên Yên thích bám lấy anh ngày xưa..Lúc nhỏ khi cô té ngã anh hay bế đặt cô lên đùi khi anh vui sẽ hôn vào má của cô...

Đến bây giờ khi cô bướng bỉnh anh cũng sẽ như vậy..Anh không biết nói ngọt ngào hay dỗ dành chỉ thể hiện hành động..Nhưng anh đã quên mất cô bây giờ đã mười tám tuổi rồi Là một cô gái hoàn toàn trưởng thành..Làm sao có thể toàn thân trần trụi chỉ quấn chiếc khăn tắm để anh ôm ấp hôn hít...

Trong khi đó anh lại luôn không rõ ràng các mối quan hệ bất cứ ở đâu cũng để người khác tương tư, vừa mới hôn hít một cô gái khác giờ là ôm lấy cô..Bỗng lòng ngực Hạ Tử Yên chua xót một nỗi tức giận trời dấy..

Hạ Tử Yên suy nghĩ đúng một phần..Với tư duy của Trình Hạo Nhiên từ xưa giờ anh thích làm gì thì làm thôi.

Anh thích ôm lấy thân thể mềm mại của Hạ Yên vào lòng là anh sẽ ôm..Anh thích hôn thì sẽ hôn..Đúng là những hành động này đã quá quen thuộc..Tuy anh biết bệnh của mình là mất đi cảm xúc nhưng trí tuệ tư duy của mình còn rất tinh táo..Anh không biết cảm xúc của anh đối với Hạ tử yên là gì..

Một điều anh có thể hiểu được anh muốn bên cạnh cô, ngắm nhìn cô ăn, cô cười, cô nói chuyện, khi cô bướng bỉnh..Và bây giờ là thích

ôm cô, hôn cô...

Cô là một tay anh nuôi lớn...bên cạnh anh từ lúc tám tuổi cho đến bây giờ..

Anh nghĩ những hành động của mình không có gì sai cả..

-" Chú buông ra..."

Hạ Tử Yên giận dỗi dùng dằng trong ngực anh...Ngược lại Trình Hạo Nhiên siết chặt vòng tay, hai người ép sát vào nhau..nhìn đôi mắt long lanh ánh nước...Trình Hạo Nhiên vuốt ve khuôn mặt non nớt..

-" Vì sao giận?"

Anh còn tà tứ hôn lên má cô, cạ qua cạ lại hít lấy hương thơm từ cô...mắt nhắm nhẹ như tình thần rất thoải mái..

Hừ! còn hỏi..

Nhìn bờ môi mỏng khiêu gợi của anh..lại nhớ đôi môi này hôn qua biết bao cô gái..Hạ Tử Yên đẩy mặt anh ra, hét lớn..

-" Bẩn..Không cho chú chạm vào người ta "

Rồi thoát khỏi người anh, kéo khăn tắm trùm mắt nhìn anh..

Bẩn sao? Anh làm gì mà con bé này bảo anh bẩn..

Với công việc Trình Hạo Nhiên trong năm năm được gọi là thiên tài mới của giới kinh doanh, nhưng để đoán tâm tư phụ nữ anh ở mức độ âm..Từ xưa giờ phụ nữ là người lấy lòng đuổi theo anh dù anh bạc tình ra sao...

Chỉ có Hạ Tử Yên thấy được một mặt khác của anh...Tuy anh không biết chăm sóc hay ngọt ngào dỗ dành..nhưng anh rất nhẫn nại đặt biệt với cô, cái gì anh cũng không nỡ..

Muốn mắng không được, hờ hững cũng không xong...

Trao đổi với bác sĩ tâm lí của anh..Ông ta nói anh đang dần sống với cảm xúc thật đây là điều đáng mừng.

Anh lại không nghĩ nhiều, anh nghĩ gì làm đó, chỉ thời gian gần đây, anh rơi vào trạng thái, đi đâu làm gì anh cũng nghĩ đến cô gái này...chỉ muốn về Mỹ để được gặp cô ngay...

Anh biết đây là cảm giác nhớ một người.

Còn sâu xa hơn anh lại nghĩ chưa ra và cũng không muốn ép buộc bản thân..Cứ để mọi thứ phát triển tự nhiên như bác sĩ nói..

Giống như bây giờ cô nổi nóng vô cớ còn chê anh bản, nếu là người khác không là nữ hay nam đã phải hứng chịu cơn thịnh nộ của anh...

Mà với cô anh lại không thể nổi nóng..chỉ là bực bội là điều không tránh khỏi..

"Em đang giận dữ cái gì.Tôi làm gì mà bản"

Anh kéo lấy tay cô bắt cô phải nhìn mình.

Vẻ mặt Trình Hạo Nhiên trở nên lạnh lùng, làm Hạ Tử Yên biết mình phản ứng thái quá..cô hơi sợ quay mặt chỗ khác...

" Người ta muốn nghỉ ngơi.."

Ý tứ quá rõ ràng, muốn đuổi người..

Bản tính thiếu gia vốn được nuông chiều từ nhỏ..Bị xúc phạm còn bị đuổi ra khỏi phòng..

Cơn giận của Trình Hạo Nhiên liền ập đến..cũng may điện thoại reo đến đúng lúc..

Nhìn sã số trên máy là của Trình Cẩm Long, không thể không bắt máy..Buông Hạ tử Yên ra, anh lạnh lùng chẳng thèm nhìn cô, cầm lấy điện thoại rời đi..

Hạ Tử Yên tủi thân ngồi xuống giường, tâm hồn thiếu nữ yếu ớt nước mắt liền rơi trên má..

Mấy tháng nhớ anh da diết, bây giờ gặp mặt lại xảy ra chuyện như vậy...

# Chương 17: Say

Nghe tiếng cửa dưới lầu đóng lại, Hạ Tử Yên chán nản vùi mặt xuống gối.. Tâm tình vui vẻ điều bị hủy hoại...

Nằm một lúc cô lấy quần áo đi tắm, khi trở ra Trình Hạo Nhiên vẫn chưa trở về..

Bàn chân không mang dép thả nhẹ lên thảm đi xuống sảnh dưới...

Cô đơn, yếu ớt xâm chiếm lấy tâm hồn thiếu nữ, có lúc cô cảm thấy Trình Hạo Nhiên ở rất gần, có lúc lại rất xa với cô.. Đưa tay ra nhưng trước mắt toàn là hư không..

Xoay người nhìn những chai rượu đặc giá của Trình Hạo Nhiên trong tủ kính..

Cô chưa bao giờ đụng đến rượu nhưng hôm nay tâm tình vô cùng tối tệ, không phải khi con người ta tâm trạng không tốt thường hay tìm đến rượu để giải sầu hay sao?

Từng dòng rượu đỏ được đổ ra trong ly thủy tinh óng ánh vô cùng đẹp mắt..lắc lắc chiếc ly trước mặt, hai mắt nhắm lại nốc sạch ly rượu.Vị chua cay xen lẫn khiến đầu óc cô choáng váng..Rút kính nghiệm cho lần đầu, ly thứ hai cô uống từng ngụm một khi rượu chảy vào cổ họng cô nhăn mặt nhưng vẫn cố chấp bỏ từng ngụm vào miệng..

Dưới ánh đèn hai má ửng đỏ, đôi mắt bắt đầu mơ hồ, lúc này cả người cô rất nóng, mắt chỉ muốn nhắm lại...

" Reng..reng..."

Nghe tiếng chuông cửa reo..Lúc này rượu đã thấm vào dạ dày..Hạ Tử Yên dựa vào thành ghế cố gắng đứng dậy..Cả bước chân cũng loạng choạng...

Cô lờ mờ suy nghĩ Trình Hạo Nhiên không phải có chìa khóa hay sao..

Cánh cửa mở ra ngoài ý muốn, gặp người không muốn gặp..

Chính là cô gái buổi chiều đã ôm hôn Trình Hạo Nhiên..Cũng là người đã khiến tâm trạng của cô xấu đi..

Hừ!thế mà bây giờ còn dám xuất hiện nơi này!

Ana cũng bất ngờ khi người mở cửa là Hạ Tử Yên..Lúc này trên người của cô gái nhỏ này chỉ mặc chiếc đầm ngủ hai dây khoe vóc dáng mảnh mai trắng mịn, khuôn mặt ửng đỏ nhìn sơ cũng biết cô vừa uống rượu...

Có điều đây là cháu gái của Trình Hạo Nhiên hay sao? Theo cô ta được biết Trình Hạo Nhiên là con một..Mà nhìn cách ăn mặc của cô bé này, nếu sống chung với chú mình mà lại ăn mặc thế này hay sao? Chẳng lẽ hai người có quan hệ khác..

Thật ra thường ngày có Trình Hạo Nhiên ở nhà, Hạ Tử Yên ăn mặc rất kín đáo khi nào vào phòng cô mới thay áo ngủ ..Vì hôm nay nghĩ rằng anh giận dỗi bỏ đi sẽ không về nữa, nên cô mới không nghĩ nhiều mặc áo ngủ cho xong.

-" Xin lỗi tôi muốn gặp Charles "



Hạ Tử Yên cảm thấy đầu óc mình lúc này quay cuồng..Cô nấc một tiếng, bàn tay nhỏ day day trán nở nụ cười ngây ngô..Muốn bao nhiêu đáng yêu là có bấy nhiêu..

Nhìn đến cô ta, Hạ Tử Yên lại nhớ đến cảnh tượng lúc chiều, lời nói pha lẫn bỡn cợt..

" Chú không có ở nhà nha!"

" Thật sao?"

Ana không tin tưởng còn bước đến một bước nhìn vào trong nhà..

Hành động đúng là đáng ghét mà..Ai thèm giấu anh ta làm gì..

Cô cau mày, lời nói có chút bực dọc..

" Dì này! Tôi nói thật là thật..Dì nhìn cái gì mà nhìn.. "

Có rượu vào Hạ Tử Yên không còn nhu thuận như buổi sáng, bàn tay nhỏ đẩy cô ta ra, trừng mắt hung hăng....

Thái độ của cô khiến cô gái cau mày..

" Này! Đây là thái độ em cần có à..Sao Charles lại có một đứa cháu hỗn xược như vậy"

Bám vào cánh cửa, đôi mắt to tròn trừng lấy cô ta chu môi phản bác..

" Tôi thì sao chứ..Đỡ hơn dì nhé..Chú tôi không thèm mà cứ bám theo..Thật là..."

Ngẩn khuôn mặt xinh xắn thể hiện sự xem thường..

Dám mắng cô hả..Hạ Tử Yên cô đâu phải dễ bị ức hiếp như vậy..

Ana tức đến nghiến răng, quát lớn..

- " Này con bé này, thật quá hỗn xược.Tôi sẽ nói với Charles tổng cổ cô ra khỏi nhà "

Hạ Tử Yên cảm thấy thân thể mình thật mệt, nghe cô ta quát mà ầm ĩ cả tai..

Vừa muốn mắng chửi lại cô ta vài câu, đúng lúc thấy bóng dáng Trình Hạo Nhiên xuất hiện ở hành lang đang tiến về phía này..

Hạ Tử Yên liền gục đầu, hai mắt bắt đầu lấn cấn nước mắt, giọng cô rất nhỏ chỉ đủ cho hai người nghe..

- " Dì tức giận gì chứ! Dì vốn già rồi chú tôi bỏ cũng đúng thôi mà..À mà quên nói với Dì..Tôi không phải cháu của anh ấy, mà là..."

Cô ngẩng khuôn mặt đã bị rượu thấm vào, miệng nhỏ nhả ra hai chữ..

- " Tình nhân "

Đúng như những gì cô ta đoán mà.Tức chết thật mà, Ana tuy là người Châu Á nhưng lập nghiệp tại Mỹ, cô là một trong những siêu mẫu nổi tiếng ở Mỹ.Lần đầu gặp Trình Hạo Nhiên ở buổi tiệc của doanh nhân cô đã thích anh rồi..

Hai người qua lại một thời gian trên mức bạn bè nhưng anh chưa bao giờ xem cô là bạn gái.Cô đương nhiên biết loại người như Trình

Hạ Nhiên vô số đàn bà, nên cô ta cũng không trong mong nhiều mối quan hệ của hai người họ..

Khi đi dự event anh thường đưa cô ta đi chung, cứ tưởng rằng mình có cơ hội chạm vào tim anh..Không ngờ khi cần anh gọi đến, xong anh lại biến mất, hôm nay khó khăn lắm cô nghe được thông tin anh vừa trở về Mỹ, không nghĩ ngợi gì liền ra sân bay chờ sẵn..Tuy hơi muộn một chút nên phải đuổi theo anh về đến nhà..

Vừa mới ôm hôn lấy anh lại bị con nhóc miệng còn hôi sữa trước mặt phá đám..

Giờ con nhóc này còn nói nó là tình nhân của anh...

Ana tức giận lấy ngón tay, móng dài của mình chỉ vào vùng ngực của Hạ Tử Yên quát lớn..

- " Mà không đủ tư cách, Charles sẽ không bao giờ để mắt đến con bé miệng còn hôi sữa như mày, hãy biến khỏi cuộc đời anh ấy..Có nghe không?"

Hai mắt Hạ Tử Yên liền đỏ lên, nước mắt cũng nhẹ rơi trên khuôn mặt xinh xắn, hai tay nhỏ nắm lấy gấu váy trong vô cùng tội nghiệp..

- " Im miệng "

Tiếng quát phía sau làm cô ta lạnh cả sống lưng.. Vừa xoay người đã bị vẻ mặt hung ác của Trình Hạ Nhiên hù dọa..

# Chương 18: Tôi chỉ hôn một mình em

Cô ta hít thở sâu, sau đó lấy lại bình tĩnh chạy đến ôm cánh tay Trình Hạo Nhiên làm nũng..

" Charles anh nghe em nói em....Á..."

Ana chưa kịp nói hết câu, đã bị Trình Hạo Nhiên xoay tay đẩy vào vách tường, bàn tay anh bóp chặt cằm cô ta. Giọng anh trầm thấp lại lạnh lẽo thấu xương..

" Cái cằm này gọt dưa chắc tốn không ít..Tôi không ngại giúp cô bẻ nát nó đâu...biến khỏi mắt tôi."

Làn môi run rẩy sợ hãi nhì anh chẳng thốt nên lời...

Dù là rất say nhưng một màn này làm Hạ Tử Yên được mở mang tầm mắt....cô lấy tay che miệng lại..Đẳng lẽ ra cô phải sợ hãi, lúc này đây cô lại có một cảm xúc khó tả..Anh chưa bao giờ nổi nóng với cô như vậy, hôm nay anh vì cô mới ra tay với người con gái khác..Có phải có sống quá lâu với người tình tính cổ quái như anh nên bị ảnh hưởng không ít..

Trình Hạo Nhiên đẩy Ana sang một bên, xoay mặt nhìn Hạ Tử Yên..

Theo thói quen như ngày xưa..Hạ Tử Yên nức nở, giọng nghẹn ngào như uất ức vì bị ức hiếp..

" Chú..."

Rồi bỏ nhào vào lòng anh..Trình Hạo Nhiên liền ôm chặt lấy cô, cô vùi mặt vào ngực anh sút sùi rất đáng thương..Khi xoay mặt sang, nhìn Ana,vẻ mặt đáng thương nào còn, Hạ Tử Yên nở nụ cười khiêu khích..

Dám khi dễ cô nhỏ à.Đừng tưởng cô nhỏ mà dễ ăn hiếp..hừ..!

Ana không thể tin được,nhìn chăm chăm Hạ Tử Yên...một cô gái vẻ ngoài như một thiên thần vốn là ác ma không hơn không kém..

Chẳng đối hoài đến Ana..Anh cứ thế ôm lấy Hạ Tử Yên vào nhà...

Khi hai người vào phòng rồi..Hạ Tử Yên liền buông Trình Hạo Nhiên ra, bước chân loạn choạng đi về phòng..

- " Em dám uống rượu? "

Nhìn chai rượu whisky Scotland trên bàn với đầy không ít, lúc đầu ở ngoài cửa khi ôm lấy cô anh đã phát hiện người cô nồng nặc mùi rượu..Không ngờ hôm nay cô lại lớn mật như thế..

Nắm lấy bàn tay bé nhỏ của cô kéo lại, cả thân người mềm mại không xương liền ngã nhào vào lòng anh..

Hạ Tử Yên ngẩng khuôn mặt, bĩu môi lầm bầm..

- " Rượu gì giải sầu chứ, gạt người mà..hức.. khó uống chết đi được.. "

Anh cúi đầu nhìn cô chăm chú,lời nói tùy hứng, thân người mềm mại dựa sát vào người anh..Biết chắc nhóc con này đã say..

- " Không được uống nữa, biết không? "

Cô bĩu môi, vô cùng đáng yêu..

- " Rất đáng nha..."

Nhìn khuôn mặt diễm lệ trước mắt, anh cuối đầu hôn nhẹ lên môi cô..Đây là lần đầu tiên hai người chạm môi..chỉ là lướt qua cảm giác lại vô cùng tốt đẹp...

- " Lần sau không được chạm vào nó "

Nói rồi anh nâng mặt cô lên, thả nụ hôn nhẹ lên làn môi ngọt ngào, từng chút từng chút như đổ dành, Hạ Tử Yên ngây ngốc nhìn anh, cả người nóng rang cô hé miệng nhưng chẳng biết nói gì..khi cảm nhận đầu lưỡi ướt át của anh chui vào miệng mình, cả khuôn mặt của cô như bốc cháy..

Hôn môi là như vậy sao?

Hương thơm ngọt ngào pha lẫn mùi whisky Scotland khiến anh đắm chìm, say sưa mút lấy cái miệng nhỏ..

- " Ừmh"

Hạ Tử Yên non nớt bật lên tiếng nức nở..

Càng khiến máu huyết của Trình Hạo Nhiên sôi sục..Anh ghì lấy ôm cô chặt hơn, nụ hôn ngày càng sâu..Bất ngờ Hạ Tử Yên trong lòng vốn ngoan ngoãn lại dùng dằng quay mặt sang chỗ khác không cho anh hôn nữa..

Làn môi sưng đỏ hòa với đôi mắt long lanh phủ đầy sương, chu môi

oán hờn...

" Không cho chú hôn đâu nhé! "

Ngón tay càng gỡ lớn mật điểm lên môi anh..

" Cái miệng này hôn biết bao người phụ nữ rồi hả.Sẽ không cho chú hôn Yên Yên đâu... "

Đầu Trình Hạo Nhiên nổi lên ba vạch đen..

Lần đầu tiên có người dám lên mặt và lời chuyện xấu anh làm ra mà tố cáo..Nhưng lúc này nhóc con này không tỉnh táo lại biết tính nợ với anh nữa mà...

Bàn tay non mềm xoa lấy, còn hung hăng nhào nặn khuôn mặt đẹp đẽ như yêu nghiệt của anh, cạ khuôn mặt có phần lim dim vào mặt anh nỉ non..

" Ghét lắm..ghét chủ hôn người khác lắm

..ừm..Chán ghét...thật ghét"

Lòng Trình Hạo Nhiên trở nên mềm nhũng, ánh mắt lóe sáng.

Môi mỏng nhếch lên nụ cười, cắn nhẹ chóp mũi cô...

"VẬY về sau, tôi chỉ hôn một mình em thôi "

Anh tà tứ hôn lên gò má ửng hồng..

Râu tơ nhột nhột đâm vào da thịt non mềm, Hạ Tử Yên ngả đầu ra su cười khúc khích...

Nhìn nụ cười của bé con Trình Hạo Nhiên cũng cười theo anh vùi đầu mình vào cổ cô hôn say mê, hít lấy hương thơm thiếu nữ khiến anh yêu thương...

Hai tay Hạ Tử Yên quấn lấy cổ anh, được anh bế lên, hai chân quấn lấy eo anh..đầu gục vào vai anh lấm bắm..

- " Chú hứa rồi nhé..Không được nói dối đâu nhé....."

Anh vuốt lấy tóc cô đầy yêu thương, tiếp theo đó là tiếng thở đều đều biết cô nhóc đã gục lên vai anh ngủ mất..

Ôm lấy thân thể nhỏ nhắn sải bước vào phòng ngủ vô cùng cẩn thận đặt cô xuống giường..

Nhìn hàng mi dài nhắm lại, cái miệng nhỏ hé mở ngủ say vô cùng bình yên..Anh nghiêng người hôn lên trán cô đầy yêu thương, kéo chăn phủ qua cho cô rồi mới tắt đèn rời khỏi phòng...



# Chương 19: Ai lại hại hơn

Khi Hạ Tử Yên tỉnh dậy là buổi sáng hôm sau, đầu cô đau như búa bổ..Phải nhắm tịt mắt mấy giây sau mới lấy lại tinh thần...

- " Sao lại đau thế này? "

Cô lẩm bẩm, bàn tay nhỏ day day trán đầy khó chịu..

Đầu óc bắt đầu nhớ lại chuyện tối qua, cô uống rượu nhé, cô còn cãi nhau với cô gái đáng ghét kia..Ôi! hình như không làm cô còn bị Trình Hạo Nhiên hôn..

Tuy mọi thứ vô cùng mờ lung nhưng cô chắc mình không lầm...hai tay ôm lấy mặt, mắt mở to chớp chớp, bàn tay nhẹ sờ lấy môi mình...

Thật không nói nổi cảm giác bây giờ, là anh hôn cô, hôn cô đấy...Vùi mặt xuống chăn nở nụ cười dưới nắng mai xinh hơn cả nụ hoa vừa hé mở..

- " Từ nay tôi chỉ hôn một mình em thôi " "

Cô nhớ trong lúc vô thức đã nghe anh nói như vậy..Đó có phải như tỏ tình hay không?

Mà không tính nhé, lúc đấy cô đang say nên xem như không tính.

Trình Hạo Nhiên chính anh nói ra phải giữ lấy lời.Từ đây anh là của cô, cô có động lực chiếm hữu lấy anh rồi..Vì ít nhất cô cũng biết anh cũng động lòng vì cô...

Buổi tối Trình Hạo Nhiên trở về bắt gặp Hạ Tử Yên đang ngồi trên sofa, miệng ngậm thìa tay ôm hủ kem lớn, mắt hướng tivi xem rất chăm chú, còn cười khanh khách, chỉ quay qua gọi một tiếng " chú" xem như chào hỏi rồi tập trung vào màn hình trước mặt.

Trình Hạo Nhiên nhíu mày, chẳng phải ngày trước khi anh xuất hiện cô sẽ lú lú theo bên cạnh, hôm nay lại chẳng hề quan tâm, còn nữa chẳng phải hôm qua hai người còn hôn nhau, quan hệ phải cải tiến hơn một bước, sao giống như nhóc con này một chút cũng không bận tâm..

Trình Hạo Nhiên buồn bực đi thẳng lên lầu, Hạ Tử Yên nghiêng đầu nhìn theo bóng của anh, cắn thìa, mắt to đầy giả hoạt khó đoán..

Cô mặc chiếc váy màu hồng hai dây vô cùng đáng yêu và xinh đẹp..

Liếc nhìn đồng hồ đã hơn chín giờ tối, từ lúc Trình Hạo Nhiên về nhà đến giờ đi thẳng vào phòng của mình tắm rửa, sau đó tự nhốt mình trong phòng làm việc cả bữa tối cũng không xuống ăn..

Có một chuyện là nếu anh ở Mỹ, bữa tối sẽ luôn về nhà dùng cơm với cô, trừ khi anh đi tiệc, thế mà hôm nay không đi tiệc về rất sớm lại chẳng thèm xuống lầu, biết chắc anh bị cô phớt lờ, đã làm anh giận....Chắc rằng muốn cô lên phòng gọi anh một tiếng...

" Chú " của cô đôi khi vô cùng đáng yêu, Hạ Tử Yên che miệng cười trộm, mày cau lại suy nghĩ gì đấy liền chạy lên lầu, nhẹ nhẹ gõ cửa phòng..

Không nghe tiếng trả lời..Hạ Tử Yên đẩy cửa bước vào, Trình Hạo Nhiên ngồi sau bàn làm việc cả liếc nhìn cô một cái cũng không...

Cô chu môi bất mãn, giận gì chứ! Hừ để xem ai lợi hại hơn..

- " Chú.. "

Cô nhỏ giọng gọi một tiếng, chân cũng tự giác bước lại đứng sát cạnh bàn..

- " Chuyện gì? "

Bàn tay ai đó vẫn linh hoạt làm việc mắt vẫn dán vào màn hình.. giọng nói vô cùng lạnh nhạt

Môi đỏ mím lại, mắt đẹp trừng người đàn ông trước mặt, nhấn nhạ phải kìm chế nếu không sẽ hư việc lớn.. nghĩ thế Hạ Tử Yên nói tiếp..

- " Người ta muốn ra ngoài, hôm nay là sinh nhật của Jack.. Cậu ấy muốn người ta đến dự Chú cứ nghỉ trước, không cần chờ cửa "

Nhìn bàn tay nắm cây viết siết chặt, Hạ Tử Yên nhếch môi, cũng không đợi anh trả lời xoay người ra khỏi phòng như đang rất vội...

Vừa vào phòng mình Hạ Tử Yên lấy tay vỗ vỗ ngực....miệng nhỏ lắm bầm...

- " Một...Hai....Ba.... "

Tiếng chân dồn dập tiếp đó là tiếng mở cửa..

Hạ Tử Yên vừa xoay người liền bị Trình Hạo Nhiên bắt lấy đẩy ngã xuống giường..

Cả cơ thể to lớn của anh nằm đè lên cô không một khe hở, khuôn mặt thì đầy tức giận nhìn cô chăm chăm...

Cô đây cũng không sợ, trừng mắt nhìn anh..

" Chú! người ta còn phải ra ngoài.Chú đứng dậy đi..."

" Không cho đi "

Anh tức giận nhả ra ba chữ, nhìn khuôn mặt xám xịt của anh trong lòng Hạ Tử Yên hả hê..

Bướng bình chu môi phản bác..

" Người ta vẫn muốn đi..Đây là tự do, Người ta muốn đi đâu làm gì cũng không cần chú cho phép.."

" Tôi không cho phép..Em là của tôi, chỉ được bên cạnh tôi.Giờ này mấy giờ rồi mà em còn muốn ra ngoài với tên đàn ông khác"

Bị Hạ Tử Yên bức cho thở không được.Anh nắm hai tay cô ép chặt xuống nệm, lạnh giọng quát lớn..

Đôi mắt đen láy dính sát vào mặt anh, cô không sợ chết uất ức mang chút ủy khuất cãi bướng..

" Người ta không phải của chú.Chú lúc nào cũng bên ngoài thân mật hết cô gái này đến cô gái khác.Vậy tại sao người ta không được ra ngoài hẹn hò với người khác..Người ta trưởng thành rồi, có thể yêu đương như ai kia..Chú không có quyền ngăn cấm "

Từng lời nói hờn dỗi như bóp nghẹn trái tim anh, nước mắt lợn quanh hốc mắt, bờ ngực non mềm vì tức giận mà phập phồng quặn rũ chết người...

Nhưng nghe cô nói muốn yêu đương với tên đàn ông chết tiệt kia, nổi tức giận càng dậy sóng hơn trong mắt Trình Hạo Nhiên..Anh nghiêng răng hỏi cô..

- " Em thích tên đó..Muốn hẹn hò với hấn "

Biết anh bị mình chọc giận đến phát hỏa.Chỉ là cô mới nói mấy lời mà anh đã tức giận đến thế, vậy khi anh hôn cô gái khác trước mặt cô, cô phải khó chịu thế nào..dù là anh không có tình cảm với họ nhưng cô lại vô cùng không thoải mái với cái cách xã giao phóng túng đó..

- " Nói.."

Thấy cô vẫn mím môi không trả lời, lòng Trình Hạo Nhiên trùng xuống, anh xoay mặt cô lại bắt cô không được trốn tránh..

## Chương 20: Em là của tôi

Hạ Tử Yên cũng rất ngang ngạnh không chịu yếu thế, vươn cằm hung hăng trừng anh, một chút cũng không sợ...

" Thế thì sao? Ít nhất cậu ấy vừa đẹp trai học giỏi, còn nữa cậu ấy chỉ thương một mình người ta không bao giờ khiến người ta phải đau lòng, cũng không lăng nhăng như ai kia. Vậy tại sao người ta không có quyền thích chứ...."

" Hạ Tử Yên "

Vừa chấm dứt lời nói, cô cảm nhận rất rõ một luồng gió lạnh ùa đến...Tiếng quát lớn, đây lần đầu tiên anh gọi cả tên họ của cô ra..Điều đó chứng tỏ anh đang vô cùng tức giận..

Hạ Tử Yên âm thầm nuốt nước bọt, sợ hãi nước mắt rưng rưng mấy giây sao òa khóc nức nở, dù sao cô cũng mới mười tám tuổi, dù lém lỉnh thông minh thế nào cũng vô cùng nhát gan..

Bị anh quát mắng, tâm hồn thiếu nữ tổn thương nghẹn ngào ứ khuất...

Cứ thế quay mặt chỗ khác, khóc nức nở trông vô cùng đáng thương...

Trình Hạo Nhiên khổ sở chẳng biết làm sao..

Anh thả tự do tay cô, ôm lấy thân thể bé nhỏ vào lòng, hôn lên má cô nhẹ giọng..

- " Đừng khóc..."

- " (.....)

Bây giờ cái gì cũng không nghe vào..Khóc vô cùng thương tâm,bờ vai run run xoay người nằm nghiêng nức nở...

Anh cũng xoay người theo cô, ôm cô từ phía sau một chút giận dữ xót lại điều bay sạch không tâm hơi..Đúng là trước mặt cô anh chỉ là con hổ giấy...

- " Yên Yên "

Anh dịu dàng áp má mình vào mặt cô, bàn tay như kim sắt choàng qua eo kéo sát cô vào lòng, nỉ non gọi tên cô..

Qua một lúc nghe tiếng khóc nhỏ hẳn chỉ còn sụt sùi lâu lâu nức nở vài tiếng, anh mới xoay người cô lại, lau nước mắt trên mặt cô..Bé con tuy giận nhưng vẫn nằm yên cho anh ôm, lau nước mắt cho mình, hàng lông mi dài ẩm ướt nhìn xuống chẳng thèm đối ngoại gì đến khuôn mặt kề bên..

Anh nắm lấy bàn tay bé nhỏ của cô đưa lên miệng hôn, ánh mắt dịu dàng nhìn cô chăm chú, cô còn nghe tiếng anh thở dài dường như bất lực hay trăn trở điều gì đó...mất mấy giây mới nghe anh lên tiếng...

- " Yên Yên,đừng đi gặp hẳn ta có được

không?"

Thì ra anh vẫn còn trăn trở vụ cô ra ngoài gặp Jack...Hạ Tử Yên im

lặng nào chịu trả lời...Anh hôn lên môi cô một cái lại nói tiếp..

" Tôi hứa với em từ nay sẽ không thân mật với bất cứ người phụ nữ nào khác..Em đừng đi có được không?"

Nói rồi trên mặt anh có chút bức bách vùi mặt vào cổ cô nỉ non..

" Em là của tôi, chỉ là của mình tôi thôi..Yên Yên "

Hạ Tử Yên mím môi, môi hồng nhếch nhẹ, ánh mắt long lanh hạnh phúc nhưng vẫn chu môi phản bác, vẫn chưa chịu bỏ qua cho anh..

" Hic...Chú đây là đang dỗ ngọt người ta đúng không...."

Anh ngẩng đầu lên rồi lại cúi xuống hôn lên làn môi mềm mại đang chu ra..Ánh mắt đầy kiên định..

" Anh chưa bao giờ nói hai lời "

Hạ Tử Yên đương nhiên biết người như Trình Hạo Nhiên không cần phải nói dối, cô cắn cắn môi hờn dỗi nói tiếp..

" Nhưng chú cũng không cần hứa nha.Bởi vì người ta đâu là gì của chú "

Anh không nghĩ cô vẫn quyết tâm không bỏ qua, bức bách anh đến đường cùng..

Anh suy nghĩ đôi lát, nắm lấy tay cô..

" Đi theo anh "

Hạ Tử Yên khó hiểu cau mày, anh muốn đưa cô đi đâu..



Chẳng lẽ cô làm quá tay, nên anh bực mình muốn tống cổ cô ra khỏi nhà...

Nhưng là không phải anh đưa cô quay lại phòng làm việc, ấn hai vai cô xuống bắt cô ngồi xuống ghế, còn mình kéo một chiếc ghế khác ngồi kế bên..

Bàn tay thành thạo mở laptop, và nhấn gọi video call cho một ai..

Hạ Tử Yên khó hiểu ngược mắt nhìn anh rồi lại nhìn sang màn hình..

Chỉ hai tiếng reo, bên kia đã có người nhận cuộc gọi..

Hiện trên màn hình là một người đàn ông người Mỹ tuổi tầm trung niên, trên người còn mặc bộ quần áo bác sĩ..Hạ Tử Yên khó hiểu đã thấy ông ta tươi cười, giọng vô cùng thoải mái..

- " Charles.Cậu đã quyết định rồi sao? "

- " Đúng vậy Taylor, tôi đã suy nghĩ kĩ rồi "

Hạ Tử Yên mù mờ chẳng hiểu hai người đàn ông nói gì..Lúc này người bác sĩ mới đưa mắt nhìn cô.

- " Chào cô gái nhỏ.Thiên thần là có thật đấy Charles..."

Trình Hạo Nhiên mỉm cười quay sang vuốt tóc Hạ Tử Yên đầy yêu thương..

- " Xin chào bác sĩ Taylor "

Hạ Tử Yên đưa bàn tay bé nhỏ mỉm cười chào ông ta...

- "Cô bé, cô đúng là thiên thần của tôi..Haha "

Hạ Tử Yên không hiểu ông ta đang nói gì, lại nghe ông ta nói tiếp, nhưng lại nói với Trình Hạo Nhiên..

- " Charles! Cậu có thể ra ngoài không.Tôi muốn nói chuyện riêng với cô bé"

Hạ Tử Yên quay sang nhìn Trình Hạo Nhiên, nghĩ anh sẽ phản đối, không ngờ anh lại gật đầu nhanh chóng..Rồi quay sang vuốt má cô..

- " Anh đợi em ngoài phòng khách "

Nếu anh chấp nhận để cô một mình nói chuyện với vị bác sĩ kia, chắc chắn phải có lí do..Hạ Tử Yên ngoan ngoãn gật đầu..Nhìn bóng anh khuất sau cánh cửa mà tim cảm thấy bất an không ngừng...

- " Cô bé, thoải mái nào?"

Nghe giọng Taylor vang trong màn hình, Hạ Tử Yên hít thở sâu, lấy lại tập trung..

- " Tôi đã sẵn sàng..Bác sĩ cứ nói đi ạ "

Ông ta nở nụ cười quái dị, trầm giọng..

- " Cô bé trước khi tôi nói vấn đề của mình.

Tôi muốn biết Cô có yêu Charles hay không?"

Hạ Tử Yên ngạc nhiên nhìn ông ta..

- " Điều này cần thiết sao?"

Ông ta gật đầu như lẽ đương nhiên..

- " Đúng vậy! Vô cùng cần thiết "

Hạ Tử Yên cắn môi nhẹ giọng mang chút ngại ngùng..

- " Yêu ạ..Trong cuộc sống của tôi, ngoài anh ấy tôi không thể chứa đựng bất cứ hình bóng người đàn ông nào khác.."

Vị bác sĩ Taylor như rất vừa lòng với câu trả lời của cô...vẻ mặt ông liền trở về nghiêm túc không còn bỡn cợt như lúc đầu..

- " Vậy nếu cô biết người đàn ông của mình bị căn bệnh tâm lí không bình thường..Cô vẫn yêu sao?"

Hai mắt Hạ Tử Yên trừng lớn,miệng có chút run nhẹ..

- " Tâm Lí không bình thường?"

# Chương 21: Cảm động

Khi Hạ Tử Yên rời khỏi phòng làm việc đã là nửa tiếng sau..

Cô không biết mình đi bằng cách nào xuống lầu. Chỉ khi tỉnh táo trở lại cô đã đứng ở bậc thang..

Lúc này Trình Hạo Nhiên đang uống rượu, khi thấy cô đi xuống, anh bỏ ly rượu qua một bên, không bước đến chỉ ngồi lặng im quan sát cô mà thôi..Trong mắt mang nỗi lo lắng triệt để nhìn cô không rời..

Hạ Tử Yên chưa bao giờ cảm xúc ngổn ngang như lúc này..

Cô từng bước tiến lại anh, ngồi xuống cạnh anh..rất điềm nhiên cầm ly rượu thừa còn sót lại của anh, hớp nhẹ.

Mà Trình Hạo Nhiên cũng không ngăn cản.

Chất cồn đắng chát chảy qua cổ họng làm thần kinh cô tỉnh táo không ít...

Thấy cô nhăn mày, vẻ mặt vô cùng khó chịu, anh đành lấy ly rượu của cô để qua một bên..

- " Khó uống đừng có uống "

Để hơi cay của rượu thấm xuống, Hạ Tử Yên xoay mặt nhìn anh..

- " Anh thấy rượu có ngon không? Rất đắng rất chát, uống vào làm người ta càng đau đầu mệt mỏi, nghiện rượu lâu dần còn sẽ ảnh

hưởng đến sức khỏe nữa đúng không..

Thế mà ai cũng muốn say vì nó?"

Giong cô đều đều không mang cảm xúc gì..Trình Hạo Nhiên đưa mắt nhìn cô, chỉ là im lặng chăm chú nhìn cô..

Hạ Tử Yên thở dài rồi ôm lấy anh, cả khuôn mặt dựa vào lòng ngực nơi con trái tim của anh đang đập rất nhanh..

-" Con người thường rất cố chấp đúng không...?"

Cô ngẩng mặt lên nhìn anh mỉm cười vuốt ve khuôn mặt có phần tái nhợt của anh...

-" Em sợ vị chát của rượu, sợ vị đắng của thuốc, sợ cả bóng tối, sợ bị người khác ức hiếp...Nhưng bây giờ em hiểu rất rõ nỗi sợ lớn nhất cuộc đời mình chính là phải rời xa anh...Có lẽ anh cũng giống như rượu hay thuốc phiện, dù rất nguy hiểm nhưng người ta vẫn muốn lao vào và cả đời không dứt ra được..

Biết làm sao đây? Nhiên! em hết thuốc chữa rồi đúng không?"

Trình Hạo Nhiên cảm thấy sóng mũi cay cay, ngay cổ họng ứ nghẹn không nói nên lời...Ghì lấy ôm cô vào lòng hôn lên tóc cô..khàn giọng..

-" Ngốc..Em thật ngốc.."

Hạ Tử Yên choàng tay ôm lấy anh nheo miêng cười tươi..

-" Người ta không ngốc nhé "

Chui ra khỏi lòng anh, hai chân quỳ trên sofa, cánh tay rất tự nhiên choàng qua cổ anh, ngẩng mặt nhìn anh, miệng nhỏ phụng phịu..

- " Taylor ông ấy nói..em là người có công lớn nhất, giúp anh chữa hết bệnh ..Vì thế anh không được bạc đãi người mình mang ơn đâu nhé..."

- " Ừ! Nhưng Yên Yên..Em không ngại sao? Anh là người có tâm lí không bình thường..

Anh..."

Lời muốn nói bị bàn tay bé nhỏ ngăn lại, cô nhẹ nhàng lắc đầu...

- " Nhiên! Em yêu anh, cái gì em cũng không ngại..Anh bị khiếm khuyết cảm xúc thì em sẽ dạy anh..Những năm bên cạnh em anh đã dần khỏi bệnh, khi anh cho em biết sự thật về anh, muốn em bước vào thế giới của anh...Tức là..."

Cô chỉ vào nơi ngực trái của anh..

- " Nơi đây anh đã có em không phải sao...Em biết để một người bị tổn thương trong quá khứ đến mức sinh bệnh, anh đã phải trải qua tháng ngày u tối ra sao..

Nhiên! Từ giây phút này em sẽ bên cạnh anh, chia sẻ cùng anh đối mặt với mọi thứ..Chỉ cần anh không đẩy em ra xa..Có được không?"

Thân người bé nhỏ lại một lần nữa bị anh kéo lại ôm thật chặt, chặt đến mức Hạ Tự Yên cảm thấy hơi đau..Mắt Trình Hạo Nhiên nhắm lại, cổ họng khô khốc nhẹ nói..

- " Được.Đừng rời xa anh "

Bàn tay mân mê khuôn mặt như điêu khắc của anh, bờ môi tìm đến bờ môi, khuấy mắc được giải bày, cảm xúc như đê vỡ, mọi thứ không còn sự ngăn cấm...

Trình Hạo Nhiên đề cô xuống sofa, vuốt ve làn môi đỏ au..nhẹ nhàng cúi đầu mút cánh môi mà anh khao khát, trần trọc yêu thương chà sát..Hạ Tử Yên ôm lấy cổ anh, mắt khép hờ hứng thụ sự say mê anh mang lại..Đây là nụ hôn hoàn toàn tỉnh táo..Trình Hạo Nhiên ngậm lấy rồi đảo quanh chiếc lưỡi ngọt ngào, không ngừng mút vào, thân thể trong ngực càng hôn càng mềm mại cơ hồ như sắp sửa hòa vào vòng tay của anh..

Khuôn mặt ửng hồng non nớt mặc anh ra sức làm càng...

Nụ hôn nóng bỏng khiến mọi âm thanh xung quang trở nên vô hình, tiếng động môi lưỡi giao hòa,vang vọng cả căn phòng..

Qua một lúc cảm thấy bé con trong ngực như hóa thành nước anh mới miễn cưỡng buông cô ra...

Hạ Tử Yên hé miệng thở dốc khiến Trình Hạo Nhiên bật cười..Anh đưa tay ra phía sau vỗ lấy lưng cô cho dễ thở...rồi cúi đầu nhìn cô..

-" Yên Yên..Hôn bằng miệng thở bằng mũi..biết không?"

Cả tai cô cũng đỏ lên, chu môi ngẩng mặt nhìn anh..

-" Người ta không có kinh nghiệm nha..Ai cho anh cười..."

Bị anh trêu ghẹo cô hung hăng che miệng anh lại...Bất ngờ bàn tay bị đầu lưỡi anh liếm lấy..Lòng bàn tay ẩm ướt cô run người rút tay lại..Anh nào cho, kéo lấy bàn tay cô hôn từng ngón tay non mềm..thì

thầm bên tai cô..

- " Yên Yên trước khi em dạy anh nhận biết cảm xúc..Vậy bây giờ anh dạy em làm một chuyện...Em có muốn học không?"

Học sao..Học cái gì nhỉ..Cô ngây ngô mà cau nhẹ nhìn anh...

- " Học ạ? Anh muốn dạy em làm gì?"

Anh mỉm cười đầy yêu mị nhả ra hai chữ..

- " Làm Tình "



## Chương 22: Thuộc về anh

Khi cả thân người bị anh ôm vào phòng tắm.. tay anh nhanh chóng cởi váy cô ra, Hạ Tử Yên cắn môi ấp úng..

" Sao...sao lại vào đây..không phải anh...

anh nói muốn....muốn sao?"

Cả mặt lẫn gãi tay cũng đỏ ửng,vẻ ngại ngùng của cô đáng yêu như câu hồn người khác..Anh vừa cởi váy cô ra vừa trả lời..

" Ừ...Không phải em sợ đau hay sao?"

Chiếc váy vô tội rơi xuống gót chân, Hạ Tử Yên vội lấy tay che ngực lại...Cô nhìn anh tội nghiệp gật đầu..Đúng vậy ai cũng nói lần đầu sẽ rất đau nhưng cô lại rất sợ đau nha!

Anh tiếp tục kéo tay cô lột bộ đồ lót trên người cô ra, chẳng mất mấy giây Hạ Tử Yên thân người trần trụi đẹp như một nữ thần đứng trước mặt anh đầy dụ dỗ..Anh kéo tay cô ra..hôn lên vai cô, đôi mắt như có lửa rà soát khắp nơi trên người cô..

" Đừng che..Rất đẹp "

Sau đó rất tự nhiên cởi đồ mình..Rồi ôm lấy cô bước vào bồn tắm..Nhìn thân người anh trần trụi mà Hạ Tử Yên âm thầm nuốt nước bọt..Ôi vóc người anh thật sự quá đẹp..Nơi đó..ôi xấu hổ đi mất, lại nghĩ anh quá lớn chút nữa cô sẽ đau chết mất..

Càng nghĩ càng sợ, bàn tay nhỏ níu lấy tay anh thì thào...

"- " Nhiên...em sợ..sẽ rất đau.."

Anh xoay mặt cô lại hôn nhẹ lên môi cô..

"- " Tin anh, sẽ không đau "

Mức nước dâng lên ngày càng cao, anh ôm lấy người cô hôn cô thật sâu, nụ hôn nóng bỏng kích thích các giác quan...Trong bồn tắm rộng rãi, xa hoa, hơi nước đang bốc lên nghi ngút mờ ảo sương khói.

Hơi nước bay lên trước mắt cô, mà nhiệt độ càng lúc càng cao, giống như trong phòng xông hơi, khiến người ta phải thở hổn hển.

Hai thân thể quấn lấy nhau, thân thể người con gái tội nghiệp bị anh ôm chặt, chịu đựng những dầy vò thể xác anh mang đến, bàn tay chu du khắp nơi trên người cô. Thế giới trở nên hư không, Hạ Tử Yên cảm thấy mình đang bay bồng bềnh trên mây, nụ hôn quá mức mãnh liệt dâng trào....

Anh lần xuống cầm cô hôn mút thỏa thích rồi dọc theo chiếc cổ thon thả hôn liếm..

"- " Ừm..."

Hạ Tử Yên bật ra tiếng rên nức nở cảm giác quá xa lạ..Người cô mềm nhũn, suýt chút nữa tụt xuống nước, cũng may tay anh đỡ lấy eo cô. Lại một nụ hôn thật dài nữa, môi anh rất mềm mại, lưỡi anh rất uyển chuyển, đầy hoang dại, nam tính nhưng không hề khiến cô cảm thấy lỗ mẫn...Bàn tay anh như từng chút tiếng sâu vào nơi khít chặt của cô nhẹ nhàng ma sát..

- " Nhiên..Không..em....hức. "

- " Yên Yên "

Hạ Tử Yên nhắm mắt lại, cơ thể ở trong nước mắt trọng lực, vúi vào người anh, mặc kệ cho môi anh trên chọc cơ thể cô, khơi dậy cảm giác thiếu vắng của cơ thể cô, chờ đợi được anh bù đắp. Cô cảm thấy khó chịu ngậm nga gọi tên anh nhưng chẳng biết nói gì...

Anh không ngừng hôn lấy cô, bàn tay anh lại vô tình rút ra lại đâm vào..

Đến khi cô mở hai mắt, khát khao nhìn anh như nài nỉ, cảm giác trống rỗng không biết phải làm sao.. cô hụt hẫng ánh mắt ướt át làm anh yêu thương mút lấy môi cô siết chặt vòng tay nâng eo cô lên, rồi nhẹ nhàng thả xuống để phần cứng rắn của anh chôn vùi nỗi nữ tính của cô...

- " Yên Yên..đừng rời xa anh "

Trong giọng nói của anh đầy cảm giác hưng phấn không kiềm chế nổi, như sự mạnh mẽ của anh đang hòa hợp cùng với cô.. Nhưng mọi cảm giác lâng lâng lập tức bị cuốn trôi, thay vào đó là cảm giác đau đớn, cô khẽ kêu lên một tiếng, nắm chặt thành bồn tắm..

Dường như nhận ra sự đau đớn của cô. Trình Hạo Nhiên từ từ rút ra, một dòng nước ấm vội vã ào vào cơ thể cô, giúp cô xoa dịu mọi cảm giác đau đớn mang theo một chút máu hồng hòa vào dòng nước ấm...

- " Ừ...ừ..Nhiên! "

Cô mở to hai mắt nhìn anh.

Qua làn hơi nước, ánh mắt anh mơ màng đầy ấm áp, yêu thương. Cô hít sâu tìm đến môi anh nỉ non..

- " Em yêu anh...Nhiên... "

Lúc này anh lại đưa vào, quan sát sắc mặt cô dễ chịu hơn.. Cô co người lại, cảm giác nơi hai người khít chặt, Hạ Tử Yên áp sát vào người anh như muốn nhiều hơn.. Dùng cơ thể nhỏ nhắn không xương, ma sát vụn vụn trong lòng anh.. Bức Trình Hạo Nhiên đến đỉnh điểm...

Lần đầu tiên trong đời anh biết dịu dàng trong chuyện ân ái , lo lắng đến cảm giác đối phương.. Không ngờ lại khiến anh thỏa mãn đến thế... Theo những động tác nhịp nhàng của anh, chỉ còn lại tiếng nước và tiếng rên rỉ quên đi mọi thứ của họ...

Cô ôm lấy anh, cảm giác đau đớn và khoái cảm dâng trào lặng lẽ khắc sâu cảm giác hạnh phúc..

- " Ôm anh.. "

- " A...ừ.... "

Anh lại ôm cô vào phòng ngủ, từng bước chân của anh là từng cú thúc vào nơi sâu thẳm, Hạ Tử Yên ngã đầu ra sau, bật lên những tiếng rên rỉ mê...đặt cô lên trên chiếc chăn bông êm ái... Cả cơ thể Hạ Tử Yên dịu ngoặt...

Anh liền nằm đè lên cô cho cô nụ hôn sâu hơn bao giờ hết.. Có điều lần thứ hai tiến vào cơ thể cô lần nữa.. Trong nháy Trình Hạo Nhiên đã không còn khống chế được mình... Anh cảm thấy mình như sắp ngạt thở, không biết là bị sự bao vây của cô khiến cho ngạt thở hay

là vì tư vị này quá tuyệt vời khiến cho anh muốn ngừng mà ngừng không được... cũng không có cách nào nghĩ ngợi nữa.

" Á...ừ.....ừ....Nhiên..."

" Yên Yên...."

Anh nghe thấy tiếng ngâm khóc yêu kiều của cô, cũng thấy đôi chân trắng nõn treo trên cánh tay anh vì khoái cảm quá mãnh liệt mà cuộn lên, nhưng dưới sự bao vây, đè ép chặt chẽ, mút vào thật mạnh mẽ của cô, anh không có cách nào dừng lại.

" Bảo bối ngoan..thả lỏng đi em..Ừ.. "

Theo tiếng khóc la của cô là sự tiến công mãnh liệt điên cuồng của anh..

" huhu...Nhiên..á...á..."

Cô nức nở xoay mái tóc rối tung, thân thể tuyết trắng nhiễm hồng nước mắt theo gò má chảy dài đều bị anh liếm sạch...

Mồ hôi đầm đìa, lửa nóng bùng cháy.Rốt cuộc anh phát ra một tiếng gầm nhẹ, hai tay nắm chặt lấy vòng eo tinh tế của cô,mãnh liệt bắn ra trong thân thể tuyệt đẹp của cô.

Sau đó, anh nhắm mắt lại hưởng thụ dư vị, sau cảm giác sung sướng cực hạn,mê muội ngã lên thân thể cô gái bên dưới, ôm chặt cô, dán vào cô không chịu buông ra.

Mấy giây sau, anh xoay người đặt cô nằm trên ngực anh..Cả người Hạ Tử Yên buông lỏng..Cảm giác quá lạ lẫm đến cực hạn bây giờ cái gì cô cũng không biết,cái gì cũng không muốn nghĩ..

Đến khi anh bế đi tắm rửa sạch sẽ chỉ còn biết ôm lấy anh chìm vào giấc ngủ..

Nhìn ngũ quan xinh đẹp trong lòng.Trình Hạo Nhiên hôn lên làn môi hơi chu nhẹ mím cười thỏa mãn ngắm nhìn người thương đến khi mi mắt đánh vào nhau mới thảo mãn chìm vào mộng đẹp...

# Chương 23: Ngọt Ngào

Lúc Hạ Tử Yên thức dậy mặt trời đã qua ngọn núi..

Cả thân người điều lọt thỏm trong vòng ôm của ai đó..Cô dựa mặt vào vòm ngực trần trụi của anh...

Cảm giác rất rõ hai người dưới chăn không hề có thứ gì che đậy. Đôi mắt tinh nghịch nhìn khuôn mặt người đàn ông say mê..

Dưới nắng sớm khuôn mặt anh say ngủ đẹp đến mức tim cô không ngừng đập liên hồi..

Bàn tay bé nhỏ thích thú vòng qua eo ôm lấy người đàn ông của cô..

Cả khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào ngực anh..

Đây là người đàn ông của cô!

Thời gian hạnh phúc như chậm lại, dưới thời tiết se lạnh được anh ôm vào lòng, hai mí mắt bắt đầu nhắm lại tiếp tục ngủ lúc không hay biết...

Hạ Tử Yên tỉnh lại lần nữa bên cạnh đã không còn ai...hơi ấm cũng không có, biết chắc anh đã rời giường lâu rồi..Trong phòng tắm không tiếng động..

Cảm giác trống trải bất giác bao trùm khó diễn tả..Cô cuộn chăn ngồi dậy, thần thờ chẳng buồn xuống giường..

Cánh cửa bất ngờ có người đẩy ra..ngẩng mặt lên không ai khác chính là Trình Hạo Nhiên, dưới nắng sớm anh mặc bộ đồ màu trắng ở nhà thoải mái..Còn cô lúc này trông vô cùng thảm hại, toàn thân trần trụi quấn chặt chiếc chăn lộ ra bờ vai trần mảnh khảnh trắng mịn, đầu tóc rời tung..

Khuôn mặt vẫn còn ngái ngủ chưa tỉnh hẳn..Nhưng cô lại không biết trong mắt Trình Hạo Nhiên lúc này cô xinh đẹp quyến rũ ra sao...

Nhìn vẻ mặt thất thần của cô, anh ngồi xuống giường kéo cô vào lòng rồi xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn..

- " Sao thế..? Khó chịu ở đâu sao? Nói anh nghe "

Hạ Tử Yên lắc đầu ôm lấy eo anh làm nũng vô cùng đáng yêu giọng mang chút ngại ngùng..

- " Người ta tưởng anh đi rồi "

Cúi đầu nhìn cô..Trình Hạo Nhiên mỉm cười, hôn lên trán cô, tay xoắn cả người cô lên ôm lấy đi vào phòng tắm...

- " Anh xuống bếp dặn Kath nấu cháo hạt sen và thịt bò cho em "

Hạ Tử Yên ngoan ngoãn ôm cổ anh..Túm tít cười hạnh phúc..Nhưng cô lại thấy có gì không đúng, thấy anh đặt mình lên thành bồn, cô lại nhíu mày suy nghĩ...

- " Xúc miệng nào!"

Anh bóp kem vào bàn chải, đưa đến cho cô..Bỗng Hạ Tử Yên giật phăng cây bàn chải..mày cau lại hạch hỏi..sắc mặt liền không tốt dĩ nhiên Trình Hạo Nhiên cũng nhận ra..



- " Sao thế?"

Cô híp mắt nhìn anh găng từng tiếng..

- " Trình Hạo Nhiên "

Lần đầu tiên bị cô gọi cả tên họ anh có chút bất ngờ, không mảy may tức giận mà còn cảm thấy tên của anh thoát ra từ giọng nói của cô nghe rất hay...Anh kéo phăng chiếc chăn..tách hai chân cô ra chen vô, ôm lấy thân thể trắng muốt mềm mại..hôn lên môi cô..

- " Sao em? "

Hạ Tử Yên không khách sao lấy tay đẩy mặt anh ra, ôm lấy mặt anh hung hăng hỏi tội.

- " Anh thành thật trả lời cho em biết..Vì sao...ừm..vì sao....?"

Cô nói đến đấy thì lưỡn như bị nuốt ngược vào trong lắp bắp mà không tìm từ nào để nói..

Trình Hạo Nhiên rất thích ôm và hôn cô, da thịt mềm mại non nớt khiến anh say mê không nỡ buông ra, thế là mặt dày dính sát vào cô, lại thấy cô mấp máy môi mãi chẳng thốt thành câu, Khuôn mặt ngày càng đỏ..Anh khó hiểu ôm lấy mặt cô..

- " Chuyện gì nói anh nghe "

Cắn cắn lấy môi, nuốt mấy ngụm nước bọt mới tìm được tiếng nói..

- " Cái cái.. đó...Anh làm sao biết..biết cách làm cho không đau..Anh...anh luôn luôn dịu dàng với tất cả phụ nữ của mình như

vậy sao?"

Mà không phải riêng cô. Biết cuộc sống anh trước đây rất phóng túng.. Nhưng chỉ cần với ai anh cũng dịu dàng như lúc tối đã làm với cô điều này khiến lòng ngực cô vô cùng khó chịu...

Sau khi hiểu những gì cô nói, người trở nên lúng túng bây giờ đổi ngược lại thành Trình Hạo Nhiên...

- " Không có.... "

Anh thật không thích đụng vô xử nữ vì vừa phiền toái mà kinh nghiệm lại không có.. Với bọn họ anh chưa bao giờ âu yếm dịu dàng, Chỉ là những lúc chán nản mất cả phương hướng thì tìm nơi phát tiết..

Chỉ có cô gái yếu ớt trước mặt anh, mới khiến anh động lòng thương xót, sợ làm cô đau, cô tổn thương.. Anh phải cẩn thận từng chút một giống như thủy tinh trong suốt không khéo tay có thể vỡ nát...

Hạ Tử Yên nào tin cô nheo mắt tiếp tục tra hỏi, quên luôn lúc này mình đang trần trụi đối mặt với anh..

- " Anh nói dối vậy sao anh lại có kinh nghiệm nhiều như vậy.. Còn cả việc tắm bồn nữa.. Anh.. Anh.. được rồi anh không nói từ nay không cho đụng đến em... "

Cô dùng dằng không cho anh ôm lấy. Trình Hạo Nhiên sốt ruột ôm chặt hơn sắc mặt có chút quần bách...

- " Ngoan nào.. Anh nói... Anh nói mà "

Anh thật không ngờ có ngày mình lại bị cô nhóc này hành hạ đến

túng quần thế này...

Hạ Tử Yên môi đỏ phụng phịu mày cau chặt chăm chú chờ đợi..

Biết là không nói sẽ không xong với cô nhóc này..Trình Hạo Nhiên cố gắng miễn cưỡng mở miệng..

" Là..anh xem ở trên mạng "

Xem ở trên mạng sao..Đầu óc bé nhỏ của Hạ Tử Yên không ngừng hoạt động, nói thế anh đã có chấp niệm muốn chiếm cô từ lâu rồi sao..Vậy là từ bao giờ..Cô nghiêng mặt nhìn anh..

" Anh xem khi nào?"

" (.....)

Chuyện của cô với anh phát sinh là hoàn toàn không dự liệu trước..Vậy làm sao anh biết mà chuẩn bị..

" Trình Hạo Nhiên anh có trả lời hay không?"

Hạ Tử Yên được nước lấn tới...

Anh liếm làn môi khô khốc, mặt mũi lúng túng khó xử nhìn cô..Qua mấy giây anh mới khó khăn trả lời..

" Ba năm về trước "

" Cái...cái gì? Ba năm? Lúc đó em..em mới có mười lăm thôi đấy "

Hạ Tử Yên hét lớn, miệng há hốc không thể tin được mở to mắt nhìn người đàn ông trước mắt..

Nhìn cử chỉ khoa trương của cô..Trình Hạo Nhiên mím môi kéo cô ôm vào lòng..Đầu gục xuống vai cô đáng thương...

-" Là vào đêm sinh nhật của anh..Lúc ôm em vào lòng..Anh biết mình có cảm giác với em..

Khi lên mạng xem, biết em còn quá nhỏ nên anh không dám làm tổn thương em..Nên chỉ còn biết cắn răng chờ đợi "

Nghe anh nói trái tim của ai đó mềm những cảm động không thôi....Ai nói anh khiếm khuyết tình cảm..Anh vẫn luôn nghĩ cho cô đấy thôi..Do anh không nhận ra rõ suy nghĩ của mình.

Cô giục đầu xuống vai anh, miệng nở nụ cười nhưng lời nói mang tính chế giễu..

-" Ôi! Sao anh có thể biến thái như vậy..Lại có suy nghĩ chuyện đấy với một đứa trẻ chưa trưởng thành...Ừmm.."

Lời tiếp theo không thể nói được nữa..vì để không bị cô trêu chọc anh đành phong bế miệng cô..Ôm cô chặt vào lòng cho cô nụ hôn buổi sáng vừa sâu vừa nóng bỏng...

Hạ Từ Yên ánh mắt chứa đầy ý cười tràn ngập hạnh phúc ôm lấy cổ anh ngã đầu ra sau hưởng lấy nụ hôn nồng nàn anh mang đến...

# Chương 24: Tâm sự trên giường

Tình cảm một khi đã phá kén thì mọi thứ đều trở nên lệch quỹ đạo, không thể kiểm soát được nữa..Huống chi với suy nghĩ thừa thiếu của Trình Hạo Nhiên, trong trái tim anh bây giờ mọi thứ đều bị Hạ Tử Yên chiếm lấy, có thể nói anh không hiểu thế nào tình yêu sâu đậm, anh chỉ biết không có cô cuộc sống của anh không còn niềm vui..

Chỉ cần nghĩ đến một ngày rời xa cô, anh có thể tưởng tượng ra được nó sẽ tồi tệ thế nào..

Có lẽ anh lại trở về tình trạng cũ, buông xuôi mọi thứ...

Hằng ngày được ôm cô, hôn cô nhìn cô cười cô làm nũng cô bướng bỉnh là anh cảm thấy vui vẻ không nói nên lời...

Màn đêm buông xuống, cả căn nhà chìm trong bóng tối, riêng nơi căn phòng của Hạ Tử Yên được thấp sáng đèn, bên trong không ngừng vang lên những tiếng thở dốc, tiếng người con gái rên rỉ, ngâm nga.....

Hạ Tử Yên toàn thân trắng mịn trần trụi dưới ánh đèn..Trên trán lấm tấm những giọt mồ hôi khuôn mặt ửng hồng, yếu ớt đáng thương bị Trình Hạo Nhiên đè trên giường...

Anh không ngừng ức hiếp cô..

-" Hức...Ư...Nhiên...em....Á....."

Trình Hạo Nhiên mạnh mẽ như dã thú, phía dưới cong người chạy nước rút, Hạ Tử Yên bấu lấy tay anh hét lên, anh cũng gầm nhẹ phun hết mồ hôi vào nơi sâu ấm..

Anh đổ gục lên thân thể bé nhỏ, ôm lấy mặt cô hôn ngấu nghiến...

Hạ Tử Yên mệt mỏi bị anh hành hạ từ lúc bắt đầu lên giường cho đến bây giờ..Cô nghiêng mặt tay nhỏ đánh lên ngực anh..

-" Ghét..Mệt mỏi..."

Trình Hạo Nhiên thớm lên má cô vài cái...

nở nụ cười thỏa mãn rồi mới ôm bảo bối của mình đi tắm...

Sau khi cả hai yên vị đã là hai giờ sáng, chắc có lẽ mấy tuần nay bị anh tập luyện không ít, nên cô cũng quen cường độ không còn bị ngất trong lúc hoan ái...

Từ ngày hai người hiểu rõ tình cảm lẫn nhau, anh liền mặt dày chuyển qua phòng cô ngủ..Mỗi tối đều hành hạ cô không thương tiếc...

Cô cảm nhận rõ anh rất yêu cô, tuy anh không nói ra miệng nhưng cô cảm nhận được mọi thứ...Anh rất thích ôm lấy cô, hôn cô..còn trêu chọc cô khi cô nổi giận anh sẽ phì cười thích thú...

Hạ Tử Yên nằm trong lòng Trình Hạo Nhiên..Anh im lặng nằm nghiêng một tay vuốt tóc cô tay còn lại vuốt lưng cô hai người đều không ai lên tiếng..

Đôi khi bình yên chỉ thế thôi..

Bất ngờ Hạ Tử Yên nhoi người leo lên người anh, cả cơ thể nằm sấp trên người anh, hai tay ôm lấy vai anh, ngẩng khuôn mặt xinh đẹp chồm lên hôn chụt lên môi anh..đôi mắt to tròn lấp lánh như ánh sao...

- " Nhiên! Bây giờ em hỏi gì anh phải trả lời nhé "

Trình Hạo Nhiên chớp chớp mắt..mím cười vuốt mặt cô..

- " Không mệt à.Hay chúng ta làm tiếp nhé "

- " Hừ! Anh háo sắc...người ta nghiêm túc nha"

Bị cô đánh như gãi ngứa anh nắm tay cô đưa lên hôn...

- " Được.Em muốn hỏi gì?"

Cô nở nụ cười hài lòng, cắn cắn môi mới nói tiếp..

- " Em hỏi anh, khi anh về nước anh có thường nghĩ đến em hay không?"

Có nghĩ hay không?

Chỉ cần ngồi lên máy bay anh đã nghĩ đến cô rồi.

Trình Hạo Nhiên gật đầu...

Hạ Tử Yên cau mày chu môi giận dữ..

- " Có hay là không..Gật đầu là thế nào.."

- " Chỉ cần mới xa em, vừa lên máy bay là anh đã nghĩ đến em rồi "

Hạ Tử Yên hạnh phúc miệng cười tủm tỉm, hôn chụt vào môi anh..nhỏ giọng giải thích..bàn tay không yên phận còn vẽ vẽ trên ngực anh..

- " Anh luôn nghĩ về em, mỗi khi xa em gọi là nhớ..Cũng giống như anh chỉ cần ra khỏi cửa, em liền nghĩ đến anh, chứng tỏ em đang nhớ anh...Anh biết không?"

Lòng Trình Hạo Nhiên ngọt ngào, vuốt đuôi chân mày của cô mỉm cười gật đầu, thì ra khuya không ngủ nhóc con này muốn dạy anh học lấy cảm xúc đấy mà...

Cô lại vươn người lên, anh ôm hông tròn nâng cô lên, cho cô đối diện với anh..lại nghe cô nói tiếp..

- " Khi em mất tích,khi em té ngã anh cảm giác ra sao?"

Trình Hạo Nhiên cau cau mày, ánh mắt nhìn cô dịu dàng...

- " Lúc đó anh thấy mình thờ không nổi, vô cùng lo lắng, sợ hãi, anh không biết nói sao? Nhưng rất tội tệ "

Hốc mắt của cô ửng đỏ, vẫn kiên trì hỏi tiếp..

- " Vậy nếu một ngày em rời xa anh vĩnh viễn anh nghĩ sao?"

Trình Hạo Nhiên nắm lấy tay cô, sắc mặt trở nên nghiêm trọng..

- " Anh sẽ không để chuyện này xảy ra"

Kéo cô ôm vào lòng như sợ cô sẽ bay mất



- " Nếu không có em, cái gì anh cũng không muốn nữa..."

Chui ra từ lòng anh..Hạ Tử Yên hít hít mũi nói

- " Khi xa em, anh sẽ nhớ em..Khi em gặp chuyện không may anh sẽ đau đớn lo lắng, sợ hãi..Sợ một ngày mất em..Còn nữa khi biết em muốn đi gặp Jack anh sẽ ghen..."

Nhiên cái này gọi là tình yêu...Tình Yêu anh biết không? Chính là anh yêu em, anh hiểu không?"

Có ai đời một còn nhóc mười tám tuổi là dạy cách yêu cho một người đàn ông gần ba mươi..

Hạ Tử Yên lại thấy phấn khích và tự hào về mình vô cùng...

Trình Hạo Nhiên trầm ngâm suy nghĩ thì ra như thế gọi là yêu lại nghe cô nói tiếp...

- " Anh có cảm giác này với cô gái nào hay không?"

Trình Hạo Nhiên không cần suy nghĩ liền lắc đầu..

- " Không có, chỉ duy nhất một mình em..Từ lúc em còn bé, lần đầu gặp em, anh đã có cảm giác rất lạ rồi..Khi em gọi anh là Chú, anh rất không thích nhưng nhìn vào đôi mắt trong veo của em.Anh lại không thể nổi nóng..Lúc đấy anh đã thấy khó hiểu, vì từ trước giờ anh chưa lúc nào cần phải kìm nén nổi giận với ai..Đến khi đưa em sang Mỹ, mọi thứ rõ ràng hơn..Anh biết rõ em rất đặc biệt với anh.."

Hạ Tử Yên hạnh phúc nằm im lặng nghe anh nói, lòng ngọt còn hơn được ăn đường..Cảm giác được yêu thật là hạnh phúc không tả

thành lời...Cô mút nhẹ lên môi anh mỉm cười ngọt ngào...

- " Anh phải yêu em suốt đời biết không hả "

Thấy anh ngoan ngoãn gật đầu vô cùng nghiêm túc, bất quá lời sau thốt ra làm cô ngửa mặt lên trần nhà kêu trời...

- " Ừ..Nhưng Yên Yên chúng ta tiếp tục nhé "

- " Á...Không..mệt..mệt lắm....Ừm..."

Anh nói xong không đợi cô đồng ý xoay người phong bế miệng của cô lại...

Cô không biết nằm trên người anh cạ tới cạ lui sẽ làm người ta bốc hỏa hay sao...

Thế là một đêm mất ngủ nữa đây..Hạ Tử Yên hừ hừ như con mèo nhỏ..rõ ràng là cô đang dạy anh học rõ nhận biết cảm xúc sao giờ lại đổi thành anh dạy cô chuyện xấu hổ này nữa rồi..

## Chương 25: Về nước

Thời gian êm đềm trôi qua, tình cảm Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên ngày càng khăng khít như hình với bóng...

Trình Hạo Nhiên như biến thành một người khác, trong mắt anh bây giờ chỉ chứa đựng bóng dáng Hạ Tử Yên ngoài ra không ai anh đặt vào mắt..Về mặt bằng sơn ngàn năm vẫn vậy chỉ khi đối diện với cô gái nhỏ khuôn mặt đó mới rũ bỏ hoàn toàn..Chỉ còn vẻ dịu dàng ẩn sâu tình cảm sâu nặng...Người ta bệnh phải uống thuốc còn căn bệnh của anh là phải được ngắm cô mỗi ngày..Nếu không nơi ngực trái vô cùng khó chịu...

Dù công việc bận đến tối tăm mặt mũi nhưng anh luôn dành thời gian cho cô...

Hai người thường xuyên đưa nhau đi du lịch khắp nơi ở nước Mỹ, khi nào có nhiều thời gian anh sẽ đưa cô đi các nước Châu Âu mà cô yêu thích..

Cuộc sống của cô gái nhỏ Hạ Tử Yên như phủ đầy mật ong, ngọt ngào đến tận đáy lòng..

Dù trong giai đoạn yêu đương nồng nhiệt, cô vẫn không bao giờ bỏ bê việc học, thành tích vô cùng cao, mỗi lần được điểm cao cô thường ôm lấy Trình Hạo Nhiên mà nheo làm nũng đòi quà...

Ba năm êm đềm trôi qua cô bé Hạ Tử Yên năm nào đã trưởng thành thật sự..Về đẹp ngày càng rực rỡ sáng hơn cả ánh nắng mai buổi sớm..Mỗi khi đưa cô ra ngoài bắt gặp những ánh mắt thèm khát của

bọn đàn ông kia nhìn cô, anh chỉ hận không móc mắt bọn họ ra, còn cô thì thu nhỏ đem bỏ vào túi..chỉ mình anh ngắm mà thôi..

Năm nay là năm cuối, Hạ Tử Yên dồn mọi công sức vùi đầu vào học hành thật chăm chỉ...

Vừa thi giữa học kì xong,Trình Hạo Nhiên quyết định đưa Hạ Tử Yên về nước mừng năm mới..

Với anh mỗi năm hai người đều ở Mỹ đón giao thừa.Riêng năm nay Trình Thị sẽ tổ chức mừng Bốn mươi năm thành lập Tập Đoàn.Nên Trình Cẩm Long muốn bằng mọi giá anh phải về dự, lần này anh muốn đưa cô theo..Dù sau cũng gần mười năm rồi cô không trở về...

Vừa xuống máy bay qua thời gian dài, nhưng hai người dường như không chút mệt mỏi..

Trình Hạo Nhiên nhìn bé con miệng cười xinh đẹp rạng rỡ bên cạnh, bàn tay nắm tay cô càng siết chặt hơn..

Từ xa Tần Bửu đã thấy Trình Hạo Nhiên..Với ngoại hình nổi bật anh như thu hút mọi ánh nhìn mọi người xung quanh..

Đã vậy bên cạnh còn nắm tay một cô gái vô cùng xinh đẹp..Hai người mặc quần jean phối hợp áo thun trắng kết hợp với kính đen..Còn đội thêm mũ màu trắng, giày bata cùng màu ăn ý..

Phong cách thoải mái lại cuốn hút..

Tần Bửu vuốt mắt mình mấy lần đây là thiếu gia của ông hay sao...

Dĩ nhiên ông biết cô gái bên cạnh là ai..

Không thể ngờ một ngày ông có thể thấy được cảnh thiếu gia nhà ông cười vui vẻ, ánh mắt chan chứa tình yêu nhìn con gái nhà người ta như thế..

Tình hình của hai người họ phát triển bao nhiêu năm qua, ông và Trình Cẩm Long nắm rất rõ..Không ngờ lần này Trình Hạo Nhiên lại đưa Hạ Tử Yên về nước..Thật khiến ông quá bất ngờ...

Xem ra thiếu gia nhà ông đã bị cô gái nhỏ này nắm giữ trái tim thật rồi...Cũng như năm đó Trình Cẩm Long nhận nuôi cô bé này thật không sai.

Chỉ có điều tình hình bên đây đang căng thẳng..Trình Hạo Nhiên đưa Hạ Tử Yên trở về trong lúc này không được tốt lắm...

Mà thôi từ xưa giờ thiếu gia nhà ông suy nghĩ gì làm đó, có ai cang ngăn được đâu...

-" Thiếu gia.."

Trình Hạo Nhiên vừa kéo valy, một tay nắm tay Hạ Tử Yên bước ra, chỉ gật đầu nhẹ..Đưa valy cho hai vệ sĩ tiến đến..

-" Chú Tần..."

Vừa thấy Tần Bửu Hạ Tử Yên nhoẻn miệng cười tươi, còn buông tay Trình Hạo Nhiên ra ôm lấy ông ta...Tần Bửu cười đến vui vẻ ông vô cùng thích cô bé này...

-" Ôi! Tử Yên của chú lớn lên thật xinh đẹp "

Một lớn một nhỏ thắm thía ôm lấy nhau, Tần Bửu chưa nói hết câu, Hạ Tử Yên đã bị Trình Hạo Nhiên kéo ra ôm vào lòng..lạnh giọng..

- " Về thôi "

Rồi ôm lấy Hạ Tử Yên ra xe...Tần Bửu sờ mũi bất mãn, Hạ Tử Yên mỉm cười ngại ngùng,

vô đến xe cô bĩu môi ngẩng mặt nhìn anh,

ai ngờ anh tình bơ còn cúi xuống hôn lên môi cô...Hai má Hạ Tử Yên đỏ au, vùi mặt vào ngực anh chẳng cần nhìn cô cũng biết Tần Bửu nhìn qua kính đã thấy một mànng này...

Bàn tay bé nhỏ hung hăng nhéo nhéo lấy lòng bàn tay anh...Cảm giác nhột nhạt khiến Trình Hạo Nhiên mỉm cười, cái trò trẻ con này của cô anh đã quá quen thuộc hôn lên tóc cô vài cái mới thôi...

Hai người trẻ tuổi ân ân ái ái thật khiến Tần Bửu được mở rõ tầm mắt...

Ông cứ nghĩ mãi Hạ Tử Yên lợi hại đến thế sao.? Thật không giống thiếu gia nhà ông.

Nếu đối diện với ông mà anh cũng ôn hòa được chút ít..Thật là mừng biết bao..

Chỉ là đứa nhỏ Hạ Tử Yên này có đủ mạnh mẽ để cùng Trình Hạo Nhiên vượt qua những khó khăn trước mắt hay không..

Thật là lo lắng mà!

## Chương 26: Quán Bar

Cả Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên đều không thoải mái khi trở về Trình Gia..

Nên họ quyết định trở về khu biệt thự mà Trình Hạo Nhiên mới mua, gần được hai năm nhưng anh ít khi về, lúc nào về nước anh hay ở lại khu chung cư ở thành phố...

Tần Bửu đưa họ về đến nơi cũng không nán lại liền rời đi..

Hạ Tử Yên đi xung quanh nhìn ngôi biệt thự, to không thua gì ở Trình Gia, kiến trúc còn đẹp hơn nữa..Tuy nằm khá xa thành phố nhưng cô lại rất thích khung cảnh hữu tình nơi đây...

Trình Hạo Nhiên thông thả đi kể bên nhìn vẻ mặt thích thú của cô khiến anh thoải mái hẳn...

- "Nhiên..Anh mua nhà to như vậy có phải có ý định Kim ốc tàng kiều hay không?"

Hạ Tử Yên quay người chặn bước chân anh, mắt nheo lại như tiểu hồ ly đầy tâm cơ, nghiên mặt nhìn anh..

- " Em nói xem "

Anh sải bước ngồi lên xích đu, vắt chéo chân nhìn ai đó đang xù lông..

Hạ Tử Yên chu môi bước đến ngồi lên đùi anh..

- " Anh dám "

Trình Hạo Nhiên mỉm cười kéo mặt cô xuống hôn lên đôi môi đang chu ra, hôn rồi lại hôn. Bàn tay không kiêng dè gì thò vào trong nhào nặn nơi mềm mại vùng tròn...

- " Này..ừm...đừng mà "

Hạ Tử Yên hốt hoảng nếu để người làm thấy được, cô biết giấu mặt mũi ở đâu...

- " Reng...reng....."

Rất may mắn là điện thoại Trình Hạo Nhiên reo lên đúng lúc..

Anh rất không tình nguyện cắn nhẹ lên môi cô rồi mới nghe điện thoại, tuy nhiên vẫn ôm cô chặt vào lòng..

- " Alo...."

- " Nhiên! Cậu về nước rồi, mình vừa nghe tin gọi cho cậu liền "

- " Có chuyện gì "

Anh hôn lên trán Hạ Tử Yên đang ngoan ngoãn nằm trong lòng mình..Giọng thì chẳng nhẫn nại truyền vào điện thoại..

Giang Thành bên đây nhíu mày, nhưng cũng quá quen với tính cách lãnh đạm của anh rồi...

- " À..Hai ngày nữa sinh nhật mình, cậu rảnh đến OVerNight uống mấy ly với mình...Cũng đã lâu cả nhóm không gặp mặt "



- " Ừ "

Sau khi cúp điện thoại anh muốn hôn cô tiếp làm chuyện còn dang dở..Vú Trần lại ra mời hai người vào dùng cơm.

Nhìn vẻ mặt muốn ăn mà không ăn được của anh, Hạ Tử Yên buồn cười kéo tay anh vào nhà...

---

Bị bao trùm bởi những ánh đèn đủ màu chói mắt, tuy bên Mỹ, Hạ Tử Yên cũng đi từng vào quán Bar..Nhưng thật sự cô không có hảo cảm với nơi này, một phần Trình Hạo Nhiên lại rất hạ chế cô đến những nơi này khi không có anh.Nên lâu rồi cô cũng không đến..Đây là lần đầu tiên cô đến OVerNight phải nói nơi này cũng quá xa hoa đi chứ, đâu quá khác biệt so với quán bar lớn bên Mỹ...

Trình Hạo Nhiên một thân đồ tây, áo sơ mi đen trên áo còn thêm những con hạc màu trắng ẩn trong nền áo đen, tạo cảm giác phóng khoáng cho người mặc, áo được mở rộng vài nút khoe vòm ngực quyến rũ kết hợp quần tây đen khoe đôi chân dài miên man....

Anh cúi đầu nhìn cô gái nhỏ xinh đẹp bên cạnh, vòng tay ngay eo siết chặt chỉ hận không thể dung nạp cô vào với anh thành một...Đôi mắt sắc lạnh liếc qua những ánh mắt của bọn đàn ông nơi đây không ngừng thèm thường nhìn vào cô gái của anh...

Trình Hạo Nhiên lại đưa mắt nhìn Hạ Tử Yên..Trên làn da non mềm trắng muốt cô mặc chiếc đầm màu bạch kim ôm sát cơ thể mảnh mai,dài ngang gối...Kheo đôi chân dài trắng nõn nà, mái tóc đen dài ngang lưng nay được uốn nhẹ bằng bình phủ lên bờ vai trần quyến

rũ...Khuôn mặt trắng nộm chỉ trang điểm nhẹ vào đôi mắt to tròn, điểm xuyết vào đôi môi đỏ mọng như quả anh đào chờ người ta hái...

Dưới ánh đèn Hạ Tử Yên như viên ngọc pha lê phát ra ánh sáng, xinh đẹp đến chết người, từng cử chỉ nhỏ nhặt cái chớp mắt bình thường, nụ cười khế cũng làm anh điêu đứng hướng gì những tên lan sỏi nơi đây..

Trình Hạo Nhiên có chút ảo não,biết thế không đem cô đến đây là được rồi...

Phía sau hai người còn có hai vệ sĩ đi cùng, về nước rồi cuộc sống phức tạp hơn nhiều, không tự do tự tại như ở Mỹ..Anh thì không sao, ngật nổi Trình Hạo Nhiên bây giờ không còn giống như ngày xưa..Anh hiện tại có một nhược điểm trí mạng,đưa mắt nhìn thiên hạ bên cạnh mình..Ánh mắt lại trở nên âm trầm lạnh lẽo..Anh sẽ cố gắng bảo vệ cô thật tốt..

Hôm trước Trình Cảnh Long có gặp anh và nói, đúng ra trong giai đoạn này anh không nên đưa Hạ Tử Yên trở về.Càng để nhiều người biết được nhược điểm của chính mình là sự ngu xuẩn lớn nhất..

Thế thì sao? Anh cũng biết, anh cũng hiểu.Ngày xưa thì không sao bây giờ cô là sinh mệnh của anh..Để cô bơ vơ một mình để đón năm mới không có anh..cô sẽ tủi thân đơn độc như thế nào..Mà anh thì không nỡ thấy cô buồn dù một chút...Xa nhau là điều không thể chỉ còn cách đưa cô trở về...

Một người phục vụ đi trước cung kính mở cửa ra...

Hai vệ sĩ đứng gác ngoài cửa, Trình Hạo Nhiên ôm lấy Hạ Tử Yên bước vào,

Bên trong ồn ào cũng không kém..

Chỉ cần nhìn sơ Hạ Tử Yên có thể hiểu bọn người ngồi trong đây không phải bình thường , toàn nam anh thế phiệt không thôi..

Đám người đang ríu rít im bật điều hướng mắt nhìn hai người bước vào...

Trình Hạo Nhiên ôm lấy Hạ Tử Yên ngồi xuống ghế...

Bọn Giang Thành, Nghiêm Vũ mỗi người ôm lấy một cô gái, thế mà vẫn đưa mắt nhìn Hạ Tử Yên chăm chú, họ còn nghe tiếng nuốt nước bọt của chính mình...

Quá đẹp!về đẹp kết hợp giữa đơn thuần và quyến rũ thật muốn giết chết người ta mà.

- " Ui..đau "

Trình Hạo Nhiên chân dài đưa ra đạp mạnh vào chân Giang Thành..Anh ta ôm chân đau buốt, Nghiêm Vũ liền thu mắt về, cũng may anh ta ngồi xa chỗ Trình Hạo Nhiên..

- " Mẹ nó..Cậu làm gì thế "

Xoa xoa chân mình Giang Thành ai oán..

- " Đó chỉ là cảnh cáo..Thu ánh nhìn chết tiệt của mấy người lại đi "

Trình Hạo Nhiên lạnh nhạt chẳng nề nang gì, đưa tay ngoắc phục vụ..

- " Trình thiếu anh cần gì "

- " Đem cho cô ấy ly nước Cam"

Người phục vụ gật đầu rời đi, Nghiêm Vũ đưa mắt nhìn Trình Hạo  
Nhiên như quái vật...

# Chương 27: Gặp Lại Hàn Tuyết

Giang Thành vẫn chưa ý định bỏ qua tò mò về Hạ Tử Yên..Anh ta cười hì hì..

-" Nhiên! Từ bao giờ cậu cũng biết ghen vậy..Xem nào giới thiệu cho tụi mình biết đi..Cô bé xinh đẹp này là ai vậy..."

Trình Hạo Nhiên cúi đầu nhìn cô gái trong lòng, cô cũng ngẩng mặt nhìn anh..Anh rất tự nhiên thốt ra hai chữ..

-" Vợ tôi "

Còn hôn lên môi cô nhẹ một cái..Hạ Tử Yên cũng không phản bác, trong lòng ngọt lịm, tủm tủm cười nhìn bọn người đang đứng hình kia..

-" Xin chào.Em tên Hạ Tử Yên.Rất vui gặp các anh "

Nghiêm Vũ biết tính tình của Trình Hạo Nhiên, anh không thích nói đùa..Vậy thật sự trong lòng anh đã nghĩ cô bé này là vợ mình hoặc hai người đã đăng kí kết hôn...

Bọn họ liền thay đổi thái độ, e dè cư xử với cô gái trước mắt..

-" Chào em..Anh tên Nghiêm Vũ, còn tên này là Giang Thành..Rất vui được biết em.."

Nghiêm Vũ lấy chân đá đá chân Giang Thành để hấn tỉnh táo...

Giang Thành cười cười gật đầu, đưa ly rượu lên uống sạch như xem làm quen...

Cũng không trách được hẳn, thật là không quen mắt khi Trình Hạo Nhiên có một ngày biết yêu thương một người, còn gọi người ta là "Vợ" nữa...

Những người có trong phòng đều biết danh tiếng của Trình Hạo Nhiên, một số người đàn ông là bạn của Giang Thành, đối với Trình Hạo Nhiên có chút e ngại khi tiếp xúc... Có ba bốn cô gái chắc là bạn gái của những người đó, rất sành điệu, họ không ngừng bên trong lắc lư theo nhạc...

Không gian nơi đây là phòng vip quá rộng, có rất nhiều thứ để giải trí như một câu lạc bộ thu nhỏ.. phía trong là bàn bi da, đằng sau tấm rèm làm bằng ngọc trai là những chiếc ghế nằm.. Ừm không cần nói cô cũng biết để làm gì...

Tuy một số cô gái bên trong vẫn đưa mắt nhìn cô và Trình Hạo Nhiên. Nhưng Hạ Tử Yên không có tư tưởng vào làm quen với bọn họ. Với cô ở trong lòng của Trình Hạo Nhiên là tốt nhất...

"Nhiên! Em đi vệ sinh một chút "

" Anh đi với em "

Xoa xoa khuôn mặt xinh đẹp đến nao lòng, Hạ Tử Yên phì cười lấy tay chọt chọt vào ngực anh.. học đúng giọng điệu của anh từng nói với cô..

" Ngoan..em đi một chút vào ngay.."

- " Được rồi..em đi đi "

Thấy bóng dáng yếu điệu khuất sau cánh cửa, Giang Thành không sợ chết nhào vô..

- " Nhiên.Mẹ nó..Mình nhìn không ra cậu luôn...."

- " Đúng là sức mạnh tình yêu mà..."

Nghiêm Vũ phải gật đầu thừa nhận, xém tý nữa là đã nhìn không ra Trình Hạo Nhiên...

- " Xin lỗi..em đến trễ "

Khi mọi người bàn luận sôi nổi, cánh cửa bất ngờ đẩy ra có hai cô gái tiến vào..

- " Hàn Tuyết...Em về khi nào?"

Giang Thành miệng cười hớn hở, giang tay đứng lên ôm lấy một trong hai cô gái xinh đẹp vừa xuất hiện...

Hàn Tuyết mỉm cười...

- " Lúc anh gọi em..Em đã về được hai tuần rồi..Đây là bạn em..Kim Hạ... "

Nói rồi đưa mắt nhìn Nghiêm Vũ rồi nhìn sang người đàn ông mặc áo sơ mi đen đang dựa lưng vào ghế...Mấy năm rồi Hàn Tuyết không gặp Trình Hạo Nhiên, anh còn yêu mị, trên gương mặt đẹp đẽ kia còn cuốn hút hơn ngày xưa...

Hàn Tuyết rất tự nhiên bước đến ngồi kế anh..

"Nhiên.Lâu rồi không gặp..Anh khỏe không?"

Trình Hạo Nhiên đưa mắt nhìn cô ta..chưa có ý định trả lời, Hạ Tử Yên lúc này đã đi vào..

Khi nhìn vào chỗ của mình có người khác đã ngồi..Chân mày Hạ Tử Yên nhíu lại...

" Lại đây "

Trình Hạo Nhiên không quan tâm Hàn Tuyết hỏi gì...Sắc mặt dịu dàng nhìn người con gái đứng ngay cửa..

Hàn Tuyết lúc này mới ý thức có gì không đúng quay đầu nhìn..Trước mắt cô ta là một cô gái vô cùng xinh đẹp,mang khi chất diễm lệ ánh mắt đen láy nhìn chăm chăm vào Trình Hạo Nhiên...

Lại nghe Trình Hạo Nhiên lên tiếng chẳng lẽ đây là bạn gái của anh..

Tuyệt nhiên Hàn Tuyết không đứng dậy..

Nhìn cô gái này tuổi đời còn nhỏ xem ra không phải là đối thủ của cô ta..Chỗ ngồi này nhất định phải của cô ta...

Hạ Tử Yên có chút bất ngờ nhưng cũng lấy lại bình tĩnh rất nhanh, chỉ liếc sơ cũng nhìn ra ánh mắt khiêu khích của Hàn Tuyết...

Hạ Tử Yên nghe lời vẫn bước đến nhưng không quay về chỗ cũ..mà đi đến ngồi xuống chiếc ghế trống chỉ dành một người ngồi đối diện..

Hành động của cô làm chân mày Trình Hạo Nhiên nhíu lại..



Cả đám Giang Thành thần than xong rồi, bọn họ quen biết Trình Hạo Nhiên bao lâu chưa bao giờ ai dám chống đối ra mặt với anh như cô bé này..Khi mọi người đang ầm thầm quan sát..Lại thấy Trình Hạo Nhiên đứng lên..

Hàn Tuyết hiểu tính tình tàn nhẫn và cao ngạo của Trình Hạo Nhiên ai dám đối đầu với anh sẽ nhanh chóng trả giá..

Nghiêm Vũ sợ tính tình không tốt của Trình Hạo Nhiên trỗi dậy gây thương tổn cho cô gái nhỏ kia..Anh ta muốn đứng dậy can ngăn liền bị Giang Thành giơ tay cản lại...

## Chương 28: Âm mưu

Trình Hạo Nhiên bước đến đứng từ trên nhìn xuống..Trước ánh mắt tò mò của mọi người..Anh bế Hạ Tử Yên lên, anh ngồi xuống đặt cô lên đùi hôn nhẹ lên gò má trắng hồng của cô trước ánh mắt không thể tin nổi của những người có mặt, gương mặt Hàn Tuyết cứng ngắt, mắt tròn tròn không thể tin những gì mình thấy..Chẳng những không nổi giận anh còn hạ mình vì cô gái đó...

- " Không vui? "

Bàn Tay xoa khuôn mặt xinh đẹp..Ánh mắt dịu dàng nhìn cô...

Hạ Tử Yên liếc qua khuôn mặt kém sắc của Hàn Tuyết rồi mới nhìn anh...

- " Anh nói xem "

- " Anh rất ngoan.. "

- " Không tin "

Cô vừa vắng mặt là có người thay thế liền, nhìn vô cùng chướng mắt..Tuy vậy hành động vừa rồi của anh khiến cô rất vừa lòng...

- " Anh có thể chứng minh "

Hạ Tử Yên nhưn mày chưa hiểu ý anh là gì, đã thấy anh nâng mặt cô và phủ môi mình xuống mút lấy môi cô. Đầu lưỡi của anh vẫn còn lưu lại hương vị của rượu vang khiến cô cảm thấy muốn say.Cô ôm

chặt vai anh, say sưa đáp trả nụ hôn kịch liệt của anh. Hai người hôn nhau quên cả đất trời, hai cơ thể dính chặt vào nhau. Thậm chí cô còn cảm thấy bộ phận nào đó của anh ở giữa hai đùi tôi đã có phản ứng, một nụ hôn quá mãnh liệt, ngọn lửa dục tình bốc cháy trong giây lát. Bàn tay anh đang đặt trên eo cô từ từ trượt xuống...

Đúng lúc đó, có người ho nhẹ một tiếng khiến Hạ Tử Yên bừng tỉnh lấy tay néo néo vai anh...

Trình Hạo Nhiên miễn cưỡng mới buông môi cô gập, không thèm nhìn Giang Thành một cái, mơn trớn đôi môi đỏ của cô dịu dàng nói..

" Chỉ có hương vị của em "

Hạ Tử Yên biết mặt mình bây giờ đã đỏ ửng, cắn môi vùi vào lòng anh còn lên đưa mắt chỉ thấy cô gái lúc vừa rời mặt cứng đờ như tượng đá...

" Về thôi "

Trình Hạo Nhiên lúc này bất ngờ ôm Hạ Tử Yên đứng dậy hất mặt về phía Giang Thành và nghiêm Vũ, rồi nghênh ngang ôm Hạ Tử Yên ra cửa...

Biết rõ tính cách anh nên bọn người Giang Thành chỉ cười cười gật đầu..Đưa tay chào Hạ Tử Yên...

Bọn họ rất bất ngờ với cô gái mang tên Hạ Tử Yên này..Một cô bé đơn thuần thế nhưng lại có thể khống chế được một con người hoang dại như Trình Hạo Nhiên...

Liếc mắt nhìn Hàn Tuyết, thật là thương cảm bao năm rồi mà vẫn nặng lòng với tên đó thế không biết...

---

Tại Trình Gia...

Trong phòng riêng Trình Tấn đứng sát tấm kính nhìn thành phố về đêm. Dưới hơi khói thuốc mập mờ là vẻ mặt mang nỗi lo lắng khó tả...

Điều thuốc trên tay bất ngờ không cánh mà bay, Trình Tấn cau mày nhìn Tô Uyển..

Tô Uyển đành lấy điều thuốc dúi điều thuốc vào tàn gạt cau mày..

" Anh còn suy nghĩ..Nhưng gì em nói anh vẫn chưa quyết định "

Trình Tấn day chán thờ dài bước đến ngồi lên sofa...

" Dù sao nó cũng là con anh.Nói gì nói cũng khó ra tay "

Ánh mắt Tô Uyển hiện vẻ thâm độc nhưng che giấu rất nhanh, sắc mặt dịu đi bước đến ngồi xuống ôm lấy tay Trình Tấn..

" Anh vốn hiểu rõ tính tình con trai mình.

Nếu chiếc ghế chủ tịch này nó mà ngồi vào.Anh nghĩ tương lai em và anh sẽ ra sao.

Còn nữa anh tài giỏi như thế nếu ngồi vào chiếc ghế đó phải là anh sao lại là con trai mình..Ba đối xử với anh như vậy anh không thấy bất công hay sao..Rồi sau này anh mặt mũi nào đối diện với tất cả bạn bè trong giới kinh doanh..Em lo là lo cho ai...nghĩ là nghĩ cho ai.."

Từng lời nói xưa Tô Uyên xoáy vào tâm can của Trình Tấn...Thấy ông không phản bác, bà ta lại ngồi thẳng lưng níu lấy tay ông nói tiếp..

- " Sau này anh lớn tuổi thì cũng phải nhường cho con trai anh.Có ai người ngoài vào hưởng đâu mà anh lo..Nhưng bây giờ danh tiếng anh đang lẫy lừng như vậy mà lại yếu thế hơn thì còn gì gọi là mặt mũi..

Anh biết rồi bao năm qua Hạo Nhiên bên Mỹ nó xây dựng thế lực hùng mạnh ra sao?

Nhưng so với Trình Thị thế lực của anh vẫn vững hơn..Tấn! Nghe em đi anh không thể yếu lòng..

Đây chỉ là do ba ép cha con anh rơi vào thế đối đầu..Anh cũng bắt đắc dĩ mà thôi.."

Trình Tấn gật đầu như ủng hộ suy nghĩ bà ta..

- " Em nói rất đúng, Anh không thể không có chiếc ghế chủ tịch đấy...."

Tô Uyên nở nụ cười hài lòng...

- " Anh nghĩ thông suốt như vậy..Em thật vui..Thật ra em không hề ghét bỏ gì Hạo Nhiên..Tuy tính tình nó không tốt,nhưng nó là con của anh cũng như con em..Chỉ là mình phải gì lợi ích chung..Anh là chồng em..Em không muốn anh bị thua thiệt..Nói đi nói lại anh cũng chỉ vì Trình Gia mà thôi...Anh không cần suy nghĩ nhiều làm gì..."

- " Anh hiểu rồi.."

Trình Tấn nhấp ly rượu ôm lấy Tô Uyên gạt đầu..Nằm trong lòng  
Trình Tấn, Tô Uyên nở nụ cười thâm độ....

## Chương 29: William

Hôm nay Trình Hạo Nhiên phải đến công ty họp..Hạ Tử Yên năn nỉ ỉ ôi cả buổi tối, cô muốn quay về thăm Cô Nhi viện, làm bằng cách nào anh cũng không đồng ý..

Anh nói đừng xa xa xôi, không yên tâm khi cô đi một mình.Khi nào anh rảnh sẽ sắp xếp đưa cô về thăm...

Tuy không vui nhưng biết anh quan tâm mình, Hạ Tử Yên cũng đành nuốt xuống những lời phản bác...

Không được đi xa, đi siêu thị gần đó thì có thể..Tuy nhiên phải có vệ sĩ bên cạnh, thật sự cô không quen một chút nào.Một chút cũng không quen..

Hạ Tử Yên sau khi đi một vòng, mua rất nhiều đồ, đa số là thức ăn vặt, mới thỏa mãn chịu ra về..Nhìn hai vệ sĩ phía sau tay xách nách mang, Hạ Tử Yên có chút chột dạ...hình như mình mua quá nhiều thứ thì phải..

Ra đến cổng tài xế đã đợi sẵn,khi cô định ngồi vào xe...từ xa đã nghe gọi tên mình..

-"Bella...Là em..đúng là em rồi "

Hạ Tử Yên xoay người nhìn lại là một chàng trai đang bước xuống xe có khuôn mặt điển trai, hoạt bát, vóc dáng cao lớn tiến về phía cô..

Hạ Tử Yên mỉm cười...

- " William.. "

Đây là đàn anh lớn hơn cô ba tuổi, lúc cô bước vào năm cuối anh đã ra trường...

William là một trong nam sinh trong trường có thể nói chuyện tiếp xúc với Hạ Tử Yên.. Vì anh cũng là người châu á. Tính tình rất tử tế và trong học tập anh giúp cô không ít..

Trong ấn tượng của Hạ Tử Yên... William là một chàng trai tốt... Dù trước đó anh cũng là một trong những chàng trai theo đuổi cô.. Bị cô khước từ anh không giận còn chuyển sang làm bạn với cô..

Đã ba năm rồi anh không gặp lại Hạ Tử Yên..

Cô khác xưa quá nhiều, xinh đẹp rực rỡ hơn cả ngày xưa.. Nhìn người con gái mà cả thời đại học anh luôn chỉ dành trọn trái tim cho một mình cô.. Giờ gặp lại anh mới biết trái tim này chưa bao giờ quên cô...

- " Em khác trước nhiều quá.. Xinh đẹp hơn rất nhiều " "

Ở cô toát ra một loại quyến rũ khó nói nên lời, khi được anh khen cô cười ngại ngùng..

ánh mắt chớp nhẹ cũng làm tim anh đập rất mạnh...

- " Thật sao.. Anh lại trêu em rồi.. Giờ anh làm gì " "

- " Anh mở một công ty kiến trúc cho riêng mình.. "

Đúng vậy vì ước mơ của mình mà ba anh xem nữa là từ mặt anh



luôn rồi...

" Chúc mừng anh.."

" Bella, Em rảnh không..Nếu được anh mời em một ly cafe có được không "

Hạ Tử Yên vui vẻ gật đầu...Bây giờ về nhà cũng không có gì làm..

William nghe thế mừng vui, liếc mắt hai vệ sĩ sau lưng cô..Hạ Tử Yên gãi đầu cười cười..

" Anh đừng để ý..Mặc kệ họ đi..À anh dẫn đường đi..."

Biết cô từ chối khéo không ngồi chung xe của mình..William có chút mất mát..Nhưng cũng không nói gì xoay người ngồi vào xe..

Chỉ thắc mắc rốt cuộc gia thế của cô là như thế nào..Những năm học ở Mỹ anh chỉ thấy Hạ Tử Yên là cô gái xinh đẹp có chút khó gần, ngoài ra cô rất kín kẽ về chuyện riêng tư...Hôm nay gặp lại nhìn cuộc sống quanh cô anh có chút bất ngờ...

---

Lúc Hạ Tử Yên về đến nhà,lúc này Trình Hạo Nhiên đã về rồi..Cô có chút ngạc nhiên vì hôm nay anh về sớm..

" Thím..anh ấy về lâu chưa?"

" Cậu chủ mới về thôi "

Hạ Tử Yên gật đầu với thím giúp việc, xem như đã hiểu, khi cô vào phòng không thấy anh đâu, lại nghe tiếng nước xả biết anh trong

phòng tắm....

Cô mệt mỏi ngã lưng xuống nệm, mấy phút sau cánh cửa mở ra, Trình Hạo Nhiên chỉ quấn sơ chiếc khăn, tay cầm khăn lau tóc...

Cả ngày không thấy anh thật là nhớ..Hạ Tử Yên ngồi dậy quỳ lên giường, anh vừa bước đến cô ôm chầm lấy anh làm nũng..

" Người ta rất nhớ anh nha"

Trình Hạo Nhiên mỉm cười hôn lên tóc cô, rồi ngồi xoay lưng đưa khăn cho cô..

Hạ Tử Yên hiểu ý, quỳ trên giường cầm khăn lau tóc cho anh, cô còn tinh nghịch biến đầu anh thành một tổ quạ rồi tự cười khanh khách thích thú...

Nghe tiếng cười như chuông bạc của cô anh cũng cười theo..Xoay người ôm cô vào lòng, hôn lên đôi môi đang cười vui vẻ...

" Nhóc con không nghịch nữa, vào tắm đi.Hôm nay chúng ta đến Trình Gia ăn cơm "

" Ông gọi về sao "

Trình Hạo Nhiên gật đầu.

Hạ Tử Yên cũng không suy nghĩ nhiều tuy cô không thích về nơi đó..Nhưng trốn tránh cũng chẳng có ích gì, dù sao Trình Gia cũng có ơn với cô muốn chối cãi cũng không được..

" Em vào tắm đi.Anh qua thư phòng một chút "

Hạ Từ Yên gật đầu nhón chân hôn lên môi anh một cái mới ôm đồ đi tắm...

Khi Trình Hạo Nhiên bước thư phòng đã có một người đàn ông đứng chờ sẵn. Anh nhã nhặn ngồi vào ghế, lạnh nhạt lên tiếng..

" Có chuyện gì?"

" Lúc sáng cô chủ đi siêu thị có gặp một người..Tôi nghe cô ấy gọi là William. Hình như là bạn học bên Mỹ. Sau đó hai người có đến quán cà phê trò chuyện, có vẻ rất thân nhau.."

William?

Hình như anh đã nghe qua..Anh không tỏ ra bất cứ cảm xúc gì, người vệ sĩ kiên nhẫn chờ đợi một lúc sau mới nghe anh nói..

" Điều tra rõ người đó "

" Vâng. Tôi biết rồi "

Anh phát tay tên vệ sĩ liền rời đi...Trình Hạo Nhiên xoay ghế nhìn ra bầu trời xa xăm bên ngoài..Đôi mắt trở nên âm u lạnh lẽo...Cũng chẳng biết tâm tư để đi đâu, ngồi bao lâu.

..Đến khi cánh tay mềm mại đặt lên cổ, nơi má bị ai đó hôn nhẹ, anh nói có chút tỉnh táo. Chẳng biết Hạ Từ Yên vào khi nào, nhìn vẻ mặt lạ lẫm của anh, Hạ Từ Yên nhíu mày chu môi...

" Anh sao vậy?"

Anh bế lấy cô đặt lên đùi ngón tay cái vuốt ve chân mày của cô, giọng ảm đạm điều gì đó khó hiểu...

- " Yên Yên "

- " Dạ "

- " Yên Yên "

- " Sao anh?"

Hôm nay anh sao vậy..không ngừng gọi tên cô..

- " Anh yêu em"

Hạ Tử Yên bất ngờ mở tròn mắt.Đây là lần đầu tiên cô nghe anh nói ba chữ này.. cô cười tủm tỉm cạ môi mình vào môi anh....

- " Cái miệng này thật khiến người khác muốn cắn mà.."

Trình Hạo Nhiên giữ lấy gáy cô anh mút lấy môi, liếm lấp vành môi nhỏ nhắn rồi đưa vào lưỡi vào trong khoáy đảo miệng cô..Hạ Tử Yên cảm thấy hôm nay anh rất lạ, anh hôn rất gấp gáp như thể muốn nuốt cô vào bụng..Trong căn phòng làm việc hai người như hòa vào một thể hôn đến quên cả thời gian..

# Chương 30: Trình Gia

Lúc Trình Hạo Nhiên đưa Hạ Tử Yên trở về Trình Gia, trong biệt thự đang có khách..

Anh nắm lấy tay cô đi vào thì thấy Trình Cẩm Long đang ngồi cùng Tần Bửu và một cô gái có vẻ ngoài xinh đẹp, Hạ Tử Yên lại thấy cô gái này có chút quen mắt nhưng lại không nhớ rõ mình gặp ở đâu..

Bên ghế đối diện còn có Trình Tấn và Tô Uyển. Bọn họ cười nói vui vẻ, cho đến khi thấy Trình Hạo Nhiên nắm tay Hạ Tử Yên đi vào mọi người đều đưa mắt nhìn anh và cô...

"Sao trể thế.. lại đây ngồi đi.."

Trình Cẩm Long đưa mắt nhìn hai người nhàn nhạt lên tiếng..

Trình Hạo Nhiên nắm tay Hạ Tử Yên bước đến.. Hạ Tử Yên liền mỉm cười nhìn Trình Cẩm Long..

"Cháu chào ông "

Trình Cẩm Long gật đầu.. Hạ Tử Yên quay sang Trình Tấn và Tô Uyển..

"Chào chú, chào dì "

Rồi mới gật đầu chào Tần Bửu và cô gái bên cạnh..

Trình Hạo Nhiên ngồi xuống, muốn kéo cô ngồi cùng mình, liền nghe

Trình Cẩm Long lên tiếng..

" Tử Yên..Con xuống dưới bếp phụ Thím Ngô dọn cơm đi.."

Nụ cười Hạ Tử Yên cứng ngắt...

" Ông.."

" Lâu rồi em không gặp thím Ngô để em xuống phụ thím.."

Trình Hạo Nhiên chưa kịp lên tiếng đã bị Hạ Tử Yên cắt ngang, liền thoát khỏi tay anh quay đầu đi vào bếp.. Tô Uyển đưa mắt nhìn Trình Tấn hai người nhếch môi cười..

Trình Hạo Nhiên nhìn theo bóng dáng nhỏ nhắn của cô có chút tức giận, lại nghe Trình Cẩm Long cất tiếng đều đều..

" Hạo Nhiên..Để ông giới thiệu đây là Kim Hạ cháu gái của Tần Bửu vừa đi du học trở về,ông muốn Kim Hạ vào công ty chúng ta làm, cháu giúp chú Bửu sắp xếp cho con bé một vị trí.À không phải cháu đang thiếu thư kí hay sao..Cứ để Kim Hạ bên cạnh cháu là được.Thành tích học con bé rất tốt.."

Trình Hạo Nhiên đưa mắt nhìn Trình Cẩm Long, mắt mấy giây sao anh mới nói..

" Tùy ông sắp xếp "

Trình Cẩm Long vừa lòng gật đầu...

Kim Hạ ngại ngùng nở nụ cười xinh đẹp..

" Cám ơn Chủ Tịch "

Rồi đưa mắt sang nhìn Trình Hạo Nhiên..

- " Cảm ơn anh đã chiếu cô em.Em sẽ cố gắng làm thật tốt"

Trình Hạo Nhiên không trả lời, cầm ly trà xoay mặt chỗ khác uống một ngụm..

Tần Bửu đưa mắt khó xử nhìn Trình Cẩm Long rồi quay đầu nhìn cháu gái mình..

Hai người từ lúc giờ im lặng, Tô Uyển đưa mắt nhìn Trình Tấn, rồi liếc nhẹ qua khuôn mặt cô cháu gái Tần Bửu đang còn ngại ngùng say đắm nhìn Trình Hạo Nhiên..

Thím Ngô gặp lại Hạ Tử Yên vui mừng không xiết, luôn miệng khen cô lớn lên quá xinh đẹp..Hạ Tử Yên chỉ biết đứng đó cho bà ôm rồi cười trừ..

Ánh mắt liếc nhẹ ra ngoài sảnh lớn, cô hiểu ý Trình Cẩm Long.Dù cô có quan hệ gì với Trình Hạo Nhiên, trong mắt ông ta cô cũng chỉ là đứa nhận về nuôi, là người ăn nhờ ở đậu của Trình Gia...Một điều rất rõ ràng ông không hề chấp nhận mối quan hệ này.Muốn cho cô biết vị trí thật sự của cô là ở đâu..

Hạ Tử Yên cảm thấy lòng nặng trĩu, cô nuốt khó chịu giúp thím Ngô làm cơm..

- "Chim sẽ muốn làm phượng hoàng đâu có dễ"

Thím Ngô xoay người không biết Tô Uyển vào bếp khi nào bà ta chễm chệ ngồi lên ghế, tay cầm cốc nước hướng mắt nhìn Hạ Tử Yên miệng nói bằng quơ..Thím Ngô khó xử đưa mắt nhìn Hạ Tử

Yên, chỉ thấy cô vờ như không quan tâm, vẫn cặm cụi sắp rau lên đĩa...

Tô Uyên cau mày ánh mắt độc ác căm phẫn nhìn Hạ Tử Yên, bàn tay để lên ngay giữa mép tóc gần tai trái có một vết sẹo khá dài, ngón tay sờ lên vết sẹo khuôn mặt bà ta ngày càng lạnh lẽo...

Năm đó sau khi bà bị thương để lại vết sẹo này, sau đó bà điều tra được biết có người muốn hại mình..Người đó không ai khác là Trình Hạo Nhiên, dĩ nhiên là muốn thay mặt Hạ Tử Yên dạy dỗ bà vì chuyện đẩy ngã con bé đó xuống lầu..

Lần này bà sẽ tính vốn lẫn lãi với chúng nó, còn vì đứa con đã mất của bà..Khi vào viện lúc bác sĩ thông báo thai đã hai tuần vì va động mạnh đã chết trong bụng, bà mới biết mình mang thai...Nỗi hận này bà sẽ tính lên đầu của hai người họ..

-" Thím Tô..Con bé Châu Tần Bửu thật xinh đẹp, có vẻ ba rất thích con bé.Tần Bửu tuy nói là nhân viên của ba.Nhưng vị trí ông ta trong Trình Thị dưới một người trên vạn người hai nhà lại vô cùng thân thiết xem như cũng môn đăng hộ đối..Tôi nghe đâu ba có ý muốn kết thông gia với Tần Bửu..Nên để Kim Hạ bên cạnh làm thư kí cho Hạo Nhiên..Ôi! Thím nói thử xem hai đứa có phải rất đẹp đôi hay không?"

Bà ta vừa đưa bàn tay sơn móng đỏ chót của mình ra ngắm, giống như tâm sự kể lại cho Thím Ngô nghe nhưng thật ra là đang nói cho Hạ Tử Yên nghe..Quả nhiên bàn tay thái dưa của cô chững lại...sắc mặt vô cùng khó coi, Tô Uyên nhếch miệng cười..Thím Tô nghe bà ta hỏi cũng chỉ cười gượng gật đầu..

Nếu là người trong Trình Gia mắt không mù điều nhìn ra Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên là một đôi..



Giống như Tô Uyển vẫn chưa thấy đủ bà ta lại nói tiếp..

" Từ Yên.Cô nói xem họ có đẹp đôi không?"

Lần này bị gọi ngay tên Hạ Từ Yên không muốn trả lời cũng không được..Cô lấy dưa sấp lên đĩa rồi đặt lên bàn, mỉm cười nhìn Tô Uyển..

" Nếu Di thấy như thế nào sẽ như thế đó ạ"

" Ý cô thấy họ không hợp "

Tô Uyển nhướn mày nhìn cô..

Lại nhẹ nhàng đặt chén dưa lên bàn, ngẩng mặt nhìn bà ta cười nhạt...

" Đó không phải là chuyện của Yên Yên.Mà đã không là chuyện của mình..Yên Yên không ý kiến "

Tô Uyển cắn răng ánh mắt sắc lạnh nhìn cô, chỉ hận không thể nhào nát bộ mặt xinh đẹp và nụ cười chói mắt này..Ăn nói cũng mềm mại lắm.Không còn nhút nhát như con bé năm nào..Hay lắm! để bà xem nụ cười ấy gắng gượng được bao lâu..

Bữa cơm diễn ra trong không khí im ắng, có chút căng thẳng... Tần Bửu ngồi kế Kim Hạ,Trình Hạo Nhiên kéo ghế cho Hạ Từ Yên để cô ngồi bên cạnh Kim Hạ còn anh ngồi ngoài cùng...

Cả buổi cơm ngoài Trình Tấn và Tô Uyển nói chuyện lâu lâu Tần Bửu mới phát biểu vài câu, còn Trình Hạo Nhiên và Hạ Từ Yên không lên tiếng...

Anh theo thói quen gấp rất nhiều đồ ăn cho Hạ Tử Yên.. Mọi thứ đều thu vào mắt của Kim Hạ, cô ta cụp mắt bàn tay vô ý siết chặt đôi đũa..

Khi buổi cơm kết thúc Trình Hạo Nhiên muốn đưa Hạ Tử Yên ra về liền bị Trình Cẩm Long gọi lên phòng... Ngoài phòng khách còn lại vợ chồng Trình Tấn cùng Tần Bửu và Kim Hạ..

Hạ Tử Yên cảm thấy không khí ngọt ngào, nên xin phép ra ngoài hóng gió...

Cô đi ra vườn hoa, nhắm mắt hít lấy mùi hoa hồng thanh mát...

- " Không ngại khi chị phá hỏng không gian của em chứ? "

Hạ Tử Yên xoay người khi thấy Kim Hạ mỉm cười bước đến bên cạnh cô..

Hạ Tử Yên cười cười không nói gì..

- " Nghe nói từ nhỏ em đã sống với Nhiên "

Nhiên! Thân thiết quá nhỉ?

Hạ Tử Yên chỉ gật đầu cũng không có ý trả lời..

Phải công nhận một điều ở Kim Hạ có cốt cách một tiểu thư rất tự tin..

- " Hèn gì hai người rất thân.. Chị thật hâm mộ em "

Chưa để Hạ Tử Yên nói gì cô ta lại nhoẻn miệng cười thật hạnh phúc nắm tay Hạ Tử Yên như rất thân nhau..

- " Mà không sao, kể từ mai chị sẽ là thư kí của anh ấy, sẽ được bên cạnh anh ấy mỗi ngày..À..đúng rồi Cậu chị nói em là đứa em gái anh ấy thương nhất đã vậy em còn sống với anh ấy từ nhỏ.Chắc em hiểu rõ anh ấy thích gì và không thích gì..Em có thể giúp chị không, nói cho chị biết sở thích của anh ấy..."

Em gái sao?

Bà chị này cũng thật biết cách nói chuyện đấy..

Hạ Tử Yên khéo léo rút tay về, cô bước đến sờ lấy cánh hòa hồng, môi cười nhạt xoay mặt nhìn Kim Hạ.

- " Anh ấy thích sự chân thành, ghét sự giả dối."

Nụ cười trên môi Kim Hạ cứng ngắt, Hạ Tử Yên cười cười..

Lúc này nghe tiếng chân phía xa, Kim Hạ cũng xoay người lại đã thấy Trình Hạo Nhiên từ xa bước đến lướt qua Kim Hạ rồi đi đến trước mắt Hạ Tử Yên nắm lấy tay cô..

- " Về thôi "

Giọng anh rất dịu dàng, Hạ Tử Yên gật đầu ngoan ngoãn để anh ôm lấy..Hai người đi lướt qua Kim Hạ, lúc này bất ngờ cô ta lên tiếng..

- " À...Nhiên! Chủ tịch lúc nãy có nói, em đi nhờ xe anh về..Cậu em và Chủ Tịch có chuyện cần bàn.."

Trình Hạo Nhiên cúi nhìn cô gái trong lòng, rồi xoay đầu nhìn người phía sau, chỉ thấy cô ta bước đến mỉm cười..

- " Thật ngại quá làm phiền hai người "

Trình Hạo Nhiên không từ chối chỉ ôm Hạ Tử Yên ra xe..Kim Hạ cũng cất bước theo sau..

# Chương 31: Lo lắng của hạ tử yên

Trên xe không khí im lặng như tờ, Kim Hạ ngồi ghế trước cùng với tài xế, đôi mắt len lén quan sát hai người phía sau...

Lúc này đây Hạ Tử Yên, yên lặng nằm trong lòng của Trình Hạo Nhiên cái gì cũng không nói..

Bàn tay nhỏ bị anh nắm lấy xoa tới xoa lui..

Lâu lâu lại hôn lên tóc cô, Kim Hạ lại thấy anh nói thì thầm gì đấy bên tai Hạ Tử Yên..

Hạ Tử Yên ngẩng mặt nhìn anh rồi lại cười tủm tỉm..Lúc này Trình Hạo Nhiên cũng cười không hề e ngại cúi xuống hôn lên môi cô..Hạ Tử Yên đẩy đầu anh ra chui vào lòng anh có chết cũng không chịu ra..Trình Hạo Nhiên cười cười ôm chặt cô vào lòng..Hai người thân mật quên cả sự có mặt của Kim Hạ..

Hai tay đặt trước gối siết chặt lại với nhau..

Xe đến nơi, Kim Hạ xoay sang nhìn Trình Hạo Nhiên..

-" Nhiên.Mai gặp "

Thấy Trình Hạo Nhiên không đáp lời cô ta hơi gượng gạo nhìn qua Hạ Tử Yên rồi mới xuống xe...

Nhìn chiếc xe chạy khuất xa, Kim Hạ đưa mắt nhìn đến khi nó chỉ

còn một chấm nhỏ sáng dưới bóng tối..

" Sao còn không lên nhà?"

Kim Hạ bất ngờ xoay người liền thấy Tần Bửu đứng đó không xa nhìn cô..

Cô ta có chút chột dạ..

" Cậu "

Tần Bửu bước đến nhìn cô ta mấy giây..

" Từ đầu cậu đã nói với cháu..Trình gia có ơn với gia đình ta.Cháu đừng mơ mộng cao xa.Nếu không hậu quả cháu gánh không nổi đâu"

" Cậu.Cháu biết mà..Cháu đâu có suy nghĩ gì không an phận.Cậu yên tâm đi "

" Vậy thì tốt"

Tần Bửu cũng không nói gì thêm, ngồi vào xe đi mất để Kim Hạ đứng đó chơi vơi với suy nghĩ của chính mình..

---

Nhìn ra ánh đèn đường lúc sáng lúc tối hun hút vụt qua...Ánh mắt Hạ Tử Yên lúc này sáng rực hơn bao giờ hết..

" Nhiên.Ông không chấp nhận em "

Tiếng nói Hạ Tử Yên phá vỡ im lặng..Bàn tay xoa tay cô của Trình

Hạ Nhiên chững lại.

Anh cúi đầu nhìn, chỉ thấy cô đang dựa vào ngực anh, ánh mắt đen láy nhìn ra ngoài cửa sổ..

Trình Hạ Nhiên hôn lấy tóc cô, rồi nhàn nhạt trả lời..

- " Điều đó không quan trọng "

Hạ Tử Yên ngẩng mặt nhìn anh..

- " Sao lại không?ông sẽ không để chúng ta bên nhau"

Trình Hạ Nhiên lắc đầu hôn lên môi cô.

- " Em chỉ cần tin anh là được.Mọi chuyện hãy để anh lo có được không?"

Cô cúi mặt vào ngực anh nhẹ gật đầu..Dĩ nhiên cô tin anh.Chỉ cần vì anh cô sẵn sàng đối mặt mọi khó khăn, một chút cũng không ngại..Trình Hạ Nhiên đặt cằm lên đỉnh đầu cô ánh mắt lạnh lẽo nhìn ra bầu trời đen kịt kia, chẳng một hơi ấm...

---

Tô Uyển đeo kính đen che nửa khuôn mặt nhìn làn đường, thấy xe tiến vào rừng trúc rồi chạy vô khu suối nước nóng ngừng lại.

Bà ta xuống xe nhìn xung quanh rồi đi thẳng vào khu nhà nằm phía sau con suối..

Khung cảnh nơi đây vô cùng đẹp, xung quanh là trúc vàng bao quanh, uốn lượn bởi những núi giả thẫm màu xanh rất thích hợp để

là nơi tâm tình trà đạo.

Như rất thân quen, Tô Uyển đẩy cửa bước vào, lúc này bà ta mới thở hắt ra, gỡ mắt kính và khăn quàng cô ra ném lên giường...

Còn mình ngồi lên chiếc ghế gỗ gần đó, vẻ mặt ai oán nhìn người đàn ông bước ra từ phòng xông hơi...

Người đàn ông tuy tuổi ngoài trung niên nhưng so với Trình Tấn nhìn rất phong độ, ánh mắt ông ta sắc bén như chim ưng..

Ông ta mặc trên người bộ đồ theo phong cách Nhật Bản, ngồi vào chiếc ghế đối diện..Cầm ly trà uống một hơi mới nhìn Tô Uyển.

- " Mới sáng ai đã khiến em không vui.hửm "

Bàn tay tà ác còn vuốt ve khuôn mặt đã chăm sóc rất kĩ của bà ta..

- " Triệu Đình.Em không thể đợi chờ thêm được nữa.Chúng ta mau triển khai kế hoạch đi anh.Em muốn thấy Trình Thị phá sản còn Trình Hạo Nhiên phải trả giá thâm thối "

Ánh mắt người đàn ông sa sầm lại, như không vừa ý lời bà ta nói..

- " Em đừng nóng vội.Sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch.Anh đã tính hết rồi.Đàn bà như em biết gì.."

Tô Uyển âm ức nói..

- " Đúng.Em không biết gì.Vậy bao năm qua ai giúp anh dành hợp đồng với Trình Thị...

Còn nữa đưa con vô tội của chúng ta anh muốn nhắm mắt cho qua



à..Chỉ cần thấy mặt Trình Hạo Nhiên là em muốn giết nó ngay..."

Lâm Triệu Đình thờ dài qua ngời bên cạnh dỗ dành bà ta..

-" Sao anh lại bỏ qua cho thằng nhãi đó được.Nhưng mọi thứ phải theo kế hoạch..

Trình Tấn thì không đáng nói, nhưng Trình Cảnh Long và Trình Hạo Nhiên không phải dễ đối phó..

Anh không lo cho an mà là lo cho em.Em còn không hiểu sao Tô Uyển "

Được xoa dịu cơn giận Tô Uyển dựa vào lòng ông ta, hàm hực nhưng không lớn giọng như vừa rồi..Có điều bà ta không thấy được ánh mắt sâu cay của người đàn ông.

Mẹ nó chứ con chúng ta?

Ông đây còn chưa ngu ngốc đến mức để bà ta cảm sùng.

Tô uyển ngày xưa là thư kí của ông.Sau này đưa bà ta đi tiếp khách hàng gặp ngay Trình Tấn..Nhìn qua liền biết Trình Tấn mê đắm sắc đẹp của Tô Uyển.Ông liền đẩy bà ta cho Trình Tấn..Cứ nghĩ Trình Tấn chơi qua đường không ngờ lại rước Tô Uyển vào cửa Trình Gia thật sự..

Trên thương trường không ai không biết, Lâm Thị và Trình Thị luôn đối đầu nhau..

Gặp được cơ may như vậy tại sao ông lại không vận dụng con chốt này...Bao năm qua Lâm Thị và Trình Thị như nước với lửa, nhìn xuống người đàn bà đang dựa vào lòng mình...Con chốt này đến khi

không dùng được nữa hoặc là nỗi hiểm nguy cho ông thì cũng sẽ đến lúc thì nó đi..

# Chương 32: Nụ hôn trừng phạt

Còn hơn một tháng nữa đã tết dương lịch...

Dạo này công việc Trình Hạo Nhiên vô cùng bận rộn.. Vào đúng ngày mừng kỉ niệm thành lập Tập Đoàn, lúc đó Trình Cẩm Long sẽ tuyên bố giao lại chức chủ tịch cho người ông chọn..

Hạ Tử Yên nghe anh nói ở Tập Đoàn hiện đang có một hạng mục quan trọng mà anh phải đích thân đảm nhận.. Cũng như Trình Cẩm Long sẽ dựa vào kết quả của việc này để quyết định có giao chức Chủ Tịch lại cho anh hay không..

Hạ Tử Yên cũng hiểu tính chất của công việc nên cô ngoan ngoãn không làm phiền.. Buổi tối anh về cô đã ngủ mất, đến sáng cô thức dậy anh đã đi làm..

Hạ Tử Yên đang buồn chán thì nhận được điện thoại của William..

William muốn rủ cô đi xem triển lãm tranh..

Hạ Tử Yên không nghĩ nhiều liền gật đầu ngay...

Cô liền nhắn cho Trình Hạo Nhiên một tin nhắn..

Tại Trình Thị.

Đang ngồi trong cuộc họp Trình Hạo Nhiên nghe điện thoại reo là tin nhắn của Hạ Tử Yên, một dòng rất đơn giản lại làm chân mày anh nhíu chặt một đường kẻ dài..

- " Em đi xem triển lãm tranh với bạn.. "

Trình Cẩm Long nhìn sắc mặt không tốt của cháu trai.. Ông chỉ ho nhẹ, Trình Hạo Nhiên hiểu ý cất điện thoại vào túi rồi chăm chú tiếp tục lắng nghe..

Khi cuộc họp kết thúc, Trình Cẩm Long liền giữ anh lại.. Ông bước đến đứng trước tấm kính nhìn xuống thành phố.....

- " Hạo Nhiên. Là đàn ông phải có chủ kiến nhìn bao rộng. Trên đời không ai không có ai là sống không nổi. Cháu không nghĩ cho cháu phải nghĩ cho con bé. Chỉ cần cháu nghe lời ông lần này. Sau này ông sẽ không can thiệp vào cuộc sống của cháu nữa.. "

Hai tay Trình Hạo Nhiên nắm chặt vào nhau, đôi mắt sắc bén nhìn Trình Cẩm Long..

- " Cô ấy là mạng sống của cháu.. "

Cụp mắt suy nghĩ một chút lại nói thêm..

- " Cháu biết rồi, sẽ làm theo những gì ông nói. Cháu ra ngoài trước đây "

Nói rồi anh đẩy ghế mở cửa bước ra.. Để đằng sau là tiếng thờ dài của Trình Cẩm Long.. Tần Bửu bước vào..

- " Chủ tịch tôi thấy sắc mặt thiếu gia không tốt "

- " Rồi mọi chuyện sẽ ổn "

Trình Cẩm Long mấp máy môi như nói với chính mình..

Tần Bửu tần ngần vài giây nói tiếp..

" Tôi sợ thiếu gia sẽ tái phát bệnh "

Trình Cẩm Long quay đầu nhìn ông ta gật đầu..

" Con bé Tử Yên là thuốc giải của nó.Nhưng lại là nhược điểm chí mạng của nó..Chỉ có thể còn cách này..Đàn ông làm chuyện lớn không thể để người ta nắm được nhược điểm..

Mọi chuyện hãy tiến hành càng nhanh càng tốt..trước khi mọi thứ lệch quỹ đạo..

Công bố với báo chí Kim Hạ và Hạo Nhiên sẽ đính hôn tuần sau..."

Tần Bửu im lặng và gật đầu không nói gì nữa...

Trình Hạo Nhiên bước vào phòng của mình cởi áo khoác ra ném lên ghế...thả mình xuống chiếc ghế xoay, mệt mỏi ngửa đầu ra sau nhắm mắt lại..

Kim Hạ nhẹ nhàng gõ cửa trên tay bưng tách cà phê bước đến đặt lên bàn..say mê nhìn khuôn mặt người đàn ông trước mắt..

" Nhiên..Anh uống cà phê cho tỉnh táo "

" Ra ngoài "

Trình Hạo Nhiên không mở mắt chỉ rít qua kẽ răng hai chữ..mặt Kim Hạ cứng ngắt, rồi cố nặn ra nụ cười..

" Vâng.Em ra ngoài anh cần gì gọi em nhé "

- " Khoan đã. Cô chuẩn bị tối nay đi tiệc cùng tôi " .

Khi cô ta chuẩn bị rời đi lại nghe Trình Hạo Nhiên nói thế, nụ cười trên môi cô ta càng sâu không giấu nổi vui mừng..

- " Vâng. Em biết rồi.. " .

Khi cánh cửa vừa đóng. Trình Hạo Nhiên mở mắt ra, lấy điện thoại bấm đi..

- " Chuẩn bị xe " .

Hạ Tử Yên được William đưa đến khu triển lãm tranh của một họa sĩ người Anh..

Cô vô cùng xinh đẹp trong chiếc đầm màu trắng hai dây dài qua gối bằng voan.. Mái tóc dài được cột cao lộ ra chiếc cổ thon thả và khuôn mặt xinh đẹp khiến William ngắm mãi không thôi...

- " Em thấy bức tranh này đẹp không, anh mua tặng em nhé.. " .

Hạ Tử Yên lắc tay từ chối..

- " Không.. không cần đâu ạ... " .

- " Xem như qua gặp lại... Đừng từ chối anh có được không? " .

Hạ Tử Yên chưa biết từ chối ra sao.. William đã vẫy tay gọi nhân viên yêu cầu gói lại..

Hai người ra về Hạ Tử Yên nhìn bức tranh trên tay của tài xế.....

- " William thật cảm ơn anh nhé.."

- " Nếu em thấy ngại vậy lần sau mời cơm anh là được rồi "

Hạ Tử Yên như bỏ được hòn đá trong lòng nở nụ cười xinh đẹp đồng ý ngay..

- " Vâng.Vậy để em sắp xếp sẽ gọi cho anh."

- " Yên Yên "

Hai người cười nói vui vẻ, Hạ Tử Yên liền nghe tiếng nói quen thuộc gọi mình..

Cô xoay đầu liền thấy Trình Hạo Nhiên một thân âu phục bước xuống xe đi về phía cô.

Hạ Tử Yên lúc này cảm giác sắc mặt anh khó coi liền bỏ William đứng đấy, chạy đến ôm lấy tay Trình Hạo Nhiên làm nũng..

- " Sao anh lại ở đây "

Trình Hạo Nhiên nhìn cô rồi đưa mắt nhìn William đứng cách đó..

- " Về thôi "

Hạ Tử Yên vẫn còn muốn giới thiệu hai người lại với nhau, đã bị Trình Hạo Nhiên nắm tay lôi đi..Cô khó xử quay sang William..

- " Xin lỗi em về trước lần khác em sẽ mời cơm anh nhé "

William mỉm cười gật đầu nhìn cô bị Trình Hạo Nhiên nhét vào xe...

Sự có mặt của Trình Hạo Nhiên làm William cảm thấy bất ngờ..

Nhưng một cô gái nhỏ đơn thuần như Hạ Tử Yên sao lại ở chung một chỗ với người như Trình Hạo Nhiên..

Vừa ngồi trong xe Trình Hạo Nhiên liền kéo mạnh Hạ Tử Yên ôm vào lòng hôn ngẫu nhiên.. Tài xế thấy vậy liền hạ bức màn ngăn cách...

Hạ Tử Yên tưởng chừng môi mình bị anh nuốt mất, cô đau hét lên nhưng càng bị Trình Hạo Nhiên bóp chặt hàm, hôn không thương tiếc...

- " Ừm..Nhiên..đau quá "

Nhưng anh như không hề nghe thấy, nụ hôn kéo dài vô tận, anh siết chặt vòng tay hôn cô đến thở không nổi...

Qua một lúc anh mới buông cô ra, nhìn cô nước mắt lưng tròng vô cùng đáng thương nhưng Trình Hạo Nhiên không có thái độ dễ dàng cô như mọi lần...Anh lạnh lùng gặng từng tiếng..

- " Tránh xa tên đó ra "

Hôm nay anh bị làm sao..lại còn vô lí..

Hạ Tử Yên ngang bướng lau nước mắt..

- " Đó là bạn của em.Anh không có quyền cấm đoán "

Lúc này xe cũng vừa ngừng Trình Hạo Nhiên không trả lời, mở cửa bước ra đúng lúc tài xế cũng bê bức tranh xuống..

Anh không nói không rằng giựt lấy xe tấm bọc giấy...Hạ Tử Yên vội



chạy đến miệng hét lên..

" Đây là William tặng cho em..Anh làm gì thế "

Thấy cô quý bức tranh còn hơn bảo bối cơn giận Trình Hạo Nhiên càng trở dậy..Anh đẩy cô ra ném bức tranh xuống đất chân không thương tiếc dùng sức đập mấy phát..

Bức tranh đẹp để trở thành đồng gỗ bỏ đi...

Hạ Tử Yên nước mắt rơi là chả, cô không khóc vì bức tranh mà là uất ức với cách cư xử của anh..Cô hét lớn..

" Em ghét anh.."

Rồi bỏ chạy vào nhà, nhìn bóng dáng yếu ớt ngày càng xa hai tay Trình Hạo Nhiên nắm chặt..Liếc nhìn bức tranh gãy nát, cũng không vào nhà mà ngồi vào xe, tài xế thấy vậy lật đật ngồi vào theo rồi lái xe rời đi...

Nghe tiếng xe, Hạ Tử Yên ngồi phật dậy chạy ra cửa sổ nhìn xuống...

Hôm nay anh sao thế? Sao lại làm vậy với cô..

Anh chưa bao giờ nổi nóng vô lí như thế này..

Càng nghĩ càng thấy tủi thân, cô co ro ngồi trên giường nhớ lại khuôn mặt lạnh lẽo của anh mà lòng cô trùng xuống..

## Chương 33: Say

Hạ Tử Yên lẩn qua lộn lại thế nào cũng không ngủ được, nhìn lên đồng hồ đã hơn mười một giờ rồi..Anh vẫn chưa về..

Bất ngờ nghe tiếng xe dưới lầu, Hạ Tử Yên chạy đến cửa sổ lên mở rèm ra nhìn, thấy Kim Hạ đang dìu Trình Hạo Nhiên từ xe bước ra, hình như anh uống rất nhiều tài xế phải chạy đến đỡ phụ...

Hạ Tử Yên nhìn Kim Hạ và anh ép sát vào nhau trong lòng không nén nổi tức giận..

Dám để phụ nữ đưa về..

Dù là tức giận nhưng cô vẫn còn tỉnh táo để hiểu rõ người đàn ông đấy là của ai..

Hạ Tử Yên hậm hực mở cánh cửa phòng đi xuống lầu...

Lúc này Kim Hạ đang cùng tài xế dìu anh bước vào...

Kim Hạ ngẩng đầu thấy Hạ Tử Yên đang đứng ngay cầu thang..cô ta mỉm cười..

-" Hôm nay Nhiên uống hơi nhiều..Phòng của anh ấy ở đâu, để chị đưa anh ấy lên.."

-" Không cần "

Đây là không gian của cô và Trình Hạo Nhiên..Ai cho cô ta tự

tiện...Cô đứng đây xem cô là người vô hình à.

Kim Hạ cau mày nhìn Hạ Tử Yên...

Nghe tiếng nói quen thuộc Trình Hạo Nhiên lúc này mở mắt ra nhìn thấy cô gái của mình đang đứng trước mặt..

-" Yên Yên "

Anh loạng choạng đẩy Kim Hạ và người tài xế ra, bước đến ôm lấy Hạ Tử Yên..Vì say rượu sợ anh ngã cô dang tay ôm anh vào lòng cả cơ thể anh đè lên người cô, thật là nặng...

-" Yên Yên "

Đầu anh gục xuống vai cô không ngừng lẩm bẩm tên cô...

Nhìn sắc mắt cứng ngắt của Kim Hạ..Hạ Tử Yên nói..

-" Cám ơn chị đã đưa anh ấy về...Tài xế Trần giúp tôi đưa anh ấy lên phòng "

Một mình cô không thể nào đưa tên say rượu này lên được..

Tài xế liền đi đến phụ Hạ Tử Yên một tay...

Kim Hạ hai tay nắm chặt ánh mắt không rời khỏi Trình Hạo Nhiên..

-" Cám ơn anh "

Tài xế gật đầu liền ra ngoài khép cửa lại..

Hạ Tử Yên nhìn người đàn ông nằm trên giường, thờ dài đi vào

phòng tắm, lấy một chiếc khăn nhúng lấy nước ấm vắt khô, quay lại ngồi lên giường lau mặt cho anh..

Bàn tay nhỏ cời từng nút áo, chiếc áo nhanh chóng được cô cời ra, cô tỉ mỉ lau người cho anh dễ chịu...

Lúc này Trình Hạo Nhiên bất ngờ mở mắt ra, anh nằm đó chăm chú nhìn Hạ Tử Yên..

Cô có chút chột dạ vì hai người còn giận nhau lại còn giúp anh lau mình..

Hạ Tử Yên muốn đứng dậy lảng đi cho đỡ xấu hổ bàn tay liền bị Trình Hạo Nhiên kéo lấy, cô mất trọng tâm ngã lên mình anh..

Trùng mắt nhìn anh, Ánh mắt Trình Hạo Nhiên còn ngấm chất mộng lung nhìn càng quyến rũ..Anh xoay mặt cô lại hôn lên môi cô, hòa trong nụ hôn là tiếng lẩm bẫm không rõ lời..

- " Yên Yên "

Hạ Tử Yên cảm thấy mình vô dụng, cô không có ý muốn đẩy anh ra, cô thật sự quá yêu người đàn ông này, cái gì cũng có thể xí xóa được, cô buông lỏng thân mình...

Ôm lấy anh đáp lại nụ hôn của anh, môi lưỡi quấn quýt không rời..Trình Hạo Nhiên xoay người, đặt cô dưới thân, mắt anh nhắm nghiền say mê hôn khắp người cô...

Bàn tay hung hăng kéo lấy áo ngủ cô xuống lộ ra nơi tròn đầy mềm mại..Anh liền hé miệng ngậm lấy mút thỏa thích..

- " Ừm..."

Hạ Tử Yên tay ôm lấy đầu anh ngã đầu ra sau rên lên...

Anh rất nhanh chóng cởi quần mình ra khi, lôi kéo chiếc quần lót của cô quăng xuống thảm, cô còn chưa chuẩn bị anh đã đi vào..

" A..nhẹ..nhẹ một chút "

Anh ôm lấy cô vùi mặt vào cổ cô không ngừng hôn liếm..Phía dưới ra vào liên tục, mỗi lần thúc vào vừa sâu vừa mạnh...

" A..Ừ...Nhiên..em....ừ"

Hạ Tử Yên như chiếc lá trôi bập bênh trên sông cô ôm lấy cơ thể cường tráng của anh, nương theo từng sức mạnh khổng lồ của anh trong cơ thể mình...

Lúc này Trình Hạo Nhiên đặt chân cô lên vai anh, anh ôm lấy khuôn mặt ửng đỏ lấm tấm mồ hôi âu yếm vuốt ve..

" Anh yêu em..Yên Yên "

Rồi hôn cô ngấu nghiến như thể muốn nuốt cô vào bụng..

Ánh trăng ngoài cửa sổ bị mây đen che lấp, bên trong căn phòng nhiệt độ ngày càng nóng lên..Tiếng người con gái không ngừng nức nở hòa vào tiếng thở dốc của người đàn ông, khiến người nghe phải đỏ mặt tía tai đến khi trời gần sáng mọi thứ mới trở nên yên ổn trở lại...

Kim Hạ được tài xế Trình Hạo Nhiên đưa về nhưng không cam lòng, ngẩng mặt nhìn lên ánh đèn còn sáng ở cửa sổ..Hai tay cô ta nắm chặt rồi mới ngồi vào xe..

Trong lòng căm hận nghĩ thầm..

Hạ Tử Yên! cô là gì mà dám lên mặt với cô ta..

Hãy chờ đấy..Không còn xa nữa đâu nữ chủ nhân của căn nhà này sẽ là cô ta, việc đầu tiên Kim Hạ này sẽ làm là tống cổ Hạ Tử Yên ra ngoài đường..

Kim Hạ cười nhạt, các người đơn giản nghĩ tôi là con rối sao..Muốn tôi làm gì là tôi làm đó à..!

# Chương 34: Tin tức đính hôn

Dạo này Trình Hạo Nhiên còn bận hơn mấy ngày trước. Từ sau đêm đó cô ít thấy mặt anh hơn.. Nếu buổi sáng bên cạnh không có hơi ấm cô cứ nghĩ tối anh đã không về..

Hạ Tử Yên vô cùng hối hận khi quay về đây.. Cô muốn trở lại Mỹ sống cuộc sống hai người như lúc xưa.. Mọi thứ không phiền muộn, không cần suy nghĩ...

Có lẽ Hạ Tử Yên ngây thơ trong nhà chưa nhận được tin tức.. Nhưng thế giới bên ngoài đang nổ tung với tin tức Trình Hạo Nhiên chuẩn bị đính hôn với thiên kim của Tần Gia Kim Hạ.

Sáng sớm báo chí đã đứng dưới sảnh tập đoàn Trình Thị đợi chờ hai nhân vật chính để phỏng vấn...

Đúng giờ làm, xe Trình Hạo Nhiên đã xuất hiện...

Kim Hạ ngại ngùng nở nụ cười, nép vào người anh, ôm lấy cánh tay Trình Hạo Nhiên dưới sự bảo vệ của vệ sĩ bước vào tòa nhà.. Về mặt Trình Hạo Nhiên lạnh lẽo vô cùng.. Vừa vào thang máy anh đã vung tay Kim Hạ ra...

Kim Hạ nhìn bàn tay trống không của mình, gượng cười..

- " Anh đừng giận.. Chủ tịch muốn chúng ta phải..."

- " Im đi, đừng đưa ông tôi ra nói chuyện với tôi. Cô nên biết rõ thân phận của mình.."

Thang máy lúc này vừa mở cửa anh lạnh lùng bước ra bỏ lại khuôn mặt xanh mét của cô ta...

---

" Bốp "

Một cuốn tạp chí rơi trên bàn rồi trượt rồi xuống thảm...

-" Em nói đi như vậy là như thế nào.?"

Lâm Triệu Đình chỉ vào cuốn tạp chí về mặt hung tàn quát lớn...

Tô Uyển nhặt cuốn tạp chí lên đặt lên bàn, sắc mặt vô cùng khó coi..

-" Em cũng không biết..em.."

-" Không biết, nói không biết là được sao ..

Em nói với tôi Trình Hạo Nhiên đang qua lại với một cô gái mồ côi được Trình Gia nhặt về nuôi..Bây giờ ở đây lòi ra tin tức đính hôn của Trình Hạo Nhiên với một cô gái khác..

Em có biết không nếu tin tức này là thật thì cổ phiếu của Trình Thị sẽ tăng vọt mà chức Chủ tịch Trình Hạo Nhiên cũng đã nắm trong tay..VẬY NHỮNG SỐ CỔ PHIẾU CỦA TÔI SẼ THÀNH GIẤY VỤNG... MẸ NÓ..."

Bị Lâm Triệu Đình quát mắng Tô Uyển ảm ức nhưng không dám trả lời..

Lúc đầu bà nói với Lâm Triệu Đình, Trình Hạo Nhiên thế mà lại qua lại với một con bé mồ côi, được Trình Thị nhặt về nuôi..



Trong kinh doanh không ai không biết chỉ cần một sơ soát cũng là khuyết điểm của mình là ưu thế cho đối thủ...

Bà cũng đã quan sát rõ ràng Trình Hạo Nhiên đặt biệt rất quan tâm đến Hạ Tử Yên. Bà cũng hiểu một chuyện Trình Hạo Nhiên là người không thích bị người khác sắp đặt nên khi Trình Cẩm Long đưa Kim Hạ tiếp cận Trình Hạo Nhiên bà đã mừng thầm..

Vì theo tính cách Trình Hạo Nhiên sẽ phản kháng nếu yêu con bé Hạ Tử Yên kia thật lòng sẽ công khai mà bảo vệ tình yêu của chính mình..

Đến lúc đó bà sẽ moi ra về gia cảnh và quá khứ của Hạ Tử Yên...Châm thêm nhiều tin tức không hay về Hạ Tử Yên, nhằm tạo ra những scandal trên trời rơi xuống..Dựa vào hoàn cảnh của Hạ Tử Yên ai mà không tin..

Khi đó cổ phiếu của Trình Thị rớt giá thảm hại mà chiếc ghế chủ tịch Trình Hạo Nhiên cũng đừng mong ngồi vào...

Không ngờ tình thế lại thay đổi, mới mấy ngày mà Trình Cẩm Long lại đi trước một bước tung tin đính hôn của Trình Hạo Nhiên và Kim Hạ...

Tại sao Trình Hạo Nhiên lại đồng ý, chẳng lẽ với Trình Hạo Nhiên con bé Hạ Tử Yên kia cũng chẳng quan trọng gì...

Trình Cẩm Long đúng là một con cáo già, ông ta dọn đường cho cháu trai mình sẵn..

Tô Uyển đi vòng ra sau bàn làm việc ôm lấy vai Lâm Triệu Đình vuốt ve...

- " Triệu Đình anh đừng giận nữa..Bây giờ chúng ta nên làm sao..Nếu để Trình Hạo Nhiên ngồi vào chiếc ghế chủ tịch, lúc đó coi như mọi sự cố gắng của chúng ta chấm dứt.."

- " Không phải em nói Trình Tấn đang điều tra làm ăn không rõ ràng của Trình Hạo Nhiên tại Mỹ sao.Kết quả như thế nào?"

Nhắc đến Trình Tấn, vẻ mặt Tô Uyển sa sầm..

- " Tên Trình Tấn đó đúng là ngu ngốc.Ông ta nói lấy được bằng chứng chỉ để uy hiếp Trình Hạo Nhiên.Không có ý định đưa ra pháp luật.."

- " Hắn ta không đưa..Em không biết làm à."

Lâm Triệu Đình bật lửa cầm điếu thuốc rít một ngụm rồi thả từng dòng khói trắng...

- " Ý anh là..?"

- " Tự em động não đi "

Tô Uyển gật đầu như hiểu gì đó lại cau mày..

- " Nhưng vẫn còn chưa lấy được bằng chứng..Trước hết là vụ Trình Hạo Nhiên đính hôn.Anh tính sao.?"

Lâm Triệu Đình suy nghĩ vài giây, ánh mắt nham hiểm nhìn Tô Uyển..

- " Để anh suy nghĩ xem "

Mỗi bước tiến của Trình Hạo Nhiên phải bị hủy hoàn toàn..

Đề án lần này liên quan giữa số cổ phiếu tăng hay giảm của hai Tập Đoàn. Chắc chắc việc đính hôn lần này là bệ phóng giúp Trình Thị tăng vọt cổ phiếu không ít..

Tô Uyển đưa mắt nhìn Lâm Triệu Đình, chỉ còn biết như vậy mà thôi...

# Chương 35: Tôi hận anh

Gần tối Hạ Tử Yên vừa ăn cơm xong cô liền mở tivi xem phim...

Khi loay hoay tìm điều khiển, cô nghe tiếng xe biết Trình Hạo Nhiên trở về..Theo phản xạ cô vẫn mở ti vi, rồi mới xoay người định ra chào đón anh, bước được mấy bước trên tivi nữ MC thời sự giọng lạnh lốt vang lên lọt vào tai Hạ Tử Yên không sót một từ...

- " Thiếu Gia Của Trình Thị Trình Hạo Nhiên sẽ cùng Thiên Kim của Tàn Gia Tàn Kim Hạ đính hôn vào mừng tám tháng này "

Hạ Tử Yên xoay người nhìn vào màn hình là cảnh hai nhân vật chính đang thân mật sánh bước tiến vào Trình Thị...

Mặt Hạ Tử Yên tái nhợt, đứng đó như một người không hồn, cô cảm thấy đầu óc mình choáng váng, trước mắt trở nên mơ hồ...

Cho đến khi tivi bị tắt đi cô xoay người nhìn, không biết Trình Hạo Nhiên lấy điều khiển khi nào...

Anh ném chiếc điều khiển xuống ghế từng bước tiến lại gần cô...Vẻ mặt vô cùng bình tĩnh...

- " Yên Yên "

Anh gọi tên cô nghe vẫn rất da diết và dịu dàng..nhưng sao cô lại cảm thấy vô cùng xa lạ..

- " Tin tức đó có thật hay không? "

Cô ngẩng mặt nhìn anh, giọng nói vô cùng nhẹ nhàng nhưng lại như con dao nhọn đâm thấu tim gan anh...

Trình Hạo Nhiên gật đầu..

" Thật "

" Là anh tự nguyện.Không ai ép buộc "

Hai Tay Hạ Tử Yên nắm chặt, cô cắn răng hỏi tiếp..

Trình Hạo Nhiên lại gật đầu...

Bốp

Không hề báo trước Hạ Tử Yên nghĩ rằng mình đã dùng hết sức lực còn lại dành cho cái tát này..Khuôn mặt Trình Hạo Nhiên nhanh chóng hằn lại năm dấu tay tấy đỏ...

Anh không nổi giận mà lại tiến đến ôm chặt Hạ Tử Yên..Lúc này Hạ Tử Yên như một con thú bị thương cô đánh đấm hét lên trong nước mắt..

" Anh là tên khốn.Buông tôi ra..Buông tôi ra...Tôi hận Anh.Tôi hận anh..Trình Hạo Nhiên anh nghe đây tôi hận anh..Hận chết anh.."

Hạ Tử Yên hét lên khóc vô cùng đau khổ..Cô yếu đuối ngã quy xuống thảm..

Trình Hạo Nhiên cổ họng khô khốc, quyết ôm chặt lấy cô, anh chặt vật ngồi trên thảm để mặc cô phát tiết lên người, đau cách mấy anh cũng không buông ra..Anh đau lòng mà không biết nói như thế nào..

- " Yên Yên..em phải tin anh..."

- " Tin anh.Tôi tin anh như thế nào đây.Vì tin anh tôi giao hết cho anh tất cả những gì tôi có....Trái tim, thể xác...Thế mà.."

Cô nghẹn ngào nắm lấy áo anh, nước mắt dàn dụa trên mặt..

- " Thế mà anh lại bỏ rơi tôi...Anh ác độc lắm..Anh tàn nhẫn lắm..."

- " Anh không bỏ rơi em.Anh yêu em Yên Yên..Hãy cho anh thêm thời gian.."

- " Anh cút đi.Buông tôi ra.Tôi sẽ không tin anh nữa...Tôi hận anh..Tôi hận anh.. "

Cô bắt đầu nháo nhào lên tay đẩy mạnh anh ra, anh vẫn ôm chặt, cô tức giận cắn mạnh lên vai anh..Cắn rất mạnh như đau khổ bao nhiêu cô điều dồn vào vết cắn này...Trình Hạo Nhiên cắn răng chịu đựng...

Đến khi trong miệng Hạ Tử Yên là vị mặn của máu nhìn chiếc áo sơ mi màu xanh thắm màu đỏ, cô nghĩ dưới lớp áo sơ mi là dấu răng vô cùng sâu...

Hạ Tử Yên đau khổ khóc thét lên, ôm lấy ngực mà nức nở...Trình Hạo Nhiên cũng không nói cứ thế ôm lấy cô,cúi đầu hôn lên tóc cô dỗ dành cho đến khi cô lịm đi vì khóc quá nhiều..Anh mới bế cô vào phòng nhẹ nhàng đặt lên giường..Nhìn khuôn mặt non nớt lấm lem nước mắt của cô mà lòng anh thắt lại từng cơn..

Cúi người xuống hôn lên đôi môi tái nhợt đau lòng nhắm mắt lại...

---

Kim Hạ lúc này lòng lâng lâng hạnh phúc..

Trình Cẩm Long suy nghĩ gì, cô ta không quan tâm..Nếu đã trao vương miện cho cô ta thì đừng mong cô ta trả lại..

Kim Hạ tự nhận mình không phải là Tần Bửu mà trung thành tận tụy với Trình Gia..Cái cô ta muốn là Trình Hạo Nhiên...

Hai ngày, hai ngày nữa thôi cô ta sẽ chính thức danh phận là hôn thê của anh..

" Reng..reng..."

Lúc này chuông cửa vang lên, Kim Hạ suy nghĩ thể thế này ai còn đến..

Vừa mở cửa đập vài mắt cô ta là khuôn mặt đờ đờ sát khí của Hàn Tuyết...

-" Sao cậu lại đến đây?"

Hàn Tuyết không trả lời hất vai cô ta đi vào cửa..

Kim Hạ nghiêng người nhìn Hàn Tuyết rồi mới đóng cửa lại..

Cô ta vào tủ lạnh,rót hai ly nước hoa quả đặt xuống bàn, mỉm cười ngồi xuống..

-" Cậu tìm mình có chuyện gì không?"

Hàn Tuyết lấy trong giỏ xách ra cuốn tạp chí ném mạnh lên bàn..

- " Cậu giải thích thế nào "

Kim Hạ không cần nhìn cũng biết trên đó đang gì..Cô ta vờ như không hiểu mỉm cười..

- " Đúng vậy, hai ngày nữa mình sẽ đính hôn.Đang định gọi điện mời cậu đến dự.Chưa kịp gọi..."

- " Im miệng "

Hàn Tuyết quát lớn cắt ngang lời nói tiếp theo của cô ta..Về mặt Kim Hạ cứng ngắt không còn nở nổi nụ cười...

Hàn Tuyết cười lạnh..

- " Cậu biết rõ mình yêu Trình Hạo Nhiên như thế nào..Bao năm qua tôi đúng là con ngốc, xem cậu là tri kỷ thật sự mọi chuyện điều tâm sự với cậu...Hôm sinh nhật Giang Thành cậu biết chắc có Trình Hạo Nhiên dự muốn tôi đưa cậu theo cùng..Tôi đúng là ngu thật mà, từ đầu cậu đã có ý với anh ấy..Thế mà tôi ngu ngơ không biết gì..

Cậu đúng là đồ tồi mà,tại sao có thể cướp người đàn ông của bạn mình không một chút xấu hổ như thế hả"

- " Đủ rồi..Cậu vô duyên vô cớ khuya hôm đến đây mắng chửi người khác..Cậu tin hay không thì tùy..Hôn nhân này là do Cậu tôi và ông nội của Trình Hạo Nhiên quyết định..Tôi chỉ làm theo.Tôi không hề làm gì có lỗi với cậu.."

- " Hừ..Cậu vẫn còn muốn đóng kịch à.Tôi còn không hiểu con người của cậu sao..Sắp đặt, lòng dạ tham lam như cậu không hận chỉ trèo lên giường Trình Hạo Nhiên càng sớm càng tốt chứ đó mà giả nhân giả nghĩa...."



Kim Hạ bị Hàn Tuyết mắng chửi mặt hết trắng rồi lại xanh, một lúc sau bật cười thành tiếng, Hàn Tuyết cau mày nhìn cô ta...

Kim Hạ nhún vai..

"- Cậu nói đủ chưa.Nếu đủ rồi thì biến khỏi nhà tôi..Đúng! tôi thích Trình Hạo Nhiên, cậu thích anh ấy bao nhiêu năm, tôi thích anh ấy bấy nhiêu năm.Cậu nói tôi muốn trèo lên giường anh ấy sao..Đúng vậy cậu không muốn à.Cậu và Trình Hạo Nhiên bây giờ cái gì cũng không liên quan.Cậu có quyền gì đến đây để mạt sát tôi..."

"- Cô...Thì ra là như thế..Tần Kim Hạ cô nghe rõ đây, dù cô có là vợ của anh ấy cô vĩnh viễn sẽ không có được trái tim của anh ấy..

Cô không hiểu Trình Hạo Nhiên là người không có trái tim à..Tôi chống mắt cô vui vẻ được bao lâu..Từ nay Hàn Tuyết này không có đứa bạn vô sỉ như cô..."

"Rầm "

Hàn Tuyết mắng chửi xong, liền bỏ ra về đến khi cánh cửa đóng mạnh lại hai tay Kim Hạ nắm chặt lại với nhau...

Cô ta mím môi nhìn tấm hình trên cuốn tạp chí..Ngón tay sờ lên nó..

Năm cô mười sáu tuổi, Tần Bửu một lần đưa cô ta đến Tần Gia..Nhưng Kim Hạ không vào chỉ ngồi trên xe, lúc đấy Trình Hạo Nhiên từ trong nhà đi ra vẻ mặt lạnh lùng đẹp như điêu khắc của anh, chỉ nhìn một lần khắc vào tim mãi không quên..

Rồi sau này cô ta thường hay đòi Tần Bửu chở đến Trình Gia...Có lúc ngồi trong xe, lúc ngồi ở xích đu vườn hoa..Cô ta lại gặp lại anh,

có lúc là đối diện, lúc thì len lén lúc quan sát anh từ xa, lúc thì chỉ thấy bóng lưng của anh, chỉ đơn giản là được gặp anh là tim của cô ta thổn thức không thôi..

Nhưng anh lại chưa một lần nhìn cô ta, dù là gặp nhau đối diện anh cũng sẽ lạnh lùng lướt qua...

Cho đến khi sau này Kim Hạ đến không còn thấy anh ở Trình Gia nữa..Cô ta mới bỏ hi vọng đến đó..Nhưng lại biết ra một chuyện Hàn Tuyết đang qua lại với anh, cô ta rất đau lòng chỉ có thể bên cạnh nghe Hàn Tuyết tâm sự về anh..Mọi thứ về anh cô ta điều muốn biết..

Cô ta đã bao nhiêu năm yêu anh tại sao lại không thể có anh..Một tháng trước Tần Bửu nói có chuyện cần nhờ cô ta giúp, đưa cô ta đến gặp Trình Cẩm Long..Kim Hạ biết một điều ông trời thật sự đã nghe được tiếng lòng của cô ta...

Vuốt ve khuôn mặt người đàn ông trên cuốn tạp chí đầy yêu thương..Kim Hạ lẩm bẩm...

- "Nhiên..Anh phải là của em"

## Chương 36: Im lặng chống đối

Buổi Tối Hạ Tử có thức dậy, vì sợ cô lại suy nghĩ lung tung, Trình Hạo Nhiên lo lắng không yên, quyết nằm trên giường im lặng ôm lấy cô..Anh không biết nói gì, mở miệng ra sao..Sợ cô lại kích động..

Hạ Tử Yên thật sự cũng không còn sức để gây sự..

Qua ngày kế tiếp Hạ Tử Yên cũng không có ý định xuống giường, Trình Hạo Nhiên nhìn cô yếu ớt mặt vùi vào chăn cái gì cũng không nói, lòng anh đau đớn..

Khi Trình Cận Long gọi điện đến, anh nói mình không đến công ty rồi nhanh chóng tắt máy..

- " Yên Yên..Ăn một chút được không em "

- " (.....) "

Trả lời lại anh tiếng tích tắc của đồng hồ..

Cô không nói chuyện chỉ nhắm mắt nằm đó..Cả bữa sáng cũng bỏ..Trình Hạo Nhiên bắt đầu lo lắng, dỗ dành một lúc cũng không lấy được cái nhìn của cô..Cứ nghĩ cô muốn ngủ nên kéo chăn qua cho cô rồi vào phòng làm việc gọi điện...

Cánh cửa phòng vừa khép lại Hạ Tử Yên mở mắt ra...

Cô biết anh không đến công ty mà chỉ qua thư phòng..

Cô hiểu Trình Hạo Nhiên không phải loại người nhu nhược anh có chính kiến của chính mình..

Tại sao lần này anh quyết định theo ý kiến của Trình Cảnh Long.. Chẳng lẽ vì chiếc ghế Chủ tịch.Không đúng nếu vị trí của cô thấp hơn chiếc ghế đó anh đã không bỏ lỡ bao nhiêu là thời gian bên cạnh cô ở Mỹ mà không chịu về nước củng cố vị trí của chính mình..

Thế vì cái gì? Dù là cái gì cô cũng không chấp nhận được chuyện này...

Vì lo lắng cho cô Trình Hạo Nhiên gọi Thím Hà quan sát cô hộ anh..Anh còn công việc phải giải quyết..

Trên màn hình lúc này là một người đàn ông người Mỹ tuổi trạc bằng Trình Hạo Nhiên..

Anh ta cười nói..

- " Tàn tổng! cá đã mắc lưới "

Trình Hạo Nhiên gật đầu suy nghĩ một chút lại nói..

- " Anh sắp xếp cẩn thận vào giúp tôi..Tôi sẽ gọi anh sao "

- " Vâng.Tôi biết "

Dặn dò công việc một chút nữa hai người mới tắt máy..

Lúc này có một người đàn ông đi vào, bề ngoài có phần tri thức nho nhã, cầm một số hồ sơ..

Đây là Khải Huy trợ lý riêng của Trình Hạo Nhiên..

- " Tần Tổng..Đây là toàn bộ dự án của chúng ta..Bộ còn lại tôi đã sao chép để ở công ty.."

Trình Hạo Nhiên gật đầu, môi nhếch nhẹ, nụ cười thần bí khó đoán ra tâm tư của anh..

- " Giám sát chặt chẽ vào."

- " Anh yên tâm, à đây là hệ thống giám sát mới nhất tôi đã cho người lắp ráp..Tần tổng anh chỉ cần nhập địa chỉ Ip vào là có thể sử dụng "

- " Đây là Kill gửi về sao? "

- " Đúng vậy, cũng là người của anh ấy lắp ráp.."

Kill là một người bạn của anh ở Mỹ, là người anh hoàn toàn tinh tưởng...

- " Được rồi cậu về nghỉ đi.."

Khải Huy gật đầu rồi lui ra ngoài...Trình Hạo Nhiên đặt thiết bị vào máy tính..Nhìn phần giám sát tinh vi của mình..Anh thích thú mỉm cười bấm số gọi đi..

Chỉ hai hồi chuông đã có người bắt máy..

- " Charles...Gọi điện khen tôi à?"

- " Kill.Cám ơn cậu nhé..Xong vụ này Cậu về nước mình mời cậu và Triển một bữa "

- " Chuyện nhỏ..Cậu nhớ cẩn thận đấy.À còn nữa hai ngày nữa là

ngày đính hôn của cậu rồi.Chúc mừng..haha "

Giọng anh ta đầy châm chọc..

-" Cút "

Nhắc đến vụ đính hôn Trình Hạo Nhiên bắt đầu không giữ nổi bình tĩnh..Anh liền tắt ngậm điện thoại..

Nhận trọng trách Thím Hà không dám lơ là... lâu lâu chạy vào phòng kéo chăn rồi sờ chán Hạ Tử Yên..

Rồi đi qua lượn lại trước cửa phòng của cô một tắt cũng không rời..

Trình Hạo Nhiên dặn dò bữa tối nếu cô không ăn thì pha sữa cho cô uống..

Nhìn đồng hồ đã trễ giờ ăn, Thím Hà mở cửa phòng bung một khay đồ ăn..

-" Cô chủ..Cô ngồi dậy dùng một chút đi "

Hạ Tử Yên chỉ lắc đầu, Thím Hà khó xử thở dài..Đành đem khay cơm ra ngoài..

Chưa kịp xuống cầu thang đã thấy Trình Hạo Nhiên từ phòng làm việc bước ra...

Anh nhìn khay cơm mà nhú chặt..

-" Cô ấy lại không ăn?"

Thím Hà khó xử gật đầu..

- " Cả ngày nay cô ấy không ăn..làm sao chịu nổi chứ "

- " Được rồi..Thím đi nghỉ đi "

Anh đành lấy Khay cơm đi vào phòng ngủ..Thím Hà thở dài tuổi trẻ bây giờ yêu nhau đó rồi lại hành hạ làm nhau đau lòng..

Trình Hạo Nhiên đặt khay cơm lên tủ..Anh ngồi xuống ôm lấy cô, vuốt ve khuôn mặt có chút tái nhợt của cô..

- " Yên Yên..ngồi dậy ăn một chút đi em "

- " (.....) "

Trình Hạo Nhiên biết cô không ngủ, anh lại ôm chặt cô dỗ dành..

- " Em ghét anh cũng được, giận anh cũng được..Nhưng đừng hành hạ mình như vậy có được không em.Cả ngày nay em không ăn gì làm sao chịu nổi "

Mà thật ra anh cũng không ăn..

Cô vẫn im lặng không trả lời, như không nghe anh nói, cả sự tồn tại của anh cô cũng không quan tâm..

Trình Hạo Nhiên vừa lo lắng lại sợ cô sinh bệnh anh đỡ cô ngồi dậy..

Hạ Tử Yên lúc này muốn nhắm mắt cũng không xong, cô mở mắt quát lớn..

- " Anh đừng phiền tôi, tránh ra tôi không ăn, không ăn.. "

Trình Hạo Nhiên mím môi, không nói không rằng lấy ly sữa hớp một miếng, lại bóp chặt hàm cô đè môi mình xuống...

"Không..."

Hạ Tử Yên dùng dằng né tránh nhưng sức cô vô cùng yếu ớt chẳng là gì so với anh...

Một tay anh ôm chặt lấy cô cả chân anh cũng kẹp chặt lấy đôi chân không ngừng quấy đạp của cô...

Cứ như thế từng ngụm, từng ngụm cho cô uống hết ly sữa, chỉ là hai người như mới đánh xong một trận, dầy vò lẫn nhau.....

Anh buông môi cô ra, trên khóe môi xinh đẹp còn vương lại một chút sữa anh hôn nhẹ lên rồi dùng lưỡi liếm đi...Hạ Tử Yên xoay mặt chỗ khác, đẩy anh ra một mét lại vùi mình vào chần..

Trình Hạo Nhiên cũng không dám ép cô nữa..Nhìn khay cơm còn nguyên vẹn..Anh nghĩ tối nay trước khi đi ngủ anh phải ép cô uống thêm một ly sữa nữa..Chắc chắn cơm này cô sẽ không ăn mà ép cũng không được...



# Chương 37: Kim hạ đến tìm

Tối nay là ngày đính hôn của Trình Hạo Nhiên và Kim Hạ.

Tuy vậy anh vẫn không đến công ty..

Kim Hạ nhìn cánh cửa phòng làm việc của Trình Hạo Nhiên đóng kín cô có chút không yên lòng..

Mấy ngày nay cô ta đã không gặp được anh rồi..Suy nghĩ một chút Kim Hạ lấy túi xách đi tìm Trình Hạo Nhiên...

Hạ Tử Yên không còn nằm yên trên giường nữa..

Bị anh ép buộc cô cũng đã chịu ăn, dù là ăn rất ít, chỉ mấy ngày mà sắc mặt rất tệ...

Trình Hạo Nhiên vẫn bên cạnh cô mỗi ngày, mặc cô không để ý đến mình, anh vẫn dỗ dành cô từng chút một..Mỗi tối anh vẫn ôm lấy cô chìm vào giấc ngủ mà Hạ Tử Yên cũng không từ phản kháng.

Chỉ ngoài đêm đó cô nổi giận còn mấy ngày nay cô vô cùng ngoan ngoãn,yên lặng đến mức anh đau lòng...Tuyệt nhiên một chữ cô cũng không nói với anh...

Không nháo, không gây sự chỉ là im lặng không quan tâm đến anh mà thôi..

Hạ Tử Yên lợi dụng anh trong thư phòng không theo cô, thả bước ra ngồi ngoài vườn hoa..

Hạ Tử Yên ngồi trên xích đu, thấy quản gia chạy ra mở cửa, người đi vào không ai khác là Kim Hạ...

Hai tay Hạ Tử Yên nắm chặt, hơi thở cũng trở nên khó khăn....

Kim Hạ dĩ nhiên thấy Hạ Tử Yên, nhìn sắc mặt không tốt của cô, cô ta nhếch môi mỉm cười..nặng giày cao gót tiến đến...

" Hi em! Em bệnh à chị thấy sắc mặt em không tốt?"

Hạ Tử Yên đưa mắt nhìn cô ta, bất giác nở nụ cười ngọt ngào..

" Đúng vậy..Nhiên phải ở nhà chăm sóc tôi.Chị đến tìm anh ấy à? "

Nói rồi cô khom người vịn vò nước tưới cây...

Kim Hạ khuôn mặt có chút khó coi bước theo sau, cười cười...

" Không phải là nghe tin tức Chị và Nhiên đính hôn..Em sinh bệnh đấy chứ.Nếu thật là vậy chị thấy mình thật có lỗi..."

Hai tay Hạ Tử Yên nắm chặt vò nước, xoay mặt nhìn cô ta, môi nhếch lên thành nụ cười châm biếm, nhướn mày...

" Chị xứng sao.. đính hôn rồi hủy hôn..Chị ấu trĩ xem là thật à? Với lại tôi không so đo với người không xứng tầm với mình..."

Ánh mắt Kim Hạ hung hăng trừng lấy Hạ Tử Yên...vẻ mặt tức giận rõ ràng, cũng không còn vẻ hiền lành như lúc đầu nữa...

" Hạ Tử Yên cô đừng xấu hổ..Tôi hơn cô về mọi mặt cô nhìn lại gia cảnh của mình xem..

Cô có gì dám nói tôi không xứng tầm.."

Có thể với một số cô gái khi bị nói như thế sẽ mặc cảm, uất ức..Nhưng với Hạ Tử Yên cô chưa bao giờ mặc cảm về quá khứ mình cả.Mồ côi thì sao, không cha không mẹ thì ảnh hưởng đến người khác à.Cô vẫn học hành đàng hoàng, là một người có chí hướng rõ ràng, cô chưa bao giờ tự ti về hoàn cảnh của chính mình cô chỉ cần biết mình sống tốt không ảnh hưởng gì đến ai, có gì mà phải phiền lòng..

Cũng chính vì suy nghĩ như vậy nên cô mới can đảm yêu và bên cạnh Trình Hạo Nhiên..

Mà cô biết anh cũng chẳng quan tâm gia cảnh của cô ra sao..Cái anh quan tâm là trái tim cô đối với anh như thế nào?

Ngẩng khuôn mặt xinh đẹp đầy kiêu hãnh của mình, cười lạnh..

-" Bằng việc trái tim Trình Hạo Nhiên thuộc về tôi.."

Môi Kim Hạ run lên lại thấy Hạ Tử Yên nhún vai thờ dãi nói tiếp..

-" Haiz..Tôi rất rộng lượng không tính toán với chị..Để chị được hưởng vui vẻ một chút danh phận vị hôn thê tương lai với người đàn ông của tôi...

Nhưng điều đó vĩnh viễn sẽ không bao giờ thành sự thật...Chị hãy tin những gì tôi nói, tạm thời vui được thì cứ vui đi, niềm vui ấy sẽ không kéo dài được bao lâu nữa đâu..."

-" Hạ Tử Yên..ý cô vậy là sao..Hừ..Tôi biết cô đang đau khổ nên nói năng bậy bạ rồi cô sẽ ân hận những gì mình nói.Chỉ buổi tối nay nữa

thôi, tôi sẽ lấy vị trí là vợ chưa cưới của Trình Hạo Nhiên tổng cổ cô ra khỏi đây..."

Hạ Tử Yên thấy Kim Hạ nổi giận, bất ngờ bật cười hất mặt..

-" Khi nào làm được thì hãy nói..Còn bây giờ người nên tỉnh táo là chị không phải tôi..Ồh tôi đang rảnh để tôi giúp chị "

Nói rồi chưa để Kim Hạ hiểu ý..Hạ Tử Yên thụt lui ra sau ba bước, đưa vòi nước về hướng Kim Hạ, xịt vào người cô ta...

-" Á..Hạ Tử Yên cô điên rồi...ôi..ướt hết rồi..đồ điên này ngưng ngay.."

Nhìn cô ta ướt như con chuột lột làm lòng Hạ Tử Yên hả dạ chút ít..Cô mặc kệ Kim Hạ la hét in ỏi chấn động cả người giúp việc và vệ sĩ, dĩ nhiên Trình Hạo Nhiên cũng nghe thấy...

Khi mọi người chạy ra điều chứng kiến một cảnh Kim Hạ mình mẩy ướt đẫm, chật vật thụt lùi tránh né, ngã trên mặt cỏ..

Hạ Tử Yên sắc mặt lạnh lẽo đứng từ trên không ngừng xịt vòi nước tung tóe vào người cô ta...

-" Ngừng đi...Hạ Tử Yên...cô nghe tôi nói không?"

Nước vào mặt vào mũi vào mắt, quần áo ướt đẫm tóc tai rũ rượi..Kim Hạ ngồi dưới đất bất lực muốn kiếm đường chạy trốn nhưng Hạ Tử Yên tà ác chặn ngay ý đồ của cô ta, tay nhỏ bóp chặt vòi nước xịt vào mặt Kim Hạ không thương tiếc...

Vệ sĩ và người giúp việc đưa mắt nhìn nhau..

Trình Hạo Nhiên biết giờ anh mà ngăn cản sẽ làm Hạ Tử Yên nổi giận..Thôi đi! xem như cô đang phát tiết có khi tâm tình sẽ tốt hơn..

Anh đứng đó hai tay đút vào túi quần nhìn cô gái nhỏ hậm hực chinh người..Vệ sĩ dĩ nhiên không được lệnh cũng chỉ khoan tay đứng xem..

Mà có phải cậu chủ quá nuông chiều Hạ Tử Yên hay không? Cô đang chinh người ta không thương tiếc mà người đó tối nay sẽ dính hôn với cậu chủ nhà họ..

Đến khi hả dạ, Hạ Tử Yên hung hăng ném vôi nước xuống đất, cất giọng cảnh cáo Kim Hạ..

- "Đừng đến đây vênh váo với tôi..Không nể mặt chú Tần tôi sẽ cho chị ngộp nước mà chết.."

Nói rồi bỏ vào nhà khi đi ngang qua Trình Hạo Nhiên không nhìn anh một cái...

Mọi người liền tránh qua nhường đường cho cô, nhìn Kim Hạ có chút đồng cảm..

Kim Hạ mắt đỏ ngầu chặt vật đứng dậy, thấy Trình Hạo Nhiên không một chút quan tâm đến mình, mà bước theo Hạ Tử Yên, Kim Hạ nức nở đuổi theo nắm tay anh..

- "Nhiên..Tử Yên cô ấy quá đáng lắm..Anh phải lấy công bằng cho em "

Trình Hạo Nhiên vung tay cô ta ra, lạnh lùng quát..

- "Tránh xa Yên Yên ra..Cô còn không hiểu chuyện lần sau hậu quả

không đơn giản như vậy đâu "

Bảo bối của anh không chinh người vô cố..Từ khi có lí do..

Nghe anh nói thế cả Kim Hạ run lên, mặt tái mét hé môi không nói nên lời...

Chỉ biết ôm lấy cơ thể lạnh run nhìn bóng anh khuất xa...

Vệ sĩ và người giúp việc thấy hết chuyện lãng ra chỗ khác...Không ai có ý định mở miệng hỏi cô ta có sao không hay lấy khăn cho cô ta lau..

Giỡn sao! cô chủ ra tay chinh người ai dám ra tay giúp cô ta chứ..

Thế mới thấy cô chủ của bọn họ lên cơn thịnh nộ đúng chất là một tiểu ác ma...

## Chương 38: Buổi lễ đính hôn

Lúc Trình Hạo Nhiên mở cửa phòng bước vào, thì thấy Hạ Tử Yên ngồi trên ghế nhưng đỏ sát cửa sổ..

Vẻ mặt vô cùng dăm chiêu, anh không thích nét mặt u sầu của cô như bây giờ, anh chỉ thích nhìn cô cười nói, khuôn mặt lúc nào cũng sáng ngời, vô lo vô âu...

Chẳng lẽ anh đang bảo vệ cô sai cách rồi!

Trình Hạo Nhiên bước đến ngồi cạnh rồi kéo cô vào lòng..

Hạ Tử Yên cũng mặc kệ anh ôm chẳng nói lời nào, mắt vẫn nhìn ra xa xăm ngoài cửa sổ..Lưng cô áp sát lòng ngực dày rộng của anh..Cầm Trình Hạo Nhiên đặt trên đỉnh đầu Hạ Tử Yên, hai người cái gì cũng không nói, mỗi người mỗi suy nghĩ...

Đến gần tối lòng Hạ Tử Yên bắt đầu không yên..cô lo lắng bồn chồn, vừa ăn tối xong cô đi nhanh vào phòng tắm thay đồ sẵn sau đó chui vào trong chăn nhắm mắt lại...

Gần bảy giờ tối cửa phòng mở ra, cô nghe bước chân rất khẽ, chỉ đứng ở giữa phòng quan sát, không tiến lại gần giường..Rồi lặng lẽ rời đi, cô biết chắc người đó không ai khác là Trình Hạo Nhiên...

Qua một lúc nghe tiếng xe nổ máy rời đi..

Hạ Tử Yên liền xuống giường..Cô nhanh chóng với lấy túi xách chạy xuống lầu..

"Ơ. Cô chủ cô đi đâu thế..?"

Thím Hà mắt thấy Hạ Tử Yên chạy ra ngoài..Bà muốn ngăn cô lại nhưng không kịp..

Trả lời bà chỉ còn bóng lưng chạy khuất của Hạ Tử Yên, cô chạy rất nhanh..

Có chuyện gì sao? Có cần báo lại với cậu chủ hay không?

Không phải cậu chủ đã dặn mọi chuyện về cô chủ phải báo cho cậu ấy biết à..Suy nghĩ vài giây bà lấy điện thoại gọi đi..Điện thoại lại kẹt máy...Thím Hà suy nghĩ một chút tiếp tục gọi, điện thoại vẫn báo bận, bà nghĩ thôi để một chút nữa gọi lại vậy...

Hạ Tử Yên ngồi trên taxi bàn tay đặt trước giỏ xách nắm lại chặt, trong lòng hồi hộp bất an vô cùng...

Có đánh chết cô cũng không tin Trình Hạo Nhiên không yêu cô..Yêu cô đậm sâu giống như cô yêu anh nữa là đằng khác..

Cô tự nhận mình không phải là người con gái có tính cách tốt, cô không vị tha rộng lượng hay là người có đức hi sinh..Gì mà anh hạnh phúc em sẽ hạnh phúc.Cao cả hi sinh tình yêu để anh để anh đạt mục đích nào đó..

Nếu tình yêu của anh đối với cơ chỉ là một lợi nhuận nào đó anh muốn đạt được..Vậy chứng tỏ đó không là tình yêu..

Nhưng Trình Hạo Nhiên không phải loại người như thế, anh bản lĩnh, chính kiến ra sao cô là người hiểu rõ..



Cho nên vì tình yêu này, vì người đàn ông của cô..Cô muốn cá cược, cô không thể nào buông tay chấp nhận để anh sánh bước cùng người khác dù đó là lí do gì..

Cô không sợ chống lại cả thế giới thì Trình Cần Long cô cũng không sợ.Cái cô sợ là mất anh...

Thay vì những ngày qua cô có thể hạ mình van nài anh hủy bỏ hôn ước..Cô không chắc anh sẽ thuận theo, vì cô không hiểu nổi lí do anh làm vậy.Cho nên cô sẽ đối mặt ép anh phải lựa chọn...Cô muốn Trình Cần Long phải biết tình yêu của anh và cô không có điều gì có thể đong đếm được..Cô nợ Trình Gia ân tình không đồng nghĩa với việc cô phải hi sinh hạnh phúc của cuộc đời mình để trả..

Tâm trạng treo lơ lửng cho đến khi xe taxi ngừng ngay cổng khách sạn Kim Đại...

Hạ Tử Yên xuống xe quan sát khung cảnh xung quanh..Đây là khách sạn lớn nhất thành phố này, được xây dựng theo phong cách phóng khoáng của Châu Âu...

Hoa viên rộng lớn, ngật nổi trước cổng lại có bảo vệ kiểm soát thư mời...

Chết rồi! cô không có thư mời thì làm sao đây...

Hạ Tử Yên cắn môi suy nghĩ trong chốc lát nhìn xe hơi đỗ lại đưa thư mời rồi mới được vào...

Hạ Tử Yên cắn môi bước đến gần cổng liền bị một bảo vệ chặn lại...

-" Xin lỗi cô! Cho tôi xem thư mời của cô "

- " À.. "

Hạ Tử Yên làm một loạt hành động kiểm tra giỏ xách của mình..Sau đó cô nhăn mày, vẻ mặt mang chút tội nghiệp..

- " Chú ơi.Chết rồi cháu làm rơi thư mời ở đâu rồi.. "

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô đầy tội nghiệp, người bảo vệ có chút đồng tình nhưng luật không thể thay đổi..Ông ta liền lắc đầu..

- " Không được..Không có thư mời không được vào " "

Hạ Tử Yên quỳnh quáng lên, cô nhìn đồng hồ thời gian ngày càng trôi qua..Khách đến càng ngày càng ít..Lòng cô không ngừng run rẩy...

Cô chấp hai tay trước mặt không ngại cầu xin..

- " Chú ơi..Cháu năn nỉ chú mà..Cháu vào một chút ra liền..Chú ơi..có được không?" "

- " Không được cô ơi..Trình Gia đã có lệnh không có thư mời miễn vào.Cô đừng làm khó tôi " "

Tiếng bảo vệ ngày càng cao giọng..

Hạ Tử Yên thấy không xong thật rồi, năn nỉ chắc chắn không được...Cô len lén vừa thấy bảo vệ xoay lưng, căng răng chạy nhanh vào cổng..Hai người bảo vệ hét lên..

- " Cô kia đứng lại...đứng lại " "

Chưa đầy một phút cô đã bị bắt lấy..

Hạ Tử Yên bị bảo vệ nắm lấy cổ áo xách như một con gà..Cô quấy đạp hét lên nước mắt cũng sắp tuôn ra..

- " Chú ơi..xin chú đẩy cho cháu vào đi mà..Chú ơi.."

- " Cô gái này..Nói không được là không,sao ngoan cố thế hả "

Hai người bảo vệ kéo cô ra cổng..Hạ Tử Yên hét lên...

Khi cô nghĩ mình bị tống cổ ra khỏi khách sạn, lúc này có người lên tiếng ngăn cản..

- " Khoan đã "

# Chương 39: Lễ đính hôn nhuộm máu

William đứng ngay hồ bơi thấy một màn này, nhưng khá xa anh không nhìn ra là Hạ Tử Yên, khi nghe tiếng của Hạ Tử Yên anh mới dám chắc đó là cô..

Hai người bảo vệ nghe William lên tiếng liền ngưng ngay hành động, nói lòng tay..

Gặp được William Hạ Tử Yên như bắt được vàng cô vùng ra khỏi hai người kia chạy đến bên cạnh William..thở hổn hển vui mừng..

- " William giúp em..giúp em.. "

- " Lâm thiếu gia, cô gái này không có thư mời..Chúng tôi không thể để cô ấy vào.. "

Hạ Tử Yên cắn môi nhìn William rồi núp sau lưng anh...lúc này trong đầu cô làm sao gặp được Trình Hạo Nhiên nên không nghe được cái gì vào tai cả..

- " Cô ấy đi cùng tôi "

- " Nhưng mà.. "

- " Yên tâm có gì tôi sẽ chịu trách nhiệm "

William cắt ngang lời muốn nói của hai bảo vệ..

Biết người đàn ông trước mắt cũng không phải tầm thường, họ không dám đắc tội nên chỉ có thể ngậm ngùi bỏ qua...

" Đi thôi "

William nắm tay dắt cô vào trong..

" Cám ơn anh "

Từ ngày gặp cô ở Triển Lãm tranh anh không còn liên lạc được với cô nữa..

Khi nghe ba anh nói Trình Thị có gửi thư mời đến dự lễ đính hôn của Trình Hạo Nhiên lúc đó anh đành nhìn cô dâu là cô, trong lòng đau buốt một trận nên anh quyết định cùng ba của anh đến đây tham dự..

Có điều người sánh bước cùng Trình Hạo Nhiên trong buổi tiệc là một cô gái khác..

Anh vừa vui mừng vừa thắc mắc..

Một mình muốn ra ngoài hóng gió rồi gọi điện cho cô..Không ngờ lại bắt gặp cảnh này..

" Bella..em với Trình Hạo Nhiên...?"

Hai mắt Hạ Tử Yên sáng rực, bước chân cô rất vội..

Cô mặc đơn giản quần jean kết hợp áo thun trắng nhưng so với những cô gái áo dạ hội trong kia đẹp hơn rất nhiều...

" William..em sẽ kể anh nghe sau được không..Bữa tiệc bắt đầu chưa anh..?"

- " Sắp rồi "

Hạ Tử Yên mặt bắt đầu tái nhợt cô giống như vừa đi vừa chạy lên bậc tam cấp..

Khi vào đến sảnh lớn có rất nhiều người..

Lúc này người dẫn chương trình đang phát biểu gì đó cô không nghe thấy..

Hai tay nắm chặt, ánh mắt gắt gao tìm kiếm thân ảnh quen thuộc...

William đi phía sau nhìn cô có chút đau lòng..làm sao anh không biết cô sống chết muốn vào được đây là vì ai..

Tần Bửu là người phát hiện Hạ Tử Yên đầu tiên, ông quay sang nói nhỏ vào tai Trình Cảnh Long..hai chân mày Trình Cảnh Long nhíu lại..

Lúc này Trình Hạo Nhiên mới nhận được điện thoại của Thím Hà, bà ta lu bu bây giờ mới nhớ gọi cho anh...

Vừa cúp điện thoại sắc mặt anh liền không tốt, lại nhìn thái độ khác thường của Tần Bửu..Anh đẩy tay Kim Hạ ra xoay người bước đi ra ngoài...

Kim Hạ liền ôm lấy tay anh..

- " Nhiên, anh đi đâu vậy...Chuẩn bị làm lễ rồi.."

Lúc này Trình Hạo Nhiên không còn nghe cô ta nói gì nữa..hai mắt anh gắt gao xuyên qua vài bóng người có thể nhìn thấy thân ảnh nhỏ nhắn yếu ớt đang đứng cách anh khá xa..

Hạ Tử Yên chỉ nhìn sơ qua cô đã tìm ra Trình Hạo Nhiên đúng lúc anh cũng xoay người nhìn cô..

Hai người nhìn nhau như không còn chừa chỗ cho một ai hiện hữu..

Vào thời khắc quan trọng này người dẫn chương trình mời Trình Căn Long và Trình Hạo Nhiên cùng Kim Hạ lên sân khấu...

Trình Căn Long quay đầu bước đến gần Trình Hạo Nhiên..

- " Hạo Nhiên.Đừng làm ông mất mặt "

Tiếc rằng bây giờ cái gì anh cũng không hề nghe vào...

Hạ Tử Yên nhìn anh, ánh mắt to tròn lấp lánh hơi nước, sắc mặt tái nhợt..Lúc này bất ngờ cô xoay người bỏ đi..

Trình Hạo Nhiên hốt hoảng anh mặc kệ tất cả..chỉ một lòng đuổi theo Hạ Tử Yên...

Khách mời bắt đầu xôn xao..Cả người dẫn chương trình cũng nhận ra có chuyện không ổn, hội trường bắt đầu nhốn nháo...

Hạ Tử Yên chen qua đám người chạy ra cửa...

Cô không tin, cô không tin anh không đuổi theo..Cô không tin anh bỏ mặc cô...

Giống như những gì cô nghĩ, vừa ra đến cửa thân hình nhỏ nhắn của cô đã bị một sức lực rất lớn kéo lại và ôm chặt vào lòng...

- " Yên Yên. "

Trình Hạo Nhiên gắt gao ôm lấy cô...Hai mắt Hạ Tử Yên đỏ hoe, cô cũng ôm chặt lấy anh..

Cô thấy Trình Cẩm Long đang bước ra, khách mời cũng bước về hướng hai người họ đưa mắt về hướng này nhưng cô không sợ, bây giờ cái gì cô cũng không sợ.....

- " Yên Yên "

Anh thâm tình gọi tên cô...

Tô Uyển đưa mắt tìm kiếm bóng hình Lâm Triệu Đình...

Bà ta mừng thầm không cần hai người họ ra tay cũng có người giúp họ phá hủy hôn lễ này bằng cách rất đặc sắc..

Thế nhưng Lâm Triệu Đình lại không có tâm tư mà hiểu ý bà....Mọi suy nghĩ tâm trí ông bây giờ đều đặt vào Hạ Tử Yên..Hai tay ông nắm chặt...miệng lẩm bẩm không ngừng..

- " Tư Tình..Tư Tình..."

- " Ba..ba sao vậy?"

William nhìn tình cảnh hai người trước mắt làm anh xót xa..Nhưng lại thấy thái độ của Lâm Triệu Đình có gì đó không đúng..lại không ngừng lẩm bẩm gọi tên một người phụ nữ, mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Tử Yên...

Lâm Triệu Đình lấy lại bình tĩnh, ông nhớ lúc vừa rồi ông thấy William đưa Hạ Tử Yên vào...



- " Con biết cô gái đó sao?"

William có chút cau mày khó hiểu, nhưng vẫn gật đầu nói:

- " Cô ấy tên là Bella chúng con quen biết ở Mỹ "

Lâm Triệu Đình im lặng không nói nữa, ông chỉ gắt gao khóa chặt bóng dáng Hạ Tử Yên..

Lúc này Trình Cẩm Long bước đến đứng phía sau Trình Hạo Nhiên hạ giọng nói khẽ....

- " Hạo Nhiên..Hai đứa đừng quậy nữa..Kim Hạ đang đợi con "

Trình Hạo Nhiên mất vài giây sao, anh mới buông Hạ Tử Yên ra vuốt ve khuôn mặt của cô..dịu giọng nói:

- " Về nhà đợi anh được không?"

Anh biết buổi tiệc này đến đây nên ngưng thôi..Dù biết rằng buổi đính hôn này bị hủy sẽ gây ra nhiều phiền toái, nhưng anh chấp nhận, anh chỉ muốn cô về nhà đợi anh để anh giải quyết mọi chuyện nơi đây sẽ về tìm cô..Thế nhưng Hạ Tử Yên lại không hiểu ý anh...

Cơ ượng ngạnh nhìn anh..

- " Không.Một là anh đi cùng em.Hai là cả đời này anh sẽ không bao giờ gặp được em.."

Trái tim Trình Hạo Nhiên run lên chưa kịp trả lời..Hạ Tử Yên cắn môi mạnh mẽ đẩy anh ra..thụt lui về sau..nói:

- " Trình Hạo Nhiên em không ép anh..Nhưng anh là của em không

được là của ai khác...

Em không cho phép anh hiểu không?"

Trình Cẩm Long không ngờ Hạ Tử Yên bề ngoài nhỏ tuổi yếu ớt lại rất bướng bỉnh và gan lì như thế..Ông có chút bất ngờ nhưng chuyện này không thể yếu lòng, liền hít một hơi thật sâu...

" Yên Yên "

Trình Hạo Nhiên đau lòng nhìn cô...

Hạ Tử Yên biết chắc Trình Cẩm Long sẽ không khống chế được Trình Hạo Nhiên,tuy vậy giờ phút này bằng mọi cách cô phải đem Trình Hạo Nhiên về bên cạnh mình và cho anh hiểu rõ, nếu cô không cho phép.Không ai có thể tự quyết định tương lai của cô và anh.. nhưng chưa kịp nghĩ ngợi nhiều đã thấy hai tên vệ sĩ của Trình Cẩm Long xông lên..

Cô cắn răng thụt lui bước chân, liếc nhìn bậc tam cấp phía sau mình..Hai tên vệ sĩ chưa kịp đưa tay ra bắt lấy.

Hạ Tử Yên đã tự nhắm mắt buông lỏng thân mình ngã lăn xuống tam cấp...dưới tiếng hốt hoảng của khách mời và tiếng gào kinh hoàng của Trình Hạo Nhiên..

" Yên Yên "

Trình Hạo Nhiên đẩy hai tên vệ sĩ ra, chạy xuống ôm cô vào lòng bàn tay anh run rẩy...

Tam cấp của khách sạn nơi đây khá cao, nhưng cô đã lường trước không thể lấy mạng cô được..Chỉ là đầu cô va vào gạch quá đau...

Hạ Tử Yên thấy trên đầu có gì đó ấm ấm chạy xuống mí mắt cô...là máu...

" Yên Yên....Yên Yên..Em có sao không?"

Nhìn máu đỏ chảy thấm cả khuôn mặt xinh đẹp..Trái tim Trình Hạo Nhiên thắt lại đau đớn, hơi thở nặng trĩch.., lòng ngực như ai lấy dao đâm vào..

Trong đầu anh lúc này hiện ra người phụ nữ be bét máu nằm ngay đầu xe hơi..Hai tay Trình Hạo Nhiên bắt đầu run rẩy , đầu anh đau như búa bổ, trước mắt anh toàn là máu rất nhiều máu...có tiếng người kêu cứu cả tiếng von nít khóc nức nở vô cùng hỗn loạn..

" Nhiên..Em đau..đau quá "

Hạ Tử Yên thều thào kéo áo anh..Cô khó khăn đưa bàn tay nhỏ nhắn chạm vào mặt anh.. cô rất đau nhưng cô cảm giác được sự khác thường trong mắt anh..

" Nhiên...."

Trình Hạo nhiên cảm nhận hơi ấm từ tay cô, hai mắt anh đỏ ngầu,chợt tỉnh táo trở lại, bàn tay run run lau vết máu trên mặt cô rồi hôn lên mặt như an ủi cô đừng sợ, anh bế cô lên ôm chặt lấy cô...

" Yên Yên không sao..không sao..em đừng sợ "

" Chuẩn bị xe..chuẩn bị xe..."

Anh gào lên trong đau đớn làm mọi người xung quanh hoảng loạn..

Trình Cảnh Long nhìn biểu hiện cháu trai mình khác thường ông bắt đầu lo lắng...

" Yên Yên..em sẽ không sao..Anh sẽ không để em chết...Yên Yên..."

Anh không ngừng lẩm bẫm an ủi cô cũng như chính mình..Sự hoảng loạn mất bình tĩnh của anh ai cũng thấy được..

Trong các khách mời có mặt đa số là những người có tiếng trong giới kinh doanh, không ai không rõ sự bản lĩnh không bao giờ để đối phương nắm được cảm xúc, bản chất tàn khốc khát máu, lạnh lùng tàn nhẫn của Trình Hạo Nhiên..

Hôm nay thấy anh vì cô gái này mà mất bình tĩnh như vậy xem như họ được mở mang tầm mắt...

" Thiếu gia xe đã chuẩn bị, nhanh đưa con bé đến bệnh viện "

Tần Bửu chạy đến cùng anh đưa Hạ Tử Yên ra xe...

William đau lòng muốn tiến lại giúp nhưng nhìn Trình Hạo Nhiên gắt gao ôm lấy Hạ Tử Yên rời đi, anh ta biết mình không có cơ hội chạm vào cô...

Kim Hạ nhìn Trình Hạo Nhiên rời đi hai tay cô ta nắm chặt hàm răng cắn chặt vào nhau, ánh mắt như toét ra lửa hận nghi ngút...

Tô Uyển thật sự muốn vỗ tay hét lớn..

Để mà xem ngày mai sẽ có nhiều chuyện hay để xem rồi...

Muốn tìm kiếm bóng hình của Lâm Triệu Đình một lần nữa thế mà không thấy ông ta đâu...

P/s Vote nhé.. up hơi trễ..Định mai up mà mai lại không rảnh..thui giờ  
up luôn vậy..

Không biết ai còn thức không nữa..

# Chương 40: Nghi ngờ

Trên hành lang bệnh viện, Trình Hạo Nhiên như cái xác không hồn, anh đứng dựa lưng vào vách tường, ánh mắt đau lòng nhìn chằm chằm vào cửa phòng cấp cứu..

Trên áo sơ mi màu trắng dính một mảng lớn là máu, màu đỏ của máu vô cùng chói mắt trên nền vải trắng....

Tần Bửu đứng kế bên chỉ biết im lặng chẳng biết nói gì, ông cảm giác bọn họ vừa làm một chuyện sai trái...

Lúc này cửa ánh đèn phòng cấp cứu tắt đi..

Cửa phòng mở ra, Trình Hạo Nhiên vẻ mặt lạnh lẽo lao nhanh đến gấp gáp hỏi..

" Cô ấy sao rồi?"

Vị bác sĩ nhìn mặt anh có chút e ngại..

" Không sao! Chỉ là mất máu hơi nhiều..Vết thương ngay trán không sâu lắm nên không cần khâu lại...Não bị chấn động nhẹ, cần theo dõi đến ngày mai..Cậu yên tâm "

Trình Hạo Nhiên gật đầu, muốn vào phòng gặp cô ngay..Bác sĩ liền cản lại nói phải chuyển cô xuống phòng hồi sức để theo dõi..

Phía xa hành lang lúc này có một bóng người khi nghe bác sĩ báo rõ tình hình, lặng lẽ rời đi...

Nhìn người con gái sắc mặt xanh xao yếu ớt nằm trên giường bệnh...

Trình Hạo Nhiên nắm chặt bàn tay cô, đặt lên môi mình, ánh mắt đau lòng khôn xiết..

Anh sai rồi! Anh nghĩ là mình đang bảo vệ cô thật tốt nhưng chính anh là người lại đẩy cô vào tình thế này...

Anh không muốn cô bị kéo vào vòng xoáy mưu mô của giới kinh doanh.. Thế giới này vô cùng hiểm ác..

Hiện nay Trình Thị tuy đang là đầu rỗng của thương giới.. Không có nghĩa là vững chắc và phát triển thuận lợi..

Mấy năm đổ lại đây Trình Thị luôn bị đối thủ cạnh tranh cướp hàng loạt hợp đồng có giá trị.. Chỉ trong vòng năm năm nhưng Lâm thị ngày nào còn đuổi theo phía sau Trình Thị, nay đã phát triển đến kinh ngạc..

Chủ tịch của Lâm Thị Lâm Triệu Đình là một con người vô cùng mưu mô và nham hiểm.. Tuy bên ngoài hai bên gặp nhau vẫn cười nói vui vẻ, thật ra sóng ngầm dữ dội chỉ chờ đợi muốn chìm chết đối phương..

Mấy năm lại đây khi anh điều hành chi nhánh của Trình Thị tại Mỹ... phát hiện trong Trụ sở chính có một lỗ hổng nội bộ, hàng loạt các hợp đồng bí mật điều dễ dàng bị đối phương bắt thóp...

Cổ phiếu trong thời gian ngắn điều giảm hẳn.. Suy nghĩ một chút có thể hiểu trong Trình Thị có nội gián.. Nhưng qua bao năm điều tra người đó rất biết ẩn thân mà anh còn nghi ngờ đây không phải là một người...

Việc này khiến Trình Cảnh Long vô cùng đau đầu, thù trong giặc ngoài làm ông ngày đêm cảnh giác...

Cũng may mắn mấy năm qua Trình Hạo Nhiên vào Trình Thị Ngắm ngầm hạ bao nhiêu là đối thủ xung quanh, tạm thời nỗi lo của ông một phần yên ổn..

Cách làm việc của Trình Hạo Nhiên vô cùng dứt khoát năng lực dư sức để nắm giữ chức Chủ tịch trong tương lai...Tuy tuổi đời còn trẻ nhưng anh lại điềm tĩnh đặt biệt trong làm ăn phải có một cái đầu lạnh và sự tàn nhẫn..Mọi thứ điều hội đủ trong con người Trình Hạo Nhiên..

Vấn đề mà Trình Cảnh Long không ngờ đến đó là mối quan hệ của Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên..

Lúc đầu đưa cô bé về nuôi, vì ông muốn có người tác động cảm xúc cho Trình Hạo Nhiên..

Quả nhiên Hạ Tử Yên làm rất tốt, có thể chữa lành bệnh cho Trình Hạo Nhiên còn nắm giữ trái tim của cháu trai ông...

Lúc này cô lại trở thành vật cản bước tiến của Trình Hạo Nhiên..

Ông không phải cổ hủ muốn chia đôi uyên ương..Mà là tình thế bắt buộc để làm bước đệm cho Trình Hạo Nhiên lên ngôi vị trí chủ tịch ông phải bất chấp thiệt hơn...

Qua một thời gian suy tình ông mới tìm Kim Hạ, dàn ra một cảnh là đính hôn, chỉ cần sau khi lên ngôi chiếc ghế Chủ tịch..

Lúc đó Trình Hạo Nhiên muốn thế nào cũng được, bên cạnh si ra sao



ông cũng mặc kệ..

Vì ông đã trải sẵn đường cho anh rồi, còn đi như thế nào đó là việc của anh.....

Còn về phần Kim Hạ, khi vừa bắt đầu ông đã nói rõ, ông sẽ không để Tần gia thiệt thòi..Cả Tần Bửu và Kim Hạ rất sẵn lòng..

Dĩ nhiên lúc đầu Trình Hạo Nhiên không đồng ý, ông phải thuyết phục rất nhiều, và nói cho anh biết dù cho bây giờ anh chưa lên chức Chủ Tịch thì một khi danh phận Hạ Tử Yên bị tiết lộ chẳng những cản bước tiến của anh, còn làm ảnh hưởng đến Trình Thị, cổ phiếu sẽ rớt giá thảm hại..Còn chưa nói đến hoàn cảnh, sự yên ổn của Hạ Tử Yên bị đảo xới..Rồi cô có chịu nổi áp lực của truyền thông và dư luận hay không..

Lúc đó kẻ thù không ngừng công kích..Một bên là Trình Thị một bên là Hạ Tử Yên..Có phải mọi chuyện sẽ rất tệ hại..

Những thứ khác với Trình Hạo Nhiên không e ngại, điều anh sợ hãi là cô gái của anh sẽ phải tổn thương mà thôi..

Nhưng anh đã sai! anh cứ nghĩ mình đã bảo vệ cô rất tốt, cô chỉ cần bên cạnh anh mọi thứ để anh lo.. anh không nghĩ ra cô gái của anh vô cùng mạnh mẽ..Cô có thể chiến đấu vì tình yêu của hai người họ, cả mạng sống cũng bất chấp..Anh đúng là ngu ngốc!

Tần Bửu sao khi biết Hạ Tử Yên qua cơn nguy hiểm thì ông phải về Trình Gia...

Lúc ra khỏi thang máy ông vô tình gặp Lâm Triệu Đình từ một thang máy khác bước ra...

Lâm Triệu Đình đặng mặt Tần Bửu ông ta có chút bất ngờ nhưng che giấu rất nhanh..

Tần Bửu bước đến chào hỏi..

- " Lâm Chủ Tịch.Thật tình cò ngài đi thăm ai à?"

- " Đúng rồi.Tôi ghé thăm một người thân.."

Lâm Triệu Đình có chút mất tự nhiên..

Tần Bửu đưa mắt nhìn tài xế của mình đang chạy xe đến, quay sang nói với Lâm Triệu Đình..

- " Vậy sao? Hẹn gặp ngài sao nhé tôi xin phép về trước "

- " Khoan đã "

Tần Bửu dần bước nhướn mày hỏi:

- " Chủ Tịch Lâm có vấn đề gì sao?"

Lâm Triệu Đình vẻ mặt có chút dè dặt..

- " À..Cô bé bị ngã trong buổi tiệc không vấn đề gì chứ? "

Tần Bửu có chút đăm chiêu..Lâm Triệu Đình từ bao giờ có lòng tốt nghĩ đến người khác thế này..Tần Bửu mỉm cười..

- "Không sao..Chỉ mất máu hơi nhiều..Bác sĩ nói ở lại theo dõi mấy ngày.Cũng không quá nghiêm trọng.Cám ơn Chủ Tịch đã quan tâm.."

Lâm Triệu Đình cười khan..

- " Không có gì, chỉ là sẵn gặp nên tôi hỏi thôi..Thôi tôi về đây."

Nói rồi ông ta đi thẳng ra xe..Bỏ là Tần Bửu nhúu mà có chút khó hiểu...

---

Tại Lâm Gia

- " Thiếu gia cậu mới về "

Nghe người giúp việc chào, William chỉ gật đầu rồi đi thẳng lên lầu...

Nhìn cánh cửa thư phòng William có chút khó hiểu, đã trễ thế này sao Lâm Triệu Đình còn gọi anh ta trở về...

William gõ cửa phòng rồi đẩy vào..

- " Ba..ba gọi con về có chuyện gì?"

Lâm Triệu Đình dựa điếu thuốc vào tàn, nhìn anh nhẹ giọng nói:

- " Con từ đâu về.Có phải từ bệnh viện hay không?"

William có chút ngạc nhiên, cũng không chối cãi..

- " Đúng vậy.Con đến xem tình hình Bella ra sao?"

Lâm Triệu Đình trầm ngâm trong giây lát rồi nói tiếp..

- " Con với con bé đó có quan hệ như thế nào?"

William từ nhỏ sống ở Mỹ tư tưởng phóng khoáng..Không có gì phải che giấu..

" Con thích cô ấy..nhưng mà.."

Nói đến đây giọng anh có chút đau lòng..

Chân mày Lâm Triệu Đình nhíu lại một đường lạnh giọng ra lệnh.

" Từ bỏ đi "

" Tại sao?"

William có chút giựt mình ba anh chưa bao giờ hỏi đến hay ý kiến gì về tình cảm của anh ta..Sao hôm nay Lâm Triệu Đình lại quan tâm khó hiểu như vậy..

Lâm Triệu Đình thờ dài xoay người nhìn ra bầu trời đêm..

" Cô ta là người phụ nữ của Trình Hạo Nhiên.Con không có cơ hội đâu "

William im lặng không nói, vấn đề anh không sợ đối đầu với Trình Hạo Nhiên, quan trọng là trái tim Hạ Tử Yên một lòng dành cho Trình Hạo Nhiên..Cô còn không ngại nguy hiểm để được bên cạnh Trình Hạo Nhiên nữa mà..

Nhìn con trai im lặng không lên tiếng, Lâm Triệu Đình lại nói..

" Lúc tình cảm chưa sâu nặng nên tự tay cắt đứt..Đừng để lún sâu.."

William cười khổ nhìn Lâm Triệu Đình..

- " Muộn rồi..Con yêu cô ấy hơn bốn năm rồi...Dù sao nếu một ngày Trình Hạo Nhiên đối xử không tốt với cô ấy, con sẽ đưa cô ấy về bên con.."

- " Không được "

Bất ngờ Lâm Triệu Đình quát lớn khiến William ngạc nhiên...

Anh vừa muốn nói lại cửa phòng lúc này có người đẩy vào...

- " Chuyện gì vậy..Đã tối rồi hai cha con còn to tiếng với nhau..."

Người bước vào không ai khác chính là vợ của Lâm Triệu Đình mẹ của William ..Bà ta có khuôn mặt xinh đẹp, mang vẻ dịu dàng của phụ nữ Châu Á..cốt cách con nhà gia giáo..

- " Mẹ..không có gì đâu, mẹ đừng lo "

William vốn rất thương mẹ của anh ta..

Vì bà là người phụ nữ vốn đáng thương, cuộc sống Lâm Triệu Đình phóng túng ra sao..Ai cũng biết rõ chỉ có bà là nhắm mắt cho qua..Bao năm phải sống trong tủ hờn...

Tuyết Ngọc đưa mắt nhìn chồng mình, bà vốn là con nhà khuê các, Lâm thị vốn là của sản nghiệp Bạch Thị...Từ ngày Lâm Triệu Đình lên điều hành ông ta chuyển sang tài sản của chính mình..

Người đàn ông này, trong con mắt người đời không đáng tin cậy, mưu mô và hiểm ác thế bà lại yêu tha thiết, còn cãi lời ba mẹ để đến bên cạnh ông..

Nhưng bao năm nay dù cố gắng thế nào ngoài là người vợ có danh

phận, thì cái gì bà cũng không có, trái tim của ông không dành cho bà, sự dịu dàng, yêu thương chia sẻ cũng không hề có.. Thế mà bà vẫn nguyện bên cạnh, yêu ông ta đến tận bây giờ..

- "Hai người ra ngoài đi. Tôi có chuyện xử lý "

Lâm Triệu Đình day trán mệt mỏi xoa tay..

William cũng không muốn nán lại, anh kéo tay mẹ mình ra ngoài...

- " Con và ba con có chuyện gì à?"

Cửa vừa khép lại Tuyết Ngọc kéo áo con trai tra hỏi..

William cười xoa ôm lấy vai bà..

- " Không có, mẹ đừng nghĩ nhiều.. Mẹ! con đói quá mẹ nấu cho con bát mì đi.. Mì của mẹ là ngon nhất.."

Biết con trai không muốn nói, Tuyết Ngọc cũng không hỏi thêm... liếc mắt nhìn cánh cửa đang đóng, rồi quay đầu mỉm cười cùng William xuống lầu...

---

Lâm Triệu Đình nhập mật mã mở két sắt, bên trong có một cuốn sổ.. Ông cầm lấy lật ra chính giữa, chứa một tấm hình trắng đen có chút củ kĩ của người con gái. Khuôn mặt nụ cười ánh mắt không khác gì Hạ Tử Yên..

Bàn tay nổi đầy gân xanh vuốt ve khuôn mặt xinh đẹp trên ảnh.. Giọng mang nỗi đau khổ kìm chế...

- " Con bé có phải là con của chúng ta không..Tư Tình! em nói anh biết được không...?"

Nhìn nụ cười xinh đẹp của người trong ảnh, và nhớ lại vẻ bướng bỉnh và bất chấp của Hạ Tử Yên ở buổi tiệc ông lại thì thầm..

- " Nếu đúng vậy..Tính tình con bé thật giống anh "

Ánh mắt mang vẻ tự hào rồi lại trở nên âm u, đau khổ...

- " Tư Tình...Xin lỗi em.."

Ông để tấm ảnh vào lại vị trí cũ, khóa két sắt lại, cầm điện thoại gọi đi...

- " Điều tra tất cả thông tin cô gái xuất hiện trong hôn lễ của Trình Hạo Nhiên tối nay cho tôi "

Cuộc gọi nhanh chóng kết thúc..Bàn tay già nua sờ lên tấm thủy tinh, màn đêm bao trùm, không thể nói lên nỗi lòng của ông ta lúc này...

Đứa nhỏ năm đó là con gái sao? Điều đó có đúng sự thật hay không?

# Chương 41: Quá khứ đau lòng

Gần đến nửa đêm, Hạ Tử Yên mới tỉnh lại, hàng mi dài run run, vừa mở mắt trước mặt cô khuôn mặt hốc hác của Trình Hạo Nhiên,

anh nắm chặt tay cô không buông..

Khi thấy cô tỉnh anh vui mừng xoa mặt cô...

" Bảo bối em thấy sao rồi..Đầu có đau không?"

Vừa hỏi tay vừa bấm chuông gọi bác sĩ...

Hạ Tử Yên lắc đầu trở tay nắm lấy tay anh..

" Không sao anh đừng lo "

Rất nhanh bác sĩ đã có mặt, kiểm tra qua một loạt nói tình trạng đã ổn..Rồi mới rời đi...

Trình Hạo Nhiên nghe thế trái tim bây giờ mới yên ổn trở lại..Anh kê gối cho cô ngồi dậy, cho cô uống sữa rồi mới uống thuốc theo lời bác sĩ căn dặn.....

Hạ Tử Yên được anh đặt nằm xuống, cô lên đưa đôi mắt to tròn nhìn anh, anh cũng nhìn cô..Hạ Tử Yên kéo lấy tay anh làm nũng..

" Nhiên! Anh đang giận em "

Trình Hạo Nhiên thở dài, đúng anh có tức giận vì biết cô cố ý để



mình ngã...Vì cô tự làm đau mình lỡ như xảy ra chuyện gì anh làm sao sống đây...

Trình Hạo Nhiên cởi giày leo lên giường kéo cô vào lòng, ôm lấy cô...

- " Yên Yên.Lần sau không được làm như vậy nữa..Hiểu không?"

Hạ Tử Yên ngẩng mặt nhìn anh, thì ra anh biết cô cố ý té ngã..Hạ Tử Yên có chút chột dạ, giọng buồn buồn...

- " Em xin lỗi..."

Trình Hạo Nhiên nghiêng người mặt đối mặt với cô..bàn tay vuốt ve khuôn mặt non mềm xinh đẹp của Hạ Tử Yên..

- " Em không có lỗi.Lỗi là của anh.

Anh sai rồi..Anh nghĩ mình luôn bảo vệ em thật tốt nhưng lại gây tổn thương cho em "

Anh sờ lên vết thương trên trán đau lòng nói tiếp...

- " Cả vết thương này cũng do anh mà có..

Anh sợ người khác sẽ làm em tổn thương nhưng chính anh lại hại em thế này..Anh xin lỗi..thật xin lỗi em..Yên Yên "

Hạ tử Yên rung rung nước mắt cô hiểu ý anh, cô lắc đầu ôm lấy mặt anh nghẹn ngào..

- " Không..Không phải như vậy, anh đừng tự trách mình...Nhiên! em không sợ, không sợ người đời mỉa mai, không sợ bị ai chê cười..

Em chưa bao giờ tự ti về hoàn cảnh của chính mình..

Em chỉ sợ mất anh..mất anh em như mất tất cả.Cuộc sống như vậy em không cần..Anh hiểu không...?

Vì thế dù ra sao anh cũng hãy để em đối diện cùng anh..Chỉ cần anh luôn bên cạnh em, đừng rời xa em..Thì có sóng gió như thế nào em cũng không ngại,được không anh?"

Trình Hạo Nhiên cảm thấy ngay cổ nghẹn lại, không kìm nổi sự cảm động đã vượt qua những gì anh nghĩ..mắt anh cay xè, anh gật đầu vùi vào cổ cô..

- " Được..Anh yêu em, Yên Yên "

Hạ Tử Yên nở nụ cười hạnh phúc trong nước vòng tay bé nhỏ gặt gao ôm lấy anh..Dù ra sao cô cũng sẽ không buông tay...

Hai người ôm nhau một lúc Trình Hạo Nhiên ngẩng mặt nhìn sâu vào mắt cô, ngón tay lau đi nước mắt còn đọng trên khóe mi cô..

- " Yên Yên! nếu hôm nay em có chuyện gì anh thật sợ không nổi..Từ giờ trở đi em đừng làm tổn thương đến chính mình nữa..

Mà không,anh sẽ không để em có suy nghĩ tiêu cực đó...Yên Yên! lúc đó anh rất sợ, vô cùng sợ.Sợ em cũng sẽ giống như mẹ và em gái của anh rời xa anh.."

Hạ Tử Yên nghe anh nói nước mắt vừa khô lại muốn tuôn ra, cô cảm nhận khi anh nhắc đến mẹ và em gái của mình,người anh run lên..Ánh mắt trở nên tiêu cực như rơi vào khoảng trống dành cho sự sợ hãi, giống như lúc cô vừa ngã anh cũng có trạng thái này...

Hạ Tử Yên giang tay ôm lấy anh..

"Nhiên! Mọi chuyện đã qua rồi. Anh đừng suy nghĩ nhiều..."

Trình Hạo Nhiên lắc đầu ngồi dậy dựa lưng vào giường ôm chặt lấy cô...

"Không.. Dù đã hai mươi năm trôi qua anh chưa bao giờ quên cả.. anh chưa bao giờ dám nhìn lại.. Khi ai nhắc về nó anh sẽ kích động sẽ phát điên không thể kiểm soát được bản thân..."

Hạ Tử Yên lúc này cũng ngồi dậy dựa vào lòng anh, cô ngẩng mặt hỏi anh..

" Thế sao hôm nay anh muốn nhắc lại.."

Cô đã nghe bác sĩ Taylor nói vì cái chết của mẹ và em gái của anh, mới khiến anh sinh bệnh.. Bao năm qua ai cũng tránh nhắc đến chuyện này.. Chẳng lẽ tai nạn của cô tác động đến anh...

Như hiểu rõ suy nghĩ của cô, anh vuốt mái tóc suông mượt của cô dịu giọng nói..

" Yên Yên em biết không.. Năm đó mẹ đưa anh ra ngoài chơi thì bắt gặp Ba của anh cùng Tô Uyển tay trong tay ôm ấp nhau.

Mẹ anh không ngờ người chồng của mình hết mực thương yêu lại đi ngoại tình trong khi vợ đang mang thai.. Anh thấy mẹ khóc, anh muốn gọi ba, nhưng ba anh ôm người đàn bà đó ngồi vào xe chạy đi không nghe thấy anh gọi.. Anh liền đuổi theo.. Đúng lúc này một chiếc xe hơi chạy tới đâm vào anh, mẹ đã đẩy anh ra và...."

Anh nói đến đây giọng nghẹn lại, cánh tay ôm cô siết chặt nỗi cả các

đường gân xanh..

Hơi thở anh nặng nề khó khăn nhớ lại quá khứ...Hạ Tử Yên đau lòng xoa xoa mặt anh...

" Đó không phải là lỗi của anh..Anh đâu muốn thế?"

" Là lỗi của anh.Nếu anh không đuổi theo ông ấy..Mẹ đã không xảy ra tai nạn..Là do anh Yên Yên "

Nói đến đây anh vô cùng kích động, một giọt nước mắt lăn dài trên gương mặt cương nghị của anh.Cô đau lòng ôm lấy mặt anh,hôn lên mắt anh, cạ mặt mình vào mặt anh..

" Nhiên! Mọi chuyện đã qua rồi.. Mẹ không quản bản thân mình để cứu anh..Chứng tỏ mẹ thương anh nhiều như thế nào.Mẹ cũng không muốn anh tự dẫn vạt mình như vậy..."

Anh phải sống thật vui vẻ hạnh phúc cho mẹ an lòng "

Trình Hạo Nhiên nhắm mắt lại gạt đầu..

" Lúc em ngã xuống đầu chảy đầy máu..Anh rất sợ hãi, giống như cái cảnh hai mươi năm về trước hiện trước mặt..Cũng vì anh mà em bị thương...Anh hận chính mình..."

Làn môi ấm áp của anh tìm kiếm môi cô, hơi thở hai người quyện vào nhau, anh đè ép môi cô lẩm bẫm..

" Vì em anh sẽ đối diện tất cả..Anh sẽ không để em chịu bất cứ tổn thương thêm một lần nào nữa.."

Hạ Tử Yên mỉm cười, hé miệng cho anh đưa lưỡi vào..Môi lưỡi quấn

quýt, linh hồn như hòa làm một, cô yếu đuối dựa vào người anh cho anh hôn thỏa thích, như trút bỏ tâm tình nặng nề..Tháo gỡ mọi uẩn khuất đè nén trong lòng bao năm qua...

# Chương 42: Là phúc không phải họa

Sáng sớm ngày hôm sau Hạ Tử Yên nằm trên giường nhìn anh chuẩn bị đến công ty.

Dù không muốn rời xa cô, nhưng anh bắt buộc phải đi, giải quyết hậu quả để lại của chuyện hôm qua...

Lúc tối Trình Hạo Nhiên có nói mọi thứ cho cô nghe, nên lúc này nhìn anh đến công ty Hạ Tử Yên có chút lo lắng...

Sau khi chuẩn bị mọi thứ, anh khom người hôn lên trán cô..

" Ngoan.Em ở đây với Thím Hà..Anh giải quyết xong chuyện sẽ về với em "

Hạ Tử Yên phụng phịu môi đỏ, gật đầu..

" Anh đừng lo cho em..Em sẽ ngoan "

Hôn lên môi cô một cái nữa Trình Hạo Nhiên mới rời đi...

Ngoài cửa có hai vệ sĩ đứng canh gác..

" Không được để ai vào phòng đến cô ấy.."

" Vâng "

Trên đường đi Trình Hạo Nhiên có xem qua báo mạng, và mấy cuốn

tạp chí tài xế mua sẵn, tất cả điều đăng về tin tức buổi đính hôn của anh..

Hình ảnh Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên ôm nhau không thể chia lìa, còn cảnh Hạ Tử Yên trên mặt đầy máu được anh ôm siết vào lòng được in sắc nét trên trang bìa...

Trên mạng hàng loạt tin tức được tung ra, các tiêu đề thay nhau giật tít..

- " Người Thừa Kế Tập Đoàn Trình Thị Trình Hạo Nhiên hủy bỏ hôn ước vì tình Yêu đích thực "

- " Chuyện Tình Cổ Tích Có Thật: Thiếu Gia Trình Thị quyết bỏ hôn ước chạy theo người tình Lộ Lem "

Bao nhiêu là ngôn từ hoa mỹ được lấy làm tiêu đề, chỉ trong một đêm thế mà bọn họ đào xới lai lịch của Hạ Tử Yên nhanh chóng..

Còn nhiều bài báo khoa trương hơn..

- " Trình Thiếu si tình cô gái bên cạnh mình mười năm. Từ chối hôn ước với Thiên Kim Tần Gia "

Môi Trình Hạo Nhiên nhếch lên nụ cười thích thú.. Tiêu đề tuy hơi khoa trương nhưng đúng nhỉ..

Trên mạng đại đa số các bạn trẻ điều ngưỡng mộ, mô tuýp hoàng tử và lộ lem là có thật..

Hình tượng Trình Hạo Nhiên bất ngờ lại được giới trẻ ca tụng, khi biết rõ mối tình của anh và Hạ Tử Yên.. còn điều tra ra được anh nhận nuôi cô từ năm cô gái của anh chỉ tám tuổi.. Một số người con

bình luận " Em cũng muốn tìm người nuôi "

Thế là câu chuyện nuôi vợ từ bé của Trình Thiếu gia được lan truyền nhanh chóng được sự hưởng ứng mạnh mẽ từ dư luận..

Một số người có chút thương cảm cho Kim Hạ, phần đông còn lại chỉ trích cô ta lại xen vào làm người thứ ba...nhưng tất cả lại quay sang ủng hộ tinh thần hi sinh và sự mạnh mẽ trong tình yêu của Hạ Tử Yên...

Ngoài dự liệu hậu quả không xấu như anh tưởng tượng..

Cổ phiếu của Trình Thị xuôi theo chiều hướng tăng vọt trong một ngày..Mọi thứ đều nằm ngoài dự đoán của mọi người

..

Trong phòng họp ai cũng đưa mắt nhìn nhau..Trình Cẩm Long nhìn cháu trai..

Anh im lặng ngồi đó, ánh mắt kiên nghị, khóe mắt thể hiện niềm vui rõ ràng..

Kết thúc cuộc họp mọi người đồng loạt ra ngoài cả căn phòng chỉ còn lại hai người...

-" Con bé sao rồi? "

Trình Cẩm Long lên tiếng hỏi thăm..

-" Hôm nay Yên Yên sẽ xuất viện "

Trình Cẩm Long gật đầu vỗ lấy vai anh...



- " Từ nay cháu tự quyết định tương lai "

Ông thấy rõ Hạ Tử Yên không phải là một cô gái đơn giản..Nếu là một cô gái bản lĩnh, vậy con bé sẽ hiểu mình làm gì để không cản bước tiến của Trình Hạo Nhiên..

Con cháu có phúc phần của con cháu vậy!

Kim Hạ đọc tin tức, hận đến mức tay bóp chặt nhào nát những cuốn tạp trí, cô muốn đập nát cả màn hình laptop..

Tại sao bọn họ lại được ủng hộ, người phải được thương cảm trong chuyện này phải là cô ta mà..Sao ai cũng quay sang ủng hộ tung hô hai người họ..

Một đứa rác rưởi như Hạ Tử Yên không xứng đáng có được hạnh phúc...

Sáng nay khi Kim Hạ bước vào Trình Thị, nhân viên ai cũng đưa mắt nhìn cô ta, như thương hại..Giờ thì đọc tin tức lại có vẻ mặt khinh thường xem cô ta như kẻ thứ ba xen vào tình yêu đẹp như ngôn tình của Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên..

Cô ta hận! Vốn là người bị bỏ rơi trong hôn lễ thế mà bây giờ còn chịu nhiều chỉ trích..

Đúng lúc này Trình Hạo Nhiên bước ra khỏi phòng họp, anh không về phòng mình mà đi vào thang máy...Anh xem Kim Hạ như người vô hình, cô ta không cam lòng đuổi theo anh..

- " Nhiên! khoan.. khoan đã "

Trình Hạo Nhiên dừng bước, chau mày nhìn cô ta.

Kim Hạ thả tay anh ra cười gượng..

- " Anh..anh..không muốn giải thích gì với em sao?"

Trình Hạo Nhiên cười lạnh..

- "Giải thích.? Tôi sao phải giải thích với cô? "

Kim Hạ hít thở sâu, mắt rưng rưng nhìn rất đáng thương, một số nhân viên đi qua lén quay đầu nhìn lại....

- " Anh bỏ em ở lại hôn lễ....Bây giờ mọi người lại nghĩ em là kẻ thứ ba phá hoại tình cảm của anh với Tử Yên..Có phải anh nên an ủi một tiếng hay không?"

Trình Hạo Nhiên cười như không cười, hững hờ nói:

- " Cô thấy oan ức sao? Nếu thấy không công bằng thì đi tìm cậu của cô mà chất vấn.Đừng ở đây nhiều lời với tôi"

Nói rồi anh bước vào thang máy, bỏ lại vẻ mặt xanh mét của Kim Hạ..Hai tay cô ta nắm chặt, nước mắt uất ức cũng tuôn ra..

---

Lúc Trình Hạo Nhiên về đến bệnh viện , đã gần trưa..

Hai vệ sĩ vừa thấy anh liền cúi đầu, vẻ mặt có khó xử pha lẫn lo lắng....

- " Cậu Chủ..Xin lỗi chúng tôi làm việc tất trách xin cậu xử phạt "

- " Chuyện gì?"

Nhưng không để họ trả lời, anh lo lắng xông cửa đi vào..

Sắc mặt vô cùng khó coi khi bắt gặp William đang ngồi trò chuyện cùng Hạ Tử Yên...

Hạ Tử Yên gặp anh về nhoẽn miệng cười nói..

- " Nhiên..Anh về rồi "

Trình Hạo Nhiên nhìn cô rồi quay sang hai tên vệ sĩ..lạnh giọng.

- " Không phải tôi đã nói không cho một ai làm phiền cô ấy hay sao "

- " Xin lỗi Cậu Chủ "

Hai tên vệ sĩ cuối đầu...

- "Anh đừng trách bọn họ.Là tôi tự xông vào "

William lên tiếng giải vây..

- " Nhiên! Anh đừng giận, em muốn gặp William nên bọn họ chỉ làm theo ý em "

Trình Hạo Nhiên ánh mắt sắc lạnh quét qua William...

Không nói một lời bước đến bế Hạ Tử Yên lên..

- " Xuất viện thôi.Anh đã cho người làm giấy rồi "

Hạ Tử Yên nhận biết anh đang giận, cô còn chưa thay đồ nữa nhé. Người này xấu tính thật mà..

Nhưng vẫn ngoan ngoãn ôm lấy cổ anh, quay sang William cười xấu hổ...

" William. Hẹn gặp lại anh.. Cảm ơn anh đã giúp đỡ em..."

Cô phải cố nói thật nhanh vì người nào đó không ngừng siết chặt vòng tay, chân bước nhanh không để cô nói hết câu.. William còn không nói được lời tạm biệt với cô, lúc ra khỏi cửa cô thấy được vẻ mặt anh ta rất khó coi..

Hạ Tử Yên dựa vào ngực ai đó nhìn lên khuôn mặt hậm hực ghen tuông của anh.. Môi mỏng mím lại, khuôn mặt lạnh lùng nhìn thẳng đường mà đi..

Bước đi mạnh mẽ chẳng đối hoài gì đến cô.. Hạ Tử Yên có chút buồn cười, ngã đầu vào ngực anh để anh ôm vào xe...

Đặt cô ngồi vào xe, anh cũng ngồi vào nhưng không ôm lấy cô, hai mắt hướng ra cửa sổ bên ngoài... Hạ Tử Yên chu môi, mặt dày sáp lại tự lấy tay anh choàng qua vai mình, chui vào lòng anh cọ cọ...

Trình Hạo Nhiên cúi đầu nhìn cô.. Hạ Tử Yên cười hì hì vươn người hôn lên môi mỏng đang mím chặt.. Chớp chớp mắt, chu môi làm nũng..

" Người ta thật mệt nha.. Anh không ôm em, còn bỏ mặc em"

Anh xoay mặt chỗ khác, nhưng cô thấy được khóe môi anh nhếch lên.. Anh nhìn ra bên ngoài miệng hờ hững nói:

- " Sao lúc nói chuyện với hấn không thấy em mệt "

Nói thế nhưng cánh tay vẫn ôm lấy cô còn vuốt ve bờ vai mảnh khảnh của cô..

Hạ Tử Yên xoay mặt anh lại lờm anh một cái sắc bén....Hung hăng nói..

- " Trình Hạo Nhiên.Anh dám nghĩ oan cho em à.William giúp đỡ em rất nhiều.Nếu không có anh ấy, bây giờ anh đã là chồng của người khác rồi đó..Anh còn hung dữ với em "

Ngón tay nhỏ nhắn tức giận chọt chọt vào ngực anh..

Tài xế ngồi phía trước thấy thiếu gia nhà ông vừa bị mắng còn bị đánh..Cái này có gọi bạo lực gia đình không nhỉ...?

Nhắc đến chuyện đính hôn Trình Hạo Nhiên chột dạ như bong bóng xì hơi...

Ho nhẹ một cái, nắm lấy tay cô đưa lên miệng hôn..

- "Anh không có hung dữ với em..Đừng giận "

- " Còn chối.Ai vừa vào xe là bỏ mặc em.

Không thèm ôm em hả? "

Ui da.Sao anh không biết bảo bố nhà anh một bụng nhỏ nhen chuyên tính nợ cũ thế này..

Trình Hạo Nhiên bế cô lên đùi, dỗ dành..

- " Ôm. Anh ôm mà.. Em đừng giận sẽ ảnh hưởng đến vết thương đó.. "

Hôn nhẹ lên làn môi đỏ đang chu ra...

Lúc này Hạ Tử Yên mới vừa lòng..

- " Nhiên! Lần sau anh đừng ghen với William nữa. Em chỉ xem anh ấy như một người bạn "

Nhắc đến tên đó, khuôn mặt Trình Hạo Nhiên liền mất hứng... giọng buồn bực.

- " Nhìn sơ cũng biết hẳn có ý đồ với em.. Mà không riêng hẳn ta, bất cứ tên đàn ông nào sấp đến em. Anh cũng không thích chỉ hận không thể để bọn họ biến mất.. Nên em không cần khuyên anh "

Hạ Tử Yên hết nói nổi.. Nhìn vẻ mặt ai oán của anh có chút đáng yêu.. Cô bật cười nhéo mũi anh..

- " Anh đúng là keo kiệt "

- " Thì sao. Em vốn là của anh "

- " Vâng.. Em là của anh.. "

Hạ Tử Yên nói rồi bật cười vùi mặt vào ngực anh... Trình Hạo Nhiên cũng cười..

Nhưng trong lòng suy nghĩ đến tên William và những tên đàn ông bên ngoài lúc nào cũng nhìn bảo bối của anh như hổ đói..

Thật không yên tâm mà.. Cúi đầu cô gái trong lòng.. Ánh mắt xẹt qua tia giảo hoạt khó đoán..



# Chương 43: Điều tra về hạ tử yên

Nhìn những cuốn tạp trái rơi từ trên bàn xuống đến thảm..

Tô Uyển hận đến mức đi tới đi lui, khuôn mặt trang điểm kĩ càng không ngừng méo mó vì tức giận.

- " Như vậy là sao? Triệu Đình anh có nghe em nói gì không? Chuyện quái gì đang xảy ra thế này "

Tô Uyển dậm chân, lờm người đàn ông từ lúc giờ đứng bên cửa sổ hút thuốc, thần trí để đi đâu, bà nói cái gì không biết ông có để vào tai không nữa...

- " Triệu Đình..Anh nghe em nói gì không?"

Bà bước đến tức giận kéo ta Lâm Triệu Đình...

Ông Ta hất tay ra, đi vòng qua bà ngồi xuống ghế hờ hững trả lời.

- " Bây giờ nói thì được cái gì.Nhức cả đầu "

- " Không lẽ bây giờ chúng ta trơ mắt nhìn Trình Hạo Nhiên ngồi lên chức chủ tịch sao?"

- " Chẳng phải em nói Trình Tấn đang điều tra chuyện làm mờ ám của Trình Hạo Nhiên à."

Hai mắt Tô Uyển sáng lên...



- " Đúng vậy ha..Để bây giờ em đi gặp ông ấy, hỏi xem sao. "

Nói rồi hôn lên cằm Lâm Triệu Đình một cái..

- " Em đi đây.Sẽ báo tin tốt cho anh "

Ánh mắt chán ghét nhìn bà ta đóng cửa lại...

Qua một lúc cửa phòng khách sạn có người gõ cửa...

Là trợ lý của Lâm Triệu Đình...

- " Chủ Tịch..Đây là toàn bộ tư liệu tôi điều tra được.Mời ngài xem qua "

Người trợ lý đẩy trước mặt Lâm Triệu Đình phong thư lớn..

Lâm Triệu Đình vẻ mặt thâm trầm lật xem từng thứ có trong đó..

Hạ Tư Tình - Hạ Tử Yên

Nếu đúng Hạ Tử Yên là con gái của ông, mà không mang họ ông,lại lấy họ của Hạ Tư Tình.Điều đó chứng thực Hạ Tư Tình rất hận ông...

Trong hồ sơ có nói, khi mới sinh Hạ Tử Yên ra vì sinh khó Hạ Tư Tình đã qua đời...

Được chú của con bé đem về nuôi chính là em trai của ông Lâm Triệu Hiên...

Vậy! Chứng thực em trai ông biết rõ Hạ Tử Yên là con cháu Lâm gia mới đón về chăm sóc...

Thật ra gia đình ông vô cùng nghèo khó chỉ có hai anh em sống nương tựa nhau , lúc trưởng thành ông qua lại và yêu Hạ Tư Tình..

Tuổi trẻ tình yêu sâu nặng,ngheo khổ không ngừng đeo bám..Nếu gia cảnh ông túng thiếu thì Hạ Tư Tình còn khổ hơn.Từ nhỏ Hạ Tư Tình sống với bà ngoại..Sao này bà ngoại qua đời, Hạ Tư Tình chỉ ở một mình.

Thời gian hai người yêu nhau, Ông phải vừa học vừa làm..Khi tốt nghiệp ra trường ông xin vào Hà Thị..và gặp Hà Tuyết Ngọc...Bà ta đem lòng yêu ông.

Một chàng trai quê mùa, tay trắng lại được con gái của Chủ tịch Tập Đoàn đem lòng yêu thương, ông không chống lại sức mạnh cám dỗ của giới thượng lưu..Hào nhoáng bao trùm ông quên đi tất cả trong quá khứ, quên đi người phụ nữ đã bên cạnh ông những tháng ngày cơ cực...

Nhưng ông không đành lòng bỏ rơi Hạ Tư Tình...Hà Tư Tình ở dưới quê ngây thơ cứ ngỡ ông bận bịu công việc nên ít về thăm bà, bà cũng không phiền hà..Chỉ em trai ông hiểu rõ nguồn cơn, nhiều lần tức giận chỉ trích ông...

Ông đứng giữa chọn lựa chẳng biết làm sao thì Hà Tuyết Ngọc mang thai..

Dĩ nhiên Hà Giai Chính và vợ của ông ấy không chấp nhận ông,ngặt nỗi con gái họ đòi sống đòi chết, lại còn mang thai ..

Hà Giai Chính phải nhắm mắt đồng ý cho hai người kết hôn..Tuy nhiên ông ta yêu cầu Lâm Triệu Đình phải cắt đứt mọi liên lạc với gia đình của mình...Rồi tự ông ta vẽ ra với truyền thông một gia thế khác

của Lâm Triệu Đình để Hà gia không bị mất mặt...

Dĩ nhiên là ông chấp nhận, tuyệt tình cắt đứt mọi liên lạc với em trai mình và Hạ Tư Tình...

Ông yêu Hà Tư Tình..Nhưng ông cần tương lai, ông sợ hãi cái nghèo đeo bám..Một lòng hướng đến cuộc sống giàu sang...

Hà Giai Chính muốn ông đưa Hà Tuyết Ngọc sang Mỹ sinh con.

Trước khi sang Mỹ, ông đã quay về quê gặp Hà Tư Tình, lời muốn nói ghen đấng ở cổ họng..Dành một ngày hai người sống hạnh phúc bên nhau...Đến khi chuẩn bị trở lại thành phố, ông đem hết tâm sự trút ra...

Lúc đó Hạ Tư Tình mới biết mình bị lừa dối, bà khóc rất nhiều, bà xua đuổi ông ra khỏi nhà...Nói rằng cuộc đời này sẽ không bao giờ tha thứ cho ông..!

Kể từ khi ông sang Mỹ ông chính thức cắt đứt mọi liên lạc với Hà Tư Tình và Lâm Triệu Hiên..

Hạ Tử Yên có thể là kết tinh tình yêu của đêm cuối cùng hai người bên nhau..

Quá khư như ủa về, chân mày Lâm Triệu Đình nhíu lại, sắc mặt vô cùng khó coi đến khi đọc một thông tin..Ông ngẩng mặt nhìn người trợ lý...

- " Ông chắc chắn Lâm Triệu Hiên, đã bị tai nạn khi đưa Hạ Tử Yên lên thành phố.."

- " Đúng vậy.Tôi đã đến Cô Nhi Viện nơi Hạ Tử Yên ở, đây là thông

tin chính xác"

Ông có nghe tin em trai mình đã mất vì tai nạn, nhưng không ngờ lại gặp tai nạn ở thành phố nơi ông ở, còn dắt theo Hạ Tử Yên..

Chẳng lẽ là đi tìm ông?..Muốn giao con bé cho ông chăm sóc.Khi ông và Hà Tuyết Ngọc kết hôn báo chí đưa tin rầm rộ, để biết được nơi ông ở là điều dễ dàng...

Thế vì sao Trình Tử Hiên tử nạn chẳng lẽ trên người không mang theo bất cứ thông tin nào..Mà cảnh sát lại giao Hạ Tử Yên cho trại mồ côi?

Rất nhiều câu hỏi được đặt ra trong đầu Lâm Triệu Đình..Bây giờ ông có thể chắc chắn Hạ Tử Yên là con gái ông nhưng muốn chắc chắn hơn vẫn còn một cách..

" Cậu vào bệnh viện nơi Hạ Tử Yên ở..

Điều tra nhóm máu con bé giúp tôi..Làm cẩn thận đừng để ai biết.."

" Chủ tịch yên tâm.Tôi sẽ làm ngay "

Ông gật đầu rồi phất tay, Trợ Lý hiểu ý rời đi...

Tư Tình! nếu đúng là con gái chúng ta.

Ngày xưa anh không đủ năng lực bảo vệ em và con..Bây giờ anh sẽ bảo vệ con sẽ cho con bé cuộc sống nhung lụa hạnh phúc nhất!

Ông lẩm bẫm nói với chính mình..

Nhưng Ông lại quên mất một điều là Hạ Tử Yên có chấp nhận hay

không?

Nghĩ đến khuôn mặt xinh đẹp của con bé..

Ánh mắt to tròn đen láy yếu ớt vô tội chỉ hận không thể đem cả thế giới mà dâng cho con bé.....

Bên ngoài như một thiên thần mong manh tinh khiết, nhưng ẩn sâu trong đó là sự mạnh mẽ quật cường..

Ông lại thấy rất rõ Hạ Tử Yên đúng là con gái của ông...Tính tình giống ông như đúc..Để đạt được mục đích bất chấp tất cả..Vô cùng thông minh...

Chỉ cần suy nghĩ một chút, để lấy được trái tim một kẻ tâm cơ sâu khó lường như Trình Hạo Nhiên vô cùng khó khăn.Thế mà con gái của ông lại khiến Trình Hạo Nhiên say mê đến mức bỏ cả giang sơn để chọn mỹ nhân...

Đúng là một đứa bé bản lĩnh mà...

Lâm Triệu Đình tính toán nếu đúng là con gái của ông, ông phải làm cách nào đưa con bé trở về bên cạnh...Chỉ nghĩ thôi đã thấy vui vẻ..Ông có một con gái vừa xinh đẹp lại bản lĩnh! Thật là cao hứng..

Đúng là người ta nói " Con gái là tình nhân kiếp trước của bố " quả không sai..Chỉ nghĩ đến khuôn mặt như thiên thần non nớt của Hạ Tử Yên thật khiến người ông không kiềm nén được thương yêu..

## Chương 44: Âm mưu

Tô Uyển suy nghĩ trong đầu dù thế nào đi nữa, bà cũng phải dụ dỗ Trình Tấn lấy được bằng chứng phạm tội của Trình Hạo Nhiên..

Nếu không khiến Trình Hạo Nhiên sống không yên ổn bà thật không cam lòng...

Vừa đi vừa suy nghĩ vô tình bắt gặp một bóng dáng quen thuộc, Tô Uyển thấy Hà Tuyết Ngọc đang đẩy cửa đi vào bên cạnh còn có con trai bà ta William, môi đỏ nhếch lên nụ cười thâm độc...

Dĩ nhiên Hà Tuyết Ngọc cũng thấy Tô Uyển, Ở đời đôi lúc thật nhiều chuyện trùng hợp...

Tô Uyển ưỡn ẹo bước đến trước mặt Hà Tuyết Ngọc và William...

"Lâm Phu nhân, tình cờ thế..Lâm Kiệt lâu quá không gặp?"

William khinh thường không thèm quan tâm..Anh ta biết rõ mọi quan hệ của ba anh và người đàn bà này..

Chỉ là anh hiểu ba của anh.Chỉ có loại đàn bà ngu xuẩn này mới nghĩ Lâm Triệu Đình yêu bà ta..Chỉ là một con rối để ông ta tiêu khiển mà thôi...

Hà Tuyết Ngọc bộ dáng dịu dàng, cười như không cười..

"Thật tình cờ "

- "Ồ thế hả..Triệu Đình đang ở phòng vip 13 tầng hai, Phu nhân có muốn gặp anh ấy không?"

Khiêu khích rõ ràng..Hà Tuyết Ngọc vốn đã biết mối quan hệ trong bóng tối của hai người họ từ lâu..Chỉ vì không muốn làm lớn chuyện..Vì như vậy người mất hết mặt mũi là chồng bà..Nên bao năm qua Tô Uyển biết nhược điểm đấy mỗi lần gặp bà không ngừng công kích..

Sắc mặt Hà Tuyết Ngọc vô cùng khó coi...Bà hít thở sâu cười nhạt....

- " Tô Uyển làm người phải biết điểm dừng"

Tô Uyển hừ lạnh, vênh váo nhướn mày..

Bàn tay Tô Uyển như có như không vén mái tóc hiện lên dấu hôn đỏ chót ngay cổ của mình..

- " Tôi không phải là bà..Nghĩ cũng tội.Ngoài danh phận Lâm Phu nhân.Thì chẳng được gì..Làm đàn bà với nhau tôi cũng xót thương cho bà..Nhưng làm vợ mà để chồng chán chê thì là cái tội đấy..Haha "

- " Bà ngậm miệng lại cho tôi.."

William tức giận quát lớn..

- " Mặc kệ bà ta, chúng ta vào thôi"

Hà Tuyết Ngọc sợ William nổi giận kéo anh đi...

Tô Uyển cười châm chọc, khinh sợ còn trừng lấy mẹ con Hà Tuyết Ngọc..

Làn môi tái đây, đôi mắt ngày thường dịu dàng của Hà Tuyết Ngọc trở nên mất độ ấm...

" Tức thật mà.Đúng là thứ người không có liêm sỉ.Con sẽ không bỏ qua cho bà ta đâu"

William vẫn không nuốt nổi cơn giận..

" Thôi đừng giận nữa gọi món đi, mẹ đói rồi "

Hà Tuyết Ngọc dịu dàng trấn an cơn giận của con trai..Nhìn người mẹ nhu nhược đến mức đáng thương của mình..William chỉ biết thờ dãi xót xa...

---

Tô Uyển trở lên công ty tìm Trình Tấn, nhưng Trình Tấn lại không có ở công ty...

" Tổng Giám Đốc đi đâu, cô không biết sao?"

" Vâng.Vừa tan buổi họp Tổng Giám Đốc đã đi ra ngoài rồi ạ.Tôi không biết ngài ấy đi đâu "

Thư kí khó xử trả lời..

Tô Uyển vẻ mặt hậm hực lấy điện thoại gọi cho ông ta..

" Anh đang ở đâu?"

Không biết trong điện thoại nói gì đó, vẻ mặt Tô Uyển mới dịu đi không ít...



- "Được em đến tìm anh. Em có chuyện muốn nói với anh về Trình Hạo Nhiên.."

Trình Tấn đang ở sân golf ngoại ô để gặp đối tác, ông ta bảo bà đến đó, sẵn hai người đi dùng cơm tối với nhau luôn..

Xe nhanh chóng chạy vào ngoại ô, bất ngờ hướng ngược lại một xe hơi khác chạy đến chắn ngang xe Tô Uyển..

- "Chuyện gì vậy?"

Tô Uyển cáo gắt nhìn chiếc xe phía trước..

- "Để tôi xuống xem sao "

Tài xế bước xuống chưa nói một lời, hai người đàn ông ở xe kia bước ra đã chia dùi chích điện vào người tên tài xế.. Khiến tài xế của Tô Uyển bất tỉnh nhân sự rồi lôi hấn vào lùm cây.

Hai mắt Tô Uyển trợn trắng, miệng há hốc tay chân rung rẩy, vừa muốn mở cửa tông chạy. Một tên ngồi ghế lái, tên còn lại mở cửa ép sát bà vào trong...

- "Các người là ai.. là ai.."

Lời kể tiếp không thể hét được.. Tên áo đen lấy một cái khăn bịt miệng bà lại. Trước mắt Tô Uyển là màu đen.. Không còn biết gì nữa..

Trình Tấn sốt ruột nhìn trời đã ngã tối.

Nhưng sau giờ này Tô Uyển vẫn chưa đến..

Ông gọi điện thoại bao nhiêu cuộc đều gọi không được...

Trình Tấn cau mày khó hiểu..

-" Về Trình Gia thôi "

Cũng không còn tâm trạng ăn uống nữa.

Trình Tấn kêu tài xế quay về Trình Gia...

Trên đường đi, ông tiếp tục thực hiện các cuộc gọi, nhưng máy vẫn khóa..

---

Sau khi Trình Hạo Nhiên đưa Hạ Tử Yên về nhà, bọn Nghiêm Vũ mới đến thăm, biết được Hạ Tử Yên xuất viện rồi..

Giang Thành không có thời gian còn phải ra sân bay sang Pháp công tác..Nên anh ta chưa gì đã biến mất dạng..

Thật ra bọn họ cũng không nghĩ sẽ đến..Vì cũng không quá thân thiết với Hạ Tử Yên..

Nhưng tin tức đăng đàn đầy trời trên báo..

Cũng là bạn bè lâu năm với Trình Hạo Nhiên, làm ngơ thấy không được tình nghĩa cho lắm..

Nghiêm Vũ vừa nghe điện thoại xong định ra thang máy, lại gặp một nhóm bác sĩ đi ra từ thang máy..Vị bác sĩ dẫn đầu anh ta rất thân quen, sau lại không quen là Bác cả nhà anh ta mà cũng là Viện trưởng của bệnh viện này..

- "Cháu làm gì ở đây?"

Nghiêm Vũ cười cười chỉ căn phòng của Hạ Tử Yên nói..

- "Cháu đến thăm bạn "

Sắc mặt ông ta có chút khó coi, nhìn hướng tay Nghiêm Vũ, ra hiệu cho những vị bác sĩ kia đi trước, mới quay sang Nghiêm Vũ..

- "Vào phòng của Bác. Rồi nói chuyện "

Nghiêm Vũ cau mày khó hiểu, nhưng vẫn ngoan ngoãn đi theo..

- "Có chuyện gì sao Bác.."

Ông ta ngồi xuống trầm ngâm nhìn Nghiêm Vũ..

- "Cháu nói vào thăm bạn. Bạn của cháu là Hạ Tử Yên "

Nghiêm Vũ gật đầu..

- "Cũng gần như vậy "

Là bảo bối của Trình Hạo Nhiên cũng xem như bạn của anh ta..

Không thấy gì ngạc nhiên là người phụ nữ của Trình Hạo Nhiên bị thương chấn động hết cả nước đâu riêng gì bệnh viện.. Nên Bác Cả nhà anh ta biết tên cô gái ấy cũng là chuyện bình thường...

- "Bác có chuyện này muốn nói với cháu..

Không biết nên nói như thế nào. Haiz...?"

Ông ta có chút phân vân..Càng khiến Nghiêm Vũ thêm tò mò..

- " Bác Cả chuyện gì thế..Bác cứ nói cháu nghe..Có phải ai gây khó dễ gì cho bác hay không?"

- " Không đến mức là gây khó dễ "

Ông ta thờ dài rồi mới đem mọi chuyện kể cho Nghiêm Vũ nghe..

Thì ra có hai người đàn ông đến tìm bác sĩ riêng của Hạ Tử Yên để xem hồ sơ bệnh án của cô...

Vị bác sĩ này là người có tâm với bệnh nhân thật sự đã vậy là bệnh viện khác mới chuyển về..Là người có chuyên môn cao nhưng không ham hư vinh..Nên đã từ chối lời yêu cầu của bọn họ..

Hết cách bọn người đó đã tìm đến ông vô cùng hào phóng đưa ông một số tiền lớn để chỉ biết được nhóm máu của Hạ Tử Yên...

Nghe vào mọi chuyện rất đơn giản, nhưng theo quy định hồ sơ bệnh nhân không phải người thân không được tiết lộ...

Ông không phải ham tiền.Nhưng hành vi bọn người này có chút mờ ám lại không rõ nguồn gốc của họ..Ông sợ mình không thỏa hiệp sẽ bị nguy hiểm..

Nghiêm Vũ nghe qua đã hiểu liền nói..

- " Thế Bác định sao?"

- " Bác nói với họ cho Bác ba ngày suy nghĩ.Bác không phải vì số tiền đó.Nhưng bọn người này trong tối mình ngoài sáng..Nên bác sợ bọn

họ sẽ làm càn "

- " Cháu hiểu rồi.Cháu sẽ giúp bác giải quyết.Bác đừng lo "

Nghiêm Vũ suy nghĩ cau mày..Nói thêm mấy lời trấn an Bác Cả của mình rồi mới rời đi...

# Chương 45: Kết Hôn (18+)

Ngoài kia bao nhiêu chuyện rối rắm, sóng gió đang dâng cao, lòng người tâm cơ sâu rộng..

Ngược lại trong căn nhà nhỏ của Trình Hạo Nhiên lại vô cùng ấm áp...

Bước ra phòng tắm Trình Hạo Nhiên chỉ quần sơ chiếc khăn quanh hông...

Hạ Tử Yên lúc này yên ổn nằm trên giường đọc tạp chí..

Trình Hạo Nhiên cởi phăng chiếc khăn ném xuống thảm..dở chần chui vào đê cơ thể mát lạnh của mình lên thân thể mềm mại của Hạ Tử Yên..

Cầm lấy cuốn tạp chí ném xuống khỏi giường...

-" Này..Còn sớm..ừm..sớm mà..."

Hạ Tử Yên chu môi phản đối, né tránh những nụ hôn không ngừng rơi trên mặt cô..

Bàn tay tà ác tìm kiếm kéo chiếc quần lót nhỏ nhắn của cô xuống..

-" Ngoan..Để anh vào nào.."

Anh đê ép lên môi cô, hôn cô ngẫu nhiên..

Hạ Tử Yên thở phì phò tránh né liền bị anh ngậm lấy gáy tai liếm láp, dụ dỗ.Hạ Tử Yên hừ hừ như con mèo nhỏ thả lòng chân để anh đưa tay vào...

Bàn tay tà ác không ngừng ức hiếp cô..

Khuôn mặt Hạ Tử ứng đỏ, dây ao bị kéo xuống lộ ra bầu ngực trắng mịn..Trình Hạo Nhiên há miệng mút say mê..

" Ừ..Nhiên..hức khó chịu..ừm.."

Anh lại tìm kiếm môi cô cho cô nụ hôn nóng bỏng..

Hạ Tử Yên mê man vì sóng tình lại thấy anh hôn một đường từ ngực xuống đến bụng của cô trượt xuống giữa hai chân cô..Hạ Tử Yên hốt hoảng hét lên..

" Á..đừng mà..Nhiên..Ừ "

Anh mạnh mẽ tách hai chân cô ra chôn đầu vào nơi ẩm ướt, say mê hưởng lấy hương vị người thương...

Hạ Tử Yên xấu hổ nhưng cảm giác mang lại quá tuyệt vời..cô nức nở cong người chưa bao lâu đã đạt đến niềm vui sướng khó tả..

" Ừ..Ừ...Nhiên..híc cho..cho..em "

Bàn tay nắm chặt drap giường, miệng nhỏ hé mở rên rỉ van xin..

Trình Hạo Nhiên ngẩng đầu nhìn cô, khuôn mặt ứng hồng xinh đẹp mái tóc rối tung, đôi mắt long lanh ánh nước yếu đuối quyến rũ đến chết người..Bờ ngực phập phồng lắc lư trước mặt...

Mái tóc sũng ướt rủ trước mặt làm khuôn mặt đẹp đẽ của anh càng thêm tà mị. Nơi môi dính chặt dịch trơn bóng loáng..

Hạ Tử Yên xấu hổ vùi mặt vào chăn chẳng dám nhìn anh..

Trình Hạo Nhiên bật cười, đè lên người cô ôm lấy mặt cô yêu thương hôn môi cho cô cảm nhận hương vị của chính mình.. Bên dưới không hề báo trước đắm sâu vào..

- " Ừm..."

Cả hai rên lên thỏa mãn.. Dù không phải lần đầu tiên, nhưng mỗi lần được ở bên trong cô anh như được sống trên thiên đường..

Cảm giác khít chặt thật muốn đòi mạng người..

Hai cánh tay nhỏ nhắn ôm lấy cổ anh.. đôi chân thon dài kẹp chặt lấy hông anh. Hai người ép sát không một khe hở...

Để mặc anh hung hăng ra vào, tà ác ức hiếp mình.. Hạ Tử Yên vùi mặt vào cổ anh, rên rỉ...

- " Em..em...huhu "

- " Sao..hửm bảo bối?"

Người đàn ông tà ác ngậm lái gái tai cô hôn liếm đến đỏ au..

- " Nhẹ nhẹ thôi..Á..."

- " Muốn anh không..Nói anh nghe đi "

- " Muốn..muốn mà "



Cô phụng phịu hôn lên mặt anh...

Anh xoa khuôn mặt đẫm mồ hôi của cô..hé miệng cười, liếm chóp mũi của cô tà ác hiếp đáp cô..

" Có yêu anh không..hửm "

" Yêu..yêu mà..Á..."

Anh thúc mạnh từng cái nhưng tốc độ chậm lại muốn hành hạ cô..

Hạ Tử Yên khó chịu, nức nở thảm thương...

Vật khổng lồ nóng bỏng ngày càng to lớn khiến cô thờ không nổi anh lại cố ý chà sát không cho thứ cô muốn...

" Nhiên "

" Yên Yên..Chúng ta kết hôn nha"

Cô đưa đôi mắt tội nghiệp nhìn anh..Khuôn mặt Hạ Tử Yên bị anh hôn liếm như thể chưa nuốt vào mà thôi...

" Trả lời anh "

Giây phút này, tại sao anh lại đem chuyện kết hôn ra nói...Nhưng Hạ Tử Yên nào dám nói không...Cô ôm lấy anh nức nở..ăn nói lung tung..

" Kết hôn với anh..ừ.."

" Em đồng ý không?bảo bối "

- " Đồng ý..đồng ý mà..."

Nghe giọng cô đáng thương khiến tim anh mềm nhũng..Trình Hạo Nhiên vừa lòng mỉm cười..ôm hôn cô.

Mồ hôi hai người thấm ướt cả drap giường...

Lúc này Trình Hạo Nhiên nâng cô ngồi dậy, cho cô ngồi lên đùi anh..

Hạ Tử Yên ôm cổ anh nâng mông lên xuống..tư thế này khiến anh càng ở bên cô sâu hơn..

- " A...A.....Ư..."

Anh đè ót cô cho lưỡi vào cái miệng nhỏ đang rên rĩ hút hết nước bọt của cô..Ngậm lấy lưỡi nhỏ mút đến say mê..

Hạ Tử Yên mệt lã bị anh cho nằm sấp còn mình đè lên...Anh không ngừng hôn liếm lên tấm lưng trắng mịn..Bên dưới ra vào liên tục đến khi anh gầm lên đổ gục xuống thân người mềm mại mệt lã người phía dưới...

Căn phòng mới yên ổn trở lại...

- " Đừng mà..em mệt quá "

Anh xoay người ôm cô, Hạ Tử Yên tưởng anh còn muốn cô đẩy mặt anh ra...

Trình Hạo Nhiên ngồi dậy bế cô lên vào phòng tắm..

- " Đi tắm thôi..Kết hôn xong làm tiếp "

Đôi mắt đang nhắm lúc này mở ra ngơ ngác nhìn anh...

Người ta kết hôn như thế nào, Hạ Tử Yên không hề biết, riêng cô sau khi bị ai đó hành hạ trên giường..Bắt ép nói ra những lời xấu hổ..Và bị lừa đồng ý chui đầu vào rọ..

Vào hôm đêm khuya khoắt dưới ánh mắt chờ mong và uy hiếp của Trình Hạo Nhiên, Hạ Tử Yên kí vào giấy đăng kí kết hôn...

Trình Hạo Nhiên cười tươi kéo cô vào lòng hôn lên má cô một cái thật kêu...

Trợ lý và luật sư của Trình Hạo Nhiên chỉ biết cúi đầu xem lại giấy tờ..Sau đó vẻ mặt rất chuyên nghiệp nói:

" Trình tổng..Đã xong.Ngày mai sẽ hoàn thành thủ tục..Ngài yên tâm "

" Trình tổng.Chúng tôi xin phép về trước.

Chúc mừng hai người "

Trợ Lý và luật sư không ngừng chúc mừng..

Đến khi họ đi rồi, Hạ Tử Yên còn nghĩ mình đang nằm mơ...

" A..Anh bế em đi đâu? "

Lúc bị Trình Hạo Nhiên bế lên đi về phòng ngủ cô mới tỉnh táo trở lại chu môi hỏi anh...

" Động phòng "

Động phòng cái đầu anh..

Trình Hạo Nhiên đặt cô ngồi lên giường...

Anh nâng tay cô lên, không biết anh lấy đâu ra chiếc nhẫn kim cương rất đẹp, đã chuẩn bị từ khi nào, anh đeo vào tay cô..Nắm lấy tay cô để lên môi hôn nhẹ..

- " Yên Yên..Khi em tốt nghiệp..Anh sẽ cho em một hôn lễ thật sự.."

Hai mắt Hạ Tử Yên đỏ hoe..Nhìn chiếc nhẫn kim cương lấp lánh dưới ánh đèn sáng rực, lòng cô hạnh phúc dâng tràn..Hạ Tử Yên nhào vào lòng anh..

- " Chỉ cần có anh bên cạnh là em hạnh phúc rồi "

- " Anh yêu em "

Anh nâng mặt cô lên cho cô nụ hôn thâm tình khó nói bằng lời..Vào giây phút này Hạ Tử Yên ngất ngây trong hạnh phúc..Cô ngẩng mặt nhắm hờ đôi mắt hưởng lấy tình yêu của anh...Nhưng lại không biết trong lòng người chồng hắc ám nào đó đang vui vẻ đến muốn hét lên

Giờ thì không có tên sói nào có thể ve vãn bảo bối của anh nữa rồi!

# Chương 46: Trình Hạo Nhiên gặp họa

Sáng sớm ngày hôm sau, khi Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên còn đang say giấc nồng, thì tiếng đập cửa vang lên..Bên ngoài còn có tiếng mắng chửi ồn ào...

Hạ Tử Yên mắt lem nhem từ trong lòng anh ngẩng đầu lên..

" Chuyện gì vậy anh?"

" Anh không biết.Em ngủ đi để anh ra ngoài xem "

Anh hôn lên trán trấn an cô, bước xuống giường khoác sơ chiếc áo ngủ...

Cánh cửa mở ra Thím Hà chưa kịp lên tiếng Trình Hạo nhiên đã nghe tiếng mắng chửi của Trình Tấn dưới lầu...

" Trình Hạo Nhiên mày có gan làm thì đừng trốn mày xuống đây..Trình Hạo Nhiên..."

Trình Hạo Nhiên sắc mặt âm u..Thím Hà lấp bắp nói..

" Mới sáng Ông chủ đã xông vào nói muốn gặp cậu.Tôi cẳng không được "

Cửa mở nên Hạ Tử Yên lúc này vẫn nghe loáng thoáng ồn ào..Cô khoác nhanh chiếc áo ngủ vào đi ra cửa vẻ mặt lo lắng hỏi anh..

"Nhiên! Chuyện gì vậy?"

Trình Hạo Nhiên kéo cô vào lòng..

" Anh cũng không rõ.Em ở đây đi để anh xuống xem sao?"

" Không..Em đi cùng anh "

Trình Hạo Nhiên biết cô bướng bỉnh..Anh cũng không nói thêm, ôm lấy cô xuống lầu..

Vừa gặp Trình Hạo Nhiên bộ dáng thông dong còn ôm lấy Hạ Tử Yên bước xuống như không có chuyện gì...

Trình Tấn hùng hổ bang đến quát:

" Mà chịu xuống rồi à.."

Trình Hạo Nhiên không quan tâm kéo tay Hạ Tử Yên đi qua ông ta ngồi xuống sofa..

nhướn mày hỏi..

" Mới sáng ông đến đây la ó um sùm. Không đúng tác phong của một Tổng Giám Đốc cần có "

" Mà.Thằng khốn..Mày nghĩ có ba tao chống lưng cho mày, mày muốn làm gì thì làm sao..Tao hỏi mày Tô Uyển ở đâu..Mày đã làm gì bà ấy.."

Trình Tấn quay người bước đến sofa nhưng không ngồi xuống..

Mắt hung ác trừng lấy Trình Hạo Nhiên..

Chân mày Trình Hạo Nhiên cau chặt có chút bất ngờ..Hạ Tử Yên và anh đưa mắt nhìn nhau..

- " Sao.Không trả lời được à..Tao nói với mày dù mày có hận bà ấy thế nào.Đó cũng là vợ của tao mẹ kế của mày..Tại sao..."

- " Đủ rồi..Bà ta mất tích thì liên quan gì đến tôi..Đừng nghĩ ông là ba tôi.Thì tôi không kiện ông..Không có chứng cứ thì đừng ở đây nói hàm hồ.."

Trình Hạo Nhiên cũng khó hiểu Tô Uyển mất tích sao..Bà ta đang dở trò gì đây..?

- " Mày..Bằng chứng, trước khi Tô Uyển mất tích có gọi cho tao.Nhắc đến tên mày.."

Chuyện này không phải mày thì là ai làm?"

Trình Hạo Nhiên cười lạnh đứng dậy, Hạ Tử Yên lo lắng nắm lấy tay anh..Anh vỗ nhẹ lên tay cô..Rồi bước đến gần Trình Tấn...

- " Lúc mẹ tôi mất sao không thấy ông có thái độ phát điên như vậy..Ông nghe rõ đây.Tôi không biết Tô Uyển ở đâu.Ông tin hay không thì tùy.Nếu ông ở đây còn cáo buộc vô chứng cứ đừng trách tôi kiện ông vì tội vu khống "

- " Mày.. Trình Hạo Nhiên.Tao định cho mày cơ hội, nhưng do mày ép tao mà thôi.Nếu tao không tìm ra Tô Uyển..Tao sẽ cho mày ném mùi ngục tù là như thế nào.."

Trình Hạo Nhiên không chút tái mặt còn cười khẩy..

- " Tôi sẽ đợi "

Trình Tấn căn rắng nhìn anh rồi quét qua Hạ Tử Yên tức giận rời đi...

Hạ Tử Yên đứng dậy nắm lấy tay anh..

- " Nhiên..."

Giọng cô dịu dàng nhẹ nhàng xoa dịu cơn giận của anh..Trình Hạo Nhiên quay người ôm lấy cô...

- " Sợ sao?"

- " Không..Em không sợ..Chỉ là Tô Uyển mất tích sao anh?"

Trình Hạo Nhiên đẩy nhẹ cô nhẹ cô ra, anh nhìn cô..

- " Em có nghĩ anh liên quan đến vụ mất tích của bà ta không?"

Hạ Tử Yên không cần suy nghĩ lắc đầu ngay lập tức..

- " Không.Em biết anh không hề liên quan "

Trình Hạo Nhiên nhướn mày..

- " Vì sao?"

Hạ Tử Yên nhíu đôi mày thanh tú nói ra suy nghĩ của mình..

- " Nếu anh muốn ra tay với bà ta, đâu để đến bây giờ.Còn nữa chuyện Tập Đoàn còn nhiều rắc rối.Anh đâu dại mà chuốc lấy thêm phiền phức..."



Trình Hạo Nhiên hôn môi cô..

- " Vợ anh thật thông minh "

Hạ Tử Yên nghe tiếng vợ từ anh hai má ửng đỏ, nở nụ cười ngại ngùng..Lúc hai người đang tình tứ ôm ấp. Điện thoại Trình Hạo Nhiên reo lên...

Hạ Tử Yên đẩy anh ra..

- " Anh nghe điện thoại đi..Em lên rửa mặt rồi chúng ta ăn sáng.."

Cắn nhẹ lên má cô một cái nữa..Trình Hạo Nhiên mới nghe máy..

- " Chuyện gì?"

- " Nhiên.Có chuyện quang trọng liên quan đến bảo bối của cậu đây"

Nghiêm Vũ đem chuyện có người đến bệnh viện muốn điều tra hồ sơ bệnh án của Hạ Tử Yên cho Trình Hạo Nhiên nghe....

Sắc mặt Trình Hạo Nhiên lạnh đi đôi phần, anh im lặng vài giây sau đó mới nói..

- " Cậu nói với Bác Cả nhà cậu đồng ý với bọn họ đi "

- " Há? Là sao?"

Nghiêm Vũ tưởng mình nghe lầm..

- " Cứ làm theo ý mình..Mình sẽ liên hệ với cậu sao?"

Nghiêm Vũ gầy cẳng suy nghĩ một chút như hiểu gì đó, lại nói..

- " Ừ. Mình biết rồi "

Sau khi kết thúc cuộc gọi..Trình Hạo Nhiên dựa lưng vào ghế suy nghĩ..

Tô Uyển bất ngờ mất tích..

Có người muốn điều tra về hồ sơ bệnh án của Hạ Tử Yên..

Chuyện gì đang xảy ra..

Hai chuyện này có liên quan gì nhau không hay chỉ trùng hợp...

Anh gõ gõ ngón tay lên bàn, anh mắt quét qua tia lạnh lẽo...

# Chương 47: Truy tìm dấu vết

Tô Uyển chính thức mất tích hai ngày.

Trình Tấn không còn giữ nổi bình tĩnh trình báo cảnh sát..

Trình Cảnh Long có khuyên ngăn Trình Tấn, nhưng ông ta một mực vẫn nghĩ Trình Hạo Nhiên làm việc này..Trình Cảnh Long bất lực ngao ngán..

Tài xế Tô Uyển được tìm thấy, khi tỉnh lại anh ta cái gì cũng nói không biết.Tình thần vô cùng hoảng loạn..

Trình Gia chỉ âm thầm báo cảnh sát để điều tra về Tô Uyển mất tích..Không làm rầm rộ sợ đá động đến truyền thông lại ảnh hưởng đến tập đoàn..

Mấy ngày nay không thấy Tô Uyển liên lạc..

Lâm Triệu Đình cũng lấy làm lạ.Sau khi nhận một tin cơ mật về sự mất tích của Tô Uyển.Lâm Triệu Đình cũng rất bất ngờ..

Khi nhận một tin xấu lại có một tin tốt...

Theo điều tra nhóm máu của Hạ Tử Yên là trùng khớp với ông.Điều đó chứng thực Hạ Tử Yên chính là con gái của mình..

Lâm Triệu Đình vô cùng cao hứng, ông suy nghĩ làm sao để tiếp cận, để nói cho Hạ Tử Yên biết về mối quan hệ của hai người họ..

Ông không ngại đối đầu với Trình Hạo Nhiên..Chỉ muốn mang con gái về bên cạnh ngay lập tức mà thôi...

---

Tuy nói Trình Hạo Nhiên rất hận Tô Uyển.

Nhưng sự mất tích của bà ta khiến anh có chút phải suy nghĩ..

Đang yên đang lành như vậy sao lại như bốc hơi khỏi nơi đây...

Vì thế Trình Hạo Nhiên không thể không nhún tay vào..

Tên tài xế của Tô Uyển, từ ngày xảy ra chuyện đó, hẳn ta có chút lo lắng..

Khi nào cảnh sát cần thiết gọi đến để tra hỏi..Còn lại hẳn chỉ ở nhà với vợ con..

Nên khi bị người Trình Hạo Nhiên bắt đến gặp anh...Hắn liền hốt hoảng..

Đây là một phòng vip của nhà hàng ở gần núi..Ngoài Trình Hạo Nhiên còn có một người đàn ông trẻ tuổi lạ mặt khác...

Hai tên vệ sĩ ẩn vai hẳn ta xuống ghế..Tài xế Tô Uyển run rẩy nhìn Trình Hạo Nhiên..

-"Thiếu Gia.Tôi không liên quan đến vụ bà chủ mất tích thật đấy.."

Trình Hạo Nhiên thông thả uống trà nhìn người đàn ông ngồi bên cạnh..

Anh ta gạt đầu đứng dậy đi một vòng sau đó quàng tay qua người tên tài xế..giọng nói trầm ấm dễ nghe..Nhưng đầy áp bức.

- " Tôi biết anh không liên quan..Tôi chỉ muốn hỏi anh một việc..Trước khi Tô Uyển mất tích bà ta đã đi gặp ai?"

Mặt tên tài xế tái mét hắng giọng gượng nói..

- " Điều này tôi đã khai với cảnh sát.Trước đó tôi chỉ chở bà chủ đến cửa hàng bánh ngọt..

Bà ấy vào trong gặp ai tôi không biết "

Đúng là ngày đó Tô Uyển có vào cửa hàng bánh ngọt, còn vào nhà hàng thì hẳn ta không dám khai..Vì mối quan hệ của Tô Uyển và Lâm Triệu Đình mập mờ nói ra sẽ liên lụy nhiều người..Hắn chỉ là làm công ăn lương..Là người của Tô Uyển dù giờ không biết bà ta đâu nhưng Lâm Triệu Đình là nhân vật như thế nào chứ..Hắn đâu dám đụng đến..

Người đàn ông cười rộ lên ngồi xuống cái ghế kế bên chân nọ gác chân kia..

Sắc mặt người đàn ông bất ngờ lạnh lẽo..

- " Anh khai gì với cảnh sát tôi nắm rõ..

Nhưng lời khai hoàn toàn không đúng sự thật "

- " Triển.Nếu anh ta không nói..Cứ để người mình làm việc đi.Rượu mời không uống thì uống rượu phạt..".

Nghe Trình Hạo Nhiên nói đến hai chân Tên tài xế run lên..

Người đàn ông tên Triển nhún vai..

- " Chậc..Mình chỉ muốn giúp anh ta..Thôi để mình sang phòng khác..Để người cậu ra tay trước mặt mình..Pháp luật sẽ bị vấy máu..."

Tên tài xế đưa mắt nhìn Nhất Triển rồi nhìn sang Trình Hạo Nhiên, môi hấn ta tím tái..

nhào đến thiếu điều muốn quỳ xuống ôm chân Trình Hạo Nhiên..

- " Thiếu gia..Tôi..tôi nói..Chỉ xin cậu để cho tôi con đường sống tôi còn phải nuôi vợ con tôi nữa.."

Trình Hạo Nhiên nhếch môi..

Nhất Triển gõ lên bàn nói:

- " Chúng tôi không làm khó anh..Hôm nay gặp riêng anh cũng chỉ muốn nghe lời thật từ anh..Tôi bảo đảm sẽ bảo vệ an toàn cho anh..Chỉ cần anh nói cho tôi biết những gì anh biết về mối quan hệ của Tô Uyển bên ngoài..."

Tên tài xế nghe thế, có chút nhẹ lòng gật đầu như già tởi..

- " Tôi nói.."

- " Nhớ..Phải thành thật "

Nhất Triển nháy mắt với hấn...

Trình Hạo Nhiên chỉ là im lặng chờ đợi nghe anh ta nói..

Tên tài xế đem mọi chuyện thuật lại những gì ông ta bao năm qua đi theo Tô Uyển...

Sau khi nghe xong bàn tay nhip nhẹ lên đùi, Trình Hạo Nhiên không có thái độ gì chỉ thấy chua chát dùm cho Trình Tấn..

- " Được rồi đưa anh ta về "

Nhất Triền sai người đưa tên tài xế về..Hắn ta như được ân xá riu rít cảm ơn..

- " Nhiên.Thật không ngờ..Cậu nghĩ Tô Uyển mất tích có liên quan đến Lâm Triệu Đình không?"

Tâm cơ Tô Uyển từ lâu anh đã biết..Nhưng không ngờ bà ta lại có loại quan hệ đó với tên cáo già Lâm Triệu Đình..Nhưng nếu để nói bà ta là người tiết lộ thông tin cơ mật của Tập đoàn ra ngoài thì bà ta không có bản lĩnh đó..Phải có người trợ giúp..

- " Mình nghĩ là không vì trong thời gian này Tô Uyển vẫn còn có thể lợi dụng được.Mà ông ta cũng không dại làm chuyện này.."

Nhất Triền gật đầu hiểu ý của Trình Hạo Nhiên..

- " Bây giờ chúng ta có đầu mối để điều tra..Sẽ bắt đầu từ Lâm Triệu Đình.."

Trình Hạo Nhiên gật đầu..Nhất Triền cũng không nán lại lâu..

Trình Hạo Nhiên không ngờ mục đích lần này điều tra vụ Tô Uyển mất tích lại biết ra nhiều thứ hay ho đến vậy..

Người đàn bà này đúng là rắn độc nhưng dù sao một mình ba ta không thể làm nên chuyện..

Vậy người hợp tác với bà ta để giúp Lâm Thị giành lấy hợp đồng của Trình Thị là ai...

Cánh cửa phòng lúc này có người gõ, sau đó có người đẩy vào. Là Khải Huy trợ lý của Trình Hạo Nhiên..

Anh ta ngồi xuống đưa tư liệu cho Trình Hạo Nhiên xem..

Trình Hạo Nhiên không vội mở ra nhìn anh ta..

- " Điều tra thế nào?"

- " Trình Tổng là người của Lâm Triệu Đình"

Lại là Lâm Triệu Đình..

- " Trình Tổng tôi nghi ngờ Lâm Triệu Đình có mối quan hệ với Hạ Tiểu thư. Nên tôi đã cho người điều tra và phát hiện ra nhiều việc.. Bên cô nhi viện của Hạ Tiểu Thư ở có nói cách đây mấy ngày cũng có người đến đó điều tra về thân thế của cô ấy... Tôi nghĩ đó là người của Lâm Triệu Đình..."

Trình Hạo Nhiên trầm ngâm nói:

- " Cậu cho người điều tra về Lâm Triệu Đình giúp tôi..Càng nhanh càng tốt."

Khải Huy gật đầu..

- " Tôi biết rồi.."



---

Đến tối Trình Hạo Nhiên mới về đến nhà..

Vừa vào nhà đã gặp bộ mặt ai oán của vợ anh..

Cô chu môi nũng nịu

- " Sao giờ anh mới về.Người ta đợi anh về ăn cơm muốn ngất rồi đây"

Trình Hạo Nhiên buồn cười ngồi xuống sofa giơ tay về phía cô..

- " Lại đây anh ôm nào "

Mặt mài phụng phịu nhưng vẫn nghe lời bò đến chui vào lòng anh.Trình Hạo Nhiên hôn lên mặt cô vài cái..sao đó cầm bàn tay non mềm trầm ngâm vài giây anh hỏi:

- " Bảo bối, ừm.Em còn người thân nào không?"

Hạ Tử Yên ngạc nhiên vì sao anh lại hỏi chuyện này, ngẫm nghĩ một chút cô nói..

- " Còn ạ.Chú nói em còn ba.Nhưng sao hôm nay anh hỏi chuyện này"

Ánh mắt Trình Hạo Nhiên giao động cúi xuống mỉm cười..

- " Không.Anh chỉ thuận miệng thôi"

Cô tin anh mới lạ nhưng không vạch trần ý đồ của anh..

- " Thế vì sao mẹ em mất em lại ở với Chú.Ba em đâu "

Hạ Tử Yên chớp mắt vài cái..

- " Em không biết, lúc đó em mới sinh ra là đã ở với chú.Lúc em lên bảy tuổi thường nghe hàng xóm xung quanh nói ba bỏ mẹ khi em còn trong bụng mẹ..Khi mẹ mất chú đem em về nuôi..Nhiên.Em không cần ông ta "

Dù sao lúc đó cô chỉ bảy tuổi nhưng cô nhớ rất rõ những gì mình trải qua..Ba cô không cần cô thì cô cũng không cần ông ấy..

Trình Hạo Nhiên vuốt ve khuôn mặt bướng bỉnh của cô...đau lòng nói.

- " Thế vì sao hai người lên thành phố làm gì, để chú em phải gặp tai nạn..."

Nhắc đến đây đôi mắt trong veo Hạ Tử Yên nhắm lại..Cô cúi đầu nói..

- " Là do một lần em bị mấy đứa trẻ hàng xóm đánh còn mắng chửi là không cha không mẹ..Em khóc rất nhiều..Chú nói sẽ đưa em gặp ba..Không ngờ...."

Trình Hạo Nhiên đau lòng ôm chặt lấy cô...

- " Bảo bối..Chuyện đã là quá khứ.Nói anh nghe em có nhớ chú em tên gì không?"

- " Em nghe mọi người gọi là A Hiên "

Trình Hạo Nhiên gật đầu dù gì lúc đó cô quá bé để biết rõ mọi thứ...

- " Nhiên. Anh đừng giấu em.. Có phải có chuyện gì liên quan đến em không?"

Anh trầm ngâm giây lát rồi gật đầu, mày cau lại...

- " Yên Yên. Lúc Chú em bị tai nạn, cảnh sát không hỏi em gì sao. Ví dụ như trên người chú em không để lại thông tin cần tìm bố em sao?"

Hạ Tử Yên lắc đầu nói:

- " Lúc đó em rất sợ cái gì cũng không biết.. Chỉ biết khóc thôi"

Trình Hạo Nhiên thở dài, sao lại nhắc về quá khứ cho bảo bối anh đau lòng thế này..

- " Anh xin lỗi không nên hỏi em những chuyện đó "

- " Không sao. Bây giờ có anh bên cạnh.. Em thấy mình rất may mắn.."

Hạ Tử Yên nói là thật, có thể trên thế giới này không ai cần cô.. Nhưng người đàn ông này cần cô, yêu cô bảo vệ cô... Xem cô như là cả thế giới của anh.. Vậy cô cần gì nữa..

## Chương 48: Đến lâm thị

Trình Hạo Nhiên nằm nghiêng người nhìn khuôn mặt non nớt say giấc của cô vợ bé bỏng của mình..

Bàn tay ôn nhu vuốt nhẹ đôi mày thanh tú sóng mũi thon cao, đôi môi hồng nhuận..

Rồi chợt nghĩ cuộc đời anh may mắn nhất là có cô..Dù kế tiếp là giông tố ra sao anh không ngại thay cô gánh hết chỉ cần cô bình yên nằm trong vòng tay anh như lúc này là được rồi..

Tin nhắn điện thoại báo tới..Trình Hạo Nhiên cầm lấy xem qua..Nhẹ nhàng xuống giường khoác lấy áo ngủ ra khỏi phòng..

Trong phòng làm việc Khải Huy đã đợi sẵn..

" Trình Tổng "

" Cậu ngồi đi "

Trình Hạo Nhiên kéo ghế ngồi xuống nhướn mày nhìn Khải Huy..

" Tôi đã điều tra rất chi tiết về Lâm Triệu Đình..Lâm Triệu Đình quê ở Tư Mộc là một thôn nhỏ rất nghèo ở Thành Phố C..Ông ta có một em trai tên là Lâm Triệu Hiên, hơn mười năm trước đã bị tai nạn tại thành phố A.."

" Lâm Triệu Hiên "

A Hiên

" Ý cậu là...?"

Chân mày Trình Hạo Nhiên cau chặt..

" Đúng vậy..Đứa bé mà Lâm Triệu Hiên nuôi dưỡng là Hạ Tiểu Thư.Theo những người ở quanh đó cho biết Lâm Triệu Đình có một mối tình Thanh mai trúc mã với một cô gái tên là Hạ Tư Tình..Đây là hình của bà ấy...Tôi chụp được ở mộ bia của bà ấy.."

Nhìn màn hình điện thoại của Khải Huy..Là một cô gái có khuôn mặt nụ cười rất giống bảo bối nhà anh...

" Trình Tổng theo như những gì chúng ta điều tra..Hạ Tiểu Thư có thể là con gái của Lâm Triệu Đình...Có lẽ ông ta đã biết rồi."

Trình Hạo Nhiên gật đầu hiểu ý cậu ta..

Nhưng anh thấy chuyện này có gì khuất mắc, mà anh vẫn chưa nghĩ ra..

" Trình Tổng có vấn đề gì sao?"

Trình Hạo Nhiên gầy gầy cằm..

" Cậu có thấy, ở đây có một số bất hợp lý không? So với tính cách của Lâm Triệu Đình, địa vị của ông ta không thể không dám nhận lại Yên Yên.Nếu đến bây giờ ông ta mới cho người đi tìm hiểu về cô ấy.Chứng thực đến giờ ông ta mới biết sự tồn tại của Yên Yên..Vậy không lẽ lúc Lâm Triệu Hiên nhận nuôi Yên Yên không hề thông báo hay lúc Lâm Triệu Hiên đưa Yên Yên lên thành phố tìm gặp Lâm Triệu Đình..không báo trước cho ông ta biết..."

- " Cũng có thể Lâm Triệu Đình không biết mình có một đứa con.. "

- " Không. Tôi có một nghi vấn. Khi Lâm Triệu Hiên bị tai nạn. Tại sao cảnh sát không thông báo cho người nhà Lâm Triệu Hiên biết.. "

Còn nữa trên người Lâm Triệu Hiên phải có thông tin cần liên lạc.. Sao bọn họ không điều tra, lại giao Yên Yên cho Cô nhi viện.

Cậu nghĩ sao? "

Khải Huy gật đầu đồng ý. Lí luận của Trình Hạo Nhiên vô cùng sắc bén

- " Ý Trình Tổng. Đây không phải là một vụ tai nạn vô tình. Mà mọi thứ đều có sắp đặt "

Ánh mắt Trình Hạo Nhiên phức tạp gật đầu nhìn Khải Huy..

- " Chuyện này không hề đơn giản. Còn nữa Tô Uyển mất tích cũng liên quan đến Lâm Triệu Đình.. Cho người gặt gao theo dõi ông ta trực tiếp "

- " Vâng.. "

Khi Khải Huy đi rồi Trình Hạo Nhiên liền bấm điện thoại gọi đi..

- " Mình nghe.. "

Tiếng Nhất Triễn lười biếng vang lên..

- " Triễn. Cậu giúp mình lật lại vụ án của Lâm Triệu Hiên điều tra lại giúp mình.. "

- " Trời ạ.Cậu đang làm khó mình đấy.."

Trình Hạo Nhiên cười cười..

- " Không khó với cậu..Vậy nha mình cúp máy "

Nhất Triển chỉ còn biết chửi tục...

Nhất Triển là Trưởng phòng hình sự có tiếng trong nước...Anh ta và Trình Hạo Nhiên gặp nhau là nhờ Kill là Chủ Tịch của AS.Một trong những tập đoàn về thiết bị điện tử lớn ở Mỹ.

Thật ra hai người lúc đầu không thiện cảm về nhau..Vì trong quá khứ Trình Hạo Nhiên là tội phạm lờn mặt với cảnh sát..Nhưng khi hiểu nhau rồi thân lúc nào không hay...

Trình Hạo Nhiên ngửa đầu ra sau day day trán..

- " Nhiên "

Cánh cửa được mở ra Hạ Tử Yên dựa vào cửa..khuôn mặt còn ngái ngủ gọi tên anh..

Trình Hạo Nhiên đứng dậy đi ra ôm lấy cô hôn lên má phấn hồng..

- " Sao thức rồi?"

Cô dụi dụi mặt vào ngực anh, nũng nịu..

- " Không có anh, không ngủ được "

Trình Hạo Nhiên cười khom người bế lấy cô ôm về phòng ngủ..

- " Ngoan.. Về anh ôm ngủ nào.. "

Bình yên là chỉ khi đôi ta luôn yêu nhau..

---

Qua mấy ngày sau cảnh sát vẫn không tìm ra tung tích của Tô Uyển. Trình Tấn như phát điên..

Không ngưng tìm gặp Trình Hạo Nhiên cảnh cáo.. Hăm dọa.. Nhưng anh vẫn để ngoài tai...

Hôm nay tranh thủ ngày nghỉ. Trình Hạo Nhiên đưa Hạ Tử Yên đi mua sắm.. Còn chưa đầy một tháng nữa là đến năm mới rồi...

Hai người thu hút biết bao là ánh nhìn xung quanh.. Trình Hạo Nhiên vẻ mặt lạnh lùng góc cạnh sắc nét.. Vóc dáng cao lớn càng thêm sang trọng với quần tây đơn giản kết hợp áo sơ mi tối màu.. Ôm lấy cô vợ bé bỏng xinh đẹp của mình.. Hạ Tử Yên mặc chiếc áo thun không tay màu trắng ôm sát cơ thể mảnh mai kết hợp quần short jean khoe đôi chân dài trắng muốt ..

Mang thêm đôi giày bata màu trắng.. Trông cô vừa xinh đẹp vừa năng động..

Trên khuôn mặt phấn nộm luôn nở nụ cười rạng rỡ...

Hai người mua sắm rất nhiều, chỉ tội nghiệp hai vệ sĩ đằng sau, tay xách nách mang mà miệng không dám than...

Trình Hạo Nhiên ân cần quỳ xuống thử giày cho vợ..



- " Màu này nổi lắm "

Hạ Tử Yên chau môi lắc đầu..

Trình Hạo Nhiên mỉm cười..

- " Đổi màu khác..."

Nhân viên vừa hâm mộ vừa ghen tỵ.. Một số khách hàng đứng xung quanh giang hàng, không ngừng xuýt xoa đôi tình nhân đẹp như tranh.. Người đàn ông ấy rất yêu cô gái của mình.. Nhìn cách anh ta nâng niu bàn chân của cô gái. Thật khiến họ ghen tỵ..

- " Đôi này đẹp nà.."

Thử mấy đôi Hạ Tử Yên mới vừa lòng..

Trình Hạo Nhiên gạt đầu, mang chiếc còn lại vào cho cô.. Liền xoắn nách cô lên.. Hạ Tử Yên thuận thế ôm cổ anh cười hì hì..

Trình Hạo Nhiên cúi đầu hôn lên đôi môi hồng nhuận.. Lúc mang giày cho cô nhìn đôi chân thon dài không ngừng lắc lư trước mắt làm cả người anh rạo rục...

- " Đi ăn thôi "

Buông môi cô ra, mặc ánh mắt của mọi người.. Ôm vợ rời đi.. Hạ Tử Yên vui mặt vào lòng anh xấu hổ một trận..

Thật là ở đâu cũng hôn được hết mà.. hừ..

Hai người vào một nhà hàng ăn trưa..

Chỉ cần nhìn qua Trình Hạo Nhiên đã nhìn thấy Lâm Triệu Đình đang dùng cơm với đối tác...

Dĩ nhiên Lâm Triệu Đình cũng thấy anh và Hạ Tử Yên..Hai mắt ông ta sáng lên, không giấu nổi vui mừng nhìn chằm chằm vào thân ảnh xinh đẹp trước mắt...

" Bảo bối.Em gọi món đi.Anh vào nhà vệ sinh một chút "

Trình Hạo Nhiên kéo ghế cho cô ngồi sau đó đưa thực đơn cho cô chọn món..Hạ Tử Yên hào hứng nhìn Menu nhiều màu sắc..

Trình Hạo Nhiên vừa rời đi..Trước mắt Hạ Tử Yên liền xuất hiện một bóng người..

" Sao anh đi nhanh vậy...?"

Hạ Tử Yên cứ ngỡ Trình Hạo Nhiên quay lại..Nhưng không phải là một người đàn ông trung niên nhìn rất phong độ..Hình như cô đã gặp ông ta ở đâu rồi thì phải...À là trên báo..Hạ Tử Yên cắn cắn môi..

" Chú có chuyện gì sao?"

Hai mắt Lâm Triệu Đình không rời khuôn mặt cô một giây nào..Ông ta mấp má môi...

" Con.. gái...Tiểu Yên... ba...ba rất nhớ con.."

Trong đầu Hạ Tử Yên như nổ pháo..Cô cảm thấy lời nói ông ta có sức sát thương rất lớn..

Lâm Triệu Đình ngồi xuống nắm lấy tay cô vô cùng căng thẳng mà nói...

- " Tử Yên..Ba là ba của con..Con gái..Con gái "

- " Xin lỗi..Tôi không biết ông "

- " Đừng sợ..Ba sẽ không làm hại con đâu..

Ba....."

- " Bảo bối.Có chuyện gì sao?"

Vừa nghe tiếng Trình Hạo Nhiên..Hạ Tử Yên bưng tỉnh rút tay khỏi ông ta, đẩy ghế nhào vào lòng anh..ánh mắt hoảng loạn..

- " Ông ta..Ông ta cứ gọi em là con gái của ông ta.."

Bàn tay anh ôm chặt lấy Hạ Tử Yên quay đầu nhìn sắc mặt không tốt của Lâm Triệu Đình..môi mỏng nhếch nhẹ..

- " Chủ tịch Lâm.Không biết ông tìm vợ tôi có chuyện gì sao?"

- " Vợ..vợ..hai người đã kết hôn rồi sao?"

- " Đúng vậy..Đây là vợ tôi Hạ Tử Yên.."

Lại cúi nhìn Hạ Tử Yên còn đang bối rối..

- " Bảo bối.Đây là chủ tịch Lâm.."

Lâm Triệu Đình đưa mắt nhìn Hạ Tử Yên chỉ thấy cô nghe lời Trình Hạo Nhiên gật đầu chào ông một cái..

Một người từng trải bao nhiêu là sóng gió..

Thế mà đứng trước con gái mình Lâm Triệu Đình lại không biết mở miệng làm sao.

"- Lúc nãy em nói Chủ Tịch Lâm gọi em là con gái sao?"

Trình Hạo Nhiên đã biết còn hỏi..Hạ Tử Yên gật đầu...

Trình Hạo Nhiên mỉm cười, đưa mắt nhìn Lâm Triệu Đình..

"- Chắc có nhầm lẫn gì ở đây..Chủ Tịch Lâm chỉ có một người con trai duy nhất..Đó là William hay còn gọi là Lâm Kiệt..Em cũng biết cậu ta..Còn con gái..Chủ Tịch Lâm sao tôi chưa bao giờ nghe đến.."

Hạ Tử Yên cảm thấy lời nói của Trình Hạo Nhiên có ý châm chọc..Thì ra William là con trai ông ta..

Lâm Triệu Đình dù sao cũng là người từng trải ông ta nhìn xung quanh nhà hàng thấp giọng nói..

"- Tôi có thể gặp riêng Tiểu Yên được không.

Chỉ mười phút thôi "

"- Không "

Hai người cũng đồng thời lên tiếng..Hạ Tử Yên nói không vì cô có trực giác không tốt với người này.Trình Hạo Nhiên dĩ nhiên không cho ông ta có cơ hội tiếp xúc với bảo bối của anh..Sở dĩ anh tạo cơ hội cho ông ta, vì anh biết chuyện nà sớm hay muộn Hạ Tử Yên cũng có quyền biết.Nhưng anh tun chắc vợ anh sẽ không chấp nhận người cha này..

- " Vậy hai người có thể cho tôi mười phút được không..Chỉ mười phút "

Lâm Triệu Đình đưa mắt nhìn Trình Hạo Nhiên...

- " Không..Tôi không có gì để nói với ông.Mình đi thôi anh.."

Hạ Tử Yên cũng không biết mình trốn tránh điều gì..Cô cứ thế kéo lấy tay Trình Hạo Nhiên đi qua Lâm Triệu Đình...Bỏ lại vẻ mặt gượng gạo của ông ta..

---

Vừa về đến nhà Hạ Tử Yên yên lặng đi thẳng vào phòng..Trình Hạo Nhiên từ phía sau ôm lấy cô..

- " Bảo bối em giận sao?"

Hạ Tử Yên xoay người nhìn anh..

- " Nhiên.Anh đã biết trước.Tại sao không nói em nghe "

Anh ôm cô xuống sofa..Nói qua cho cô hiểu những vấn đề còn nhiều nghi vấn..

- " Ý anh nói cái chết của chú em có vấn đề sao?"

- " Đúng vậy.Anh thấy sự việc này không đơn giản.Nên chưa định nói với em.."

Hạ Tử Yên im lặng rút vào ngực anh..không nói gì nữa cả.Giờ cô không biết nói gì..Đầu óc cứ loạn hết cả lên..

Thì ra cô có ba..Một người ba đã từng không cần cô và mẹ cô..

Đến tối khi hai người chuẩn bị chìm vào giấc ngủ..Trình Hạo Nhiên nghe cô nói..

- " Nhiên.Ngày mai em muốn gặp ông ấy.."

Như dành hết cả một ngày cần suy nghĩ..

Trốn tránh không được gì.Cô muốn hỏi ông ấy nhiều câu hỏi..

Trình Hạo Nhiên ngẫm nghĩ một chút hôn lên trán cô dịu dàng nói..

- " Được "

Sáng hôm sau khi Trình Hạo Nhiên đến công ty thì nhận được cuộc gọi của vệ sĩ..

- " Thiếu gia.Tôi đã đưa cô chủ đến Lâm Thị rồi "

- " Ừ.Tôi biết rồi "

Trình Hạo Nhiên tắt điện thoại..hai tay đan vào nhau ánh mắt nhìn ra bầu trời trong veo ngoài cửa kính.....

Lâm Thị

Lâm Triệu Đình vô cùng bất ngờ với sự xuất hiện của Hạ Tử Yên..

Ông ta vui mừng ngồi đối diện cô...

Khuôn mặt Hạ Tử Yên không thể hiện cảm xúc..hai bàn tay để trước gối dè dặt nắm chặt...

- " Con gái.Con tin những gì ba nói rồi đúng không?"

Lâm Triệu Đình lên tiếng phá đi sự im lặng..

- " Hôm nay tôi đến đây gặp ông, có một số chuyện cần làm rõ "

Trình Hạo Nhiên điều tra được gì anh điều kể cô nghe.

- " Con nói đi ba sẽ nghe.."

- " Tôi hỏi ông năm đó ông là người bỏ rơi mẹ tôi đúng không?"

Không ngờ cô hỏi vấn đề này.Gương mặt Lâm Triệu Đình cứng ngắt..

- " Ba..Không..không phải ba chỉ muốn mình có sự nghiệp vững vàng sau đó quay về cưới mẹ con "

- " Ông nói dối.Lúc còn bé tôi luôn nghe mọi người xung quanh xì xầm.Ông tham vàng bỏ ngãi, hắt hủi mẹ tôi."

Hai tay Hạ Tử Yên nắm chặt tức giận chất vấn ông ta.

- " Lúc đó ba thật không biết mẹ con mang thai con.Nếu biết ba đã..."

- " Đủ rồi.Tôi hiểu rồi..Nếu năm đó biết mẹ mang thai tôi có khi ông đã kêu bà phá bỏ.Vì đối với ông vinh hao phú quý mới là tất cả."

- " Tiểu Yên..Không phải như con nghĩ..Ba không hề hay biết có sự tồn tại của con..Nếu không ba đã tìm con từ lâu rồi.."

- " Ông nói dối...Năm đó Chú đưa tôi vào công ty gặp ông.Nhưng

người của ông nhất quyết nói ông không muốn gặp chúng tôi..."

Lúc vừa rời đặt chân vào Lâm Thị. Cô chợt nhớ lại mọi chuyện.. Lúc đó Lâm Triệu Hiên có đưa cô đến Lâm Thị để gặp Lâm Triệu Đình.. Nhưng bọn bảo vệ nói rằng ông ta không muốn gặp ngăn cản không cho họ vào....

Hai mắt Lâm Triệu Đình ngạc nhiên mở lớn..

Ông ta hoàn toàn không biết đến việc này..

-" Tiểu Yên con nghe ba nói có được không..

Ba không hề biết con và A Hiên đến đây gặp ba..."

Hạ Tử Yên lúc này không còn giữ nổi bình tĩnh, cô đứng dậy nhìn sâu vào khuôn mặt người đàn ông lạ lẫm trước mắt..

-" Hạ Tử Yên tôi từ nhỏ đã không có ba.. Cho nên bây giờ cũng vậy.. Chỉ nghĩ đến việc ông ruồng rẫy bỏ rơi mẹ tôi khi bà đang bụng mang dạ chửa. Tội lỗi này đã không thể tha thứ. Cho nên tôi nói rõ một lần.. Hạ Tử Yên tôi và ông không hề liên quan gì nhau. Đừng làm phiền tôi nữa..."

-" Tiểu Yên...."

Hạ Tử Yên nói xong không cho Lâm Triệu Đình phản biện tông cửa chạy ra... lúc này vô tình va phải người đi vào.. Cô thụt lùi bước chân may là Lâm Triệu Đình đỡ kịp..

-" Tiểu Yên con không sao chứ?"

Hà Tuyết Ngọc phải bám vô cánh cửa mới không ngã.. khi cơ thể ổn



định nhìn thấy Hạ Tử Yên hai mắt bà ta mở lớn...buộc miệng thốt lên..

- " Hạ Tư Tình "

Hạ Tử Yên nghe tên mẹ mình thốt ra từ miệng Hà Tuyết Ngọc..Cô rút cánh tay ra khỏi Lâm Triệu Đình cau mày hỏi..

- " Bà biết mẹ tôi?"

Câu hỏi của cô làm Hạ Tuyết Ngọc giật mình..môi hơi run quay đầu nhìn thấy Lâm Triệu Đình cũng đang nhìn mình..

Bà ta cười gượng như không nghe Hạ Tử Yên hỏi gì, quay sang Lâm Triệu Đình..

- " Triệu Đình.Em đem canh gà đến cho anh.."

Lúc này Hạ Tử Yên liền hiểu người phụ nữ này là ai..

Cô không nói một lời tung cửa chạy vào thang máy..

- " Tiểu Yên.."

Khi Lâm Triệu Đình đuổi theo thang máy đã đóng cửa lại...

Hạ Tử Yên bàn tay yếu ớt chống lên bức tường kiềm chế cơn giận..

Chỉ cần nghĩ đến người mẹ tội nghiệp của mình...phải sống trong đau khổ vì ông ta.

Rồi uất ức rời khỏi cõi đời mà tim cô đau nhói..còn người chú bạc phước của cô nữa.Nếu ngày đó ông ta chịu ra gặp hai người họ.Có

lẽ mọi chuyện sẽ không tồi tệ như vậy...

Hà Tuyết Ngọc thấy Lâm Triệu Đình bước vào bà ta mở canh gà ra sắp sẵn. Như chưa từng xảy ra chuyện gì dẫu giọng nói...

- " Anh uống đi khi canh còn nóng "

Hai mắt Lâm Triệu Đình gắt gao nhìn bà..

- " Nói. Tại sao bà lại biết Hạ Tư Tình "

Hà Tuyết Ngọc tay vẫn vãn múc canh thong thả trả lời..

- " Năm đó ba có cho người điều tra anh.. Em có nghe ba nói.. Đó là người đàn bà của anh dưới quê.. Em có thấy qua ảnh.. Con bé rất giống mẹ nó "

Lời nói rất trơn tru nhưng Lâm Triệu Đình là ai chứ. Nhìn bàn tay cầm muống của Hà Tuyết Ngọc nắm chặt ông ta bước đến gần bà..

- " Vậy lúc Em trai tôi đưa Tiểu Yên đến gặp tôi. Bà có biết chuyện này không? "

Hà Tuyết Ngọc thả muống ra ngẩng mặt nhìn ông ta.. thờ dài nói..

- " Triệu Đình.. Em không biết gì cả. Em vì anh như thế nào anh còn không hiểu à.. Thay vì anh nên giải thích với em về đứa con gái trên trời rơi xuống của anh.. Anh lại dửng dưng như không có gì. Còn chất vấn em.. "

Triệu Đình em là con người em cũng biết đau lòng.. Anh thật quá đáng "

Đôi mắt bà ngập nước cầm lấy giỏ xách, thất vọng nhìn ông rồi rời đi..Hai mắt Lâm Triệu Đình nheo lại..nhìn bóng dáng khuất sau tấm cửa lạnh lẽo vô cùng..

Hạ Tử Yên sau khi rời Lâm Thị cô không về nhà mà đến thẳng Trình Thị...

Bây giờ cô rất đau lòng chỉ muốn được anh an ủi...

Hạ Tử Yên không cần báo qua quầy tiếp tân cứ thế vào thang máy lên phòng dành cho Trình Hạo Nhiên..Cũng không ai dám ngăn cản vì khi báo chí đưa tin buổi lễ đính hôn ai cũng biết vị trí Hạ Tử Yên đối với Trình Hạo Nhiên ra sao..

Kim Hạ bây giờ mới gặp Hạ Tử Yên..Cô ta hai mắt sáng rực thù hận..Bước đến trước mặt Hạ Tử Yên..lạnh giọng ngăn cản.

- " Tổng Giám Đốc không có trong phòng cô không thể vào "

Hạ Tử Yên tâm trạng đang không vui như có người xả giận..Cô giơ bàn tay có chiếc nhẫn kim cương sáng chói đưa trước mặt Kim Hạ..

- " Cô thấy gì không..Đây là nhẫn kết hôn đấy..Tôi bây giờ là vợ của Tổng Giám Đốc của cô..Phòng làm việc của chồng tôi.Tôi muốn vào thì vào khi nào cần cô cho phép"

Bàn tay Kim Hạ nắm chặt lại như nghe khớp xương kêu..Hai người họ kết hôn rồi sao..?

Không thể nào như vậy được..Cô ta cắn răng nói tiếp..

- " Cô nói dối cũng trơn chu lắm..Mặc kệ cô là gì..Cô cũng không thể vào..Trong đó có nhiều giấy tờ quan trọng..Rủi xảy ra chuyện gì cô

có chịu trách nhiệm được không "

" Tôi sẽ chịu trách nhiệm.."

Tiếng nói trầm thấp vang lên, hai người con gái quay sang nhìn, Trình Hạo Nhiên cũng Khải Huy đang đi tới...Ánh mắt rét lạnh quét qua Kim Hạ...

Bước đến bên cạnh Hạ Tử Yên kéo cô vào lòng..

" Bảo bối sao không gọi cho anh trước.."

Mặt Kim Hạ tái mét nhìn anh dịu dàng với Hạ Tử Yên..

Tâm trạng Hạ Tử Yên lúc này đang vô cùng tệ, buồn bực đẩy anh ra cau mày chẳng để Trình Hạo Nhiên một tý mặt mũi..

" Trình Hạo Nhiên.Em là vợ anh đấy..Làm cái gì cũng phải để người khác cho phép..

Em thấy chức vụ người đàn ông gia đình này của anh nên coi lại đi..Hừ "

Hạ Tử Yên tung cửa bỏ vào trong..Mặt Trình Hạo Nhiên đen lại một mảng..Tức giận quay sang Khải Huy ánh mắt rét lạnh quét qua Kim Hạ..

" Khải Huy giải quyết lương tháng này cho cô ta.Tuyển thư kí khác cho tôi.."

" Vâng.."

Hai mắt Kim Hạ rung rung nước mắt, hai tay nắm chặt vào nhau...



# Chương 49: Biến cố ập đến

Trình Hạo Nhiên mở cửa đi vào..Phòng làm việc trống trơn..

Anh lại vào phòng nghỉ..thấy bảo bối của anh đang ngồi trên giường khuôn mặt còn đang tức giận..

Anh cởi áo khoác móc lên rồi ngồi tiến lên giường ôm lấy vợ..cạ mặt mình vào mặt cô dỗ dành..

- " Vợ à.Tâm trạng em không tốt sao.Anh cho cô ta nghỉ việc luôn rồi.."

- " Anh làm sao ăn nói với Ông..Còn Chú Tần nữa?"

Suy nghĩ một chút cô thấy mình hơi tùy hứng..

- " Chuyện đó em đừng lo..Nói anh nghe hôm nay sao rồi.."

Nhắc đến chuyện của mình Hạ Tử Yên buồn bã vùi vào ngực anh, kể cho anh nghe..cô muốn trút hết, tất cả những gì đang trong lòng...

- " Bảo bối..Dù em quyết định như thế nào anh cũng ủng hộ"

Anh xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của cô..

Hạ Tử Yên mỉm cười...

- " Em biết..Chỉ cần có anh là đủ "

Cô lại nghĩ gì đó kéo lấy tay anh nói tiếp..

- " Đúng rồi lúc em chạy ra có va phải vợ ông ta..Bà ta con tưởng em là mẹ "

- " Ý em nói em gặp Hà Tuyết Ngọc à?"

Đôi mày liễu thanh tú nhú lại..

- " Anh biết bà ta "

- " Bà ta là vợ của Lâm Triệu Đình..gia sản hiện giờ Lâm Triệu Đình có được là của Hà gia..Nghĩ cũng tội thân là thiên kim tiểu thư lại phải sống tủi hơn chịu đựng thói trăng hoa của Lâm Triệu Đình..."

Hạ Tử Yên cảm thấy xót xa cho Hà Tuyết Ngọc cô ngẩng mặt nhìn anh...

- " Lúc gặp em bà ta hốt hoảng còn gọi em là Hà Tư Tình..Khi em hỏi bà ta biết mẹ em sao thì bà ta làm như không nghe.Sắc mặt rất lạ "

Chân mày Trình Hạo Nhiên cau lại, ánh mắt như lóe lên một tia khác thường..

Hà Tuyết Ngọc biết Hạ Tư Tình..

Đến tối sau khi đưa Hạ Tử Yên trở về Trình Hạo Nhiên liền nhận được điện thoại của Nhất Triển...

Anh hôn lên trán Hạ Tử Yên, bảo cô vào tắm trước còn mình ra ban công nghe điện thoại...

- " Cho cậu một tin tốt và một tin xấu "

Giọng Nhất Triển trầm ấm trong điện thoại..

" Tin tốt?"

Trình Hạo Nhiên đưa ra lựa chọn

" Theo điều tra từ tên tài xế tôi đã cho lục lại Camera khách sạn.Trước khi rời khỏi đó Tô Uyển có gặp Lâm Kiệt và Hà Tuyết Ngọc.

Hai bên có lời qua tiếng lại..Còn nữa vụ việc của Lâm Triệu Hiên đúng như cậu dự đoán có người nhún tay vào..Tên tài xế tông chết người năm đó là quản gia cũ của Hà Gia..

Ông ta tuy đi tù nhưng không ai bên gia đình nạn nhân kiện cáo mức án chỉ bảy năm...Tôi đã cho người tìm ông ta..Ông ta khai rằng vụ việc này làm theo chỉ thị của Hà Gia, không khai ai là người đứng sau sự việc..Dù gì vụ án cũng đã qua lâu, bằng chứng cũng không có..đi tù thì hấn ta cũng đã chịu..Nhưng từ vụ của Tô Uyển, tôi nghi một người có dính đến hai vụ này..đó là..."

" Cậu muốn nói Hà Tuyết Ngọc "

Trình Hạo Nhiên đưa ra đáp án..

" Cậu thật thông minh..Lòng dạ phụ nữ là rắn độc.."

" Tin xấu "

Nghe tin tốt giờ là tin xấu

Nhất Triển phì cười tên này lúc nào cũng dửng dưng với mọi



chuyện..

" Nếu thật sự là Hà Tuyết Ngọc là người đứng sau mọi chuyện. Cậu hãy canh chừng bảo bối nhà cậu thật kĩ..Người kế tiếp có lẽ sẽ là cô vợ bé bỏng của cậu đấy..À còn cậu chuẩn bị tâm lí đi.."

Trình Hạo Nhiên nghe Nhất Triển luyên thuyên một hồi anh mới tắt máy..

Nhìn ra bầu trời đêm hai tay anh nắm chặt...

" Cạch "

Cánh cửa phòng tắm mở ra Hạ Tử Yên nhìn anh suy tư có chút lo lắng..Cô mặc chiếc áo ngủ màu hồng phấn mái tóc mới gội dùng khăn quấn lên...

Cô thả nhẹ bước chân bước đến ôm lấy anh..

" Em chuẩn bị nước cho anh rồi..anh vào tắm đi "

Trình Hạo Nhiên ôm cô vào lòng, xoa bờ mông tròn lẳn thắt lưng mềm mại của cô..Bờ môi như có như không hôn lên bờ vai trắng mịn của cô..

" Yên Yên.."

" Sao anh?"

Hạ Tử Yên ngẩng mặt nhìn anh khó hiểu..

Trình Hạo Nhiên bừng tỉnh sợ làm cô lo lắng, anh hôn lên mặt cô cười nói.

- " Anh vào tắm đây..Chờ anh "

Hạ Tử Yên nhìn bóng dáng anh khuất sau cánh cửa cô biết anh có chuyện đang lo lắng..

Nhưng anh muốn giấu cô...

---

Dù là mọi thứ dường như căng thẳng như dây đàn..Sự mất tích của Tô Uyển càng làm mối quan hệ không mấy tốt đẹp của Trình Hạo Nhiên và Trình Tấn ngày càng tệ hơn bao giờ hết..

Thế nhưng kế hoạch đã định sẵn, lễ Tổ chức buổi tiệc kỉ niệm ngày thành lập Trình Thị vẫn phải diễn ra...

Dưới ánh đèn sáng rực, quan khách tới dự toàn là người có tiếng trong giới kinh doanh..

Dưới ánh mắt trầm trở và tò mò của mọi người...

Trình Hạo Nhiên ôm lấy Hạ Tử Yên đi mời rượu..

Hôm nay Hạ Tử Yên mặc chiếc đầm dạ hội màu bạc ôm sát cơ thể mảnh mai của mình..Mái tóc dài uốn xoắn thả nhẹ sau gáy..Trong cô vừa xinh đẹp lại rực rỡ kiêu sa..

Trình Hạo Nhiên một thân tây trang màu đen, phía trong là chiếc áo cùng màu với Hạ Tử Yên...

Dĩ nhiên ai cũng nhận ra được cô gái bên cạnh anh chính là cô gái đã đến buổi đính hôn gây náo loạn..

Người khen trầm trồ người tò mò xầm xì với sự xuất hiện của Hạ Tử Yên..

Không phải cô không nhận ra nhưng cô không rảnh quan tâm..

- " Chào Nghiêm Tổng "

Trình Hạo Nhiên ôm lấy Hạ Tử Yên bước đến mời rượu một vị khách..

Người khách nhướn mày nhìn về phái Hạ Tử Yên.

- " Trình Tổng.Chúc mừng..đây là.."

- " Đây là vợ tôi.Hạ Tử Yên "

Anh rất nhanh gọn đáp lại..vị khách có chút bất ngờ rồi là cười chúc mừng hai người..

Mỗi một người khi hỏi về cô anh rất tự hào giới thiệu đây là vợ anh..Hai má Hạ Tử Yên ngại ngùng ửng hồng trông vô cùng xinh đẹp..

Trên đời này có những người ta muốn gặp lại có một số người cả đời cũng không muốn nhìn thấy..

- " Bảo bối..đến chào khách thôi "

Trình Hạo Nhiên nói khẽ vào tai Hạ Tử Yên..

Lâm Triệu Đình xuất hiện cùng William..Hai người vừa vào sảnh đã thấy được Trình Hạo Nhiên đang ôm lấy Hạ Tử Yên đi tới..

William vẫn chưa biết được quan hệ huyết thống của anh và Hạ Tử Yên..Chỉ là nhận được thư mời, anh biết có cô nơi đây muốn đến để gặp cô mà thôi..

Không ngờ khi gặp hình ảnh hai người tình tứ, lại khiến anh ta vô cùng khó chịu..

- " Lâm Chủ Tịch..Lâm Thiếu gia.Cám ơn hai người đã đến dự "

Trình Hạo Nhiên cười như không cười nhìn bọn họ..

Hạ Tử Yên rất không cam lòng đối diện với Lâm Triệu Đình..

- " Tôi rất hân hạnh "

Tuy ông ta trả lời Trình Hạo Nhiên, nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chú Hạ Tử Yên..

Cô cụp mắt xuống tránh né ánh mắt của ông ta..

- " Bella..Em khỏe không?"

Hạ Tử Yên nghe tiếng nói quen thuộc cô ngẩng mặt nhìn..Chỉ thấy ánh mắt William nhìn cô tình cảm sâu sắc khó nói nên lời..

Chẳng lẽ anh vẫn chưa biết gì..

Hạ Tử Yên khó khăn mở miệng..

- " Em khỏe.Cám ơn anh "

Thấy được thái độ khác lạ của cô..Cứ nghĩ vì Trình Hạo Nhiên không

thích mình nên cô mới tỏ ra xa cách nơi trái tim của William đau đớn.

" Hai người cứ tự nhiên..Chúng tôi phải đi gặp chào những người khác "

Trình Hạo Nhiên rất biết dừng đúng lúc nhìn sắc mặt không tốt của cô gái nhỏ..

Anh liền ôm cô cách xa hai cha con họ để tâm trạng cô thoải mái đôi phần..

Đứng từ xa cùng Trình Căn Long, hai mắt Trình Tấn nheo lại đầy hung ác...

Tần Bửu nhìn xung quanh một lượt, mày nhíu lại khi bắt gặp Trình Tấn, Tần Bửu ánh mắt đăm chiêu...

Buổi lễ chính thức bắt đầu khi mọi người chìm đắm trong âm nhạc, lời người dẫn chương trình giới thiệu...

Trình Căn Long lên gửi đôi lời đến những người có mặt...Khi ông muốn tuyên bố giao lại chiếc ghế Chủ Tịch cho Trình Hạo Nhiên..

Ngoài cửa lúc này xuất hiện rất nhiều cảnh sát mặc âu phục về mặt căng thẳng tiến về phía trước..Khách mời tránh đường cho bọn họ đi vào..

" Chuyện gì vậy..Chuyện gì vậy"

Tiếng nhốn nháo về mặt ngạc nhiên của khách mời không ngừng vang lên..

" Nhiên! Sao cảnh sát lại đến đây?"

Hạ Tử Yên cảm giác không lành nín lấy tay Trình Hạo Nhiên..

Trình Hạo Nhiên vỗ nhẹ lên tay cô trấn an...

" Anh cũng không biết..Em đừng lo.."

Lúc này người đứng đầu cảnh sát bước lên trước khi thấy Trình Cảnh Long bước xuống..

" Chủ tịch Trình..Xin lỗi làm gián đoạn buổi tiệc của ông..Hôm nay chúng tôi đến đây được lệnh bắt giữ Trình Hạo Nhiên.Chúng tôi là cảnh sát hình sự kinh tế..Theo chứng cứ tố giác anh ta mấy năm nay đã khai gian lận thuế tại chi nhánh tập đoàn Trình Thị ở Mỹ, con số ước tính lên đến 500 triệu USD"

" Cái gì?"

Cả người Trình Cảnh Long chao đảo nhờ Tần Bửu phía sau đỡ lấy..

Khuôn mặt Hạ Tử Yên tái mét...

" Nhiên..chuyện này là sao?"

Hai tay cô lạnh ngắt nắm lấy tay anh..Trình Hạo Nhiên không trả lời, hai mắt anh sắc lạnh nhìn qua Trình Tấn...Trình Tấn cũng nhìn anh...

Lúc này viên cảnh sát cũng thấy Trình Hạo Nhiên..Ông ta hất mặt cho hai sĩ quan cảnh sát bước đến không chế Trình Hạo Nhiên..

" Khoan đã.Các người làm gì vậy..Gọi luật sư..Tần Bửu gọi luật sư"

Trình Cảnh Long thấy cảnh sát muốn bắt lấy cháu trai mình ông không

giữ nổi bình tĩnh....

Trình Hạo Nhiên ôm lấy Hạ Tử Yên mắt đang đỏ hoe, nước mắt cũng sắp rơi..tay vuốt sau lưng dỗ dành cô...

- " Ngoan..Anh không sẽ không sao.Em đừng lo.."

Tiếng cảnh sát vang lên cắt đi lời muốn nói của anh..

- " Trình Hạo Nhiên.Mời anh theo chúng tôi về phối hợp điều tra.."

- " Không.Anh ấy vô tội..Không.. Nhiên..em không để anh đi đâu.."

Hai tên cảnh sát giữ lấy anh, nhanh chóng còng tay anh lại...

Hạ Tử Yên khóc nức lên cô ôm lấy anh không chịu buông...

- " Khoan.. để tôi nói với vợ tôi vài câu..Tôi sẽ theo các người "

Vẻ mặt anh vô cùng bình tĩnh nhưng ánh mắt khi nhìn qua Hạ Tử Yên lại đau lòng không nói nên lời..

Hai người cảnh sát nhìn qua đội trưởng của mình thấy ông ta gật đầu..Mới buông anh ra..

Trình Hạo Nhiên vòng cánh tay bị còng của mình qua người Hạ Tử Yên..Yêu thương ôm siết cô vào lòng...

Hạ Tử Yên khuôn mặt ướt đẫm nước mắt, ôm chặt lấy anh...

- " Yên Yên ngoan..Không khóc.Anh không làm gì sai cả.Anh sẽ mau về với em..."

Trình Hạo Nhiên hôn lên tóc cô..

- " Không..Em sợ rất sợ..Nhiên...."

Anh buông cô ra hai bàn tay bị khóa chặt vẫn cố ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn dẫm nước mắt của vợ, mút lên môi cô, cổ họng nghẹn đắng dõ dành cô..

- " Yên Yên ngoan..Em phải mạnh mẽ lên..

Anh sẽ mau về với em "

- " Hết thời gian đưa đi "

Người cảnh sát vừa ra lệnh Trình Hạo Nhiên liền bị kéo đi...

- " Nhiên...Nhiên....."

Hạ Tử Yên nước mắt tuôn rơi là chả nắm váy đuổi theo bọn họ ra xe..

Trình Hạo Nhiên ngồi lên xe nhìn cô khóc đến đau lòng mà tim anh nát vụn..

Chiếc xe chạy khuất Hạ Tử Yên chỉ còn biết ôm mặt nức nở...

- " Tiểu Yên đừng khóc..Ba sẽ nghĩ cách giúp Trình Hạo Nhiên "

Không biết Lâm Triệu Đình đến bên cạnh cô lúc nào, ôm lấy bờ vai đang run rẩy của cô dõ dành..

Bất ngờ Hạ Tử Yên vùng ra hai mắt hiện rõ đau lòng quát lớn..



- " Anh ấy không làm sai gì cả. Là có người hãm hại anh ấy... Tôi không cần ông giúp.. "

- " Tiểu Yên. Ba chỉ muốn giúp con thôi.. Lần này tội của Trình Hạo Nhiên rất lớn khó thoát được. Con nghe lời về ở với ba để ba lo cho con được không.. "

- " Ông im đi.. Dù anh ấy có xảy ra chuyện gì tôi sẽ ở bên cạnh anh ấy.. "

- " Tiểu Yên con đừng ngang bướng như thế "

- " Buông ra.. "

Cô ngoan cố đẩy ông ta ra.. Chạy ra đường vẫy taxi cô muốn đến đồn cảnh sát.. Chỉ mong bọn họ cho cô gặp anh, đầu óc Hạ Tử Yên quay cuồng chẳng nghĩ ra được gì..

Lâm Triệu Đình thờ dài bất lực nhìn Hạ Tử Yên ngồi vào taxi...

Khi xoay người đi vào lại thấy William đứng đó nhìn ông..

Có lẽ những gì vừa diễn ra ông nghĩ William đã nghe thấy...

Ông bình tĩnh bước đến trước mặt William..

- " Con đã nghe thấy "

- " Bella là em gái của con sao. Có đúng không? "

Giọng anh lạnh lẽo, ẩn nhẫn điều gì đó...

Ánh mắt ngày thường luôn mang ý cười gì trở nên mất đi độ ấm..

Lâm Triệu Đình chậm chạp gật đầu..

" Đúng vậy..Tiểu Yên là em gái của con "

" Không đúng.Tôi không có em gái và tôi cũng không có người ba như ông..."

Anh quát lớn cắt ngang lời Lâm Triệu Đình..

Em gái.Tiếng gọi này nghe chua chát làm sao...Thế mà anh ta cảm thú, đặt tình yêu vào đứa em gái mình suốt bốn năm trời...

Trong đầu lúc nào cũng muốn có được cô..

" Tiểu Kiệt..."

William như một xác không hồn, rời khỏi khách sạn trong trạng thái đau đớn.Trái tim như vỡ nát...

Tần Bửu đỡ lấy Trình Cẩm Long ngồi xuống..

Trình Cẩm Long ánh mắt rét lạnh nhìn Trình Tấn..

" Chuyện này có phải mày làm không "

Hai mắt Trình Tấn co rút qua một lúc lâu mới gật đầu..

" Bốp"

Trình Cẩm Long đứng phất dậy ngã cả cái ghế, tận dụng tất cả sức lực dán cho Trình Tấn một bạt tai đau nhói...

- " Ba "

Trình Tấn không tin được nhìn ông..

- " Mà..mày cút khỏi mắt tao..Hổ dữ không ăn thịt con mình.Nhưng mày đang làm cái gì.Mày vì con đàn bà đó không tiếc đưa con mày vô tù...mày con thua cả cầm thú... Cút Cút..khỏi mắt tao.Tao không có đứa con như mày.."

Hai mắt Trình Tấn đỏ ngầu..môi mím lại không hề phản bác..Lúc đầu ông cố tìm bằng chứng để uy hiếp Trình Hạo Nhiên đành lấy chiếc ghế chủ tịch..Khi Tô Uyển mất tích, đầu óc ông rối tung chỉ hận không thể đưa Trình Hạo Nhiên vào tù cho hả dạ..Nhưng giờ sao ông một chút vui vẻ thỏa mãn cũng không có..

- " Chủ tịch cần thần sức khéo "

Tần Bửu đỡ lấy Trình Cẩm Long..

Ông xoa tay đau lòng nói..

- " Về..về Trình Gia.."

Tần Bửu gật đầu bỏ lại Trình Tấn đỡ lấy ông ra xe...

Mọi thứ phút trước còn vui vẻ thế mà cứ sự lại như vậy!

# Chương 50: Tôi yêu trình hạo nhiên

Hạ Tử Yên đến đồn cảnh sát hai mắt đỏ hoe..Lúc này Tần Bửu cũng đưa luật sư đến..

Bọn họ chỉ có thể ngồi chờ, qua một lúc mới có người ra tiếp..

- " Xin lỗi Tần Trợ lí.Đây là vụ án nghiêm trọng..Hiện giờ các người không thể gặp Trình Hạo Nhiên.."

Vì đây là vụ gian lận thuế Tại Mỹ..Liên quan đến quốc tế nên mọi thứ trở nên khó khăn...

Tần Bửu gật đầu cảm ơn chỉ biết bất lực ra về..

- " Tử Yên à.Cháu về nhà nghỉ đi..Khi nào phía cảnh sát cho gặp thiếu gia.Chú sẽ gọi cho cháu được không "

Hạ Tử Yên cắn môi, cũng chỉ có thể miễn cưỡng gật đầu....

Cô xoay đầu nhìn vào trong đồn cảnh sát một lần nữa rồi mới ngồi vào xe...

Tần Bửu nhìn chiếc xe chạy khuất, quay sang nhìn luật sư đi cùng..

- " Tôi còn có chuyện giải quyết.Cậu về trước đi "

- " Vâng.."

Chiếc xe băng băng trên đường..Hạ Tử Yên ôm lấy thân thể đang lạnh run của mình..

Lúc chiều mọi thứ còn tốt mà, trên người cô còn hơi ấm của anh, sao giờ này anh lại không còn bên cạnh...

Nhiên! Bây giờ anh ra sao rồi..Trong đó lạnh lẽo làm sao anh có thể ngủ..

Lúc tối anh còn chưa ăn gì..Thức ăn trong đó anh có ăn được không?

Rất nhiều câu hỏi được đặt ra..Hạ Tử Yên suy nghĩ lung tung một lúc, nước mắt lại ướt đẫm khuôn mặt xinh đẹp..Nhìn ra bầu trời đêm ngoài cửa xe mà lòng cô lạnh lẽo cô đơn đến không thờ nổi..

Khi về đến nhà, cô liền đi thẳng lên phòng vùi cả cơ thể mệt mỏi vào chăn..Ôm lấy cái gối anh hay nằm hít lấy hơi ấm mùi hương chỉ thuộc về anh..

-" Nhiên..Nhiên..."

Nỗi sợ hãi khiến cô không ngừng run rẩy..Cô chưa bao giờ lo sợ như lúc này..Chưa bao giờ thấy mình nhu nhược bất lực như bây giờ..

Không được cô không thể khóc nữa..

Nếu lúc này cô sinh bệnh sẽ làm anh lo lắng..

Đúng rồi ngày mai cô lại đến đồn cảnh sát tiếp tục, biết đâu bọn họ sẽ cho cô gặp anh..

Hôm nay không được thì ngày mai, ngày mai không được sẽ ngày

kia...Chỉ cần gặp được anh chuyện gì cô cũng không ngại...

Nghĩ thế Hạ Tử Yên leo xuống giường, vào phòng tắm rửa..Tẩy luôn khuôn mặt trang điểm để bị nước mắt làm nhòe...

Sáng sớm ngày hôm sau Hạ Tử Yên dậy rất sớm, vốn dĩ tối hôm qua cô cũng không thể chợp mắt..

Cô muốn đến đồn cảnh sát xem tình hình thế nào, thay vì ngồi ở nhà cô không yên tâm..

Những nhân viên cảnh sát người đi qua kẻ đi lại điều đưa mắt nhìn Hạ Tử Yên...

Cô đã ngồi hơn bốn tiếng, hỏi rất nhiều người nơi đây, nhưng ai cũng nói không biết..Bảo cô chờ người phụ trách vụ án này về..

Cô đợi lâu rất lâu nhưng vẫn chưa đợi được..

Lúc này có một người đàn ông trẻ tuổi khuôn mặt góc cạnh sắc nét, vừa bước vào đã đặt mặt vào cô, trên môi anh ta còn nhếch nhẹ...

- " Sếp.Cô gái này đợi sếp lâu lắm rồi "

Hạ Tử Yên vừa nghe người cảnh sát nói với người đàn ông đó..Cô như bắt được vàng không giấu nổi vui mừng bước đến trước mặt anh ta..

- " Tôi..Tôi là vợ của Trình Hạo Nhiên tôi muốn gặp anh ấy..Có được không?"

Người đàn ông nheo đôi mắt như chim ưng của mình quan sát cô..

Sau đó bên môi treo nụ cười, lắc đầu ánh mắt đa tình nheo lại không một chút đứng đắn nói..

- " Cô bé. Thời gian này em chưa thể gặp chồng em được..Bất quá..."

Nghe anh ta kéo dài chữ cuối, Hạ Tử Yên liền nghĩ đến " tiền " đúng vậy không phải xã hội này là thế sao..Tiền thì cô có, Trình Hạo Nhiên cho cô rất nhiều, nhưng có đời nào cô dùng đến đâu...Cái gì anh cũng lo hết cho cô..Nghĩ đến đó mắt Hạ Tử Yên cay cay..

Cô gượng cười nói:

- " Chỉ cần gặp anh ấy chuyện gì ngài muốn tôi cũng có thể đáp ứng "

Làn môi của Nhất Triển càng sâu hơn..Anh ta nghiêng người nói nhỏ vào tai cô..

- " Ừm.Vậy em đến khách sạn tâm sự với tôi thì sao "

Hai mắt Hạ Tử Yên mở lớn trừng lấy anh ta..Đôi chân nhanh chóng lùi ra phía sau, hai tay tức giận nắm lại..phun ra hai chữ..

- " Đồ khốn "

Cũng không để anh ta nói thêm liền xoay người bỏ chạy ra khỏi đồn cảnh sát...

Nhất Triển nhìn bóng dáng nhỏ nhắn quật cường đó trên môi nở nụ cười khó hiểu..

Hạ Tử Yên chạy ra đến xe thì lại hối hận..

Không phải hối hận là không nhận lời anh ta..Mà hối hận vì đã chửi

anh ta..

Trời ơi! Bây giờ cô phải làm sao đây..Sao Trình Gia không thấy có rục rịch gì hết vậy..Im hơi lặng tiếng như vậy là sao..

Chẳng lẽ giống như Lâm Triệu Minh nói vụ án này quá lớn cả Trình Căn Long cũng bó tay..

Không! cô tin anh vô tội...Anh sẽ không làm ra những việc như vậy...

- " Tiểu Yên.. "

Chưa kịp leo lên xe Hạ Tử Yên đã thấy Lâm Triệu Đình bước xuống xe đi về phía cô..

- " Tiểu Yên.Con có thể gặp ba một lúc không "

- " Tôi không có gì nói với ông "

Lâm Triệu Đình nhìn nhìn ra phía sau cô là phòng cảnh sát..nhỏ nhẹ nói

- " Có phải từ hôm qua giờ con chưa gặp được Trình Hạo Nhiên đúng không..Ba sẽ nghĩ cách giúp con..Chúng ta tìm một quán cà phê nói chuyện được không?"

Hai mắt Hạ Tử Yên rủ xuống, hai tay nắm chặt túi sách, chần chờ một chút mới gật đầu..Lâm Triệu Đình vui mừng...

Tại quán cà phê...

- " Ông nói đi.Có chuyện gì "



Lâm Triệu Đình nhìn cô thờ dài, lấy ra một số cuốn tạp chí đã chuẩn bị sẵn đưa trước mặt cô..

" Con xem qua chưa..Tin tức Trình Hạo Nhiên chấn động dư luận cả giới kinh doanh...Cổ phiếu của Trình Thị trong một ngày tuột giá không phanh..Bọn họ bây giờ chẳng có tâm trạng mà lo đến chuyện của Trình Hạo Nhiên..Vớ lại theo ba được biết Trình Tấn là người đưa bằng chứng Trình Hạo Nhiên phạm pháp..Ông ta muốn dành lấy chiếc ghế chủ tịch.Thì để gì giúp cậu ta ra ngoài..Tiểu Yên..Bây giờ chỉ có ba mới giúp được con "

Nhìn hình ảnh người đàn ông của mình trên tạp chí.Từng câu nói của Lâm Triệu Đình như ngàn dao đâm thấu vào trái tim yếu ớt của cô...

Thì ra Trình Tấn là người đã làm chuyện này..Càng nghĩ cô càng thấy xót xa cho anh..

Hạ Tử Yên ngẩng mặt nhìn Lâm Triệu Đình..

" Cám ơn ông đã nói những chuyện này cho tôi biết.Nhưng tôi tin anh ấy.Chồng của tôi sẽ không làm ra những chuyện này.."

Lâm Triệu Đình lắc đầu cau mày..

" Tiểu Yên con còn non nớt con không hiểu thương giới phức tạp ra sao.Đồng tiền rất dễ chi phối con người.."

" Anh ấy không phải là ông.."

Hạ Tử Yên tức giận cô không cho ai dám xúc phạm chồng của cô...

" Con...Haiz..Tiểu Yên ba chỉ muốn tốt cho con..Trình Hạo Nhiên dính tội này, ít lắm cũng phải bảy năm tù giam..Rồi con sẽ ra

sao.Chẳng lẽ con muốn ở vậy chờ nó..

Còn nữa con mong chờ Trình Gia..Ba không ngại nói cho con biết hai giờ chiều nay Lâm Thị và Trình thị sẽ lên sàn đấu thầu một dự án của Sky .

Nếu Trình Thị thua mất hợp đồng này..Xem như Trình Thị tương đương với phá sản..Vì cổ phiếu của bọn họ đang rớt giá thảm hại..

Một số công ty hợp tác với bọn họ đang rút khỏi dự án đầu quân vào Lâm Thị...Tiểu Yên..."

-" Đủ rồi..Ông cũng chỉ là nước đục thả câu thôi có gì hay ho mà khoe mẽ..

Ông sợ tôi khổ sao..?Vậy để tôi nói ông nghe.

Khi tôi sinh ra tôi đã là đứa trẻ sống trong túng thiếu bị bàn bè cười nhạo không cha không mẹ..Đến khi vào cô nhi viện tôi cũng phải xem sắc mặt người khác để lấy lòng...

Nhưng chính Trình Gia để cứu mang tôi..

Còn Trình Hạo Nhiên là người cho tôi cảm nhận được sự yêu thương, hạnh phúc và sâu sắc biết rằng thì ra trên thế giới này vẫn có người cần tôi...

Tôi yêu Trình Hạo Nhiên, dù anh ấy là một tù nhân, một kẻ ăn mày tay trắng tôi vẫn nguyện bên cạnh anh ấy..Cho nên những gì ông nói tôi không quan tâm..Nếu thật sự ông có ý tốt giúp đỡ, thì tôi cảm ơn..Còn không muốn đưa ra điều kiện để tôi rời xa anh ấy thì không cần phí lời..Không còn gì nữa tôi đi trước đây..."

Hạ Tử Yên nói xong đẩy ghế, cầm túi xách ngang nhiên bỏ đi..

Lâm Triệu Đình tức giận đập tay vào bàn..

Trình Hạo Nhiên..Chính mày khiến cho con gái tao không cần tao...ông ta hậm hực suy nghĩ..

Nếu trong thời gian này mà không đánh sập Trình Thị thì cũng uổng công phí bao năm qua của ông ta quá rồi...

Ánh mắt hung ác cầm lấy điện thoại bấm đi..

-" Chuyển tài liệu qua cho tôi..Được..Lần này Trình Thị sụp đổ tôi sẽ hậu tạ thêm cho cậu"

Quán cà phê này nằm ngay góc đường, rất khó để xe, Hạ Tử Yên phải đứng chờ tài xế của mình..

Góc phố này tương đối vắng người..

Cô vẫn đang định móc điện thoại ra gọi thì từ xa một chiếc xe chạy đến ngừng ngay cô..Hạ Tử Yên chưa kịp hiểu chuyện gì.

Nhanh như chớp ba người đàn ông trên xe nhảy xuống liền lôi cô lên..Sợ cô hét lên bọn chúng trên tay cầm một khăn trắng bịt miệng cô lại..

-" Ừm.."

Hạ Tử Yên quơ quàng chân đạp lung tung nhưng chưa được bao lâu cô liền mất đi ý thức..

Mọi việc diễn ra quá nhanh, một số người đi đường cũng không phản

ứng kịp nhưng thật ra cũng không ai dạy mà nhún mũi vào..

# Chương 51: Sự thật phơi bày

Hạ Tử Yên không biết mình bất tỉnh bao lâu. Khi cô tỉnh dậy, đã thấy mình đang nằm trên một chiếc giường bằng sắt phía dưới là cái nệm màu trắng. Hạ Tử Yên lúc này mới phát hiện tay và chân của mình đều bị trói chặt...

...Ánh mắt chớp nhẹ bắt đầu hoang mang khi đầu óc hoàn toàn tỉnh táo cô đưa mắt xung quanh.. Cả căn phòng rộng lớn hoàn toàn màu trắng.. Cả rèm cửa sổ cũng một màu trắng tinh.... Khoan đã! phía bên góc tường còn có một chiếc giường chứa một người nằm.

Cô mím môi sao đó gọi khe khẽ..

-" Nè.. có nghe tôi gọi không.. nè.. "

Cô cảm thấy hơi thở người đó rất khó khăn,

thân người gầy guộc, khuôn mặt hóp lại hốc hác, nhìn rất quen mắt... Trong mắt Hạ Tử Yên chấn động..

Hạ Tử Yên cựa cựa người muốn ngồi dậy, cố gắng dựa lưng vào tấm tường, khi nhìn rõ khuôn mặt người phụ nữ nằm bên giường kia.. toàn thân Hạ Tử Yên không ngừng run rẩy miệng há hốc không thể tin vào mắt mình..

-" Tô Uyển.. "

Đúng rồi là bà ta.. Nhưng chỉ chưa đầy nửa tháng mất tích sau Tô Uyển lại ra nông nổi như vậy..

Thật quá khủng khiếp...

Cô đưa đôi mắt khiếp sợ nhìn Tô Uyên.

Người phụ nữ xinh đẹp cao sang đâu rồi..

Trong mắt cô nếu nói không ngoa chính là một bộ xương vẫn còn thờ...

Bà ta nằm đó như cảm nhận được có người gọi mình..Ánh mắt cố trừng lớn lâu lâu mày nhú lại như rất đau đớn..Mày nhú chặt, đôi môi khô khốc mấp máy nhưng không nói được...

Cổ họng Hạ Tử Yên khô khốc, nước bọt khó khăn nuốt xuống..cả thân người không từ chủ run lên..Ai có thể làm ra chuyện tàn nhẫn như thế này..Thà là giết chết một người người ngay tức khắc cô lại thấy có lẽ còn nhân tính hơn là hành hạ thể xác đau đớn như vậy..

Nơi đây là đâu..Là địa ngục trần gian sao?

Mọi thắc mắc của cô được giải đáp rất nhanh..

"Cạch "

Vừa nghe tiếng mở cửa phòng..Cả người Hạ Tử Yên run bắn lên cô thụt lui ra sau, phòng bị nhìn người bước vào..Cứ nghĩ đến cảnh mình sẽ là nạn nhân kế tiếp thì cô không khống chế được nỗi sợ hãi..

Càng khiếp đảm hơn là khi bắt gặp người bước vào...

-" Hà Tuyết Ngọc "

Hạ Tử Yên không tin được mắt mình..Người phụ nữ dịu dàng vẻ nhu nhược khiến người khác xót thương lúc này thong thả bước vào nhìn cô mỉm cười..

Nụ cười của bà ta làm lông tơ trên người cô dựng đứng..hơi thở cũng trở nên khó khăn..

- " Tình rồi sao? "

Giọng nói ấy..là giọng nói nhỏ nhẹ mềm yếu giờ phút này lại làm người ta không lạnh mà run..

Đi phía sau bà ta có hai người đàn ông cao lớn.Hà Tuyết Ngọc kéo ghế ngồi giữa phòng..Trên người bà ta mặc chiếc đầm màu trắng trông cao sang và dịu dàng..

Mái tóc đen nhánh bới gọn ra sau..Từng động tác nhắc tay nhắc chân của bà diềm đạm nhẹ nhàng quý phái..

Cô cố gắng chấn tĩnh lại đầu óc, liếm lấy đôi môi khô khốc của mình..

- " Bà..bà..là người bắt cóc Tô Uyển..Còn bắt cóc cả tôi..Sau bà làm vậy..Đây là phạm pháp đấy.."

Bà ta mỉm cười đầy tự lự, bàn tay nhẹ nhàng vuốt lấy phần tóc bới đằng sau..

Nhẹ nhàng rời khỏi chiếc ghế từng bước, từng bước tiến đến chiếc giường của Tô Uyển, ngồi xuống bên cạnh..sửa lại chăn cho Tô Uyển..thản nhiên lên tiếng..

- " Người đàn bà này bị thế là còn nhẹ.Tại vì bà ta rất xấu tính, thường xuyên làm tôi đau lòng..Cây muốn lặng mà gió không chịu "

ngừng là do bà ta tự làm tự chịu..."

Bất ngờ bà ta bóp lấy hàm của Tô Uyển khuôn mặt gầy hóp không đến một bàn tay, xoay về hướng cô..Tô Uyển hình như đau đớn hừ hừ nhíu chặt đôi mày...

Ánh mắt Hà Tuyết Ngọc lại vô cùng thích thú..nhìn cô khế cười nói:

- " Mỗi lần gặp tôi, bà ta không ngừng công kích tôi, tôi đau một thì bà ta phải đau mười....

Cô thấy không, mỗi ngày tôi chỉ cần tiêm cho bà ta một mũi thuốc là bà ta trở nên ngoan ngoãn hơn bao giờ hết..Liều thuốc này có tác dụng khiến cho con người ta ngày mất đi sức đề kháng, gầy guộc hốc hác..Các dây thần kinh đều bị tê liệt...Dần rồi sẽ không khác gì một bộ xương và chết đi...

Đôi khi cái chết không phải là tất cả..Cô nói đúng không?...Cô biết không mỗi lần tiêm vào bà ta sẽ bị co giật..Đau đớn chỉ muốn chết đi ngay lập tức..Lúc đó tôi rất vui nhìn vẻ mặt đau đớn của bà ta tôi vô cùng sáng khoái..."

Hai tay Hạ Tử Yên nắm chặt drap giường, nhìn Hà Tuyết Ngọc không khác gì ác quỷ...

Mạng một con người mà bà ta làm như là giết một con kiến con muỗi còn nở nụ cười âm độc đến nổi cả gai ốc..

Hà Tử Yên cảm giác Hà Tuyết Ngọc không được bình thường..

- " Bà điên rồi..Dù Tô Uyển có gây lỗi lầm rồi bà ta sẽ gặp báo ứng..Bà không có quyền làm điều đó..Đây là mạng người đấy.."



- " Chậc..chậc..quả báo.Tôi không tin vào báo ứng..Cô thật là ngây thơ."

Bà ta đứng dậy phúi tay mình như đụng vào Tô Uyển rất bấn..từng bước tiến gần đến Hạ Tử Yên..

- " Tôi chỉ tin vào sức mạnh đồng tiền..Không phải vì tiền nên Lâm Triệu Đình mới bỏ mẹ cô đấy sao..Nhưng kể ra mẹ cô vẫn là người đàn bà may mắn nhất..Vì bà ta là người duy nhất có được trái tim của Lâm Triệu Đình..

Cô biết không một lần ông ta say nằm trong phòng làm việc không ngừng ôm lấy tấm ảnh mẹ cô miệng thì lẩm bẩm Hạ Tư Tình..Hạ Tư Tình..."

Nói đến đây ánh mắt Hà Tuyết Ngọc sắc lạnh, vẻ mặt đầy vẻ căm phẫn, nghiêng răng chồm về phía cô giọng cũng trở nên không giữ nổi bình tĩnh..Hạ Tử Yên không tử chủ thụt lùi về đằng sau..

- " Lúc đó tôi đang mang thai em của Tiểu Kiệt..Đứa bé chưa đầy ba tháng đã phải xảy mất..Vì sao con tôi chết..Vì tôi phải đau lòng chứng kiến chồng mình mỗi khi say mềm gọi tên người đàn bà khác..Còn nữa chính những loại phụ nữ vô liêm sỉ như Tô Uyển không ngừng quấn quýt lấy chồng tôi..Còn không ngừng công kích tôi..Còn Lâm Triệu Đình, ông ta khi tỉnh táo thì cặp hết con đàn bà này đến con đàn bà khác khi say thì ôm ấp nhớ đến mẹ cô..Cũng vì qua đau lòng và uất hận mà con tôi..con tôi không thể giữ được "

Giọng bà ta nghẹn ngào khi nhắc đến đứa con bạc mệnh của mình..Trong mắt phùng phụt lửa hận...lau đi nước mắt bà ta lại cười..

- " Sau khi con tôi mất tôi rút ra được một chân lý..Tất cả các người

đàn bà xuất hiện bên cạnh Lâm Triệu Đình điều đáng chết..

Ai không yên phận tôi sẽ khiến họ trả giá đích đáng..Rồi một ngày đẹp trời tôi bất ngờ nhận được tin em trai của Lâm Triệu Đình lên tìm ông ấy..Lúc đó ông ấy đi công tác

.Không ngờ hẳn ta không biết điều còn dắt cô lên tìm cha..

Haha....chỉ trách là trách hẳn quá nhiều chuyện..Nhìn thấy cô nhỏ nhắn đáng yêu tôi lại có một suy nghĩ muốn cô được đoàn tụ với con tôi dưới tuổi vàng..Không ngờ Lâm Triệu Hiên vì bảo vệ cô mà chấp nhận thế mạng....thật là tiếc..Ngày đó tôi thật nhẹ tay để cảnh sát đem cô giao cho Cô Nhi Viện..

Nếu tôi kiên trì một chút nữa thì bây giờ cô đâu có cơ hội quay trở về làm ảnh hưởng đến cuộc sống của mẹ con tôi..."

-" Bà..Bà là ác quỷ... bà không phải người..

Thì ra chú tôi chết là do bà..Bà là hung thủ giết người...Bà sẽ bị báo ứng..."

Cô không ngờ vụ tai nạn năm đó là một sự tính toán ghê rợn của người đàn bà này..

-" Haha...Báo ứng..haha..Ông trời không rảnh mà quản chuyện thế gian..Tôi sẽ thay thế ông trời để trừng trị những người làm tôi chướng mắt..Đặt biệt là cô.."

Bà ta tiến đến vỗ lên khuôn mặt tái mét của Hạ Tử Yên..

-" Cô rất xinh đẹp..Rất giống mẹ cô..Hèn gì Lâm Triệu Đình vừa gặp cô đã hận không thể đem cả thế giới dâng cho cô..Còn với con trai

tôi, từ nhỏ ông ta chỉ biết la mắng lạnh nhạt..Vớ cô thì hết mực nuông chiều.."

" Tôi không có ba.Chuyện của hai người không liên quan gì đến tôi..Bà tốt nhất là thả tôi ra..Bà làm chuyện phạm pháp chắc chắn phải trả giá..Có trách là trách bà đã yêu sai người..Tại sao lại đem tội lỗi của mình đổ lên đầu người khác..."

Hạ Tử Yên cảm phần hành vi quý dũ của Hà Tuyết Ngọc, dù rất sợ nhưng cô không ngừng công kích..

" Lâm Triệu Đình là một người đàn ông tội tệ.Nhưng bà thì sao.Bà cũng ghê tởm không khác gì ông ấy..Chỉ thương William có loại cha mẹ như các người.."

Hà Tuyết Ngọc không tức giận, lắng nghe cô mắng còn cười rất tươi..sau khi thu lại nụ cười đôi mắt bà ta híp lại, bàn tay giơ lên, một tên áo đen liền bước đến đưa bà ta cái hộp nhỏ...

Sắc mặt Hạ Tử Yên trắng như một tờ giấy..

" Sao không mắng nữa..Mày mắng tiếp đi.

Cái miệng xinh đẹp này của mày mắng rất hay..Chỉ chút lát nữa thôi mày muốn mắng cũng không thể mắng được nữa.."

Hà Tuyết Ngọc vừa nói tay vừa mở hộp sắt ra..Trong đó có một kim tiêm cùng một lọ thuốc..Bà ta thông thả đeo bao tay vào..cầm lấy kim tiêm bơm lấy chất lỏng màu trắng trong lọ thủy tinh...

" Không..không..Hà Tuyết Ngọc bà không thể làm vậy với tôi.."

Nước mắt sợ hãi cũng bắt đầu rơi..Cô không ngừng thụt lùi về

sau..miệng hét lên hoảng loạn..

## Chương 52: Hoàng sợ

Hạ Tử Yên sợ hãi, trái tim đập nhanh như muốn nhảy ra ngoài..Không! cô không muốn chết cũng không muốn giống như Tô Uyển..

Cô còn chưa gặp được Trình Hạo Nhiên, cô không muốn xa anh..Nếu không có cô bên cạnh anh phải sống như thế nào?

Anh sẽ rất đau lòng và sẽ trở bệnh hay không?

Nhìn chất lỏng màu trắng được rút vơi đi vào ống tiêm.Hạ Tử Yên tuyệt vọng lắc đầu...

" Bà bình tĩnh đi..Bà không được làm vậy với tôi"

Giơ ống tiêm lên Hà Tuyết Ngọc mỉm cười..

" Biết sợ rồi à..Yên tâm một mũi chưa chết được đâu.Để giống như Tô Uyển bây giờ tôi đã phải tốn năm lần tiêm..Cô đừng sợ chỉ là đau đốn giây phút đầu thôi..Rồi sẽ quen dần, cũng giống tôi vậy đó..

Mỗi lần bắt gặp Lâm Triệu Đình ôm lấy một người phụ nữ là như ai đó dùng dao đâm vào tim tôi.Rồi tôi cũng quen..Đừng sợ..Tôi sẽ cho cô được nếm thử loại thuốc hiếm này một cách triệt để..Nào lại đây, cô bé ngoan.."

" Không...tránh xa tôi ra...bà điên rồi..đừng lại đây.Cút đi..."

Hà Tuyết Ngọc cười lạnh, ra lệnh cho hai người đàn ông phía sau...

- " Giữ nó lại.."

Hai người đàn ông to lớn tiến đến nhưng chưa kịp nắm lấy tay cô..Cánh cửa đã bị một lực mạnh đá vào..

" Bằng..bằng..."

Hai người đàn ông xoay người chưa kịp đưa tay lấy súng, đã hưởng trọn hai phát súng, đau đớn ngã xuống đất...

Hà Tuyết Ngọc hốt hoảng mắt mở lớn thấy cảnh sát ập vào..Người vừa ra tay không phải cảnh sát mà là Trình Hạo Nhiên, bà ta điên cuồng giơ kim tiêm đâm về phía Hạ Tử Yên..

- " Bằng Bằng..."

- " Á....."

Cánh tay đau đớn bị súng bắn liên tiếp..Kim Tiêm rơi xuống đất..Hà Tuyết Ngọc đau đến mức hét lớn ôm lấy cánh tay không ngừng chảy máu của mình..

- " Yên Yên "

Trình Hạo Nhiên chạy đến đẩy Hà Tuyết Ngọc xuống đất..Chân anh đạp nát ống tiêm..

Không nói một lời kéo lấy Hạ Tử Yên ôm chặt vào lòng..

Hạ Tử Yên vì quá sợ hãi co rút người hai tay ôm lấy đầu vùi vào đầu gối..

Cô thấy anh xông vào, giơ súng bắn hai người đàn ông..Khi Hà Tuyết Ngọc giơ kim tiêm về phía cô, cô rất sợ chỉ biết nhắm mắt che đầu chịu trận..Cô lại nghe tiếng nổ súng rồi tiếng hét đau đớn của bà ta...

Đầu óc cô rối tinh rối mù..khi cả thân thể được ôm lấy, là tiếng nói ấy, là vòng ôm ấy...Cô không phải vì quá sợ hãi quá mà sinh ra ảo giác...

" Yên Yên đừng sợ..là anh..là anh đây "

Trình Hạo Nhiên đau lòng ôm siết chặt cô vòng ngực, anh cảm nhận cô không ngừng run rẩy giữ dội...

Hạ Tử Yên ngẩng mặt lên xác thực là anh..

hai mắt cô nhòe lên, nước mắt cứ thế rơi nhòa cả khuôn mặt nước nờ nhào vào lòng anh..Ôm chặt lấy anh khóc hét lên..

" Nhiên...Anh..huhu..Nhiên em rất sợ..Huhu bà ta thật đáng sợ..Huhu..Em..em...oa..."

" Ngoan.Đừng khóc,xin lỗi đã làm em sợ..Xin lỗi em...bảo bối..."

Anh vùi khuôn mặt mình vào tóc cô không ngừng hôn, xin lỗi dỗ dành..Lần này thật là hù dọa cô quá rồi..Cũng do tên chết tiệt Nhất Triển không cho anh vào sớm...Làm bảo bối anh sợ hãi đến như vậy...

Nhất Triển hất mặt ra lệnh..

" Đưa tất cả đi.."

Nhìn đôi uyên ương ôm nhau không nỡ chia lìa..Anh ta ra hiệu cho các nhân viên cảnh sát đưa Hà Tuyết Ngọc và thuộc hạ của bà ta

đang máu me đầm đìa đau đớn nằm dưới sàn nhà...Còn có Tô Uyển đáng thương..

Haiz..Đàn bà một khi ghen tuông vô cùng đáng sợ...

Lúc này Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên đã ngồi vào xe trên đường về biệt thự, nhưng cô vẫn nức nở ôm siết chặt anh..Cả cơ thể được anh bao trọn, dỗ dành thế nào cô cũng không ngừng khóc..

Lần này vợ anh bị dọa thật rồi...

Anh hôn lên tóc cô...

-" Yên Yên ngoan mọi chuyện đã qua rồi.."

Đến khi xe ngừng ở biệt thự, cô vẫn im lặng lâu lâu thút thít rất đáng thương..

Trình Hạo Nhiên bế cô vào nhà, lên thẳng phòng, đặt cô nằm xuống....

-" Ôm em..ôm em..hic..Không cho anh đi.."

Cánh tay nhỏ nhắn ôm lấy cổ anh không chịu buông, cứ sợ anh sẽ đi mất, nghẹn ngào bắt anh ôm..

-" Anh ôm.ôm mà..anh không đi đâu hết"

Trình Hạo Nhiên ngồi dựa lưng vào tường cứ thế đặt cô nằm sấp trên người mình..Ôm lấy cô...

Bàn tay ôn nhu xoa tẩm lưng gầy yếu của cô, dỗ dành trấn an tinh thần cho cô...



- " Bảo bối à.. Mọi chuyện qua rồi. Bây giờ anh ở đây với em, em đừng lo lắng nữa được không?"

Hạ Tử Yên vẫn còn không quên được nỗi sợ kinh hoàng lúc vừa rồi. Nên đầu óc cô lúc này rất chậm chạp.. Qua một lúc cô xác định mọi thứ thật sự đã qua rồi.. Người đang ôm cô, dĩ nhiên cô là Trình Hạo Nhiên..

Mà khoan đã.. Không đúng vì quá sợ hãi khi gặp anh, cô chỉ biết khóc.. Và vui mừng khi anh xuất hiện.. Không để ý điều kì lạ thay vì lúc này anh không phải đang bị giam trong tù hay sao?

Còn nữa lúc này anh còn xuất hiện cùng cảnh sát.. Anh còn sử dụng súng bắn Hà Tuyết Ngọc và thủ hạ bà ta...

Lúc ra xe anh còn nói chuyện với tên cảnh sát lúc sáng trên chóc cô...

Tóm gọn lại một chuỗi sự việc Hạ Tử Yên thấy có gì đó không đúng...

Cô ngẩng mặt nhìn anh.. Thấy cô rất cuộc cũng bình tĩnh trở lại, Trình Hạo Nhiên vui mừng mỉm cười với cô, xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn còn chút tái nhợt, dịu giọng nói..

- " Yên Yên.. Em đói không anh gọi thím Hà pha sữa cho em nhé "

Cô trầm mặc lắc đầu.. Cứ thế nhìn anh.. Trình Hạo Nhiên tưởng cô còn sợ hãi anh tiếp tục dỗ dành..

- " Ngoan đừng lo lắng.. Bây giờ anh đã ở đây với em.. Sẽ không để em chịu bất cứ tổn thương nào nữa "

- "Trình Hạo Nhiên sao anh lại ở đây?"

- "Hả..Anh..?"

Bất ngờ bị cô hỏi thế, anh nghẹn giọng không biết trả lời thế nào..

Hạ Tử Yên quệt nước mắt còn đọng lại..Mở to mắt nhìn anh..

- "Không phải anh đang bị giam trong tù à? Sao anh lại xuất hiện giải cứu cho em.Còn nữa sao anh còn đi chung với cảnh sát..Chưa hết anh với tên cảnh sát đấy dường như rất thân..Em cần một lời giải thích..."

Hạ Tử Yên đặt ra rất nhiều câu hỏi, làm cho sóng lưng Trình Hạo Nhiên lạnh toát...Anh ngời thẳng lưng vuốt lấy cánh tay cô, liếm môi nói..

- "Bảo bối em bình tĩnh nghe anh giải thích..anh..."

- "Anh vốn dĩ không bị bắt tất cả là một vở kịch..Cả chuyện em bị bắt cóc cũng nằm trong kế hoạch của anh..Còn đúng không?"

Hạ Tử Yên lúc này rời khỏi người anh leo xuống giường, cô hỏi dồn dập cắt ngang lời nói anh..cũng thay anh trả lời..

Trình Hạo Nhiên cũng đứng dậy hai tay đưa về phía trước muốn ôm lấy cô..Nhưng cô tránh né lùi về sau gằng từng tiếng một..

- "Em hỏi anh có phải không?"

- "Yên Yên đúng là như vậy nhưng không như em nghĩ đâu...Anh..."

## Chương 53: Chịu trận

Hạ Tử Yên môi mím chặt lại, cô gật đầu như tán dương anh, ánh mắt trong veo trở nên lạnh lùng nhìn anh.....

" Anh giỏi lắm..Anh hành hạ tôi, làm tôi đau khổ khóc sưng mắt cả một đêm..Hôm nay suýt nữa là tôi đã bị Hà Tuyết Ngọc tiêm thuốc độc...Trình Hạo Nhiên anh tàn nhẫn lắm..Anh nhẫn tâm lắm...."

Cô òa khóc lên, miệng hét lớn lao vào anh hai bàn tay vung lên đánh loạn xạ vào người anh..Giống như bao nhiêu sợ hãi điều tuôn ra lúc này.Không xót thương không nhân nhượng..

Anh quá đáng lắm mà, cứ nghĩ anh bị cảnh sát bắt thật, cả đêm cô lo lắng đau lòng muốn chết đi, khóc sưng cả mắt, còn bị Hà Tuyết Ngọc làm cho tim gan muốn vỡ vụn.....Cô phải đánh chết tên khốn khiếp này..Tên hỗn đản đáng ghét này..

Trình Hạo Nhiên sợ cô dùng sức sẽ té ngã anh muốn ngăn cản sợ cô đau tay lại sợ cô nổi giận thêm, chỉ biết ôm lấy cô, mặc cô đánh lên người anh không thương tiếc...

" Yên Yên anh xin lỗi..Yên Yên..Đừng khóc mà em "

" Tôi đánh chết anh..Buông tôi ra..."

Hai người giằng co qua lại, ngã lên giường..

Hạ Tử Yên giống như chưa đánh đủ cô leo lên vắt ngang ngồi lên người anh..

Miệng không ngừng mắng chửi, tay nắm lại đánh anh không ngừng..

- " Tên khốn này..tên khốn khiếp này..Tôi đánh chết anh..Anh có biết tôi sợ hãi như thế nào không hả..Tại sao lại lừa gạt tôi..Anh là tên xấu xa..Tôi đánh chết anh.."

Bàn tay nhỏ nhắn trắng mịn đỏ ửng...Trình Hạo Nhiên xót xa muốn ngăn cản, mắt lại thấy Hạ Tử Yên kéo lấy chần anh trợn mắt cả kinh...Hạ Tử Yên nghiêng răng chồm chần qua đầu anh..Sau đó dùng gối đánh tới tấp..

Trình Hạo Nhiên tội nghiệp chỉ biết lấy tay che lại khuôn mặt đẹp đẽ của mình...

- " Anh chết đi..Đánh chết anh..Đánh chết anh..huhu..Sao tôi lại có một người chồng xấu xa như vậy..Anh hù chết tôi rồi..Anh muốn giết chết tôi đúng không..."

Qua một lúc lâu, mắng cũng đã mắng, chửi cũng đã chửi..đánh cũng đã đánh..bao nhiêu sức lực như bị rút sạch..Hạ Tử Yên mệt mỏi gục người ngả sấp trên người anh thở hổn hển...

Căn phòng trở lại im ắng, Trình Hạo Nhiên nghe tiếng thở dốc của cô, biết cô đã hết sức đánh chửi nữa..Lúc này anh mới dám kéo chần ra, nhìn cái đầu nhỏ đang chôn vùi trước ngực mình..Thở dài đau lòng...

Bàn tay vuốt lấy lưng cô cho cô dễ thở..

Suy nghĩ lựa lời giải thích cho cô không tức giận nữa...một lúc sau anh mới khẽ nói..

" Yên Yên đừng tức giận nữa được không?"

" (.....)"

" Anh có thể giải thích..Anh biết chuyện này anh sai.Nhưng anh cũng bất đắc dĩ..."

" (.....)"

Cô không trả lời nhưng anh biết cô đang lắng nghe..Trình Hạo Nhiên kiên trì nói tiếp..

" Đây là kế hoạch đã được chuẩn bị từ lâu rồi..Mấy năm nay Trình Thị bên ngoài nhìn rất cường mạnh thực tế nội bộ bên trong đã hư hao từ lâu..Hợp đồng của Trình Thị liên tiếp bị đối thủ cướp lấy..Lúc anh bên Mỹ đã phát hiện ra rằng trong Trình Thị có nội gián..

Nhưng người này rất cao tay, mấy năm qua cấu kết với Tô Uyển hợp tác cùng Lâm Triệu Đình gây ra biết bao sóng gió cho Lâm Thị...

Anh và Nhất Triển tức người cảnh sát mà em nói đấy, giúp anh tạo dựng chứng cứ giả.Vì một khi hay tin anh vào tù lại trong thời điểm Trình Thị và Lâm Thị sẽ đấu thầu một dự án của Sky..Chắc chắn người đó sẽ lộ diện lấy cấp tư liệu từ phòng anh mà không cần phòng bị..Vì bọn họ biết chắc Trình Thị bây giờ chỉ là rắn không đầu..Ba anh không đủ tầm nhìn.Ông anh chắc chắn vì chuyện của anh mà suy sụp tinh thần...

Khi nhận được tin Ba của anh đem chứng cứ giao nộp cho cảnh sát..Lúc đó anh mới biết được Hà Tuyết Ngọc là người đứng sau vụ bắt cóc Tô Uyển và cái chết của chú em..

Nhưng anh không thể dừng lại..Nếu lần này thất bại mọi chuyện sẽ

trở thành công cóc..

Nguy hiểm Tập Đoàn sẽ không thể giải trừ mà cũng không thể đưa Hà Tuyết Ngọc ra ánh sáng..

Thế nên bọn anh mới tương kế tựu kế..Anh rất lo lắng nhất quyết không để em bị lôi kéo vào chuyện này..Nhưng Nhất Triển nói rằng nếu Hà Tuyết Ngọc không chịu tội thì một ngày em vẫn sẽ còn gặp nguy hiểm.

Anh suy nghĩ rất nhiều..Nên đã định vị vào chiếc nhẫn trên tay em..Anh nghĩ sẽ bảo vệ em thật tốt..

Anh cũng không ngờ Hà Tuyết Ngọc là con người độc ác và nguy hiểm như vậy..Khiến em sợ hãi đến mức này..

Theo kế hoạch anh không được xuất hiện cho đến khi lên sàn đấu thầu với Lâm Thị..

Nhưng lo lắng cho em anh cương quyết phải đi cứu em trước...

Yên Yên! lúc đó thấy em bị bọn chúng bắt đi, anh rất hối hận vì đã đồng ý để em dính vào chuyện này..Khi nghe tiếng em khóc tim anh như ai bóp chặt thở không ra hơi..

Nếu tên Nhất Triển không nhiều lần cang ngăn anh đã xông vào..

Xin lỗi em!!à anh sai...là anh khiến em phải sợ hãi..Em nói đúng anh không phải người chồng tốt..

Yên Yên! dù em có đánh anh hay mắng anh thế nào anh cũng sẽ chịu..Chỉ mong em đừng bỏ mặc anh, không cần anh..."

Hạ Tử Yên im lặng nghe anh nói..giọng anh rấy chân thành, dịu dàng chỉ sợ không khéo làm cô nổi giận..

Cô biết anh gánh trách nhiệm trên vai là người thừa kế anh phải áp lực thế nào..

Anh yêu cô thương cô nâng niu cô, một chút tổn thương khó nhọc cũng không nỡ để cô gánh chịu...

Mọi thứ tốt đẹp nhất anh đều dành cho cô..

Cô cũng biết chắc để đưa ra lựa chọn này anh phải rất đấu tranh đắn vặt ra sao..

Cô hiểu hết mọi thứ nhưng nổi tức giận vẫn không tránh khỏi..Cô vẫn không muốn dễ dàng bỏ qua cho anh...

Cô chỉ biết trầm mặc làm đối kháng...

- " Yên Yên.Anh biết em tức giận..Anh sẽ đợi đến khi em tha thứ cho anh nhưng em đừng không cần anh có được không "

Hừ! anh lại dờ giọng đáng thương..Nhưng cô lại bị khuấy phục..tim cô mềm nhũng chỉ là vẫn im lặng..

Lúc này Trình Hạo Nhiên nhận được điện thoại của Khải Huy..

- " Trình Tổng gần đến giờ rồi "

- " Được.Tôi biết rồi "

Cúp điện thoại rồi..Anh cup mặt nhìn người trong lòng..

" Yên Yên bây giờ anh phải đến SKY đấu thầu..Khi về mặc em xử lý tiếp được không?"

Nghe anh lại đi, trái tim mới thả lỏng của Hạ Tử Yên lại bắt đầu lo lắng..Cô ngẩng mặt níu lấy áo anh..Không được tự nhiên hung dữ quát..

" Em cũng muốn đi "

Trình Hạo Nhiên ngó ra..Sau đó hiểu ra nỗi bất an trong mắt cô..Anh mỉm cười vuốt tóc cô..

" Được..Được "

Bảo bối của anh thật đáng yêu..

Anh đỡ cô ngồi dậy,cô hậm hực ra lệnh..

" Thay đồ cho em "

Anh cười hạnh phúc, bước lại tủ lựa đồ cho cô...đem vào phòng tắm để sẵn..rồi mới quay ra bế lấy cô..

" Vào rửa mặt, rồi anh thay đồ cho em "

Hạ Tử Yên lườm anh nhưng vẫn ngoan ngoãn để anh bế vào phòng tắm..

Biết chắc mặt mũi cô lấm lem nước mắt..

nhìn chẳng khác gì một con mèo..

Thôi kệ đi tạm thời bỏ qua, xử lý xong mọi việc, cô còn cả đời để



chỉnh ảnh mà...

# Chương 54: Vạch trần

Lúc này tại Tập Đoàn Sky.Người đại diện của Trình Thị đấu thầu lần này là Khải Huy..Anh được sự ủy nhiệm của Trình Hạo Nhiên..

Buổi lễ có nhiều phóng viên đến dự..

Lâm Triệu Đình từ ngoài bước vào được phóng viên kinh tế sẵn đoán...

" Lâm Chủ tịch, lần này ông nghĩ mình trúng dự án này không?"

Lâm Triệu Đình cười xởi lởi bộ mặt tự tin nhươn mày đến phóng viên..

" Điều đó còn hỏi nữa sao..Chắc Chắn hôm nay Lâm Thị sẽ dành được dự án của Sky "

Sau đó rời bước đi ngang qua Khải Huy và Trợ lý của anh ta nhếch môi xem thường...

Khải Huy cũn không quan tâm,đưa tay nhìn đồng hồ còn mười phút nữa sẽ có kết quả đấu thầu..Có một chút hồi hộp!

Người đại diện của Sky sau thời gian bàn luận, bước lên sân khấu đưa ra quyết định nhanh chóng..

" Xin chúc mừng Trình Thị là Tập Đoàn thắng dự án lần này..Xin chúc mừng "

Lâm Triệu Đình hai mắt trừng lớn không thể tin vào tai mình..

Không! làm sao có thể như thế! Mặt ông ta tái lại..

Lúc này người đại diện xuống bắt tay Khải Huy..

- " Chúc mừng Trình Thị.Mong rằng chúng ta sẽ hợp tác vui vẻ..Lần này thật tiếc không gặp được Trình Tổng "

- " Nếu ngài biết rõ Trình Thị đang trên đà phá sản.Trình Hạo Nhiên đang bị giam trong tù vì tội gian lận trốn thuế..Sao lại hợp tác với bọn họ chẳng lẽ ngài không sợ"

Lâm Triệu Đình một chút cũng không phục, ông tin có sự nhầm lẫn nào ở đây...bước đến nói lên suy nghĩ của mình..

- " Oh No..Trình Hạo Nhiên làm sao có thể ở tù được.."

Ông Robert là Tổng Giám Đốc của Tập Đoàn Sky có quan hệ khá tốt với Kill một trong những người bạn tốt của Trình Hạo Nhiên tại Mỹ...

Kill đã giải thích sơ qua cho ông hiểu nội tình của Trình Thị muốn ông ra tay hỗ trợ..

- " Ngài Robert ông không thấy báo chí đưa tin hay sao?"

Lâm Triệu Đình thật bị tên người Mỹ này làm cho tức chết thật mà...

Robert xua tay cười nói..

- " Đó chỉ là lời đồn "

- " Đúng vậy..Ngài Robert thật là sáng suốt "

Tiếng nói trầm ấm mang ý tán dương vọng lại, Bọn người Lâm Triệu Đình quay sang..

Phóng viên không ngừng nháo nhào lên, tại sao Trình Hạo Nhiên lại ở đây..

Vệ sĩ thay nhau che chắn bảo vệ, Trình Hạo Nhiên ôm lấy eo Hạ Tử Yên tiến từng bước về phía trước, mặc phóng viên ồn ào đặt câu hỏi anh vẫn im lặng không trả lời..

Không phải sự xuất hiện của anh đã nói lên tất cả hay sao?

Hai người vô cùng nổi bật dưới đám người xung quanh..Vẻ cao ngạo tuấn tú của Trình Hạo Nhiên không hề giống như tin đồn anh khổ khổ bị bắt..Còn Hạ Tử Yên xinh đẹp, khuôn mặt sáng rực dưới bộ đầm màu đen liền tay..ra dáng chững chạc hơn mọi ngày..

Khải Huy nhếch môi bước đến đứng phía sau Trình Hạo Nhiên...

-" Trình Tổng..Rất vui được gặp anh.."

Robert bắt lấy tay anh cười nói xởi lởi.Đúng là tên Kill không gạt ông ta..

-" Ngài Robert..Chúc mừng Trình Thị và Sky hợp tác vui vẻ "

-" Hợp tác vui vẻ..Đúng rồi bây giờ tôi phải ra sân bay gấp..Đợi tuần sau tôi về chúng ta chính thức ký hợp đồng "

Trình Hạo Nhiên gật đầu..Lúc này Robert đưa mắt sang Hạ Tử Yên..

-" Đây là cô vợ xinh đẹp của Trình Tổng đúng không..Nghe danh đã

lâu hôm nay mới gặp..Quả là xinh đẹp...Đúng rồi lần sau có gặp hãy đưa cô ấy đi cùng vợ tôi mà gặp được cô gái này chắc hai người sẽ rất hợp nhau "

Hạ Tử Yên mỉm cười nhẹ với Robert..

Trình Hạo Nhiên nhìn vợ đầy tự hào..vui vẻ gật đầu với Robert..

- " Nhất định.."

Nói thêm vài câu nữa Robert rời đi...

Lúc này Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên mới quay sang nhìn về mặt cứng ngắt của Lâm Triệu Đình..

- " Bảo bối à chúng ta về Trình Thị thôi "

Anh cũng không có nhiều thời gian để nán lại..Ở Trình Thị cần có việc xử lý...

- " Khoan đã "

Lâm Triệu Đình bất ngờ gọi hai người họ.

Trình Hạo Nhiên nhướn mày..

- " Không biết Lâm Chủ tịch vẫn còn có gì muốn nói "

Ông ta đưa đôi mắt hung hãn nhìn chòng chọc Trình Hạo Nhiên..

- " Chưa xong đâu..Cậu đừng tưởng lấy được dự án lần này có thể xoay sở tình hình của Trình Thị "

- " Thế sao..Cám ơn ông đã quan tâm..Ông không biết sức ảnh hưởng của tôi à..Tôi có thể khiến cổ phiếu Trình Thị rớt giá thảm hại cũng có thể khiến trong một giờ nó tăng vọt bất ngờ..Mà tôi nghĩ ông nên lo cho bản thân mình trước đi..Vì chỉ ít phút nữa thôi..

Ông có rất nhiều chuyện để lo..".

- " Cậu đừng vênh váo.."

Lại quay sang Hạ Tử Yên đưa đôi mắt tràn trề thất vọng nhìn ông..Ông dịu giọng nói với cô..

- " Tiểu Yên.Ba..."

Lâm Triệu Đình chưa nói dứt câu điện thoại của ông reo đã đổ chuông dồn dập..

Ông ta khó chịu nghe máy..

Không biết trong điện thoại nói gì mà sắc mặt Lâm Triệu Đình tái mét hai mắt trừng lớn..

Trình Hạo Nhiên nhếch môi...

- " Chúng ta đi thôi bảo bối "

Hạ Tử Yên thờ dài nhìn Lâm Triệu Đình rồi mới gật đầu cùng anh trở về Trình Thị..

Trình Thị...

Lúc này Trình Thị đang mở cuộc họp, xử lý tình huống tệ nhất nếu Trình Thị không thắng được dự án đấu thầu của Sky...

Trong phòng hồi họp chờ đợi báo cáo từ Khải Huy..

Nhưng theo lẽ giờ này phải có kết quả rồi chứ...Về mặt ai đó điều nặng nề..

Chỉ mới có mấy ngày mà Trình Căn Long suy sụp thấy rõ..Trình Tấn giờ phút này đã rất ân hận những việc đã gây ra muốn sửa lỗi lầm cũng chẳng biết làm sao...

Khải Huy đi trước mở cửa phòng..Ai cũng quay mặt nhìn anh ta, nhưng mắt trừng lớn miệng há hốc ra khi thấy Trình Hạo Nhiên ôm lấy Hạ Tử Yên bước vào..

- " Xin chào đã làm mọi người đợi quá lâu "

Khải Huy kéo ghế Trình Hạo Nhiên rất thản nhiên nắm tay Hạ Tử Yên ngồi xuống..

- " Hạo Nhiên..Con "

Hai mắt Trình Căn Long không giấu nổi vui mừng..cùng kinh ngạc..

- " Ông "

Anh vỗ vỗ lấy bàn tay già nua đang đặt trên bàn của Trình Căn Long..Ông hiểu ý gật gật đầu, cháu trai bình yên là tốt rồi..

Lúc này Trình Hạo Nhiên mắt sắc lạnh quét qua Trình Tấn, về mặt ông ta không được tự nhiên..Nhưng anh rời đi rất nhanh chuyển hướng nhìn sang người đàn ông lúc giờ vẫn nhìn anh đầy hoang mang nhưng không nói gì..

- " Tần trợ lý..Ông có gì muốn nói với tôi không?"

Anh không vòng vo mà đi vào vấn đề.Cả phòng bắt đầu xì xầm điều đưa mắt nhìn về Tần Bửu...

Tần Bửu cười gượng về mặt khó hiểu..

- " Thiếu gia cậu nói gì tôi không hiểu..?"



# Chương 55: Hạ màn

Trình Hạo Nhiên mỉm cười rất phóng khoáng nói..

" Không sao.Bây giờ chưa hiểu chút nữa sẽ hiểu cứ từ từ..."

Anh vừa dứt lời lúc này Khải Huy chỉnh lấy vi tính, trên tấm phong trắng hiện lên đoạn clip..Là người đàn ông chỉ cần nhìn sơ cũng biết là ai...đang lén lút vào văn phòng của Trình Hạo Nhiên lượm lặt tìm kiếm cái gì, qua một lúc hình như tìm ra, hắn ta lấy điện thoại ra chụp lại, rồi sắp xếp lại mọi thứ đâu vào đó mới rời khỏi phòng.....Đoạn clip chỉ vụn vụn có năm phút nhưng làm mọi người có mặt trong phòng hết hoảng kinh ngạc tràn ngập mọi cảm xúc...

" Tần Bửu..là cậu.."

Trình Cẩm Long cảm thấy cổ họng mình nghẹn lại thật quá thất vọng..

Trình Hạo Nhiên đứng dậy, từng bước tiến về phía Tần Bửu..Thân người cao lớn hai tay chống lên ghế ông ta..Trầm ấm phân tích..

" Tần Bửu.Ông thật ra rất cao tay.

Bốn năm qua để tìm được ông tôi phải rất vất vả..Khi Trình Thị luôn mất các hợp đồng lớn, lúc đó tôi biết chắc Trình Thị có nội gián nhưng ai có khả năng làm cho các camera điều bị cắt khúc...

Người có đặc quyền để vào phòng thông tin giám sát rất ít...

Nhưng tôi vẫn chưa chắc là ông..Đến khi ông đề xuất với Ông tôi

dựng ra màn kịch giả cho tôi đính hôn với Kim Hạ..Thì tôi càng tin với suy đoán của mình..

Khi còn hai ngày nữa là đấu thầu của Sky ông vẫn chưa dám ra tay..

Khi tôi bị cảnh sát đưa đi, ông của tôi giao nhiệm vụ cho ông đưa luật sư đến tìm cách cứu tôi..Ngoài đêm đầu tiên còn lại ông không làm theo mà lợi dụng khi Trình Thị như rấn mắt đầu đột nhập vào phòng tôi để ăn cắp số liệu đấu thầu đưa cho Lâm Triệu Đình..Rồi chỉnh lại camera..Nhưng ông không hề hay biết trước đó tôi đã cho sao chép lại..

Sao? những gì tôi nói có sai hay không.Ông còn gì để nói nữa không Tần Trợ Lý.."

Tần Bửu cúi gầm mặt lặng im không phản bác..

Trình Hạo Nhiên quay về ngồi bên cạnh Hạ Tử Yên..Nhìn vẻ mặt của cô anh biết cô vẫn không tin Tần Bửu lại loại người này..

Hạ Tử Yên cảm thấy lòng người thật đáng sợ..

Dù sao cô biết Tần Bửu từ nhỏ trong mắt cô ông là người ấm áp hiền lành..Đôi khi sự đời đúng không thể lường trước được...

" Tần Bửu! vì sao cậu làm như vậy? "

Trình Cẩm Long là người đau lòng nhất..Tần Bửu theo ông lâu như vậy.Ông luôn xem Tần Bửu là người thân.Tin tưởng tuyệt đối..thế mà...

" Chủ tịch xin lỗi.Tôi không có gì giải thích"

Tần Bửu mím môi đứng dậy cúi đầu thật thấp...

" Xin lỗi..Có ích gì..Cậu làm tôi thật thất vọng.."

" Xin lỗi "

Ông ta lại thều thào nói xin lỗi.Con người vốn tham lam, tiền là một thứ mà con người dù có bao nhiêu cũng thấy không đủ..

" Cậu đi đi.Đừng bao giờ để tôi thấy mặt cậu nữa "

Không phải ông dễ dàng bỏ qua, nhưng bao năm qua Tần Bửu bỏ công không ít vì Trình Gia..Xem như không ai nợ ai..

" Chủ Tịch.Ngài..."

Nếu đưa ra pháp luật ông sẽ đi tù.Không ngờ Trình Cẩm Long bỏ qua cho mình..

Trình Hạo Nhiên cũng biết Trình Cẩm Long không nỡ làm khó Tần Bửu..Anh cũng không tiện xen vào...

Tần Bửu đứng dậy cúi đầu một lần nữa..

" Xin lỗi Chủ Tịch.Ngài giữ gìn sức khỏe"

Tần Bửu xấu hổ rời khỏi phòng..

Mọi người cũng trở nên lắng đọng..Trình Cẩm Long đưa mắt nhìn Trình Hạo Nhiên..

rồi quay nhìn tất cả mọi người có mặt..

- " Hôm nay tôi tuyên bố sẽ giao chức Chủ Tịch cho Hạo Nhiên..Từ đây tôi cũng sẽ lui về ở ẩn.Chỉ mong các vị ủng hộ cháu trai tôi để Trình Thị ngày càng phát triển "

Mọi người dĩ nhiên tán đồng ý kiến này, giúp đỡ gì chứ.Chỉ sợ ngài chủ tịch này lên không chinh bọn họ là họ đã mừng lắm rồi..

Trường hợp của Tần Bửu nếu không nể mặt Trình Cảnh Long, chắc chắn Trình Hạo Nhiên khônh dễ dàng bỏ qua như vậy..Bọn người có mặt ở đây rất rõ tính khí tàn nhẫn của Trình Hạo Nhiên..Cũng tự nhìn hình ảnh của Tần Bửu mà rút ra kinh nghiệm..

Giấy không thể gói được lửa..Dù thông minh, mưu mô đến đâu làm chuyện sai trái chắc chắn có ngày sẽ bị bại lộ..An phận có lẽ là tốt nhất.

Trình Tấn không còn có ý phản đối, ông nghĩ đây là kết quả đúng đắn..Ông cảm thấy mệt mỏi với những tranh chấp khi chứng kiến Trình Hạo Nhiên bị bắt lòng ông vô cùng đau đớn khi đó ông mới hiểu bao lâu nay ông quá cố chấp dù muốn hay không Trình Hạo Nhiên vẫn là con trai ông..

Bất ngờ lúc này ông lại nhận điện thoại của bệnh viện..Nghe tin Tô Uyển, Trình Tấn không giữ nổi bình tĩnh chỉ kịp nói Trình Cảnh Long một câu rồi rời đi..

Nhìn hình ảnh ông gấp gáp vì Tô Uyển.Trình Hạo Nhiên lại thấy chạnh lòng cho người mẹ xấu số của mình..bàn tay to lớn được bàn tay nhỏ nhắn nắm chặt..Quay sang nhìn, Hạ Tử Yên đưa mắt nhìn anh, chỉ thế thôi một chút không vui điều bay sạch..

Thế thái dân tình có thay đổi..Chỉ cần có cô bên cạnh anh đã thấy quá đủ..

Dĩ nhiên chuyện Hà Tuyết Ngọc không thể giấu được dư luận..Phải nói tin tức Hà Tuyết Ngọc là thủ phạm gây án chấn động hoang mang cả giới kinh doanh và cả nước..

Không ai có thể tin được một người phụ nữ cam chịu yếu ớt lại làm ra những tội ác đáng sợ đến vậy..Chỉ trong một buổi chiều mà cổ phiếu của Lâm Thị tuột giá không phanh..

Các công ty hợp tác đồng loạt hủy hợp đồng tìm cách đầu quân cho Trình Thị..

Nhưng Trình Hạo Nhiên rất lại không vội hợp tác làm bọn họ hoang mang..

Lâm Triệu Đình lúc này không cần phải nói..Bao nhiêu năm sống trên đời có lẽ đây là sóng gió khó vượt qua của ông ta..

Mặc kệ tất cả Trình Hạo Nhiên không rảnh mà quản, chuyện ngày mai hãy để ngày mai tính..

Qua mấy ngày mệt mỏi đây là đêm thanh thoi, thoải mái nhất của anh và Hạ Tử Yên...

Trình Hạo Nhiên phấn khởi tắm thật nhanh chỉ muốn được ôm vợ yêu vào lòng hôn hít một trận dãi dành cho cô hết giận..

Ngoài dự đoán Hạ Tử Yên sau khi tắm rửa sạch sẽ dường như rất mệt mỏi vừa lên giường cô đã lăn ra ngủ trước...

Có chút tiếc nuối nhưng biết chắc chắn đêm qua cô không ngủ đã vậy cả buổi sáng sợ một phen sợ hãi.Bây giờ tinh thần buông lỏng mới an tâm ngủ say..

Anh nhẹ nhàng trèo lên giường, tắt đèn chừa lại ánh đèn ấm áp màu vàng...

Chống tay xuống giường hôn lên cái miệng đang hé mở mấy ngậm..

Choàng tay qua để cô gối đầu lên tay mình, kéo sát thân thể mềm mại vào ngực anh..

Hạ Tử Yên tuy ngủ say theo thói quen choàng tay ôm lấy anh vùi cả khuôn mặt vào ngực anh, vô cùng đáng yêu ngoan ngoãn..hé miệng hô hấp đều đều..

Trình Hạo Nhiên yêu thương hôn lên tóc cô..Bàn tay ôm lấy khuôn mặt non nớt xoa nhẹ..cảm giác mềm mại khiến anh an lòng..

Cứ nghĩ đến mọi chuyện đã qua.Anh cảm thấy rùn mình..Giờ này được ôm cô vào lòng anh cảm giác như mình đã trải qua một kiếp không bằng..Chóp mũi không ngừng cạ lên tóc cô...

Hạ Tử Yên ưm nhẹ ngẩng mặt phả hơi thở vào cổ anh..Làm Trình Hạo Nhiên ngứa ngáy cúi đầu mút lấy môi cô, yêu thương hôn bao nhiêu cũng không đủ..

Anh mỉm cười hạnh phúc an nhiên nhắm mắt lại, rồi cảm thấy cuộc đời này gặp được cô yêu cô là may mắn nhất của anh..

Bất giác anh nghĩ đến một câu nói mà anh đã từng nghe qua..

"Nếu yêu em là sai

Anh chấp nhận cuộc đời mình chưa bao giờ đúng

Nếu yêu em là mơ

Anh chấp nhận cuộc đời này không cần thức giấc..."

Yêu một người không phải là một phép tính một cộng một bằng hai, mà là phép tính ngộ nghĩnh một cộng một lại bằng một. Chính là một tâm hồn tìm thấy nơi nương náu bình an trong một tâm hồn khác, và cả hai cùng đồng lòng nhất trí để hoà quyện vào nhau thành một sự thống nhất không rời.

Chính là như vậy! Hạ Tử Yên anh yêu em!

# Chương 56: Ôm lần cuối

Hạ Tử Yên dù sao cũng là nạn nhân trong vụ bắt cóc..Nên theo đúng luật cô vẫn phải đến đồn cảnh sát để lấy lời khai..

Trình Hạo Nhiên từ ngày đó không một phút rời xa cô, kè kè bên cạnh..Cả đến công ty anh cũng mang cô theo..

Mà Hạ Tử Yên vẫn chưa nguôi giận, dạo này cô trái ý trái nết rất thích hành hạ anh, cái gì không vừa lòng là ra tay động thủ..Trên khắp người anh khắp nơi là dấu bầm tím do cô nhéo thì cũng là dấu răng do cô để lại..

Cô càng cao tay hơn rất biết cách chinh người, sẽ cho anh ôm, anh hôn nhưng tuyệt đối không cho anh làm chuyện đó với cô..

Cô cố ý muốn trả thù anh mà..

Mỗi đêm cô điều trêu đùa anh cho anh hôn hít, cạ trên người anh đến bốc hỏa..Thế mà đến khi anh muốn giương cung ra trận cô lại sống chết không cho..

Thời gian này là thời gian đau khổ xen lẫn ngọt ngào nhất của Trình Chủ Tịch..

Hai người vừa ra khỏi đồn cảnh sát thì đụng mặt William..

Anh ta gầy đi thấy rõ, ánh mắt nhìn Hạ Tử Yên vẫn chàn đầy yêu thương, xen lẫn tội lỗi cả dằn vặt đau khổ..



William bước đến gần, Hạ Tử Yên cảm thấy đồng cảm với anh ta nhưng cô rất khó khăn để đối diện với William..Cũng không thể giải đáp được lòng mình..

- " Em khỏe chứ..?"

Anh chỉ biết hỏi như vậy, thật ra có rất nhiều vấn đề để nói nhưng chẳng biết bắt đầu từ đâu...Hạ Tử Yên gật đầu, qua một lúc gắng gượng anh ta mới nói thêm..

- " Xin lỗi em.Xin lỗi vì tất cả "

Anh còn không tin đây là sự thật.Người mẹ mà anh yêu thương, tôn kính lại làm ra những điều tồi tệ này..Hà Tuyết Ngọc đang được chăm sóc ở trại giam..Sống như người đã chết cái gì cũng không nói..Chỉ luôn miệng muốn gặp Lâm Triệu Đình..Nhưng ba của anh nhất quyết không gặp bà..

Bác sĩ chuẩn đoán mẹ anh có vấn đề về thần kinh..Nói ra có lẽ là ích kỷ..Nhưng anh mong lấy được kết quả nếu mẹ anh có tiền sử bệnh có lẽ án tù sẽ được giảm..

- " Anh không có lỗi.Không cần xin lỗi em.Chỉ mong anh cố gắng sống tốt.Vượt qua mọi chuyện "

Hạ Tử Yên nói rất chân thành, William thờ dãi quay sang nhìn Trình Hạo Nhiên..

- " Có thể cho tôi ôm cô ấy được không?"

Thường ngày với Trình Hạo Nhiên chắc chắn sẽ không chấp nhận..Nhưng hôm nay anh rất hào phóng thả tay ra khỏi người Hạ Tử Yên...

- " Cảm ơn "

William cảm kích, cũng không chờ lâu anh bước đến đưa hai tay giang rộng ôm chặt lấy Hạ Tử Yên..Cái ôm rất chặt, bàn tay Hạ Tử Yên lúc đầu buông lỏng sau đó choàng qua lưng anh ta vổ nhẹ như an ủi..

Hành động này của cô làm ai đó đen mặt quay mặt chỗ khác..

- " Bella em phải sống tốt nhé "

William dù không muốn nhưng vẫn buông cô ra..Biết là sai trái, nhưng phần tình cảm này anh không thể ngăn chặn được lòng mình....Đây là lần cuối cùng anh muốn ôm cô thật chặt, cuộc đời anh là một vở bi hài..

Đem lòng yêu em gái của mình là sai luân thường đạo lí.Khi biết ra mọi chuyện anh vẫn không thể ngăn cản con tim của chính mình...

- " Tạm biệt em "

Anh quyến luyến nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Hạ Tử Yên mỉm cười chua chát rời đi..

Khi hai người ngồi vào xe, Hạ Tử Yên đưa mắt nhìn người đàn ông ngồi bên cạnh, sắc mặt nặng nề nhìn rất buồn cười.Chẳng phải lúc này còn rất phóng khoáng cho William ôm cô à..Giờ lại trở mặt..

- " Yên Yên cởi áo ra "

- " Làm gì "

Bất ngờ bị anh yêu cầu cởi áo, Hạ Tử Yên cau mày khó hiểu..

Bất quá Trình Hạo Nhiên không cho cô thời gian trả lời tự mình động thủ lột chiếc áo khoác bên ngoài của cô ra, cũng may bên trong cô mặc chiếc áo tay dài nên không thấy lạnh...

- " Này..rất cuộc anh bị làm sao "

Mặt mày cô nhăn nhúm tức giận đập vào ngực anh..

Anh cầm chiếc áo khoác ném vào góc, kéo cô đặt lên đùi mình, ôm chặt lấy cô, khuôn mặt đẹp trai cau có vùi vào ngực cô hậm hực..

- " Trên áo có mùi của của hần ta "

Đầu Hạ Tử Yên nổi đầy vạch đen..Thì ra ông xã nhà cô ấu trĩ đến đáng yêu như vậy..

Hạ Tử Yên mím môi ngăn không cho mình bật cười, anh ngẩng mặt nhìn cô lâu bầu..

- " Anh biết em và William là không thể nào.Cả những tên đàn ông khác..Nhưng mỗi lần thấy em thân thiết với tên đàn ông nào là ông rất khó chịu.."

Một Trình Hạo Nhiên vô tình lạnh đảm khiến bao người phụ nữ phải điêu đứng..

Một Chủ tịch Trịnh thị nói một chẳng ai dám nói hai..

Nhưng trước mặt Hạ Tử Yên anh chính là chồng cô ghen tuông vô lí, ấu trĩ đến mức bức điên người khác, đôi khi làm nũng khiến cô không thể nào cưỡng lại.., trái tim Hạ Tử Yên nhũn ra như nước..

Cái khuôn mặt yêu nghiệt này đã khiến người ta không thể cầm cự lòng mình hướng gì bây giờ anh còn mè nheo thế này...

Cô há miệng cắn vào gáy tai anh..Trình Hạo Nhiên hít sâu, anh bị ngược đãi riết thành thói quen lại làm anh ngứa ngái chỉ muốn đè cô xuống một ngụm mà nuốt vào bụng...

- " Trình Hạo Nhiên..anh còn ghen tuông lung tung sẽ không cho anh ôm em ngủ nữa "

Bàn tay xoa lấy gáy tai anh nhưng vẫn làm mặt giận hùng hổ cảnh cáo..

Trình Hạo Nhiên mỗ từng cái vào môi cô cười toe toét..

- " Không ghen..anh không ghen nữa.Vậy tối nay anh " muốn " có được không?"

Chữ muốn anh kéo dài làm mặt Hạ Tử Yên ửng hồng cô lấy tay bóp lấy mặt anh nhào nặn..

- " Háo sắc..muốn này..cho anh muốn này.."

Trình Hạo Nhiên bật cười kéo cô vào lòng đè xuống ghé hôn ngẫu nhiên..Hạ Tử Yên né trái né phải nhột nhột cười khanh khách..

Hai người phía sau náo loạn..

Tài xế cách một tấm ngăn cũng chỉ biết lắc đầu thờ dài..

Thật là hành hạ nhau quá mà..Tự nói với lòng mình phải tập trung lái xe nào! Không được phân tâm..không được phân tâm



# Chương 57: Kết Thúc

Trước thềm năm mới Trình Gia nhận được tin không mấy vui vẻ.. Tô Uyển sau khi chịu hành hạ đau đớn về thể xác một thời gian cuối cùng cũng không chịu đựng được nữa. Chết độc đã ngấm vào cơ thể bà ta quá nặng không thể nào cứu chữa...

Sau khi Tô Uyển mất, Trình Tấn cũng xin từ chức tại Trình Thị.. Quyết ra nước ngoài du lịch đây đó để đầu óc được thanh thản.. Một phần vì xấu hổ với những gì mình đã làm...

Trước khi đón tết, Hạ Tử Yên năn nặc đòi về thăm cô nhi viện.. Trình Hạo Nhiên dĩ nhiên chịu theo ý vợ yêu..

Viện trưởng Hà ôm lấy Hạ Tử Yên vui trong nước mắt..

- " Ôi! Yên Yên.. thật không ngờ con còn nhớ về thăm ta.. Yên Yên của chúng ta lớn lên thật xinh đẹp.. "

- " Con rất nhớ mẹ và các cô giáo cùng các em ở đây "

Hạ Tử Yên ôm chầm lấy mẹ viện trưởng như năm nào làm nũng không buông..

Viện trưởng Hà nhìn người đàn ông đứng phía sau dịu dàng nhìn Hạ Tử Yên..

- " Con và Trình Thiếu gia...? "

Hạ Tử Yên lúc này mới nhớ đến ông xã nhà mình.. cô quay sang kéo

lấy tay anh..

" Mẹ viện trưởng..Anh ấy bây giờ là chồng của con,mẹ gọi là Hạo Nhiên được rồi ạ.."

Trình Hạo Nhiên ngoài Hạ Tử Yên, ai anh cũng duy trì vẻ lạnh lùng của mình..Với người phụ nữ trước mắt cũng vậy chỉ cười nhẹ và cho bà cái gật đầu xem như chào hỏi..

Viện trưởng Hà bất ngờ, sau đó vui mừng vỗ lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô..

" Chúc mừng con..Yên Yên "

Bà thật mừng cho đứa bé này..

Hạ Tử Yên và Trình Hạo Nhiên trao rất nhiều quà cho cô nhi viện..Trình Hạo Nhiên cũng tiếp nối việc làm của Trình Cẩm Long sẽ hỗ trợ cho cô như viện như bao năm qua...

Đến chiều hai người mới lên xe ra về, Hạ Tử Yên dựa vào lòng anh, tự giác vòng tay qua người anh ôm chặt nũng nịu.

" Nhiên.Cám ơn anh.."

Trình Hạo Nhiên hôn lên trán cô, biết chắc cô nhóc này đang cảm động....

Mấy ngày trước Trình Hạo Nhiên đã cho người di dời hài cốt của mẹ Hạ Tử Yên về đây để dễ dàng chăm lo..

Ở dưới quê không ai chăm sóc cỏ mọc qua khỏi đầu..

Hành động của anh khiến Hạ Tử Yên vô cùng cảm động không thôi...Cảm thấy anh không những yêu cô, còn suy nghĩ và lo lắng chăm sóc cho cô..Không để cô phải phiền lòng bất cứ chuyện gì..Càng ngày cô càng yêu người đàn ông này đến hết thuốc chữa rồi...

Đến đêm giao thừa Trình Hạo Nhiên và Hạ Tử Yên điều trở về Trình Gia..Năm nay có một mình Trình Cẩm Long, nên hai người quyết định trở về đón giao thừa cùng ông..

Lúc này Hạ Tử Yên mặc tạp dề màu hồng, tóc búi cao khuôn mặt trắng nõn rất đáng yêu, hàng mi dài rợp xuống chăm chú tập trung học Thím Ngô nhào sủi cảo..Bàn tay nhỏ nhắn trức trặc làm những viên sủi cảo lúc đầu điều bị vỡ...

Nhìn vẻ mặt nũng nịu thất vọng của cô những người có mặt điều bật cười..

Khó không bỏ cuộc, qua một lúc lành nghề thành thạo hơn..Những viên sủi cảo nhiều nhân được đặt ngăn nắp đẹp mắt hơn rất nhiều..

Trình Hạo Nhiên không cam lòng bị vợ yêu bỏ mặc, anh phải vào bếp tìm cô...

Không ngờ lại chứng kiến một màn dở khóc dở cười, bảo bối của anh làm việc rất hăng say ngặt nổi khuôn mặt xinh đẹp dính đầy bột..Anh mím môi buồn cười tiến lại gần quan sát, không biết cô làm kiểu gì mà cả lông mi cũng dính bột trắng...

Người giúp việc thấy anh vào một số người lãng ra ngoài, chừa lại một mình Thím Ngô..

-" Bảo bối em vui mặt vào bột à..Sao mặt mày tèm lem thế này.."



Trình Hạo Nhiên bật cười trêu cô..Hạ Tử Yên ngẩng đầu nhìn anh ngỡ ngác theo thói quen lấy mu bàn tay lau mặt..Ngặt nổi càng làm mặt cô đỏnh nhiều hơn..Khuôn mặt trắng nõn như đánh phấn chỗ trắng chỗ hồng, chóp mũi xinh xắn dính một đốm trắng nhìn cô như chú hề..

- " Haha..nhìn em như con mèo đấy.."

Trình Hạo Nhiên không thể kiềm chế tiếng cười..

Hạ Tử Yên buồn bực anh không giúp cô lau đi, đằng này còn trêu chọc.

Bàn tay dính đầy bột, không báo trước chét đầy mặt anh..

- " Dám cười em...cho anh chét này..xem ai là mèo hả.."

Thím Ngô nhìn mặt mũi thiếu gia nhà ba tèm lem bột mì..Bà che miệng cố gắng nhịn cười..Đám người giúp việc lén vào nhìn che miệng cười trộm.

Trình Hạo Nhiên lấy tay lau lau mặt mình..Trùng mắt nhìn cô..

- " Ôi..Bản chét đi được..Em giỏi lắm xem hôm nay anh trùng trị em như thế nào"

Anh lấy bột trên bàn kéo cô vào lòng chét đầy mặt cô..Hạ Tử Yên hét toáng ầm ĩ, tung người bỏ chạy...

- " A..Haha..đừng lại đi..Á..em sai rồi..haha.."

- " Muộn rồi! hôm nay anh nhún bột em luôn "

Hai vợ chồng trẻ người đuổi kẻ chạy..Tiếng la hét ùa giỡn náo loạn cả phòng bếp lẫn phòng khách...

Trình Cẩm Long dĩ nhiên cũng bị hai người quấy rầy..Ông bước xuống cầu thang thấy người giúp việc tùm lại lén lút che miệng cười..Lại nghe tiếng cháu trai cùng cháu dâu ùa giỡn..Trình Cẩm Long bất đắc dĩ nở nụ cười lắc đầu trở về phòng..

Rồi lại nghĩ nhờ chúng nó mà Trình Gia trở nên ấm cúng..Đứa cháu trai chưa bao giờ biết ùa giỡn là gì giờ là vui vẻ đến thế..Xem như năm đó đem Hạ Tử Yên về nuôi là việc làm đúng đắn nhất trong cuộc đời của ông..

Đúng giờ đón giao thừa cả biệt thự Trình Gia thấp sáng đèn rực rỡ..

Hạ Tử Yên nắm tay Trình Hạo Nhiên chạy lên sân thượng cao nhất để ngắm pháo hoa..

Hạ Tử Yên mặc chiếc đầm lông màu đỏ đáng yêu được Trình Hạo Nhiên ôm chặt từ phía sau...

" Bùm "

Sau tiếng pháo nổ, là cả bầu trời tràn ngập trong ánh sáng lung linh đẹp rực rỡ của từng chùm pháo hoa..

-" Đẹp quá...Nhiên anh xem kia..Ồi thật đẹp"

Trình Hạo Nhiên nhìn khuôn mặt sáng rực của vợ còn đẹp hơn cả pháo hoa muôn sắc ngoài kia..

Anh xoay người cô lại, hôn lên trán cô thì thầm..

- " Không đẹp bằng vợ anh "

Không rực rỡ như vợ anh, không sống động như vợ anh..Chỉ cần nụ cười của cô thôi đã đủ chiếu rọi mọi thứ tâm tối trên thế gian này đặt biệt là cuộc đời của anh..

Hạ Tử Yên tủm tỉm nở nụ cười choàng tay qua cổ anh..Bàn chân nhỏ bước lên chân anh, nhẹ nhàng nhắm mắt lại môi hồng chu nhẹ dâng cho anh thưởng thức...Trình Hạo Nhiên bật cười với sự đáng yêu của cô, ôm chặt lấy cô, môi chạm vào môi, cho cô nụ hôn nóng bỏng,say đắm nhất...

Khi anh buông môi cô ra,hơi thở hai người điều nặng nề..

Hạ Tử Yên ôm lấy mặt anh nở nụ cười xinh đẹp nhất..

- " Ông xã em yêu anh..yêu anh..yêu anh kiếp này..kiếp sau..kiếp sau nữa..."

Trình Hạo Nhiên bật cười cắn nhẹ lên môi cô chà sát lên môi hồng ní non..

- " Nhóc con tham lam.. "

Nhưng có lẽ người tham lam nhất là anh Mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi phút, mỗi giây anh không ngừng yêu cô vẫn thấy không đủ..

Mong rằng như cô nói, đời đời kiếp kiếp bọn họ chỉ có thể bên nhau, yêu nhau...

Dưới bầu trời đêm pháo hoa rực rỡ như nhấp nhấp sáng cho đôi uyên ương đang hôn nhau quên tất cả mọi thứ chỉ còn hạnh phúc viên

mãn mà thôi..

End

Kết thúc rồi nhé..Còn mấy chương ngoại truyện úp sau nà..

À quên nhé.Sắp tới mình định ra cuốn này..nội dung là gương vỡ lại lành..Có baby trước nhé..

Có ai ủng hộ ko nhi??

# Chương 58: Ngoại truyện 1 : happy ending

Sau tết Hạ Tử Yên phải trở về Mỹ thực hiện cho xong học kì kế tiếp..

Trình Hạo Nhiên không yên tâm cho cô bên đó một mình, còn phải xa cô mấy tháng trời.Có đánh chết anh cũng không chịu...

Thế là giao nhiệm vụ cho Khải Huy..Còn mình về Mỹ với vợ..

Mọi cuộc họp đều thực hiện qua Video Call..

Dù thế Tập Đoàn dưới sự quản lý chặt chẽ của anh, ngày càng phát triển vững mạnh..

Sau nửa năm Hạ Tử Yên cũng đã hoàn thành nhiệm vụ của mình..Trước đêm làm lễ tốt nghiệp Hạ Tử Yên hạnh phúc lăn qua lộn lại thế nào cũng không ngủ được..

Cô đã bàn qua với Trình Hạo Nhiên..Khi cô ra trường cô phải vào Trình Thị làm việc và chức vụ là thư kí riêng của Chủ tịch..

Dĩ nhiên Trình Hạo Nhiên đồng ý ngay..

Chưa gì mà anh đã yêu cầu Khải Huy thiết kế nơi làm việc của cô ở trong phòng anh luôn..

Cô sẽ là thư kí riêng của anh..Ừm! kiên luôn bà xã..

Công việc của cô rất đơn giản chỉ cần bên cạnh anh chăm sóc cho

anh mà cũng không biết ai chăm sóc cho ai, sắp lịch cho anh nói đúng hơn là quản thúc cuộc sống của anh nhưng anh đây lại rất hưởng thụ sự quản thúc này..

Còn những việc khác có một văn phòng thư kí lo liệu...

Như lời đã hứa, Hạ Tử Yên vừa tốt nghiệp, vừa quay về nước việc cô phải làm chính là làm kết hôn..

Như lời Trình Hạo nhiên đã hứa, anh cho cô một hôn lễ thật sự..Cả trong mơ cô cũng không dám nghĩ đến hôn lễ của mình lại sa hoa và long trọng đến như vậy!

Trên du thuyền sang trọng trải dài là những thảm hoa hướng dương vàng rực dưới ánh nắng nhẹ..

Không gian rộng biển trời giao hòa làm nên một tiệc cưới lãng mạn trên du thuyền với thảm hoa, rượu vang, âm nhạc du dương...

Khách mời điều mặc trang phục màu xanh dương và màu trắng càng tạo cho tiệc cưới thêm phần ấn tượng..

Khách mời hôm nay không quá nhiều, chỉ hơn ba trăm khách, Trình Hạo Nhiên muốn giữ lại sự riêng tư và ấm áp cho ngày lễ thành hôn của mình..Nên đa số những người đến dự là có giao tình lâu năm...

Sắc trời buổi sáng trong veo mây xanh gợn sóng..Gió biển nhè nhè hòa vào trong tiếng nhạc du dương khung cảnh nên thơ hiền hòa...

Con tàu nhè nhẹ lướt sóng ra khơi...

Các khách mời điều yên vị ngồi vào chỗ của mình..

Cồng hoa được kết từ những chuông bạc cùng hoa hướng dương..Nhưng mảnh vải voan mỏng manh bay lượn trong gió..

Dưới trần vỗ tay nhiệt liệt..Trình Hạo Nhiên cùng Hạ Tử Yên sánh bước bên nhau tiến về lễ đường..

Trình Hạo Nhiên hôm nay mặc bộ vest trắng khí chất ngút trời..hòa vào vẻ đẹp trong sáng như thiên thần của Hạ Tử Yên.

Trong chiếc váy màu trắng bông bành, mái tóc đen láy được bới rối phía sau..Kết hợp với vớon miệng nạm kim cương lấp lánh, khăn voan dài qua váy.. Càng làm vẻ đẹp của cô thêm kiều sa và lộng lẫy..

Khuôn mặt kiều diễm trắng nõn được trang điểm xinh đẹp nhấn vào đôi mắt to đen láy cùng đôi môi đỏ ướn át..

Các khách mời không khỏi ngẩn ngơ bị họ hút hồn, không tiếc dành lời khen tặng..Đôi uyên ương này quá đẹp đôi..

Trình Cẩm Long mỉm cười an lòng nhìn cháu trai thành hôn xem như ông đã thực hiện được tâm nguyện..Chỉ con khuất mắc không biết Trình Tấn bây giờ phiêu bạt nào nào..

Ánh mắt Trình Hạo Nhiên dịu dàng nhìn vợ say đắm,nụ cười hạnh phúc của cô luôn hiện hữu trên khuôn mặt.Bàn tay nhỏ nhắn vòng qua cánh tay anh, dưới tiếng vỗ tay chúc mừng của mọi người..

Hai người thả bước trên thảm đỏ là những cánh hoa hướng dương được tung lên rơi nhẹ rồi hòa vào làn gió tạo ra một khung cảnh như trong mơ..đẹp không thể diễn tả...

Dưới sự chứng kiến của Cha và các quan khách hai người thực hiện nghi thức tuyên thệ rồi trao nhẫn cho nhau..

Nhìn anh lồng chiếc khăn vào tay mình, hai mắt Hạ Tử Yên long lanh ánh nước..Cứ nghĩ duyên phận là một chuyện thật kì diệu..

Cô và anh hai đường thẳng song song..Thế do ý trời hai người hòa hợp như hai mảnh ghép không thể thiếu được nhau...

Nhìn cô vợ bé bỏng của mình không cầm được nước mắt..Trình Hạo Nhiên nắm lấy tay cô hôn nhẹ..Giơ tay cầm lấy mic rô từ người dẫn chương trình..dịu dàng nhìn cô rồi quay xuống các khách mời mỉm cười..

-" Cảm ơn mọi người đã đến đây chứng kiến ngày vui của tôi..Trình Hạo Nhiên tôi không giỏi ăn nói..Nhưng hôm nay tôi có đôi lời muốn bày tỏ lòng mình.."

Lúc này anh quay đầu nhìn Hạ Tử Yên sâu sắc..

-" Bà xã! Cảm ơn em đã xuất hiện trong cuộc đời anh...Nếu không có em anh sẽ không được như bây giờ..

Anh cũng sẽ không biết cái gì là hạnh phúc hay niềm vui..

Cuộc đời anh may mắn nhất là được có em..Anh không muốn trở thành người tuyệt vời nhất trong mắt những người khác.. Anh chỉ muốn trở thành người đi cùng em hết quãng đường còn lại của cuộc đời này..Bà xã! Anh yêu em "

Nước mắt rơi nhòe khuôn mặt xinh đẹp..Hạ Tử Yên mỉm cười trong nước mắt..Cô nấc lên nghẹn ngào nhào vào lòng anh..

-" Em cũng yêu anh...Rất Yêu anh "



Trình Hạo Nhiên ôm chặt vợ..Ôm lấy cô dịu dàng trao cho cô nụ hôn say đắm nồng nàn chứa đựng tình cảm khắc cốt ghi tâm của hai người..

Dưới hàng ghế khán giả vỗ tay nhiệt liệt..có một số khách mời nữ không kiềm được nước mắt..

Nghiêm Vũ huých vai Giang Thành..

-" Chúng ta không đi làm hôn lễ đấy chứ.Tên đó là Trình Hạo Nhiên à?"

Giang Thành nhún vai mỉm cười..

-" Sức mạnh của tình Yêu.Một ngày nào đó cậu cũng sẽ hiểu.."

Buổi tiệc tối được diễn ra trên du thuyền có hoa có nến, âm nhạc du dương...Sáng rực cả một góc biển thật làm lòng người thỏa mãn...

Hạ Tử Yên thay chiếc váy đơn giản màu xanh da trời tôn lên làn da trắng ngần của mình...

Dưới ánh đèn sáng rực Trình Hạo Nhiên ôm cô đi mời khách..Không ngừng cưng nựng hôn lên má vợ làm bọn Nhất Triển khinh thường không thôi...

-" Charles chúc mừng cậu.."

Kill cùng Nhất Triển nâng ly chúc mừng..

Cả buổi tối bị họ ép Trình Hạo Nhiên uống không ít...

Gần qua nửa đêm mới được thả về.Lúc này Hạ Tử Yên đã tắm rửa

sạch sẽ cô mặc chiếc áo của khách sạn buộc dây ngay thắt lưng hồ hững, vừa gặp anh vào.Hạ Tử Yên nhoẻn miệng cười..

" Anh vào tắm đi..Em chuẩn bị nước cho anh rồi.."

Nhìn chiếc áo ngủ cổ xẻ sâu có thể thấy được khe rãnh bầu ngực..Trình Hạo Nhiên nuốt ngụm nước miếng..ngồi xuống giường ôm lấy cô hôn hít khắp mặt..

" Ừm..Anh vào tắm đi đã "

Hạ Tử Yên nghiêng mặt né tránh..Cô đang rất mệt nha..Tay chân mỏi rệu.

Anh vẫn mè nheo ôm lấy cô vùi xuống ngực cô bắt đầu giờ trò..

" Cho anh hôn một chút.."

" Ừm..anh vào tắm trước..Người anh nồng nặc mùi rượu.."

Trình Hạo Nhiên ngửi ngửi người mình đúng là nồng nặc mùi rượu..Không cam lòng cắn môi cô một cái nữa mới vào phòng tắm..

Chỉ nghĩ đến thân thể trắng muốt nằm dưới anh rên rỉ là máu anh nóng lên..Gấp gáp tắm nhanh..Quấn lấy khăn quanh hông...

May quá cô vẫn còn thức..Trình Hạo Nhiên lau sơ đầu tóc liền nhào lên giường kéo vợ vào lòng...

" Khoan đã..Nhiên! tay em đau quá..anh xoa bóp cho em đi "

" Sao thế để anh xem "

Hạ Tử Yên chân mày nhíu chặt mặt làm nũng..Trình Hạo Nhiên nghe thế nào còn tâm trạng liền quỳ lên giường xoa bóp từ vai đến tay cho cô..

" Đỡ hơn không em?"

" Ôi! Cái chân..chân em đi nhiều mỏi quá "

Cô ngẩng mặt nhìn anh đầy tội nghiệp..

Thế là ông chồng nào đó lo lắng tiếp tục xoa bóp chân cho vợ...

Nhìn đôi chân thon dài trắng mịn khi anh xoa cô còn cố ý đưa lên đưa xuống, lộ cả quầng lót nhỏ xinh..Trình Hạo Nhiên cắn răng chịu đựng tra tấn này..Giúp cô hết mệt mỏi một hồi anh mới no bụng..

" Được rồi em đỡ rồi "

Qua một hồi hưởng thụ Hạ Tử Yên mới miễn cưỡng kêu dừng..

Trình Hạo Nhiên mỉm cười vui mừng, nhào lên hôn lên môi cô..

" Nhiên tóc em còn ướt..Anh hong tóc cho em đi "

Ai ngờ lúc này vợ yêu lại yêu cầu..Trình Hạo Nhiên dù rất sốt ruột nhưng thấy tóc vợ vẫn còn ướt lại sợ cô ngã bệnh, vẫn phải bò xuống giường kiểm máy sấy..

Nhìn bóng lưng cam chịu của anh Hạ Tử Yên mỉm môi cười...

Tiếng máy ù ù, Hạ Tử Yên nằm trên đùi Trình Hạo Nhiên mắt khép hờ, bàn tay to lớn của anh luồn vào tóc cô dịu dàng vuốt lấy, hơi nóng từ máy sấy phả vào, cảm giác vô cùng thoải mái..

Trình Hạo Nhiên cảm nhận tóc đã khô cũng phát hiện cô vợ nào đó đã ngủ ngon lành..anh chỉ biết lắc đầu cười khổ..

Cất máy sấy qua một bên..đỡ cô nằm xuống,

rồi tắt đèn anh cũng nằm theo kéo cô vào lòng..hậm hực mút mạnh lên môi cô mấy cái..Có lẽ Hạ Tử Yên rất mệt nên cô không hề hấn gì...

Xoa lấy khuôn mặt non nớt anh mỉm cười hôn lên trán cô..

- " Mai xem anh xử em thế nào..Ngủ ngon bà xã "

Kiểm tra chăn đã phủ thật kỹ cho cô, choàng tay ôm chặt vợ vào lòng, rồi cũng hạnh phúc chìm vào giấc ngủ..

Ánh trăng le lói bên ngoài chiếu sáng dịu êm vào chiếc giường nơi có hai trái tim hòa cùng nhịp đập...

# Chương 59: Ngoại truyện 2 : viên mãn

Cuộc sống Trình Chủ Tịch mỗi ngày đều được trải nhựa hạnh phúc..

Hỏi xem có ai đi làm nhưng ngày và đêm được cận kề bên vợ hay không..

Khi làm việc mệt mỏi sẽ được vợ message cho.Rồi đê vợ ra hôn hít đủ kiểu còn được cho ăn no bụng..

Cả tập đoàn đều thấy sự thay đổi của Trình Hạo Nhiên..Tuy cũng bộ mặt lạnh lùng đấy nhưng khi anh nổi giận chỉ cần Hạ Tử Yên xuất hiện, mọi thứ sẽ tiêu tan..

Trình Thị từ trên xuống dưới điều xem Hạ Tử Yên là nữ thần của bọn họ..

Trình Hạo Nhiên sau khi kí một sấp hồ sơ..

Lúc này ngẩng đầu nhìn cái bàn làm việc đối diện vẫn trống..

Lúc sáng Hạ Tử Yên có nói ra ngoài một chút..Sau giờ này vẫn chưa về...

Anh có chút sốt ruột muốn lấy điện thoại gọi cho vợ..Lúc này cánh cửa được mở ra...Hạ Tử Yên đi vào sắc mặt cô không được tốt cho lắm..

Trình Hạo Nhiên hốt hoảng đẩy ghế bước đến kéo vợ yêu vào lòng..

- " Em đi đâu mà lâu vậy...Không khỏe chỗ nào sao..Sắc mặt em kém thế..?"

Hạ Tử Yên phụng phịu vùi mặt vào ngực anh nũng nịu..Ánh mắt léo lên tia hạnh phúc khó diễn tả..

- " Ông xã..Anh sắp làm ba rồi nha "

Trình Hạo Nhiên cảm thấy tai mình ù ù..Anh ôm lấy mặt cô hỏi lại..

- " Bà xã em nói gì anh nghe không rõ "

Hạ Tử Yên ngẩng mặt, miệng cười toe toét néo lấy mũi anh...

- " Người ta nói anh sắp làm ba rồi..Em mang thai rồi..Anh nghe rõ chưa "

Vẻ mặt Trình Hạo Nhiên có chút ngu ngơ anh cúi đầu, hai mắt thận trọng nhìn từng cử chỉ nhỏ nhặt trên mặt cô..liếm môi hỏi lại thêm một lần nữa..

- " Thật không em..?"

Hạ Tử Yên buồn cười cốc lên trán anh..

- " Đúng vậy..Bác sĩ nói em mang thai được ba tuần rồi "

Vài giây sau Trình Hạo Nhiên cũng lấy lại được bình tĩnh..Anh kéo cô vào lòng ôm chặt lấy cô khàn giọng..

- " Thật tốt quá..thật tốt quá..Bà xã anh yêu em "

Lúc đầu nghe bác sĩ nói cô cũng bất ngờ khuôn mặt ngơ ngác như vậy. Không ngờ anh còn biểu hiện khoa trương hơn cô nữa chứ.. Nằm trong lòng anh, Hạ Tử Yên nở nụ cười xinh đẹp hạnh phúc...

---

Ba năm sau

Chiếc siêu xe Aston Martin màu đen sáng bóng ngừng ngay ngôi trường mầm non lớn nhất thành phố...

Chiếc siêu xe thu hút biết bao nhiêu ánh mắt của mọi người gần đó.. Cho đến khi người chủ nhân của chiếc xe bước xuống...

Không khỏi khiến người ta ngưỡng mộ..

Người đàn ông khuôn mặt tuấn tú sắc nét, mang vẻ lạnh lùng yêu mị.. Trên người là bộ vest màu đen càng tôn lên vóc dáng cao lớn và tôn quý của anh...

Trình Hạo Nhiên đưa tay nhìn đồng hồ, thầm nghĩ sao giờ này bảo bối của anh còn chưa ra.. Đôi chân dài sải bước tiến vào bên trong..

Lúc này một cô gái trẻ tuổi vừa bước ra, gặp Trình Hạo Nhiên liền đỏ mặt ngọt ngào nói..

-" Ba của Lam Lam.. Anh đến rồi.. Tôi đang muốn ra ngoài mời anh vào đây.. Xin mời anh.."

Trình Hạo Nhiên nhướn mày.. Thở dài tiểu bảo bối nhà anh lại gây họa chuyện gì nữa đây...

Chiếc xe băng băng trên đường, vẻ mặt Trình Hạo Nhiên có chút lạnh..Ánh mắt nhìn đường lâu lâu nhìn người ngồi bên cạnh...

Khi đèn đỏ ngừng lại, lúc này một thân hình nhỏ nhắn có chút bụ bẫm từ ghế ngồi, trèo qua ghế anh, thân người mềm mại như bông chui vào lòng anh ôm lấy cổ anh dụi dụi...giọng nói non nớt pha chút ngọt ngào còn có làm nũng.

- " Baba...Baba đừng giận Lam Lam nữa được không..Lam Lam biết sai rồi.."

Đèn xanh vừa lên Trình Hạo Nhiên liếc nhẹ khuôn mặt non nớt trong lòng.Lên ga chạy đi...

- " Ba đang lái xe "

Giọng anh lạnh nhạt, tim đã mềm nhũng nhưng vẫn cố tỏ ra thờ hững...

- " Lam Lam biết..Lam Lam chỉ muốn ôm baba thôi.."

Tiểu Lam Lam rưng rưng nước mắt ngẩng mặt nhìn anh đầy tội nghiệp...

Trình Hạo Nhiên nhìn khuôn mặt bé con thở dài, là do anh chịu hư con bé rồi..

Con gái của anh chỉ mới tròn ba tuổi, từ khi sinh ra là hòn ngọc trên tay của Trình Gia..

Được Trình Cẩm Long nâng niu trong lòng..

Còn với Trình Hạo Nhiên ngoài Hạ Tử Yên, bé con này là tâm can



của anh..Anh nuông chiều cô bé đến tận trời, điều này thường bị Hạ Tử Yên lên án...

Nhưng biết làm sao đây..Hãy nhìn con gái của anh đi chỉ mới ba tuổi đầu đã là tiểu mỹ nhân, người gặp người yêu..

Khuôn mặt non nớt trắng nõm bầu bĩnh, đôi mắt to trắng ướm át hết như Hạ Tử Yên, ngây thơ vô tội chỉ hận không thể đem cả thế giới dang cho con bé..Đôi môi chúm chím khi cười thì ngọt ngào đáng yêu..Chỉ có cái mũi cao là giống Trình Hạo Nhiên...Mỗi ưu điểm của vợ chồng nhà anh bé con đều hưởng lấy nét đẹp còn vượt trội cả ba mẹ..

Chỉ có tính tình là phải khiến Trình Hạo Nhiên đau đầu..Hạ Tử Yên luôn miệng nói con bé là do anh làm hư...

Ừm..Trình Tử Lam ái nữ nhà anh chỉ mới ba tuổi nhưng vô cùng cá tính không hợp với vóc dáng nhỏ nhắn đáng yêu của bé cưng chút nào..

Có thù tất báo..Thử mà gây thù với nó mà xem sẽ thấy trả giá thế nào..

Một lần anh dắt con bé vào khu giải trí chơi banh..Bé con hăng hái vui chơi liền bị một cậu bé khác đẩy ngã, cũng không chày xước gì ..Nhưng khiến Trình Hạo Nhiên đau lòng một trận nghiêng răng nghiêng lợi nhìn nhóc con nhà kia..Hạ Tử Yên phải nhéo anh vài phát, anh mới hạ hỏa được..

Tưởng đâu con nít hết đau sẽ quên thế mà lúc lên cầu tuột Tiểu Lam Lam đứng phía sau không nói không rằng dùng lấy bàn tay mũm mĩm của mình đẩy cậu bé vừa rồi..Khi con người ta chưa kịp chuẩn bị thế là tuột xuống bằng tư thế đầu xuống trước đích giáp thắm

sau..

Thằng bé hú hồn khóc in ỏi...cũng may mẹ thằng bé đứng phía trước không thấy cảnh này...Nhưng anh và Hạ Tử Yên thì thấy rất rõ..Chuyện chưa dừng ở đó, con gái của anh là người vốn bụng dạ nhỏ nhen...

Bảo bối nhà anh vẫn chưa hạ dạ, lén lút lấy đôi giày của cậu nhóc đó khi nào...

Thong thả nhét vào trong áo của mình, thân người mồm mím chạy đến khu nhà banh, đem vút đôi giày vào phía trong còn rất tinh ranh lấy banh lấp lên..

Hành động đó Trình Hạo Nhiên điều thấy ai ngờ cô bé quay sang đôi mắt to tròn lém lỉnh nhìn anh..ngón tay còn đặt ngay miệng ra hiệu cho: Suyt "

Thế là từ xa nhào vào lòng anh dùng cái miệng nhỏ hôn lên mặt anh một cái thật kêu biến anh thành đồng phạm với nó...

Còn hôm nay đi học, không biết một bạn nhỏ kia chọc ghẹo gì bảo bối nhà anh, mà con bé vả cho con người ta hai bạt tai..Nên bị cô giáo phạt úp mặt vào tường...

Lúc anh vào bắt gặp thân người nhỏ nhắn mặt chiếc áo đầm công chúa đang bị phạt nghe tiếng nói của anh, bé con mếu mòi nhào vào lòng anh nức nở..

Cô giáo cũng phải hoảng hốt nói là không hề đánh cô bé chỉ phạt mà thôi..

Anh ôm con gái vào lòng xót xa vô cùng nhưng cô giáo không biết

còn anh biết rõ cô bé đang diễn..Chỉ tội nghiệp các cô giáo ở đó quỳnh quáng giải thích rối rít...

Kể ra bao giờ mới hết, nhưng thôi anh tự làm tự chịu, bề ngoài đáng yêu như búp bê này của con gái anh, anh cũng chỉ cam lòng mà cam chịu...Mắng không nổi đánh làm sao nổi..

Đưa mắt nhìn ngoài cửa sổ thấy xe đang gần về nhà..Cô bé nhoi người nếu lấy cổ áo Trình Hạo Nhiên..

- " Baba..Ba đừng mách mẹ nhé..Mẹ sẽ đánh sưng mông Lam Lam mắt..híc "

Quái lạ nhóc con này không sợ ai chỉ sợ một mình Hạ Tử Yên..

Trình Hạo Nhiên thở dài mềm lòng hôn lên gò má bầu bĩnh trắng hồng thơm mùi sữa của con gái..

- " Không có lần sau "

- " Vâng..Lam Lam Yêu Baba nhất "

Cô bé nhào lên hôn lên mặt anh túi búi..

miệng cười toe toét còn đâu vẻ mặt buồn rầu như vừa rồi...

Vừa vào cửa đã bắt gặp Hạ Tử Yên ngồi ngay so pha...Hạ Tử Yên ngày càng xinh đẹp.

Tuy đã làm mẹ của đứa trẻ ba tuổi nhưng cô không khác gì thuở con gái..Còn có vẻ đẹp thành thực và quyến rũ hơn..Da thị trắng mịn, thân người còn đầy đặn hơn xưa khiến Trình Hạo Nhiên yêu không lối thoát..

- " Mẹ "

Cô bé ngọt ngào gọi một tiếng, Trình Hạo Nhiên thả con gái xuống đến ngồi vào sofa kéo vợ yêu vào lòng hôn lên má cô...

Tiểu Lam Lam cũng muốn thơm mẹ, ai ngờ chưa đi được mấy bước đã bị tiếng quát của Hạ Tử Yên làm cho không dám nhúc nhích..

- " Đứng đó cho mẹ..Lam Lam hôm nay con ở trường lại làm nên chuyện hay ho gì..khai mau..."

Bé con sợ hãi hai tay bị bắm quấn quýt vào nhau..Đưa đôi mắt tội nghiệp nhìn Baba...

Trình Hạo Nhiên gầy gầy cầm, xoa xoa tay Hạ Tử Yên mỉm cười..

- " Em để con bé lên thay đồ..Rồi..."

- " Anh im lặng cho em..Cũng tại vì anh nuông chiều nó quá.Bây giờ nó trở nên vô pháp vô thiên.Anh không dạy để em dạy "

Bị vợ yêu mắng Trình Hạo Nhiên chỉ còn biết ngậm miệng, đáng thương ngồi qua một góc...

- " Lam Lam nói vì sao con đánh bạn? "

Lúc này cô giáo gọi điện chủ yếu là thanh minh chuyện Trình Tử Lam khóc ở trường.

Sợ gia đình hiểu lầm..Khi cô hỏi ra mới biết con gái mình lại gây họa ở trường..

Ôi nhìn con bé xinh đẹp làm sao như một thiên thần đáng yêu đến mắng cũng không nỡ..Nhưng tính nết ngang tàn của nó di truyền từ ai thế này...

- " Mẹ..Lam Lam biết sai rồi "

Cô bé nức nở nhào vào lòng Hạ Tử Yên môi chu lên, nước mắt tuôn rơi như thác...

- " Con đừng dờ chiêu này, mẹ không mắc lừa đâu "

Dù là tim mềm nhũng ra khi thấy nước mắt con gái nhưng cô phải cắn răng dạy dỗ..Vì ở nhà này ai cũng xem con bé là bảo bối..Nếu với tính nết này không quản không được..

Tiểu Lam Lam ngẩng khuôn mặt như búp bê của mình lên nhìn mẹ..môi hồng chu ra nghẹn ngào rất đáng thương..

Trình Hạo Nhiên xót xa chỉ muốn ôm con gái vào lòng..Nào ngờ bị Hạ Tử Yên lườm anh một cái sắc bén chỉ biết đau khổ ngồi yên..

- " Lam Lam không ngoan, mẹ sẽ không cần Lam Lam nữa "

- " Huhu..Lam Lam ngoan mà..Mẹ! Lam Lam sẽ nói..sẽ nói.Mẹ đừng có không cần Lam Lam mà..."

Cô bé sợ nhất khi mẹ giận và nói không cần cô bé..

Hạ Tử Yên kéo con gái vào lòng lau nước mắt cho bé con..

- " Được rồi, không khóc nữa nói cho mẹ biết vì sao Lam Lam đánh bạn "

Cô bé hít hít mũi chu môi..

- " Vì..vì cậu ta cứ hôn vào má Lam Lam nha..Ba đã nói con gái phải giữ thân như ngọc không cho đàn ông chạm đến..Nên Lam Lam mới đánh cậu ta "

Giọng bé con non nớt rất đáng yêu khiến Trình Hạo Nhiên ngồi kế bên phải bật cười, kéo Hạ Tử Yên vào lòng..

- " Đúng rồi..Con gái làm vậy là đúng..Em đừng mắng con bé nữa "

- " Anh còn cười.."

Ôm lấy con gái đặt lên đùi, Hạ Tử Yên xoa xoa khuôn mặt bầu bĩnh của Tiểu Lam Lam..

- " Có thật không?"

- " Lam Lam Không nói dối ạ "

- " Được rồi lần này mẹ bỏ qua cho con.

Nhưng lần sau con phải nói với cô giáo không tự ý đánh bạn hiểu không?"

- " Vâng ạ "

- " Ngoan lắm "

Hạ Tử Yên hôn lên khuôn mặt đáng yêu của bé con..

- " Mẹ..Lam Lam có chuyện này nói cho mẹ nghe "

- " Hừm chuyện gì?"

Bé con mím môi nhìn cô rồi đưa mắt sang nhìn Trình Hạo Nhiên..

Ánh nhìn của con bé làm sóng lưng Trình Hạo Nhiên ớn lạnh...

- " Lam Lam muốn nói gì với mẹ."

Hạ Tử Yên cũng thấy được ánh mắt của con gái..Trình Tử Lam rút vào đầu vào ngực Hạ Tử yên, thò thè với cô..

- " Lam Lam thấy rất lạ sao mỗi lần Baba đến đón Lam Lam..Các cô giáo đều muốn nói chuyện với Baba, không biết Baba nói gì mà cô giáo của con đều đỏ mặt "

- " Trình Tử Lam..Con nói bậy gì vậy hả? "

Trình Hạo Nhiên cảm thấy mình tựa lấy đá đập chân mình..Đúng là anh cứng chiu con gái đến vô pháp vô thiên rồi..Đến anh mà nó còn dám chĩnh...Chắc chắn con bé này ghi hận việc lúc nãy anh không cứu nó đây mà..

Trình Tử Lam có Hạ Tử Yên ôm lấy con bé nào sợ, tỏ ra ủy khuất đôi mắt to tròn long lanh nhìn Hạ Tử Yên..Môi mếu máo như rất tổn thương vì bị baba quát..

- " Được rồi con lên phòng cho thím Ngô thay đồ đi "

- " Dạ "

Bé con tuột xuống khỏi người Hạ Tử Yên đầu cũng không dám nhìn Trình Hạo Nhiên..

thân người mũm mĩm nhỏ nhắn chạy thẳng lên lầu...

" Bà xã em đừng nghe con bé nói bậy "

Hạ Tử Yên nở nụ cười làm sóng lưng Trình Hạo Nhiên lạnh toát..

" Trình Hạo Nhiên.Tối nay không cần về phòng ngủ "

" Bà xã..anh bị oan "

Trình Hạo Nhiên đau khổ nhìn vợ yêu quay lưng bỏ về phòng...Chẳng mấy giây sau anh cũng chạy theo..Giỡn sao! không ôm vợ ngủ làm sao anh chịu nổi...

Đến tối, sau một buổi chiều dỗi dành cũng được vợ yêu ân xá cho vào ngủ chung..

Trình Hạo Nhiên háo hức tắm rửa sạch sẽ liền nhào lên giường đè vợ ra hôn hít..

" Ừm..Đừng mà..."

Anh cắn cắn lấy cổ cô, tay gấp gấp tuột lấy áo ngủ cô vùi mặt vào nơi vụng tròn mặc sức liếm mút....

" A..Nhiên...ư..."

Rầm...rầm...

" Mẹ..mẹ ơi...mẹ....."

Lúc đang lửa nóng hừng hực thì ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa con có tiếng trẻ con non nớt vang lên, Hạ Tử Yên cuống quýt đẩy



Trình Hạo Nhiên ra, anh buồn bực vò đầu có chút ảo não vì bị cắt ngang, thấy Hạ Tử Yên ra hiệu...Trình Hạo Nhiên không cam lòng leo xuống giường ra mở cửa..

- " Con còn dám xuất hiện ở đây..."

Lúc này Tiểu Lam Lam đứng trước cửa phòng, mặc chiếc áo ngủ hình hoạt hình, giữa hai tay là chiếc gối đầu, hai bàn chân mồm mĩm đạp lên sàn nhà, đôi mắt còn khép hờ, miệng nhỏ chu ra ngáp ngáp ngáp dài...

- " Baba "

Nhìn bộ dạng bé con làm tim ai đó mềm nhũng đành nuốt đi những lời muốn nói...Khom người bế lấy con gái hôn lên khuôn mặt ngái ngủ..Bé con thuận thế dựa lên vai anh..

- " Baba, Lam Lam muốn ngủ với ba mẹ...sắp mưa rồi..Rất đáng sợ "

Trời đâu có mưa chỉ là mới sấm chớp nhẹ thôi...

Trình Hạo Nhiên ôm lấy thân thể tròn vo của bé con đi vào trong...

- " Qua mẹ nào "

Hạ Tử Yên ôm lấy con gái cho bé con nằm chính giữa...

Xoa xoa lấy khuôn mặt xinh xắn của bé con..

Vùi vào bộ ngực mềm mại của mẹ..Tiểu Lam Lam yên tâm nhắm mắt lại...chu môi lẩm bẫm..

- " Mẹ..mẹ..ôm Lam Lam "

Hạ Tử Yên mỉm cười dịu dàng hôn lên mái tóc đen mượt của con gái..ngẩng mặt nhìn Trình Hạo Nhiên đang leo lên giường, chuẩn bị nằm xuống..

" Ông xã! ngủ ngon "

Dù bị cắt ngang chuyện tốt, nhưng tâm trạng của Trình Hạo Nhiên rất tốt, nằm xuống ôm lấy hai người phụ nữ mà mình yêu nhất vào lòng, mỉm cười thỏa mãn..

" Bà xã! ngủ ngon "

Hôn lên môi cô một cái nhẹ, rồi thơm lên mặt con gái, kéo chăn phủ cho cả ba thật cẩn thận cũng an nhiên nhắm mắt lại mơ giấc mơ đẹp..

Đôi khi mong ước chi cao xa chỉ cần xây đắp một ngôi nhà "bão giông dừng sau cánh cửa" và " bên trong chỉ có ấm áp của tình yêu có anh có em và có con của chúng ta...

Hạnh phúc của anh chỉ thế thôi!

End